

**ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ**

ΣΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
1873 - 1905

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡ. ΚΕΡΑΜΕΥΣ

**ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ**

ΣΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
1873 - 1906

τίτλος συγγράμματος
**Ανταποκρίσεις και Ειδήσεις για τις
Σαράντα Εκκλησίες Ανατολικής Θράκης**

συγγραφέας
Κωνσταντίνος Γεωρ. Κεραμεύς

φιλολογική επιμέλεια
Ελένη Κριτικά

επιμέλεια έκδοσης
Κάλλια Κ. Κεραμέως

α΄ έκδοση Οκτώβριος 2025
isbn 978-960-627-625-5

Το βιβλίο τυπώθηκε με δαπάνη του Κοινοφελούς Ιδρύματος
"Ίδρυμα Χαριλάου Κ. Κεραμέως"
Αγίας Σοφίας 23, 54623 Θεσσαλονίκη
email: idr-ker@otenet.gr

Δεν πωλείται.

Εκδόσεις iWrite
Σελιδοποίηση • Σχεδιασμός Μακέτας Εξωφύλλου • Εκτύπωση – Βιβλιοδεσία

Απαγορεύεται η δημοσίευση μέρους ή του συνόλου του βιβλίου αυτού,
η αναπαραγωγή ή η μετάδοσή του με οποιοδήποτε οπτικοακουστικό
μέσο, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα.

ΕΠΑΝΟΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
2025

Περιεχόμενα



Φωτογραφία εξωφύλλου: Το σπίτι του παππού Κωνσταντίνου, φωτογραφημένο τον Αύγουστο του 1952, όταν η οικογένεια Δημητρίου Κ. Κεραμέως επισκέφθηκε τις Σαράντα Εκκλησιές. Τα ερείπια στα δεξιά είναι της εκκλησίας της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, Μητροπόλεως των Σαράντα Εκκλησιών.

Φωτογραφία οπισθοφύλλου: Το έγγραφο του υποκαταστήματος της τραπεζής BANQUE DE SALONIQUE, στο οποίο φαίνεται ότι ο Γεώργιος Κ. Χατζηγιαννάκης ορίζεται να συνυπογράψει, ως ταμίας, με τον κ. S. Aelion, αντιπρόσωπο του υποκαταστήματος στο Kirk-Klisse (Σαράντα Εκκλησιές), και τον κ. S. Serrero, διευθυντή του υποκαταστήματος στην Αδριανούπολη.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ του Συγγραφέα.....	13
ΠΡΟΛΟΓΟΣ του Θεόδωρου Κυρκουδη.....	15

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

στις εφημερίδες της Κωνσταντινούπολης	
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 20 Ὀκτωβρίου 1873.....	17
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 14 Νοεμβρίου 1880.....	17
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 19 Νοεμβρίου 1880.....	17
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 25 Φεβρουαρίου 1881.....	18
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 13 Μαΐου 1881.....	18
ΑΥΓΗ, 21 Ἰουλίου 1881.....	18
ΑΥΤΟΘΙ, 16 Ἰουλίου 1881.....	19
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 22/03 Αὐγούστου 1881 (3701).....	20
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 29/10 Αὐγούστου 1881 (3707).....	24
ΑΥΓΗ, 12 Αὐγούστου 1881.....	27
ΑΥΓΗ, 13 Αὐγούστου 1881.....	29
ΑΥΓΗ, 29 Σεπτεμβρίου 1881.....	31
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 7 Ὀκτωβρίου 1881.....	36
ΑΥΓΗ, 10 Ὀκτωβρίου 1881.....	36
ΑΥΓΗ, 17 Ὀκτωβρίου 1881.....	39
ΑΥΓΗ, 11 Μαρτίου 1882.....	41
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 14 Ἀπριλίου 1882.....	42
ΑΥΓΗ, 16 Ἰουνίου 1882.....	43
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 16 Ἰουνίου 1882.....	46
ΑΥΓΗ, 7 Αὐγούστου 1882.....	48
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 15 Δεκεμβρίου 1882.....	49
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 9 Φεβρουαρίου 1883.....	49
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 4 Μαΐου 1883.....	49
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 27 Ἀπριλίου 1884.....	51
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 16 Μαΐου 1884.....	52
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 4 Ἰουλίου 1884.....	54
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 5 Σεπτεμβρίου 1884.....	54

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 31 Δεκεμβρίου 1884.....	55
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 6 Φεβρουαρίου 1885.....	55
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 13 Μαρτίου 1885.....	56
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 25 Ίουνίου 1887.....	57
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 21 Οκτωβρίου 1887.....	57
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 4 Νοεμβρίου 1887.....	57
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 18 Μαΐου 1888.....	58
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 2 Ίουλίου 1888 (5710).....	59
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 2 Ίουλίου 1888.....	60
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 2 Αύγουστου 1888 (5736).....	61
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 26 Αύγουστου 1888 (5755).....	64
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 8 Οκτωβρίου 1888 (5779).....	68
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 17 Οκτωβρίου 1888 (5797).....	70
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 22 Νοεμβρίου 1888 (5816).....	71
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 26 Νοεμβρίου 1888 (5829).....	72
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 3 Δεκεμβρίου 1888 (5835).....	72
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 7 Δεκεμβρίου 1888 (5857).....	72
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 19 Ίανουαρίου 1889 (5870).....	73
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 7 Ίουνίου 1889.....	73
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 9 Ίανουαρίου 1890 (6147).....	74
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 21 Ίανουαρίου 1890.....	75
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 31 Ίανουαρίου 1890.....	76
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 7 Φεβρουαρίου 1890.....	76
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 2 Μαΐου 1890.....	76
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 16 Μαΐου 1890.....	77
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 23 Μαΐου 1890.....	77
ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 3 Ίανουαρίου 1891 (6488).....	78
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 13 Απριλίου 1892.....	78
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 29 Απριλίου 1892.....	79
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 18 Μαΐου 1892.....	79
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Αύγουστου 1898.....	80
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Αύγουστου 1898.....	82
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 19 Αύγουστου 1898.....	84
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 29 Αύγουστου 1898.....	84
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Σεπτεμβρίου 1898.....	84
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 16 Νοεμβρίου 1898.....	86
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 28 Νοεμβρίου 1898.....	87
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Δεκεμβρίου 1898.....	89
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Απριλίου 1899.....	92
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 28 Ίουλίου 1899.....	92

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 5 Αύγουστου 1899.....	92
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 6 Αύγουστου 1899.....	93
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 17 Αύγουστου 1899.....	94
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Σεπτεμβρίου 1899.....	94
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 11 Σεπτεμβρίου 1899.....	95
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Σεπτεμβρίου 1899.....	96
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 21 Σεπτεμβρίου 1899.....	97
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 24 Σεπτεμβρίου 1899.....	97
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Φεβρουαρίου 1900.....	98
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Ίουλίου 1900.....	99
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 12 Ίουλίου 1900.....	100
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Ίουλίου 1900.....	101
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Ίουλίου 1900.....	101
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Αύγουστου 1900.....	102
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 12 Ίανουαρίου 1901.....	102
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7 Φεβρουαρίου 1901.....	103
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 7 Φεβρουαρίου 1901.....	105
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 16 Φεβρουαρίου 1901.....	106
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Μαΐου 1901.....	107
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 8 Μαΐου 1901.....	107
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 16 Μαΐου 1901.....	108
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 26 Μαΐου 1901.....	108
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 30 Μαΐου 1901.....	110
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 6 Ίουλίου 1901.....	111
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Ίουλίου 1901.....	111
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 27 Νοεμβρίου 1901.....	113
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Δεκεμβρίου 1901.....	114
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου 1901.....	115
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 11 Φεβρουαρίου 1902.....	116
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 23 Φεβρουαρίου 1902.....	118
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 5 Μαρτίου 1902.....	118
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Μαρτίου 1902.....	119
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Απριλίου 1902.....	121
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Απριλίου 1902 (σ. 2).....	123
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Απριλίου 1902 (σ. 3).....	125
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 24 Απριλίου 1902.....	126
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 8 Μαΐου 1902.....	126
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 11 Μαΐου 1902.....	128
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 31 Μαΐου 1902.....	129
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Ίουνίου 1902.....	130

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 9 Ιουλίου 1902.....	132
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 10 Αύγουστου 1902.....	133
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 22 Αύγουστου 1902.....	135
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 11 Σεπτεμβρίου 1902	136
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 13 Σεπτεμβρίου 1902	136
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 5 Οκτωβρίου 1902	139
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 31 Οκτωβρίου 1902.....	139
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Νοεμβρίου 1902.....	140
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 22 Νοεμβρίου 1902	141
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 4 Ιανουαρίου 1903.....	143
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 13 Φεβρουαρίου 1903.....	145
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 14 Φεβρουαρίου 1903.....	147
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 21 Φεβρουαρίου 1903.....	149
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 4 Μαρτίου 1903.....	150
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 11 Μαρτίου 1903	153
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 11 Μαρτίου 1903	153
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 17 Μαρτίου 1903	154
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 20 Μαρτίου 1903	154
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Απριλίου 1903	155
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 26 Απριλίου 1903.....	156
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 18 Ιουνίου 1903	157
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 3 Ιουλίου 1903.....	158
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 6 Αύγουστου 1903.....	159
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 22 Αύγουστου 1903.....	162
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 19 Νοεμβρίου 1903.....	162
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 6 Δεκεμβρίου 1903	164
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Δεκεμβρίου 1903	165
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 3 Ιανουαρίου 1904.....	165
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 18 Μαρτίου 1904.....	166
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 31 Μαρτίου 1904.....	166
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 16 Απριλίου 1904	167
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 3 Ιουλίου 1904.....	168
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 7 Ιουλίου 1904	169
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 16 Ιουλίου 1904	171
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 10 Αύγουστου 1904.....	173
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 16 Αύγουστου 1904.....	174
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 18 Αύγουστου 1904.....	175
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 17 Σεπτεμβρίου 1904.....	176
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 22 Σεπτεμβρίου 1904.....	177
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 12 Οκτωβρίου 1904.....	178

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Οκτωβρίου 1904.....	178
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 30 Δεκεμβρίου 1904	180
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 14 Ιανουαρίου 1905	180
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Ιανουαρίου 1905	180
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 8 Φεβρουαρίου 1905	182
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 22 Φεβρουαρίου 1905.....	183
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 11 Μαΐου 1905.....	183
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 13 Μαΐου 1905	184
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 21 Μαΐου 1905	185
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 8 Ιουνίου 1905.....	186
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 24 Ιουνίου 1905	188
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 29 Ιουνίου 1905.....	189
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Δεκεμβρίου 1905	189
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 21 Δεκεμβρίου 1905	190
TAXYΔΡΟΜΟΣ, 21 Δεκεμβρίου 1905	190
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ.....	193

ΣΗΜΕΙΩΜΑ του Συγγραφέα

Αναζητώντας στοιχεία για την οικογένειά μας και τον τόπο καταγωγής μας στο ψηφιακό αποθετήριο της Βιβλιοθήκης της Βουλής των Ελλήνων, όπου υπάρχουν ψηφιοποιημένες πολλές ελληνικές εφημερίδες της Κωνσταντινούπολης, κατάφερα να ανασύρω αρκετές ανταποκρίσεις και ειδήσεις από τις Σαράντα Εκκλησιές.

Με απασχόλησαν οι εφημερίδες: «ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ», «ΑΥΓΗ», «ΝΕΟΛΟΓΟΣ», «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ» και «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ». Θα υπάρχουν βέβαια και άλλες, που ίσως περιέχουν και αυτές στοιχεία, αλλά δυστυχώς ούτε ο χρόνος επαρκεί ούτε είναι εύκολη μια τέτοια απόπειρα έρευνας. Αρχαιοθέτησα σε ηλεκτρονικά αρχεία όλες –πιστεύω– τις σελίδες των εφημερίδων αυτών που αναφέρονται στην πατρίδα των προγόνων μου.

Επειδή πολλές από τις έντυπες σελίδες ήταν δυσανάγνωστες, αποφάσισα να αφιερώσω ώρες πολλές και να μεταφέρω σε ηλεκτρονικά στοιχειοθετημένο κείμενο το σχετικό περιεχόμενο των ανωτέρω εφημερίδων. Η γλώσσα των κειμένων αυτών είναι η καθαρεύουσα με πολλές λέξεις των αρχαίων ελληνικών, άγνωστες σε μένα, οι οποίες με ανάγκαζαν να ανατρέχω σε λεξικά για να βρίσκω τη σημασία τους. Προσπάθησα να κρατήσω τη στίξη της καθαρεύουσας, αλλά ενδεχομένως να εντοπιστούν λάθη. Ζητώ την επιείκεια του αναγνώστη.

Μελέτησα και κατέγραψα επίσης επιστολές του Μητροπολίτου Αδριανουπόλεως προς τον Πατριάρχη, τη Δημογεροντία και πολίτες των Σαράντα Εκκλησιών, σχετικές με τα θρησκευτικά ζητήματα και τα προβλήματά τους. Αντίγραφα των επιστολών αυτών βρίσκονται στο Ιστορικό Αρχείο Μακεδονίας, υπηρεσία των Γενικών Αρχείων του Κράτους στη Θεσσαλονίκη.

Πιστεύω ότι οι ανθολογημένες και ημερολογιακά αποτυπωμένες ανταποκρίσεις της περιόδου 1873-1905 θα δώσουν μιαν εικόνα της κοινωνικής ζωής των κατοίκων των Σαράντα Εκκλησιών στον αναγνώστη και πολλές πληροφορίες σε αυτόν που θα αποφασίσει, αργότερα, να συνεχίσει την έρευνά μου.

Η σημερινή Τουρκική ονομασία των Σαράντα Εκκλησιών είναι «Kirkklareli» και ο πληθυσμός της σήμερα είναι 65.000-70.000 κάτοικοι και βρίσκεται περίπου 50χλμ ανατολικά της Αδριανουπόλεως.



Εικ. 1: Χρυσή Ι. Σύρμα, Κωνσταντίνος Ι. Κεραμειδής.
Φωτογραφία αρραβώνων 1893.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ του Θεόδωρου Κυρκούδη



Εικ. 2: Δοχτινιώ, Καλλιρρόη και Αμφίκλεια,
κόρες Δημητρίου Πελτέκη.

Με χαρά και χωρίς δεύτερη σκέψη δέχτηκα να προλογίσω το συγκεκριμένο βιβλίο που επιμελήθηκε ο αγαπητός φίλος Κωνσταντίνος Γ. Κεραμεύς.

Πρόκειται για μια συλλογή επιστολών και ανταποκρίσεων που αφορούν στην ιδιαίτερη πατρίδα των προγόνων του, τις Σαράντα Εκκλησιές της Ανατολικής Θράκης.

Όλα τα κείμενα αναφέρονται στην ταραγμένη τριακονταετία 1873-1905. Τότε που, όπως γράφτηκε, ολόκληρη η οθωμανική αυτοκρατορία αποτελούσε αρένα θρησκευτικών και κοσμικών ιεραποστόλων όλων των πεποιθήσεων και εθνικοτήτων.

Ο Κωνσταντίνος Γ. Κεραμεύς συγκέντρωσε με θρησκευτική ευλάβεια καθετί που θεώρησε άξιο λόγου, τα ταξινόμησε χρονολογικά και μας τα προσφέρει όλα μαζί σε έναν τόμο.

Στατιστικές, γεγονότα, προσωπικές αντεγλήσεις, ειδήσεις που αφορούν την ευρύτερη οικογένειά του και την κοινότητα των Σαράντα Εκκλησιών, παρατίθενται και μας ταξιδεύουν σε έναν άλλον κόσμο, μιας άλλης εποχής που δεν υπάρχει πια. Ας αφεθούμε, για να τον απολαύσουμε.

Θεόδωρος Κυρκούδης
Βιβλιοθηκονόμος

Δρ Ιστορίας της Ιατρικής Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 20 Ὀκτωβρίου 1873

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Ἄνατ. Χρόνῳ»

«Τηλεγράφημα, ἀπευθυνθὲν ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν πρὸς τὴν Ἐξαρχίαν, ἀναγγέλλει ὅτι ὁ διοικητὴς Βουνάρ Χισάρ συνέλαβεν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἑλληνοῦ πρωτοσυγκέλλου, 5 τῶν προϋχόντων καὶ τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου Δερέκιοϊ, κειμένου ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι. Αἱ συλλήψεις αὗται αἰτίαν ἔχουσι 1ον τὴν ἄρνησιν τῶν χωρικῶν, ὅπως ἀντικαταστήσωσι τὸν ἱερέα αὐτῶν δι' ἐκείνου, ὃν ἤθελε νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πρωτοσύγκελλος, καὶ 2ον τὴν ἄρνησιν τοῦ ὑπογράφαι ἔγγραφον υποταγῆς.

Οἱ τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐπιστέλλοντες βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ πρωτοσυγκέλλου ἐξηρέθισεν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τοὺς κατοίκους, οἵτινες παρακαλοῦσι τὸν θρησκευτικὸν αὐτῶν ἀρχηγόν, ἐν τῷ συμφέροντι τῆς δημοσίας τάξεως, νὰ γνωστοποιήσῃ τὰ συμβάντα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ἐπιμείνῃ ὅπως οἱ συλληφθέντες ἀπολυθῶσιν.

Ἐπιστολὴ δέ τις ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως λέγει ἐπίσης ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πρωτοσύγκελλος διαταράττει ἅπαντα τὰ Βουλγαρικὰ χωρία τούτου τοῦ τμήματος. Ὑποβοηθούμενος ὑπὸ χωροφυλάκων, εἰσπράττει ἐκ τῶν χωρικῶν φόρον ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνοῦ ἐπισκόπου καὶ ἐκβιάζει αὐτούς, ὅπως ἐγγράφως ἀποκηρύξαντες τὴν ἔξαρχίαν, ὑποταχθῶσι τῷ μητροπολίτῃ κ. Διονυσίῳ».

Σ. Σ. Ἄν. Ἄστ. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἱ φωναὶ αὗται εἰσὶ φωναὶ ἀπεγνωσμένων.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 14 Νοεμβρίου 1880

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ τὰς Σαράντα Ἐκκλησίας ὁ ἀρτίως χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος, ὑπὸ τὸν τίτλον Σκοπέλου, κ. Παῦλος Συμεωνίδης εἰς τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 19 Νοεμβρίου 1880

Τὴν 9ην τρ. πρὸς ἑσπέραν ἀφίκετο εἰς Σαράντα Ἐκκλησίας ὁ ἐπίσκοπος Σκοπέλου κ. Παῦλος Συμεωνίδης. Ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐγένετο ἡ νενο-

μισμένη δοξολογία, μεθ' ἣν ὁ μὲν θεοφιλ. Σκοπέλου ὠμίλησε πρόσφορον τῆς περιστάσει λογύδριον, ὁ δὲ ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Β. Μελανίων προσεφώνησε τὰ εἰκότα.

Ὁ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἱερομόναχος κ. Ἄνθιμος Πελτέκης, τρόφιμος τῆς ἐν Χάλκη θεολογικῆς σχολῆς, προεχειρίσθη εἰς ἀρχιμανδρίτην.

Βούλγαρος ἱερεύς, μεταβαίνων ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ χωρίον Κουροῦ-δερέ, ἐφονεύθη ἀνηλεῶς ὑπὸ 2 Ὀθωμανῶν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 25 Φεβρουαρίου 1881

Κατὰ τὴν ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν «περιγραφὴν ἱστοριογεωγραφικὴν τῆς ἐπαρχίας Σαράντα Ἐκκλησιῶν» ὑπὸ Μελισσηνοῦ Χριστοδοῦλου, οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ κάτοικοι συμποσοῦνται εἰς 107.171 ἐν συνόλῳ, ἐξ ὧν 53.594 Ἕλληνες καὶ 53.580 Βούλγαροι, Τοῦρκοι, Ἐβραῖοι καὶ Ἀθίγγανοι.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι σχολεῖα μὲν Ἑλληνικὰ 59 μετὰ 3.878 μαθητῶν, 66 διδασκάλων (δαπάναι κατ' ἔτος 2.074 λίραι)· βουλγαρικὰ δὲ 6 μετὰ 460 μαθητῶν καὶ 6 διδασκάλων (δαπάναι ἐτησ. 230 λίρ.)· τουρκικὰ 8 μετὰ μαθητῶν 350 καὶ διδασκάλων 8· ἐβραϊκὰ 3 μετὰ 153 μαθητῶν καὶ 6 διδασκάλων.

Ἐκτὸς τούτου, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ὑπάρχουσι καὶ 9 ἑλλήν. σύλλογοι ἢ ἀδελφότητες, ἔχουσαι κεφάλαια ἐν συνόλῳ 3.000.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 13 Μαΐου 1881

Ὁ θεοφιλ. ἅγ. Σκοπέλου κ. Παῦλος Συμεωνίδης, ἀφίκετο ἐνταῦθα ἀπὸ τινων ἤδη ἡμερῶν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἀποστέλλεται δὲ προσεχῶς ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰς Νευροκόπην κ.λπ. τῆς ἐπαρχίας Δράμας.



ΑΥΓΗ, 21 Ἰουλίου 1881

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι τῇ 11 Ἰουλίου 1881.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα σχολείων ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολῶν τῆς ἐνορίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ τῶν ἁγ. Πάντων τὴν προηγουμένην Κυριακὴν 5 Ἰουλίου συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Συλλόγου ἐγένοντο αἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ

ἀρτισυστάτου νηπιαγωγείου ἐξετάσεις ἐν μέσῳ ἀπείρου πλήθους ἐξ ἀμφοτέρου τοῦ φύλου. Πάντες οἱ παρευρεθέντες κατεγοητεύθησαν ἐκ τῶν γνώσεων καὶ τῶν ἀπαντήσεων τῶν πρῶτον ἤδη ἔτος διδασκέντων ἀθῶων νηπίων, καὶ ἐκ τῶν κατὰ διαλείμματα ἀπαγγελλομένων ἄσματιν καὶ μύθων αὐτῶν. Ἐν γένει τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστον καὶ δικαίως ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὴν πτυχιούχον τοῦ Ἀρσακείου διευθύντρια τοῦ νηπιαγωγείου κ. Φανὴν Βοϊνίκου διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ἐπεδείξατο πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ παρῆσαν ὁ ἐπὶ φιλομουσίᾳ διακρινόμενος προξενικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Χατζόπουλος καὶ ὁ κ. Δήμαρχος τῆς πόλεώς μας κ. Κωνστ. Κόκκινος.

Χθὲς παρόντων τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν καὶ τοῦ ἱεροδικαστοῦ, ἐτελέσθησαν μετ' ἀρκούσης ἐπιτυχίας καὶ αἱ ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου αἵτινες ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον. Ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους υπῆρξε τοσαύτη ὥστε πολλὰ καὶ πολλά, διότι διεκρίνετο τὸ ὠραῖον φύλον, μὴ δυνηθέντες νὰ διασχίσωσι τὸ πλῆθος ἠναγκάσθησαν νὰ ἀπέλθωσι. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τελοῦνται καὶ αἱ ἐξετάσεις τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς τὴν μετ' αὐτὴν δὲ δευτέραν τελεσθήσονται αἱ τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς τῆς ἐνορίας τῶν Μαρτύρων καὶ τὴν ἀκόλουθον Κυριακὴν αἱ τῆς Κεντρικῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς Σχολῆς.

Ἡ ἀπὸ δύο μηνῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν ἁγ. Πάντων ἀρξαμένη ἀνέγερσις τῶν Σχολῶν Δημοτικῆς καὶ Παρθεναγωγείου εἰς ὃ ἀποσταλήσεται παρθεναγωγὸς παρὰ τῆς ἐν Κων]πόλει Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος μεθ' ὅλας τὰς παρουσιασθείσας δυσχερείας, ἤδη ἤρξατο τῇ ἀξιεπαίνῳ προνοίᾳ τῆς Ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» καὶ τῶν κκ. Ζήσου Ἀρχιτέκτονος, Σάββα καὶ Γ. Παυλάκη, ἔπαινοι δὲ ὀφείλονται πρὸς τὸν ἐρίτιμον κ. Δ. Δοδόπουλον ὅστις αὐθορμήτως προσηνέχθη εὐεργέτης παρασχὼν 50 λιρῶν ἀξίας πλίνθους καὶ κεράμους δι' ὧν διηυκόλυνε τὸ ἔργον.

Εὐχαρίστως δὲ ἀναγγέλλομεν ὅτι ἀρθεισῶν τῶν κωλυμάτων ὧν ἔνεκα μέχρι τοῦδε ἀνεβάλλετο ἡ ἔναρξις τοῦ ἔργου τίθενται λίαν προσεχῶς τὰ θεμέλια Β' Νηπιαγωγείου ἐν τῇ ἐνορίᾳ 40 Μαρτύρων ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος Ἀγαθοποιοῦ τῶν Ἐφήβων «Εἰρήνης» ἀνεγειρουμένου δαπάναις ταύτης ἐκ βάθρων.



ΑΥΤΟΘΙ, 16 Ἰουλίου 1881

Προχθὲς χριστιανὸς ἐρίσας πρὸς μωαμεθανόν τινα κατήνεγκεν αὐτῷ θανατηφόρον τραῦμα διὰ μαχαίρας. Ἡ πρὸς σύλληψιν τοῦ ἐνόχου δραμοῦσα χωροφυλακὴ ἤρξατο παρανόμως καταφέρουσα ραπίσματα καὶ νὰ τὴν τῆς τοσοῦτον τὸν ἔνοχον μέχρις ὅτου ὀδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ὥστε εἰς τὰς φωνὰς τούτου

πολὺ πλῆθος ἔδραμε καὶ παρηκολούθησε τοῦτον μέχρι τῆς εἰσαγγελίας· τὸ περιεργὸν εἶναι, ὅτι διερχομένου τοῦ τυπτομένου ἐκ τῆς πλατείας τῆς πόλεως οἱ συνοδεύοντες τὴν ἐκφορὰν ἐνὸς νεκροῦ, ἀφῆκαν τὸ λείψανον ἵνα ἴδωσι τί τρέχει. Τὸ ἔτι περιεργότερον ὅμως εἶναι ὅτι ἐνῶ δεκάδες ἵνα μὴ εἴπωμεν ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ἰδίους ὄμμασιν εἶδον τὸν ἔνοχον τυπτόμενον κατόπιν, ἐξερεθισθέντος τοῦ λαοῦ διὰ τὴν φανατικότητα τῶν χωροφυλάκων, μεθ' ἧς αὐτοὶ ἔτυπον τὸν ἔνοχον, διότι ἐτόλμησε νὰ κτυπήσῃ διὰ μαχαίρας ὁμόθησκόν των, ἡ εἰσαγγελία ἐπελήφθη κατ' ἐπιφάνειαν τῆς ὑποθέσεως τοῦ δαρμοῦ ἐκείνου, τὸ δὲ πρᾶγμα ἐκαλύφθη διὰ τὸν ἰσχυρὸν λόγον ὅτι ὁ δαρεὶς προσαχθεὶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἠρνήθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐξυλοφορτώθη.

Ἐκ τοῦτου πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις ἀδιστακτικῶς ὅτι οἱ ἰδόντες αὐτὸν τυπτόμενον ἔπαθον ὀπταπάτην, ἢ ὅτι ὁ δαρεὶς μεθυσμένος ὦν ἐλησμόνησε τὸ βάρος καὶ τοὺς πόνους τοῦ ξυλοφορτώματος ἢ ὅτι ἡ Ἀρχὴ ἐπειθανάγκασε τὸν δαρέντα ἵνα ἀρνηθῇ τὸν δαρμόν ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων χωροφυλάκων.

Δὲν θέλομεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὸν ἔνοχον, ὃν ὁ νόμος θὰ τιμωρήσῃ ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματος ὅπερ διεπράξατο. Τοῦτο μόνον παρατηροῦμεν ὅτι ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τσσαῦται δίδονται ἐπαγγελίαι περὶ ἰσότητος καὶ ἀδελφοποιήσεως τῶν συνοίκων ἐθνῶν τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος καὶ τὴν προστασίαν τοῦ νόμου διατελούντων, τοιαῦται σκηναὶ εἶναι λυπηρὸν νὰ δίδωσιν ἀφορμὴν εἰς παράπωνα καὶ μεμφιμοιρίας περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τῆς δικαιοσύνης.



ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 22/03 Αὐγούστου 1881 (3701)

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία)

Σαράντα Ἐκκλησίαι, 13/25 Ἰουλίου

Ἡ ἀνάγκη διαρκοῦς διαμονῆς ἐπισκόπου ἐνταῦθα πρὸς θεραπείαν τῶν πολλαπλῶν τοῦ τόπου ἀναγκῶν καὶ προστασίαν καὶ φρούρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων σαφῶς ἐξετέθη διὰ τῶν ἀποσταλεισῶν ἀναφορῶν ἐν καιρῷ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ καθαρῶς ἀνεγνωρίσθη παρ' αὐτῶν διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐπισκόπου ἐνταῦθα, δι' ὃ περιττὸν θεωροῦμεν νὰ χρονοτριβῶμεν ἐνταῦθα δι' ἐκθέσεως γνωστῶν πραγμάτων, κινούμενοι δὲ ἐκ πόθου ὅσον ἔνεστι συμφώνου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν περὶ λύσεως τοῦ ἐν ἐκκρεμῇ καταστάσει περιελθόντος ἐπισκοπικοῦ ζητήματος καὶ ἐπιθυμοῦντες διακαῶς τὴν διὰ λήψεως ριζικῶν μέτρων ἔγκαιρον πρόληψιν τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς κακῶν κατ' ἐποχὴν κρίσιμον καὶ ἐν

ἡμέραις πονηραῖς, καθ' ἃς πάντα τὰ συμβαίνοντα τείνουσιν εἰς τὸ νὰ σκανδαλίωσι τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν Χριστιανῶν καὶ κλονήσωσι τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσιν, προαγόμεθα ὅπως ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου ζητήματος ἐξενέγκωμεν τὴν ἀσθενῆ ἡμῶν κρίσιν.

Ὡς γνωστὸν, μετὰ πεντάμηνον ἐνταῦθα διαμονὴν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν ἐπισκόπου ἀγίου Σκοπέλου, ἐγένετο ἡ μετάθεσις τῆς Α. Θεοφιλίας. Ἀποφεύγοντες τὴν ἔρευναν τῶν αἰτιῶν τῆς μεταθέσεως ταύτης, ἀρκοῦμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ πατρὶς ἡμῶν εἰσέτι δὲν συνῆλθεν ἐκ τῆς λυπηρᾶς ἐντυπώσεως, ἣν παρήγαγεν ἡ μετάθεσις αὕτη, τὸ δὲ αἶσθημα αὐτῆς ἐξεδήλωσε τρανῶς δι' ἀναφορᾶς, δι' ἧς γενικῶς ἐκφράζουσα τὴν λύπην τῆς, ἐξητεῖτο παρὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τὴν ἀνάκλησιν εἰ δυνατόν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἢ ἀντικατάστασιν τοῦ δι' ἐτέρου. Οὐδενὸς δὲ ἐκ τῆς παρακλήσεως προκύψαντος ἀποτελέσματος καὶ τοῦ ἐπισκόπου ἀποχωρήσαντος ἐντεῦθεν οἱ κάτοικοι ἠλπίζον καὶ ἐναγωνίως ἀνέμενον τὴν ταχίστην ἀποστολὴν ποιμένος ἐνταῦθα, καθ' ὅσον μάλιστα πολλαὶ διεδόθησαν φῆμαι περὶ διορισμοῦ ἐτέρου καταλλήλου ἐπισκόπου, κτλ. κτλ., ἰδόντες ὅμως διαψευσθείσας τὰς ἐλπίδας των προὔτιθεντο καὶ πάλιν ν' ἀνενεχθῶσι πρὸς τοὺς ἀρμοδίους, ἀλλὰ παρητήθησαν τὸ σχέδιον τοῦτο ἔνεκα γραμμάτων τοῦ Σ. ἡμῶν ποιμενάρχου ἀγίου Ἀδριανουπόλεως κ. Νεοφύτου, ἀγγέλλοντος ἐπισήμως τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης.

Καίτοι ἐκ πολλῶν δεδομένων δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ Α. Π. δὲν διάκειται εὐμενῶς πρὸς τὴν διαμονὴν ἐπισκόπου ἐνταῦθα καὶ ἐπομένως θέλει ἐνεργῆσαι κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν αὐτῆς ὑπὲρ λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς ἀντιπροσώπου αὐτῆς προσώπου μὴ περιβεβλημένου τὸν ἀρχιερατικὸν βαθμόν, ἐν τούτοις δὲν θέλομεν ἐκ τῶν προτέρων νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Α. Π. θέλει προβῇ εἰς πρᾶξιν μὴ ἀνταποκρινομένην εἰς τὸν γενικὸν τῶν κατοίκων πόθον καὶ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας, περιάγουσα ἑαυτὴν εἰς ἀντίφασιν, καθ' ὅσον τὸ ἅπαξ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικὴ ἀνάγκη καὶ καθιερωθὲν, ἐγένετο τῇ συναινέσει καὶ ἐγκρίσει τῆς Α. Σεβασμιότητος, ἣτις ὑπὲρ πάντα ἄλλον γινώσκουσα τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐπισκοπῆς ἐν μουτσαριφλικίῳ ἔνθα συγκεντροῦνται τὰ συμφέροντα δέκα μυριάδων Χριστιανῶν, ἀποχωριζομένων καὶ διοικητικῶς καὶ διὰ τῆς ἀποστάσεως 20 ὥρῶν ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως τοσοῦτον ἐξαιρέτα ἐξετίμησεν αὐτά.

Ἡ πόλις τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν οὔσα κέντρον καὶ ἔδρα μουτσαριφλικίου ἀριθμεῖ περὶ τὰς 110.000 ψυχῶν, ὧν οἱ ἡμίσεις περίπου Ἑλληνας πολιτικῶς ὑπάγεται εἰς τὴν νομαρχίαν Ἀδριανουπόλεως· ἡ δὲ ἐπαρχία (σανζάκ) πνευματικῶς διαιρεῖται ὡς ἐξῆς· αἱ μὲν περιφέρειαι Σαράντα Ἐκκλησιῶν, Βουνὰρ Ἰσαρίου, Βαβὰ ἔσκι, καὶ Λουλε Βουργαζίου ἐξαιρέσει τεσσάρων χωρίων ταύτης ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀγίου Ἀδριανουπόλεως· ἡ δὲ ἐπαρχία Βιζύης μετὰ τῆς ἐπαρχίας Μηδείας καὶ τεσσάρων χωρίων τοῦ Λουλε Βουργαζίου καὶ τεσσάρων τῆς Ἀγαθοπόλεως ὑπὸ τὸν ἅγιον Βιζύης· ἡ δὲ τῆς Ἀγαθοπόλεως ὑπὸ τὸν Σωζουαγαθοπόλεως. Εὐκόλως, φρονοῦμεν, δύναται πᾶς τις νὰ κατανοήσῃ τὰς ἐλλείψεις αἵτινες ἐκ

τῆς πλημμελοῦς ταύτης διαιρέσεως προκύπτουσι. Ὡς παρατηρεῖται ἡ μὲν ἐπαρχία Ἄγαθοπόλεως περιέχουσα τέσσαρα ἑλληνικὰ ὀρθόδοξα χωρία, τὴν Ἄγαθόπολιν, τὸ Βασιλικόν, τὸ Προδίβον καὶ Κωστή μετὰ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Σωζουπόλεως ἀποτελεῖ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ μητροπολίτου Σωζουαγαθοπόλεως, ἡ δὲ ἐπαρχία Βιζύης καὶ Μηδείας μετὰ 22 ἑλληνικῶν χωρίων ἀποτελεῖ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ μητροπολίτου Βιζύης. Ἐνῶ δὲ ἡ τε Βιζύη καὶ ἡ Ἄγαθόπολις οὖσαι κῶμαι ἀποκεντροὶ κέκτῃται τὸ πλεονέκτημα μητροπόλεως αἱ Σαράντα Ἐκκλησίαι, ἐν ἧ συγκεντροῦνται τὰ συμφέροντα ὑπὸ 50.000 χριστιανῶν κατοικουμένων περιχώρων καὶ αὐτῶν τῶν δύο μητροπόλεων, ὧν αἱ ἔδραι μικρὰν κέκτῃται σημασίαν, μόνῃ δὲ ἀξίαν ἔχουσιν ὅτι εἰσὶν ἀρχαῖαι, αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην ἐν σπουδαίοις ζητήμασι νὰ καταφεύγωσιν ἐνταῦθα ὡς π.χ. ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ἐκκλησίας Τσόγκα-ρα καὶ ἄλλαις, ἐν τοιαύτῃ, λέγω, πόλει πῶς δὲν θεωρεῖται ἐπιβάλλουσα ἀνάγκη ἐπισκοπῆς, ἧς ὁ ἐπίσκοπος ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ συχνάκις ἐπισκεπτόμενος τοὺς Χριστιανούς θὰ ὑποθάλη τὸν ζῆλον αὐτῶν πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὰ πάτρια, συντελῶν διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς του εἰς πᾶν καλὸν καὶ ὠφέλιμον τῆ πατρίδι καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ μήπως τὰ κακῶς ἔχοντα διωρθώθησαν, ἤδη δὲ ἐπὶ ρόδων ἐπαναπαυόμενοι θὰ δρέπωμεν τοὺς καρποὺς τῆς εὐτυχίας ἡμῶν;

Ἄν ἀναδράμωμεν εἰς ἀρχαίας ἐποχάς, θέλομεν εὔρει ὅτι αἰείποτε ἡ ἐκκλησιαστικὴ διαίρεσις τῶν ἐπαρχιῶν ὡς βάσιν καὶ γνώμονα ἔσχε τὴν πολιτικὴν διαίρεσιν. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ πόλις μας ὑπὸ τε πολιτικὴν ἔποψιν καὶ θρησκευτικὴν κατέστη κέντρον, ἀφοῦ ἡ διαρρυθμίσις τῶν σχολείων καὶ ἐκκλησιαστικῶν μας ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν ἐπισκόπου τὰ δὲ τελευταῖα γεγονότα κατέδειξαν ὅτι ἐγγρηγορεῖν δεῖ, οὐδὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι αἱ κρίσιμοι αὐταὶ καιρικαὶ περιστάσεις ἀπαιτοῦσι καὶ ἐπιβάλλουσι τὴν διαμονὴν ἐν τῷ κέντρῳ τούτῳ ἐπισκόπου πεπρωτισμένου δι' ἐξόχων ἀρετῶν καὶ δραστηριότητος καὶ ἔχοντος πρὸ πάντων τὴν συναίσθησιν τῶν ἐπιβαλλομένων μεγίστων καθηκόντων ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν καιρῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς τε πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας. Ἄλλ' ἵνα ἀσφαλισθῇ ἡ διαρκὴς καὶ μόνιμος διαμονὴ τοιοῦτου ἐπισκόπου ἐνταῦθα καὶ ὅπως ἡ πόλις ἡμῶν καὶ ἐπαρχία μὴ εὐρίσκειται δίκην μικροῦ καὶ ἀσημάντου παραρτήματος ἀπέναντι τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως πρέπει βεβαίως νὰ σφαιλισθῇ καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐπισκόπου ἵνα διατηρῆται μὲ τὴν ἀπαιτουμένην εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀξιοπρέπειαν καθ' ὅσον οὐδέποτε ἔξοχον πρόσωπον θέλει ἀρκεῖσθαι εἰς γλίσχρον ἀμοιβήν, φέρον τίτλον ἀντιπροσώπου Ἀδριανουπόλεως ἐπομένως θέλει ἐπιζητεῖ προβιβασμόν.

Πρὸς τοῦτο ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ πόλις Σαράντα Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ αὐτῆς χωρίων Σκοποῦ, Πέτρας, Σκοπέλου, Εὐκαρίου, Βουνὰρ Ἰσαρίου, Ρέννης, Σκεπαστοῦ, Ριαντζικλάρ καὶ Κουρούδερε, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς 17.500 ὀρθόδοξους ἑλληνας δύναται νὰ ἀποτελέσῃ ἐπισκοπὴν, ἔχουσαν ἔδραν τὰς Σαράντα Ἐκκλησίας ὑποκειμένην τῷ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως· ὑπολογιζομένου δὲ ἀνὰ δέκα γρόσια εἰς ἕκαστον στέφανον δικαιομάτος ἀρχιερατικοῦ καὶ 30.000 – 35 βέβαια τυχηρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἔξομεν στρογγύλον ποσόν, δι' οὗ καὶ

ἡ ἀπαιτουμένη μὲν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἐπισκόπου ἀσφαλίζεται καὶ ὁ μητροπολίτης δὲ Ἀδριανουπόλεως ἱκανοποιεῖται διὰ καθορισμοῦ ἐτησίας τινὸς ἐπιχορηγήσεως ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου· οὕτω δὲ καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν θεραπεύονται.

Πεπείσαμεθα ὅτι ὑπὸ σπουδαίαν μελέτην θέλει ληφθῆ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, καθ' ὅσον μάλιστα ἤδη ἐπὶ τῇ γενησομένη ἐκκλησιαστικῇ διαρρυθμίσει ἐπαρχιῶν τινῶν, συνεπεῖα μεταβιβάσεως χωρῶν τῇ Ἑλλάδι, δίδεται εὐκαιρία ὅπως ληφθῇ πρόνοιά τις καὶ περὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν ὧν ἡ διαρρυθμίσις ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ εἰσέτι τῶν Βουλγάρων ἀπολύτως ἀναγκαῖα παρίστατο. Οὐδόλως δὲ ἀμφιβάλλομεν λέγοντες ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καταργήσεως, συγχωνεύσεως καὶ ἀναδείξεως μητροπόλεων συμφώνως τῶν ἀναγκῶν ἐκάστης ἐπαρχίας, δὲν θέλουσι παρίδει οἱ ἀρμόδιοι τὴν σπουδαιότητα τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀλλὰ ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν θέλουσι λάβει τὸν σχηματισμὸν καὶ σύστασιν ἰσχυροῦ κέντρου ἐνταῦθα, ὅπως τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως ἡμῶν ἀπαιτεῖ.



Εἰκ. 3: Το σπίτι του παππού Κωνσταντίνου, ανεβαίνοντας ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πλατεία τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸ Μεγάλο Μπαῖρι, ἀνακαινισμένο με δαπάνες (285.000 ευρώ περίπου) τῆς Ευρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα σχολείων ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολῶν τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, τὴν προηγουμένην Κυριακὴν 5/17 Ἰουλίου καὶ συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Συλλόγου ἐγένοντο αἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ συντήρησιν αὐτοῦ ἐξετάσεις τοῦ ἀρτισυστάτου νηπιαγωγείου ἐν μέσῳ συρροῆς

ἀπειρου πλήθους ἐξ ἑκατέρου τῶν φύλων. Πάντες οἱ παρευρεθέντες κατεγοητεύθησαν ἐκ τῶν γνώσεων καὶ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀθῶων νηπίων καὶ ἐκ τῶν κατὰ διαλείμματα ἀπαγγελιομένων ἀσματίων καὶ μύθων αὐτῶν. Ἐν γένει τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστον καὶ δικαίως ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὴν πτυχιούχον τοῦ Ἀρσακείου διευθύντριαν τοῦ νηπιαγωγείου κ. Φανῆν Βοϊνίκου διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον ὃν ἐπεδείξατο πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ παρήσαν ὁ ἐπὶ φιλομουσίᾳ διακρινόμενος προξενικὸς πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος κ. Χατζόπουλος καὶ ὁ κ. δήμαρχος τῆς πόλεώς μας Κ. Κόκκινος.

Χθὲς δὲ ἐπὶ παρουσίας τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν καὶ τοῦ ἱεροδικαστοῦ ἐτελέσθησαν μετ' ἀρκούσης ἐπιτυχίας αἱ ἐξετάσεις τοῦ παρθενιαγωγείου, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι καὶ σήμερον. Τὴν δὲ προσεχῆ Κυριακὴν γίνονται καὶ αἱ ἐξετάσεις τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς, τὴν μετ' αὐτὴν δευτέραν αἱ ἐξετάσεις τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς τῆς ἐνορίας 40 Μαρτύρων καὶ τὴν ἀκόλουθον Κυριακὴν αἱ τῆς κεντρικῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς.

Ἡ ἀπὸ δύο μηνῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Ἁγίων Πάντων ἀρξαμένη ἀνέγερσις τῶν σχολῶν δημοτικῆς καὶ παρθενιαγωγείου, εἰς ὃ ἀποσταλήσεται νηπιαγωγὸς παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκπαιδευτικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος μεθ' ὅλας τὰς παρουσιασθείσας δυσχερείας αἵτινες καὶ ἐπὶ τινα χρόνον διακοπὴν τῶν εργασιῶν ἐπήνεγκαν, βαίνει κατ' εὐχὴν χάρις τῇ ἀξιεπαίνῳ μερίμνῃ καὶ ἐνεργείᾳ τῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀκαμάτως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργαζομένων κ.κ. Ζήσου Νικολάου, ἀρχιτέκτονος, Σάββα Σκουλίδου καὶ Γεωρ. Παυλάκη, ὀφείλονται δὲ ἔπαινοι καὶ εὐχαριστίαι πρὸς τὸν ἐρίτιμον συμπολίτην ἡμῶν κ. Δ. Δοδόπουλον, ὅστις πρὸς ταῖς ἀναριθμήτοις εὐεργεσίαις, ἃς ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ εἰς ἅπαντα ἀνεξαρτήτως τὰ εὐαγῆ καθιδρύματα ἐνταῦθα, αὐθορμήτως προσηνέχθη εὐεργέτης καὶ εἰς τὰς σχολὰς ταύτας διὰ προσφορᾶς τῶν ἀναγκαίων πλίνθων καὶ κεράμων ἀξίας πεντήκοντα περίπου λιρῶν Τουρκίας.

Εὐχαρίστως δὲ ἀναγγέλλομεν ὅτι ἀρθέντων τῶν κωλυμάτων, ὧν ἕνεκα μέχρι τοῦδε ἀνεβάλλετο τὸ ἔργον, τίθενται λίαν προσεχῶς τὰ θεμέλια δευτέρου νηπιαγωγείου ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων ὑπὸ τῆς ἀγαθοποιῶ ἀδελφότητος τῶν Ἐφήβων *Εἰρήνης* ἀνεγειρομένου ἐκ βάθρων.



ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 29/10 Αὐγούστου 1881 (3707)

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ)

Σαράντα Ἐκκλησίαι, 25/06 Αὐγούστου

Τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐπεσκέφθη κατ' αὐτὰς ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Ἀδριανουπόλεως

ἐξελθὼν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς περιοδείαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐν τε τῇ πόλει καὶ τοῖς χωρίοις εἰσὶ λίαν εὐάρεστα καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν παρήγορα. Ὡς γνωστόν, πρὸ πολλοῦ συνεπέᾳ τῶν ἀναφορῶν τῶν ὀρθοδόξων πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, εἶχεν διορισθῆ ἐνταῦθα ἐπίσκοπος ἀντιπροσωπεύων τὸν ἅγιον Ἀδριανουπόλεως, ἀλλ' ἕνεκα τοῦ ἀκαταλλήλου τοῦ ἐκλεγέντος τοιοῦτου ἀγίου Σκοπέλου κ. Παύλου Συμεωνίδου καὶ τῆς ὡς μὴ ὤφειλε κακῆς συμπεριφορᾶς ἣ ἐχρήσατο ἐν ταῖς πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν σχέσεσιν αὐτοῦ καὶ τῶν περιπλοκῶν εἰς ἃς ὤθησε τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῷ ζητήματι τῆς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀρπαγῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Τζόγγαρα, ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία προέβη εἰς τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ, ἐν λίαν καταλλήλῳ ἐποχῇ. Ἡ Α. Θεοφιλία ὁμῶς ἐν τῇ ἀγανακτῆσει αὐτῆς ὡς ὑπαίτιον τῆς τοιαύτης μεταθέσεως αὐτῆς ὑπέδειξε πρὸς τοὺς κατοίκους τὴν Α. Ε. τὸν ἅγιον Ἀδριανουπόλεως καὶ τὸν χύδην λαὸν κατέπεισεν περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδωκε νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι αὐτῆς ἀπελθούσης οὐδεὶς πλέον ἐπίσκοπος ἐλεύσεται, ὡς τοῦ ἀγίου Ἀδριανουπόλεως δυσμενῶς διακειμένου πρὸς τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀλλ' ἡμεῖς λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν φιλοπατρίαν καὶ αὐταπαρνησίαν τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν περιμένομεν ἵνα τὰ πράγματα λαλήσωσιν, οὐδόλως θεωροῦντες ὡς σπουδαῖα καὶ ἀληθῆ τὰς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς συκοφαντίας ταύτας, ὅπως ἀσφαλέστερον ἐξενέγκωμεν τὴν ἡμετέραν γνώμην καὶ οὐχὶ προτρέχοντες τῶν πραγμάτων δυσφημήσωμεν πρόσωπα ἐθνικὴν κεκτημένα ὑπόληψιν, ὡς ἔπραξε τοῦτο ὁ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 3701 φύλλῳ τοῦ Νεολόγου ἐντεῦθεν ἐπιστείλας. Πόσον εἶχομεν δίκαιον ἀπέχοντες καὶ πόσον ἄδικον εἶχεν ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν ἐπιστολογράφος διαπιστοῦσι τὰ κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν τοῦ ἀγίου Ἀδριανουπόλεως συμβάντα. Ἡ Α. Σεβασμιώτης συγκαλέσασα συνέλευσιν ἐκ τῶν πολιτῶν καὶ τῆς ἐντίμου δημογεροντίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔθετο ὑπὸ συζήτησιν τὸ περὶ ἐκλογῆς ἐπισκόπου ζήτημα, προοιμιασάμενη ὡς ἐξῆς: «Ἡ ἔλευσίς μου εἰς τὴν πόλιν σας ἐγένετο πρὸ πάντων (πρόσεξον ἐπιστολογράφε) διὰ νὰ συσκεφθῶμεν περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου μας ἐνταῦθα ὡς προεγράψαμεν περὶ τούτου εἰς τὴν ἐντίμον δημογεροντίαν κτλ.» παρακατιὸν δὲ «ἡμεῖς προθύμως δίδομεν τὴν εἰς τοῦτο κυριαρχικὴν ἡμῶν συγκατάθεσιν». Μετὰ δὲ τοὺς ἑκατέρωθεν διαμειφθέντας λόγους ἀπεφασίσθη ὅπως γραφῇ τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ περὶ ἐκλογῆς καταλλήλου προσώπου, κεκτημένου τὰ ἀναγκαιοῦντα προσόντα, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις δειναὶ καὶ ἀπαιτοῦσι στιβαρὰν χεῖρα καὶ ἐπιδέξιον ἰθύντορα ἵνα συνεχίζηται καὶ ἐνταῦθα τὸ ἔργον τοῦ ἀγίου Ἀδριανουπόλεως, ὁ ὁποῖος γράφων πέρυσιν ἐκ Λουλὲ Βουργαζίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Αὐγούστου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνιστᾷ τὰ ἐξῆς, οὐχὶ δὲ δυσμενῶς διέκειτο, ὡς διατείνεται ὁ ὑμέτερος ἐπιστολογράφος, «φέρω εἰς γνώσιν τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως μουτσαριφλικίου ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις καὶ τοῦ διορισμοῦ ἐν αὐταῖς ἐπιτρόπου τοῦ σχισματικοῦ ἀρχιερέως, καθίσταται ἐπαισθητὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκεῖ παρουσίας τοιοῦτου προσώπου, ὁποῖον ὑποδεικνύουσιν οἱ

κάτοικοι κτλ.» Ἡ σύνεσις, ἡ μετριοπάθεια, πρὸ πάντων δὲ ἡ αὐταπαρνησία τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως, ἀπεσπάρσαντο τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων κατεδείχθη ἡ φιλόστοργος αὐτοῦ πρόνοια περὶ τοῦ ποιμνίου του, ἐφιμώθησαν δὲ τὰ στόματα τῶν φαυλοφίλων καὶ τῶν σκοπέλους καὶ χαρῦβδεις εἰς τὴν πορείαν αὐτοῦ προτιθέντων πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ τόπου.

Ὅποσα δὲ ἀγαθὰ προσπορίζεται ὁ τόπος καὶ τὸ ἔθνος ἐν τῷ συνόλω αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως κατάδηλον ποιούσι τὰ ἐπακολουθήσαντα αὐτὴν ἄριστα γεγονότα. Παρὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν διαλάμπουσιν δύο ἑλληνικὰ χωρία, ἡ Πέτρα καὶ ὁ Σκόπελος, σεμνυνόμενα ἐπὶ ἀρχαιότητι ἐν τούτοις δὲν ὑφίσταντο παρθεναγωγεία, ἐνῶ οἱ κάτοικοι λίαν εὐχερῶς ἠδύναντο νὰ συντηρῶσι τοιαῦτα· ἅμα ὅμως τῇ ἀφίξει τῆς Α. Σ. εἰς αὐτὰ μετὰ σύσκεψιν καὶ εἰσήγησιν τῶν δεόντων ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις τοιούτων καὶ ἐπιτροπὴ πρὸς τοῦτο συνέστη καὶ χρήματα εἰσπράττονται· ὥστε ἐντὸς ὀλίγου τὰ φυτώρια ταῦτα τῆς γυναικείας ἀνατροφῆς ἄρξονται τῆς λειτουργίας αὐτῶν. Ἐτερον ἐπίσης σπουδαῖον γεγονός ἐπιστέψαν τὸ φιλόπατρι ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐν Τζόγκαρα ἐκκλησίας εἰς τοὺς μόνους δικαιοῦχους αὐτῆς Ἑλληνας μετὰ πολύμηνον κατακράτησιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ὧν ἐπίκουρος εἶχεν ἔλθει τὸ ἐριστικὸν καὶ ἀνεπιτυχὲς τακρίριον τοῦ ἁγίου Σκοπέλου πρὸς τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν ἣτις προσβληθεῖσα δι' αὐτὸ ἀνήνεγκε τὸ πρᾶγμα εἰς Κων/πολιν καίτοι πεπεσμεθα ὅτι θὰ ἐλύετο ἐνταῦθα ταχέως καὶ κατ' εὐχὴν ἐὰν δὲν ἐπήρχετο τὸ ὀλέθριον τοῦτο τακρίριον. Ἄμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ ἁγίου Σκοπέλου τὸ κέντρον τοῦ ζητήματος μετετέθη εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ ἐκεῖ ἐλύθη ταχέως καὶ ὡς δίκαιον καὶ ἐστήριξε τόσων Ἑλλήνων τὰς πεποιθήσεις καὶ τὸ γόητρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὥστε ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ ἀναστρέψωμεν καὶ τὰς ἐπὶ τούτῳ σκέψεις τοῦ ἐπιστολογράφου θεωροῦντος ὅτι ἐκ τῆς μὴ παρουσίας ἐπισκόπου τὸ ζήτημα δὲν ἐλύετο· ἐνῶ τὸ ἐναντίον κατεδείχθη. Ὁ διορισμὸς ὅμως καταλλήλου ἐπισκόπου ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει θέλει προλάβει πολλὰς δυσχερείας καὶ θέλει ὑποστηρίξει τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν κατοίκων κατὰ πολλὰ καὶ ἐξουδετερώνει τὰς ἀντεθνικὰς ἐνεργείας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, οἵτινες οὐδεμίαν εὐκαιρίαν παραλείπουσιν ὅπως τὰ πάντα κατορθώσωσι καὶ τὰ ἡμέτερα μέρη Βουλγαρικὰ ἀναδείξωσιν. Ὁ τόπος συνησθάνθη τὴν ἀνάγκην ρέκτου ἀρχιερέως, ὁ δὲ ἅγιος Ἀδριανουπόλεως, καίπερ χρηματικὰς θυσίας ἐκ τούτου ὑφιστάμενος, ὅμως συνεμερίσθη τὸ αἶτημα τοῦτο, ὅπερ καὶ τοὺς κατοίκους ὑπερευχαρίστησε καὶ εἰς ἐθελουσίαν διέθεσεν, οὕτως ὥστε ἡ τέως διδομένη ἀρχιερατικὴ ἐπιχορήγησις ἀνελλιπῶς δίδεται καὶ αὖθις ἵνα καὶ τὸ κέντρον εὐμερῆ πρὸς ἀμοιβαίαν ἀντίληψιν καὶ ἐνίσχυσιν.



Εικ. 4: Carte Postale της εποχής. Αρχεῖο Αθανασίου Κάζη, Δράμα.

ΑΥΓΗ, 12 Αὐγούστου 1881

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι, 2 Αὐγ. 1881.

Τὸ ἐπισκοπικὸν ζήτημα, ὅπερ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀπησχόλησε τὴν ἡμετέραν κοινότητα ἄλλοτε, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἤρξατο ἀνακινούμενον αὖθις. Ἡ Α. Σ., ἥς αἱ περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος διαθέσεις οὐχὶ τόσον ευμενῶς ὑπῆρξαν ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἐκ πολλῶν ἀναμφισβητήτων τεκμηρίων ἐξάγεται, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπελθοῦσα ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας ἀναβολὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν διαδόχου τοῦ ἁγίου Σκοπέλου, μετὰ τέσσαρας ἀπὸ τῆς ἀφίξεως αὐτῆς ἡμέρας συγκαλέσασα γενικὴν τῶν πολιτῶν συνέλευσιν, ἔθετο ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀφοῦ καὶ ἐκ τῆς πρὶν γνώσεως τῆς ἐν τῇ συνελύσει ταύτῃ ἐπιδοθείσης περὶ τούτου αὐτῇ ἀναφορᾶς καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων προηγουμένων ἐπίσθη ὅτι οὐ δυνατὸν γενέσθαι ἄλλως, καὶ ὑπέβαλε τρεῖς προτάσεις, ἐξ ὧν ἐξῆρτα τὴν ἀποδοχὴν τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων, οἵτινες εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ἀξιέπαινον καὶ ὄντως παραδειγματικὴν ὁμοφωνίαν ἐπεδείξαντο ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ· α. τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς νὰ πληρώνηται αὐτῷ ἡ ὀρισμένη ἀρχιερατικὴ ἐπιχορήγησις· β. νὰ ὀρισθῇ τὸ ποσὸν τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐλευσομένου ἐπισκόπου· γ. τὰ τυχηρὰ νὰ κανονισθῶσι μεταξὺ τοῦ κυριάρχου μητροπολίτου καὶ τοῦ ἐπισκόπου· προσέθηκε δὲ ὅτι θὰ γράψῃ περὶ ἐπισκόπου πρὸς τὸν ἀγ. Ἐφέσου ἢ πρὸς δικηγόρον τινὰ φίλον του ἐν Κων/πόλει.

Ὁρίμως σκεφθέντες οἱ πολῖται ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπήντησαν διὰ τῆς δημογεροντίας ὅτι ἀποδέχονται μὲν τὰς δύο πρώτας προτάσεις οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν τρίτην· ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ περὶ ἐκλογῆς τοῦ ἐπισκόπου οἱ πολῖται ἐπιθυμοῦν, ὅπως γίνῃ αὕτη ὑφ' οὓς ὄρους καὶ ἡ τοῦ ἁγ. Σκοπέλου, ἦτοι παρὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐνεκα τῆς μεγάλης ὅμως σπουδῆς καὶ βίας τῆς Α. Σ. ὅπως ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν, βίας ἦτις δυστυχῶς ἐγένετο παραίτιος καὶ δυσαρέστου τινὸς ἐπεισοδίου ἐν τῇ τελευταίᾳ τῆς δημογεροντίας συνεδριάσει, ὅπερ οὐχὶ καλὴν ἐντύπωσιν παρήγαγεν ἐνταῦθα, τὸ ζήτημα ἔμεινεν ἐκκρεμὲς· ἤδη δὲ ἐκ Σκοποῦ ἔνθα μετέβη ἡ Α. Σ. ἐντεῦθεν ἀνταλλάσσονται ἐπιστολαὶ πρὸς ἐπίτευξιν λύσεως τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς.

Ἐκφέροντες τὴν ταπεινὴν ἡμῶν κρίσιν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω λέγομεν τὰ ἐξῆς:

Ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνομολογοῦμεν τὴν δυσάρεστον οἰκονομικὴν θέσιν ἐν ἣ εὐρίσκεται σήμερον ἡ Μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως καὶ λυπηρὸν θεωροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ τὸ διατελεῖν ἐν δυσχερεῖ οἰκονομικῇ ἀνάγκῃ ἱεράρχης οὔτινος ἢ ἀπαραίτητος ἀξιοπρεπῆς συντήρησις οὐκ ὀλίγας συνεπάγεται ὑποχρεώσεις, οὐχ ἦττον ὅμως λυπηρὸν καὶ ἀλγεινὸν θεωροῦμεν τὸ στερεῖσθαι φρουροῦ καὶ προστάτου τῶν τιμαλφεστάτων τοῦ τε ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας συμφερόντων κοινότητα καὶ ἐπαρχίαν παντοιοτρόπως ἐπαπειλουμένην ὑπὸ τῶν ἀντενεργειῶν τῶν ἀντιφρονούντων καὶ ἐνάντια ἐργαζομένων.

Περὶ δὲ τῆς μὴ ἀποδοχῆς τῆς τρίτης προτάσεως τοῦ Α. Σ. ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἢ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπισκόπου, φρονοῦμεν ὅτι τότε μόνον δύναται νὰ ἦ ἀποτελεσματικὴ καὶ τελεσφόρος ἢ φρούρησις καὶ θεραπεία τῶν τῆς ἐπαρχίας μας, ὅπως τὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεώς της, ὅποταν διορισθῇ πρόσωπον δι' ἐξόχων πλεονεκτημάτων πεπροικισμένον, ὅπως βεβαίως οὔτε εἰς γλίσχρον καὶ εὐτελεῖ ἀπολαυτὴν ἐπαρκεῖται, οὔτε εἰς τίτλον ἀπλοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως. Οὐχὶ δὲ μικρὰν θυσίαν θεωροῦμεν τὴν ἀποδοχὴν τῶν δύο πρώτων προτάσεων ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, διότι λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν θυσιῶν, εἰς ἃς συνεχῶς ὑποβάλλονται οἱ κάτοικοι, συνδρομὰς ὑπὲρ ἀνεγέρσεως καὶ συντηρήσεως Σχολείων, Παρθεναγωγείων καὶ Νηπιαγωγείων, βαρέα δίδακτρα, συνεισφοραὶ καὶ διάφορα σωματεῖα, Συλλόγους, Ἀδελφότητας κτλ. οὐ μικρὸν βᾶρος τυγχάνει καὶ τὸ προστιθέμενον 26 γρ. κατὰ στέφανον. Κατὰ συνέπειαν μέτρον δυνάμενον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὰς ἀνάγκας νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ θεραπεύσῃ θεωροῦμεν τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3701 τοῦ «Νεολόγου» ἐκτεθέν.



Εἰκ. 5: Το σπίτι του Γιάγκου του Σαράφη, φωτογραφημένο ἀπὸ τὴν οἰκία τοῦ παπποῦ Κωνσταντίνου.

ΑΥΓΗ, 13 Αὐγούστου 1881

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι, 6 Αὐγ. 1881.

Ὅποια τὰ αἴτια τὰ παρορμήσαντα ἡμᾶς εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3701 φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου» περὶ τῆς ἀνάγκης μονίμου καὶ διαρκοῦς διαμονῆς ἐπισκόπου ἐνταῦθα ἐπιστολῆς ἡμῶν ἀρκούντως σαφῶς ἀπεικονίζονται ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιστολῇ, κατὰ συνέπειαν περιττὴν ἠγοῦμεθα πᾶσαν ἀπόπειραν, ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι ἄγνὸν πρὸς τὴν γενέτειραν ἔρωτος αἴσθημα καὶ οὐχὶ συμφέρον τι, ἢ ἐμπαθῆς προσωπικότης ἢ χαμερπῆς τις κολακεία παρεκίνησαν ἡμᾶς πρὸς τοῦτο ὑπὸ καθήκοντος δὲ ἀμύνης κινούμενοι ἐρχόμεθα ὅπως διὰ βραχέων ἀπαντήσωμεν εἰς ὅσα διὰ τῆς ἐν τῷ φύλλῳ ὑπ' ἀριθ. 3707 ἐξετοξεύθησαν ἐναντίον ἡμῶν.

Οὐδόλως ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγ. Ἀδριανουπόλεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν προκύψαντα εὐχάριστα ἀποτελέσματα ἀπ' ἐναντίας μάλιστα εὐχαριστοῦντες τὸν ἀξιότιμον διατριβογράφο διότι ὁμολογεῖ καὶ υποστηρίζει τὸ κύριον θέμα εἰς ὃ ἀπέβλεπεν ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ἦτοι τὴν ἀνάγκην διαμονῆς ἐπισκόπου ἐνταῦθα, ἐρχόμεθα νὰ ἐξετάσωμεν ἂν καὶ κατὰ πόσον δύναται νὰ θεωρηθῇ συκοφαντία τὸ γραφὲν παρ' ἡμῶν ὅτι ὁ ἁγ. Ἀδριανουπόλεως οὐχὶ εὐμενῶς διάκειται εἰς τὸ μέτρον διορισμοῦ ἐπισκόπου ἐνταῦθα.

Ἀποφεύγοντες συντομίας χάριν λεπτομερείας δι' ὧν ἡλίου φαινότατον δύναται νὰ καταδειχθῇ τὸ ἀκριβὲς τοῦ γραφέντος παρ' ἡμῶν, ἀναγκαῖον δὲ θεωροῦντες προηγουμένως νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ κ. διατριβογράφος πρὶν ἢ χαρακτηρίσῃ ἡμᾶς ὡς προτρέχοντας τῶν πραγμάτων, ὤφειλε νὰ παρατηρήσῃ ἐαυτῷ ἂν κατέχῃ ἐπαρκεῖς γνώσεις περὶ τῆς πορείας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ζητήματος, κατὰ συνέπειαν δὲ ὅποια τὰ μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἀγ. Σκοπέλου διαμειφθέντα ἔγγραφα ἄτινα οὐχὶ ἀμυδρὸν φῶς ἐπιχέουσιν εἰς τὸ ζήτημα· καὶ πρὸς τί ἢ ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας ἀναβολὴ διαδόχου τοῦ ἀγ. Σκοπέλου; οὐχὶ δὲ νὰ προβαίνῃ οὗτος εἰς ἀσυστόλους φράσεις καὶ ὕβρεις ἐναντίον ὀλοκλήρου κοινότητος καὶ νὰ χαρακτηρίζῃ αὐτὴν ὡς ἀγομένην καὶ φερομένην ὑφ' ἐνός· περὶ τούτου ἀποφανθήτωσαν οἱ γνωρίζοντες τὸν ἀκέραιον χαρακτήρα τῶν 40 Ἐκκλησιωτῶν. Ἀποκρούοντες δὲ μετ' ἀγανακτήσεως πᾶσαν μομφὴν ἀποδιδόμενην ἡμῖν ὅτι ἐκ κακοβούλου προθέσεως ὠρμήθημεν εἰς τὰ γραφέντα ἐρωτῶμεν: Ἀφοῦ ὁ Α. Σ. ὁ ἀγ. Ἀδριανουπόλεως φανερώς ἐξεφράσθη πολλοῖς ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαχοῦ οὐχὶ τόσον εὐμενῶς κατὰ τοῦ μέτρου διαμονῆς Ἐπισκόπου ἐνταῦθα ὡς ἐπαυξάνοντος τὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειαν τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως ἐν ἣ περιήλθεν αὕτη τελευταῖον, πῶς λέγωμεν δύναται νὰ θεωρηθῇ προσβολὴ καὶ συκοφαντία ἢ εἰρημένη περικοπὴ δι' ἧς μάλιστα κυρίως ἐσκοπεῖτο ἢ ἀπόδειξις ὅτι ἀνάγκη λήψεως ριζικοῦ μέτρου ἱκανοποιούντος ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη γνωστῆς οὔσης τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τοῦ κέντρου; Κηρύττομεν ὅπως καὶ ἠνοοῦμεν ὅτι ἀνάγκη ἐξευρέσεως μέτρου ριζικοῦ δι' οὗ καὶ αἱ ἀνάγκαι μὲν ἐν γένει νὰ θεραπευθῶσι καὶ ἡ κατατρύχουσα δὲ ἐνίας ἐπαρχίας οἰκονομικὴ καχεξία τύχῃ τῆς δεούσης θεραπείας· ὅσον δ' ἀφορᾷ περὶ τῆς Α. Θεοφιλίας τοῦ ἀγ. Σκοπέλου κ. Παύλου Συμεωνίδου, οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὴν μνήμην μετ' ἐπαίνων καὶ σεβασμοῦ οἱ πάντες προφέρουσι καὶ σήμερον (φαινὴ δὲ ἀπόδειξις αἰ περὶ τῆς Α. Θεοφιλίας ἀποσταλεῖσαι ἀναφοραὶ κεκαλυμμένοι διὰ τῶν υπογραφῶν ὄλων σχεδὸν τῶν πολιτῶν τῶν δημογερόντων καὶ ὄλων τῶν μουχταρικῶν σφραγίδων) ἀφίνοντες τοῖς ἀρμοδίοις νὰ κρίνωσι περὶ τοῦ καταλλήλου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐνταῦθα καὶ νὰ γνωρίζουσι τὰ ἀληθῆ αἷτια τῆς ἀνακλήσεως τῆς Α. Θεοφιλίας ἐντεῦθεν, τοῦτο μόνον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος διατριβογράφος κατόπιν ἐπεισοδίου μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἀγ. Σκοπέλου ἔλαβε τὴν τακτικὴν ταύτην ἐναντίον τοῦ τελευταίου δι' ὃ καὶ ἐν τῷ ἄγαν αὐτοῦ πατριωτισμῷ τῇ χαμερπεῖ αὐτοῦ κολακείᾳ μιγνύων καὶ ἐμπαθῇ προσωπικότητά πομποδῶς καὶ ἐκ σκοποῦ ἐπαναλαμβάνει τὸ ὄνομα τοῦ ἀγ. Σκοπέλου. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐρωτῶμεν ἂν ὁ κεκηρυγμένος οὗτος ἐχθρὸς τοῦ ἀγ. Σκοπέλου διατριβογράφος ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐνταῦθα κοινὴν γνώμην ἢ τὸ ἐμπαθὲς αἴσθημά του μόνον;

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν ἀντιφάσεων εἰς ἅς συνεχῶς ὑποπίπτει ὁ κύριος οὗτος· ἐνῶ ἀφ' ἐνός κηρύττει τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πόθου τῶν κατοίκων περὶ διορισμοῦ ἐπισκόπου ἐνταῦθα, ἀφ' ἑτέρου τοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τούτου (καὶ οὗτοι εἰσὶ πάντες οἱ κάτοικοι) μετὰ τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτὸν εὐσχημοσύνης ἀποκαλεῖ χύδην λαὸν καὶ φαυλοφίλους (ἀγνοοῦμεν

τίνος φαύλου φίλου ἐσμὲν) σκοπέλους καὶ χαρύβδεις. Ἐνῶ τὴν ἀνάγκη ἐπισκόπου διαρρήδη κηρύττει ἀφ' ἑτέρου παρεξηγῶν τὴν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἡμῶν φράσιν «αἱ ἔδραι ἔχουσιν ἀνάγκη ἐν σπουδαίοις ζητήμασι νὰ καταφύγωσιν ἐνταῦθα ὡς π.χ. ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ἐκκλησίας Ζυόνγκακα καὶ ἄλλας» (ἀποφεύγομεν νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων ἐγένετο ἡ λύσις ἢ ἐν χερσὶ πρὸ πολλοῦ αὐταὶ εἶχον ἀφοῦ ἢ διπλασίας ἀξίας σχολὴ μετὰ τοῦ Κεραμιδαρείου οὐκ ὀλίγην πρόοδον κατ' ἔτος ἀποφέρον ἐδόθη τοῖς σχισματικοῖς) δι' ἧς ἐσκοπεῖτο κυρίως ἢ ἀπόδειξις ὅτι ἐπιβάλλουσα παρίσταται ἢ ἀνάγκη διαμονῆς ἐπισκόπου ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀποδεικνύει ὅτι περιττὴ ἢ διαμονὴ ἐπισκόπου ἐνταῦθα ἀφοῦ τὸ ὑπάρχον ἐν Ἀδριανουπόλει κέντρον ἀρκεῖ πρὸς λύσιν ἀναφερομένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν ζητημάτων· ἀλλὰ πολὺ προέβημεν· σταματήσωμεν ἐνταῦθα μὴ ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου ἡμῶν εἴπωμέν τι καὶ περὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀξιότιμου διατριβογράφου διότι θὰ ἀναγκασθῶμεν τότε νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὸ 1876 καὶ νὰ μεταχειρισθῶμεν ἐπίθετα ὧν τὴν χρῆσιν οἱ κανόνες τῆς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἀπαιτουμένης κοσμιότητος καὶ εὐσχημοσύνης ἀπαγορεύουσι, πρὸς δὲ νὰ διανύσωμεν καὶ τὸ μέχρι Ἀδριανουπόλεως οὐχὶ μικρὸν διάστημα, ὅπερ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς κ.κ. ἀναγνώστας νομίζω ἐπιβαρυντικὸν ἐστὶ. Ἀρκοῦσι δὲ ταῦτα φρονοῦμεν νὰ καταδείξωσι ὑπότινων αἰσθημάτων ὀρμώμενος προέβη εἰς τὰ γραφόμενα ὁ συνεχώτερον φρόνημα ἢ ὑποκάμισσον ἀλλάσων κ. διατριβογράφος.



ΑΥΓΗ, 29 Σεπτεμβρίου 1881

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι τῇ 21 Ἰουλίου 1881.

Λαμπρὰν καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐπανηγύριζε χθὲς ἡ ἐνορία τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης «Ἐλπίς» μετὰ πομπῆς καὶ μεγαλοπρεπείας ἐτέλει τὰ ἐγκαίνια τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκ βάθρων ἀνεγερθέντων νεοδμητῶν Σχολῶν Δημοτικῆς καὶ Παρθεναγωγείου. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας λειτουργίας ἐν ἣ τελεσθέντος μνημοσύνου μετὰ συγκινήσεως ὑπὸ τοῦ παρισταμένου πλήθους ἠκούσθησαν τὰ ὀνόματα τῆς ἐν Κων/πόλει Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος, τοῦ πρώην σεβαστοῦ ἡμῶν Ἐπισκόπου ἀγίου Σκοπέλου καὶ Παύλου Συμεωνίδου, τοῦ εὐεργέτου τῶν Σχολῶν κ. Δ. Δοδοπούλου καὶ πάντων τῶν ὀπωσθήποτε ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τῶν Σχολῶν συντελεσάντων, μετ' ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως ἐν ψαλμοῖς ἅπαν τὸ πλῆθος ἐξ ἑκατέρου τῶν φύλων κατηθύνθη εἰς τὴν εὐρεῖαν αἵθουσα τῆς Δημοτικῆς Σχολῆς ἐν ἣ τὰ πάντα ἦσαν προπαρασκευα-

σμένα πρὸς ἀξιοπρεπή ὑποδοχὴν τῶν προσκληθέντων καὶ τιμησάντων τὴν ἑορτὴν ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα σωματείων, τοῦ εὐεργέτου τῶν σχολῶν κ. Δ. Δοδοπούλου, τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ προξενικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος κ. Χατζοπούλου. Ἐνταῦθα μετὰ τὴν τέλεσιν ἀγιασμοῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ γραμματεὺς τῆς ἀδελφότητος κ. Δ. Γιαννακόπουλος ἐν πρώτοις μὲν εὐστόχως κατέδειξε τὰς ὠφελείας τὰς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ γυναικείου φύλου διὰ τῆς παιδείας προσγιγνομένης τῇ κοινωνίᾳ, ἐν τέλει δὲ στρέψας τὸν λόγον περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν Σχολῶν ἀνέφερε τὰς ἀναφανείσας μεγάλας δυσχερείας καὶ προσκόμματα περὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ οἰκοδομήματος τῶν Σχολῶν, ἃς ὅμως χάρις τῷ μεγάλῳ της ζήλῳ ἢ ἐπιτροπῇ κατώρθωσε νὰ ὑπερπηδῆσῃ· δι' ὃ πρεπόντως καὶ ἐπαξίως ὀφείλεται ἔπαινος αὐτῇ. Κατόπιν λίαν εὐφύμῳ ἀνέφερε τὸ ὄνομα ὑπὲρ οὗ συγκινητικαὶ ζητωκραυγαὶ ἐγένοντο τῆς ἐν Κων/πόλει Φιλεκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος, ἥτις σπουδαίως ἐκτιμῶσα τὸν ζῆλον τῶν πολιτῶν ηὐδόκησεν ὅπως ἀποδεχθῇ εὐμενῶς τὴν αἴτησιν αὐτῶν δι' ἀποστολῆς Παρθεναγωγοῦ. Τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῶν Σχολῶν κ. Δ. Δοδοπούλου καλυφθὲν ὑπὸ ἐπανειλημμένων ἐνθουσιωδῶν χειροκροτήσεων καὶ τοῦ κ. Ζήσου Νικολάου Ἀρχιτέκτονος, ὃς διὰ τῶν μεγάλων αὐτοῦ προσπαθειῶν καὶ τῆς ἀκαμάτου ἐπιστασίας περὶ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ οἰκοδομήματος τῶν Σχολῶν ἐγένετο πάροχος ὠφελείας τῇ ἀδελφότητι ὑπερτέρας τριακονταλίου. Μετὰ τὸν γραμματέα ὠμίλησε καταλλήλως τῇ περιστάσει ἢ πρὸ 4 ἡμερῶν ἀφικομένη Παρθεναγωγὸς κ. Δέσποινα Ὁρφανίδου· κατόπιν δὲ ταύτης ὁ κ. Δήμαρχος καὶ ὁ κ. Χατζοπούλος ἐξέφρασαν τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῶν ἐπὶ τῷ ζήλῳ καὶ τῇ φιλομουσίᾳ τῶν ἐνοριτῶν τῶν Ἁγίων Πάντων, εὐχηθέντες αὐτοῖς ἀγλαοὺς καρποὺς τῶν προσπαθειῶν των, οὕτω δὲ ἔληξεν ἡ χαρμόσυνη αὐτῆ τελετὴ ἐν μεγίστῃ συγκινήσει τῶν παρασταθέντων οἵτινες ἀπῆλθον ἀποκομίζοντες τὰς εὐαρεστοτέρας ἐντυπώσεις.

Γράφοντες τ' ἀνωτέρω στερούμεθα λέξεων ἵνα ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπάσης τῆς ἡμετέρας κοινότητος πρὸς τὴν ἐν Κων/πόλει Ἐκπαιδευτικὴν καὶ Φιλανθρωπικὴν Ἀδελφότητα ἥτις κατιδοῦσα τὸ ἐπίκαιρον τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀνάγκης καὶ ἐκτιμῶσα τὸν ζῆλον καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ ἐνταῦθα ἀγωνιζομένου ἐλληνισμοῦ πρὸς τὰς 150 ὀθωμανικὰς λίρας, ἃς εὐηρεστήθη πρό τινος νὰ προσφέρῃ τῷ ἡμετέρῳ Συλλόγῳ, ὅπως ἀρξῆται οὗτος νὰ καρποῦται τοὺς τόκους των διὰ τῆς εἰρημένης ἑκατονπεντηκονταλίου προσφορᾶς συμπληρουμένων (1.000 λ. Τ.) παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένων κεφαλαίων αὐτοῦ, εὐηρεστήθη ἵνα ἔλθῃ ἐπίκουρος πρὸς θεραπείαν καὶ ἄλλης ἐνταῦθα ἀνάγκης ἀφορώσης ἐπίσης εἰς σκοπὸν ἐθνωφελέστατον· ἰδιαιτέρως δὲ ἐκ καθήκοντος ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῶν ἐνοριτῶν τῶν ἁγίων Πάντων ἐπὶ τῇ μερίμνῃ ἣν ἐπεδείξατο ἡ Ἐκπαιδευτικὴ καὶ Φιλανθρωπικὴ Ἀδελφότης περὶ τὴν ἐπιτυχή ἐκλογὴν διδασκαλίσης σεμνῆς καὶ χρηστοθήους οἷα ἡ κ. Δέσποινα Ὁρφανίδου· τοσοῦτω δὲ μᾶλλον ὅσω ἐκ προσφάτων γεγονότων κατεδείχθη ὅποσα τὰ προκύπτοντα ἀτοπήματα ἐκ τῆς

ἐκλογῆς προσώπων ἀκαταλλήλων· ἀποφεύγομεν λεπτομερείας, θεωροῦμεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν ὅτι προκειμένου περὶ ἐκλογῆς διδασκάλου ἀνάγκη λήψεως πάντων τῶν ἀναγκαίων μέτρων δι' ὧν δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη ἔρευνα καὶ ἐξακριβωσις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ συνιστωμένου προσώπου ἵνα οὕτω προλαμβάνονται τὰ ἐκ μονομερῶν συστάσεων, ὑπαγορευομένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυστυχῶς ὑπὸ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, ἀτοπήματα, ἅτινα λίαν ἀδίκως πολλάκις ἐπιβαρύνουσι τὰς κοινότητας.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀποπερατώσει αὐτῆς ἢ ἄλλοτε ἀγγελθεῖσα ἀνέγερσις τοῦ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν 40 Μαρτύρων Νηπιαγωγείου ὅπερ πρόκειται καθὰ μανθάνομεν νὰ μεταβληθῇ εἰς Παρθεναγωγεῖον.

Ἐπίσης εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Ἐκπαιδευτικὴ καὶ Φιλανθρωπικὴ Ἀδελφότης ἀνεδέχθη καὶ ἐν Βαβᾶ-Ἐσκὶ τὴν ἀποστολὴν Παρθεναγωγοῦ. Πολλάκις κατεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην συστάσεως Παρθεναγωγείου ἐν τῇ Κωμοπόλει ταύτῃ, μετὰ χαρᾶς ὅθεν βλέπομεν τὴν εὐχὴν ἡμῶν πραγματοποιμένην. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀναξιοπαθουσῶν κοινοτήτων τῆς Θράκης θέλει ληφθῆ ἡ δέουσα πρόνοια. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καὶ πάλιν συνιστῶμεν ὡς πρωτίστως ἀνάγκην ἔχουσαν Παρθεναγωγείου καὶ χρῆζουσας ὑποστηρίξεως τῆς κοινότητος τῆς Κωμοπόλεως Βουνάρ-Χισαρίου.



Εἰκ. 6: Οἱ μαθητὲς τοῦ νηπιαγωγείου τῶν Σαράντα Εκκλησιῶν.

Αρχεῖο Ἀθανασίου Κάζη, Δράμα.

Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι τὸ πέρυσιν ἐν Βιζύῃ συστηθὲν νηπιαγωγεῖον ἔκλεισεν ἐφέτος συνεπείᾳ παύσεως τῆς παρὰ τοῦ ἐν Κων/πόλει Θρακικοῦ Συλλόγου χορηγήσεως τῆς μισθοδοσίας τῆς Νηπιαγωγοῦ· ἡ λύπη ἡμῶν αὕτη τοσοῦτω ἐπαυ-

ξάνει, ὅσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς γινώσκοντες τὰ φιλόμουσα αἰσθήματα τῶν Βιζυηνῶν γνωρίζομεν εἰς ποῖον βαθμὸν λύπης, ἐνέβαλεν αὐτοὺς ἢ αἰφνίδιος αὐτῆ παῦσις τῆς λειτουργίας τοῦ Νηπιαγωγείου, ὑπὲρ οὗ μεθ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν καχεξίαν τοσοῦτον ἐμόχθησαν· ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ζῆλον καὶ τὰς προσπαθείας τῆς κοινότητος Βιζύης θέλουσι πράξει τὰ δέοντα.

Τὸ ἐπισκοπικὸν ζήτημα, ὅπερ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄλλοτε υπῆρξε ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐνταῦθα, τελευταῖον δὲ ἔδωκεν ἀφορμὴν καὶ εἰς διαφόρους κρίσεις καὶ σχόλια ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ σήμερον ἡμερῆ. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς διὰ τῆς δημογεροντίας ἡμῶν διαβιβασθείσης ἐπιστολῆς τῆς Α. Σ. τοῦ ἀγ. Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὴν Α. Παναγιότητα, δι' ἧς ἡτεῖτο ἢ ἀποστολὴ ἐπισκόπου καταλλήλου καὶ ἱκανοῦ διὰ τὴν πόλιν μας, ἐπιστολῆς ἀρχομένης ὡς ἐξῆς: «Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ θεοφιλεστάτου ἀγίου Σκοπέλου εἰς ἑτέραν θέσιν εἶχον σκοπὸν διὰ τε λόγους οἰκονομικοὺς καὶ ἐκ φόβου μὴ τὸ ἀποσταλησόμενον πρόσωπον ἦ ἀκατάλληλον, ἵνα διορίσω ἐπίτροπόν μου ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις πρόσωπον μὴ περιβεβλημένον μὲν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα κεκτημένον ὅμως τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα (...) οὐδεμία ἐλήφθη εἶδησις ἐνταῦθα περὶ τῆς πορείας τοῦ ζητήματος τούτου. Πεπέισμεθα ὅτι ἢ Α. Π. ἐπὶ τῇ πατρικῇ προνοίᾳ τῆς ὁποίας οἱ πάντες ἐνταῦθα σταθερὰν ἔχουσι πεποίθησιν, ὑπὸ τὴν σπουδαίαν Αὐτῆς μέριμναν θέλει ἀναλάβει τὸ ζήτημα τοῦτο.

Μέγας ὄργασμος ἀπὸ τινος παρατηρεῖται ἐνταῦθα παρὰ τοῖς Βουλγάροις· συνέστησαν ἀνωτέραν σχολὴν μετὰ τριῶν διδασκάλων, ὧν οἱ δύο ἔξωθεν ἐστάλησαν, καὶ ἐν ἧ ἕξ ἐκάστου βουλγαρικοῦ χωρίου προσλαμβάνεται ἀνὰ εἷς ὑπότροφος· μεγίστη δὲ καταβάλλεται δραστηριότης πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Γιλδιριμῖ τῆς Ἀδριανουπόλεως συνισταμένου, ὡς λέγεται, βουλγαρικοῦ διδασκαλίου, ἐν ᾧ γενήσονται ἐξ ἐκάστου χωρίου δεκτοὶ ὑπότροφοι· μεγίστη ἐπίσης δεικνύεται προϋθυμία ἐκ μέρους τῶν χωρικῶν πρὸς παροχὴν συνδρομῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον πρό τινος περιώδευσε τὴν ἐπαρχίαν ὁ ἐνταῦθα ἐδρεύων Βούλγαρος Ἀρχιμανδρίτης, ὅστις ὡς λέγεται σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν εἰσέπραξε.

Ὁ συνεχῶς ἐπισκεπτόμενος τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ ἐπαρχίαν Βούλγαρος ἐπίσκοπος ἐν Ἀδριανουπόλει, πρό τινων ἡμερῶν καὶ πάλιν ἀφίκετο ἐνταῦθα· μετὰ τὴν ἐγκαινίασιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἐν τῇ περιφερειᾷ Βαβᾶ-Ἐσκὶ χωρίου Καρα-Μασλὶ ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν ἄλλων μερῶν τῆς ἐπαρχίας μας.

Πυρπόλησις τῆς Ἐκκλησίας Τσόγκαρα. - Ἀνίερος ἢ βέβηλος πρᾶξις, ἣν δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ κακόβουλον μῖσος καὶ ἀγροῖκος φανατικότητος, ἔλαβε χώραν τῇ 8ῃ τοῦ τρέχοντος ἐν τῷ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀγίου Βιζύης ὑπαγομένῳ χωρίῳ Τσόγκαρα. Ἐπυρπολήθη ἢ ἐκκλησία αὐτοῦ «Ἁγ. Κωνσταντῖνος».

Ἐνθυμοῦμαι γράφων εἰς τὴν πρὸ χρόνων ἐν Ἀδριανουπόλει «Φωνὴν τῆς Θράκης» περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀναφυσίσης διαφωνίας καὶ διαιρέσεως μεταξὺ τῶν κατοίκων Τσόγκαρα, τῶν μὲν στερεῶς ἐμμενόντων εἰς τὰ πάτρια, τῶν δὲ ἀποσχιρησάντων αὐτῶν, ἔλεγον ὅτι τὰ ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ ἐν Ἀδρι-

ανουπόλει Βουλγάρου ἐπισκόπου σπαρέντα ζιζάνια ἤρξαντο ἀναφυόμενα· δυστυχῶς σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ εἶπω ὅτι τὰ ἀναφυέντα τότε ζιζάνια οὐ μόνον δὲν ἐξεριζώθησαν, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀνεπτύχθησαν. Μετὰ τὴν κατὰ συνέπειαν τῆς εἰρημένης διαφωνίας σφράγισιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς διάφορα διαβήματα ἐγένοντο ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν κυρίους Ὁρθοδόξους· δυστυχῶς ὅμως μεθ' ὅλα τὰ σταθερὰ καὶ ἔντονα διαβήματα τῶν ἀρμοδίων κατὰ τοῦ παρανόμου ἀποκλεισμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας των, τοῦ κτήματός των, ἐφ' οὗ ἅπαντας τοὺς νομίμους τίτλους κατέχουσιν, οὐδὲν κατωρθώθη· τέλος πρὸς διαλλαγὴν ἀπεφασίσθη ὅπως ἢ μὲν Ἐκκλησία μετὰ τινος ἀγιάσματος δοθῆ τοῖς Ὁρθοδόξοις, ἢ δὲ σχολὴ μετὰ τινος Κεραμιδαρείου, κτήματος τῆς ἐκκλησίας προσοδοφόρου τοῖς σχισματικοῖς. Μολονότι δὲ ἢ τοιαύτη ἀπόφασις, δι' ἧς ἐδίδετο τοῖς σχισματικοῖς πρᾶγμα ἀφαιρούμενον ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοῦ κυρίων τῶν Ὁρθοδόξων, φανερωτάτον ὑπάρχει ὑπὲρ τίνων ἐγένετο, ἐν τούτοις οἱ κύριοι σχισματικοὶ δὲν ἔμειναν εὐχαριστημένοι· τὰ ἤθελον ὡς φαίνεται ὅλα. Ἀποβλέποντες πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὸν τελικὸν σκοπὸν, ὅστις ὡς φαίνεται ὑπάρχει ὑπογραμμὸς τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν καὶ ἀγιάζει τὰ μέσα κατ' αὐτοὺς οὐδόλως ἀνεχαιτίσθησαν ἀπέναντι τῆς διαπράξεως τοῦ ἀνοσιοτάτου τῶν ἐγκλημάτων· ἦν ἀπεφασισμένον καὶ ἐγένετο. Ἐπυρπολήθη ἢ ἱερὰ ἐκκλησία Τσόγκαρα καὶ ἐστερηθήσαν εὐκτηρίου οἴκου ἀνεκαθεν νομίμου κτήματός των οἱ ὀρθόδοξοι. Τὸ γεγονός δις ἐτηλεγραφήθη εἰς τὰ πατριαρχεῖα, εἰς τὸν πρωθυπουργὸν καὶ εἰς τὸ υπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης παρὰ τῶν ἀφικομένων ἐνταῦθα ὀρθοδόξων ὅπως ζητήσωσι δικαιοσύνην.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι θέλουσιν ἐνεργήσει τὰ δέοντα. Οἱ δὲ σχισματικοὶ τί πράττουσι; προσεκλήθησαν καὶ ἀφίκετο ἐνταῦθα· λέγουσι δ' ὅτι ἔκαυσαν τὴν ἐκκλησίαν οἱ ὀρθόδοξοι!!! Μολονότι πᾶσα οἰαδήποτε ἔκνομος πρᾶξις εἴτε ἀπλοῦν πταισμα, εἴτε πλημμέλημα, εἴτε ἔγκλημα, ἀποβλέπει εἰς σκοπὸν τινα ἢ συμφέρον τί, ὧν ἐν τῇ εἰρημένῃ περιστάσει ὅλως ἀλλότριον τυγχάνουσιν οἱ ὀρθόδοξοι· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα μεγίστη ζημία προσγίνεται αὐτοῖς, κατὰ συνέπειαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἕκαστος δύναται νὰ κρῖνῃ μετὰ τίνων ζητητέον τοὺς αὐτουργοὺς τοῦ ἐγκλήματος· ἐν τούτοις ἀποφεύγομεν πᾶσαν ἐκ τῶν προτέρων κρίσιν ἀναμένοντες τὰς ἐνεργείας τῆς εἰσαγγελίας. Ἀναφέροντες τὸ ἀνωτέρω γεγονός ἐνθυμήθημεν καὶ ἕτερον, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς φύσεως αὐτοῦ πολλοὺς εἰς σπουδαίας ὑπονοίας ἐμβάλλει καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς διάφορα σχόλια· οὐδὲν προσθέτοντες σημειοῦμεν μόνον ὅτι ἢ πρὸ πέντε περίπου μηνῶν πυρποληθεῖσα ἐν τῷ χωρίῳ Γέννη Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἐπωφθαλμιᾶτο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ποιησάντων καὶ ἀπόπειραν καταλήψεως ταύτης, συνήγορον καὶ κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην ἔχοντες τὸν ἀξιότιμον κ. Μουαβίνην μας κ. Πανδούρωφ ἐφένδην.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 7 Ὀκτωβρίου 1881

Ἐκ τοῦ ΙΘ' τεύχους τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» ἀρυόμεθα τὰς ἐξῆς εἰδήσεις:

ὅτι ὁ κ. Ἄνθιμος Πελτέκης, τρόφιμος τῆς Χαλκίτιδος Θεολ. Σχολῆς, ἐφημερεύων ἤδη ἐν Τεσσαράκοντα Ἐκκλησίαις, πατρίδι αὐτοῦ, ἐνεγράφη ἐν τῶ τῶν ἐκλεξίμων καταλόγῳ, αἰτήσῃ τοῦ μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως

ὅτι ὁ θεοφ. ἁγ. Ἀβύδου κ. Χρύσανθος, τέως ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου ἐν Ὑψωμαθείοις μεταβαίνει εἰς 40 Ἐκκλησίας, ὡς βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ σεβ. ἁγ. Ἀδριανουπόλεως.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ γράφοντες ἐν τοῖς ἐκπαιδευτικοῖς περὶ τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν, κατὰ παραδρομὴν ἐσημειώσαμεν ὅτι «ἡ ἐν Κων/πόλει ἐκπαιδευτικὴ ἀδελφότης προσήνεγκεν 1000 λίρ. παρακατατεθείσας ἐν τῇ ἐθνικῇ τῆς Ἑλλάδος τραπέζῃ, ὧν θέλει λαμβάνει τοὺς τόκους» κλπ. ἀντὶ τοῦ «ἡ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἐκπαιδευτικὴ ἀδελφότης» κλπ.



ΑΥΓΗ, 10 Ὀκτωβρίου 1881

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 4 Ὀβρίου 1881.

Μεθ' ὅσης χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως λαμβάνει τις τὸν κάλαμον προκειμένου περὶ μεταδόσεως εὐχαρίστων εἰδήσεων, μετὰ τοσαύτης καὶ πλείονος ἀποστροφῆς καὶ ἀθυμίας προκειμένου περὶ τοῦναντίον· δυστυχῶς ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει εὐρισκόμενος καταλαμβάνομαι ὑπὸ λύπης ἢ ἐπαυξάνει τὸ θέμα μου, προβαίνω ὅμως εἰς τοῦτο ἐκ τῆς ἐλπίδος ὅτι οἱ λόγοι μου θέλουσιν εὖρει ἠχῶ καὶ ἀφυπνίσει τοὺς τὸν νήδυμον ὑπνώττοντας.

Ἀνατολικῶς τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς τρίωρον ἀπόστασιν κεῖται ἡ Κωμόπολις Σκοπὸς (Σκόποι) οἰκουμένη ἐκ τετρακισχιλίων ὡς ἑγγιστα κατοίκων Ἑλλήνων. Ἐνταῦθα ἡ καλλιέργεια τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων λίαν πρωῒμως ἤρξατο, δι' ὃ ἐν τῇ πρώτῃ εἰσέτι δεκαετηρίδι τοῦ παρόντος αἰῶνος μνημονεύεται ἀκμαία ἐλληνικὴ σχολὴ ἐκπέμφασα τὰς φωτοβόλους ἀκτῖνας καὶ εἰς τὰ περίξ καὶ ἐνταῦθα μάλιστα μέχρι τὸ 1830, ἐποχῆς καθ' ἣν τὰ γραμματοδιδασκαλεῖα ἤρξαντο ἀντικαθιστάμενα δι' ὀπωσοῦν τακτικῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν ἐνταῦθα· συνέστη δὲ καὶ ἐλληνικὴ σχολή. Ἡ ἐλληνικὴ σχολὴ Σκοποῦ μεθ' ὅλας τὰς πολλάκις παρουσιασθείσας δυσκολίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐρίδων τῶν κατοίκων, εὐτυχῶς ἐξηκολούθησε τὴν τακτικὴν λειτουργίαν αὐτῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξ οὗ καὶ ἡ διάκρισις τῶν κατοίκων Σκοποῦ ἀπὸ

τῶν περίξ κατὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν. Ἡ σχολὴ αὕτη ἢ τοσοῦτων ἀγαθῶν πάροχος γενομένη, ἢ σχολὴ εἰς ἣν ὀφείλουσι τὸ πολυτιμώτερον τῶν ὧν κέκτηνται οἱ Σκοπιανοί, ὁποῖαν τύχην ἀνέμενε παρ' ἐκείνων, οὐς τοσοῦτον ὠφελίμως ἀνέθρεψεν. Ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἀπανταχοῦ τοσοῦτον μεγάλη κίνησις παρατηρεῖται πρὸς σύστασιν σχολείων, παρθεναγωγείων καὶ νηπιαγωγείων, διαρρύθμισιν τῶν ὑπαρχόντων καὶ τοσαῦτα καταβάλλονται προσπάθειαι περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι καρποφορωτέρας λειτουργίας τούτων, ἐν τοιαύτῃ λέγομεν ἐποχῇ ἀντὶ βελτιώσεως καὶ προαγωγῆς ἢ τοῦ Σκοποῦ ἐλληνικὴ σχολὴ κλείεται! ἀνευθροιάστως δὲ ἐλληνικὴ κοινότης οἷα ἢ τοῦ Σκοποῦ ἀνέχεται τοῦτο.

Ὅποιον δὲ τὸ αἶτιον; ἢ ἔλλειψις πόρων; οὐχί· ἀλλά; ἔνεκα διαφωνιῶν καὶ ἐρίδων. Ἀληθῶς λυπηροῦ καθήκοντος ἀνελάβομεν τὴν ἐκπλήρωσιν περιερχόμενοι εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ χαρακτηρίσωμεν τοὺς κατοίκους Σκοποῦ. Λυπηρότερον ὅμως κοινότης οἷα ἢ τοῦ Σκοποῦ, ἣτις ἐκ τῶν πόρων, προσόντων καὶ τῶν μέσων, ἃ κατέχει, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ πράξῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπει, παρὰ πῶς νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς περιστάσεις πρὸς κορεσμόν ἀσημάντων παθῶν καὶ κομματικῶν ἐκδικήσεων πρὸς βλάβην τῆς πατρίδος.

Οὐδὲν τὸ ὑπερβάλλον λέγομεν· δυστυχῶς ὅ,τι καὶ ἂν εἴπη τις ἔλαττον τοῦ πραγματικοῦ ἐρεῖ.

Τὸ φίλερι τῶν Σκοπιανῶν εὐρίσκεται εἰς σημεῖον πρόξενον λύπης. Δυστυχῶς οὔτε αἱ προσπάθειαι τῶν ἐνταῦθα, οὔτε αἱ συμβουλαὶ καὶ νουθεσίαι τοῦ Σ. Ἀγ. Ἀδριανουπόλεως Ἀρχιερέως ἡμῶν κ. Νεοφύτου ἴσχυσαν ἵνα μερικὴν κἂν μεταβολὴν ἐπενέγκωσιν ἐπὶ τοῦ πείσμονος φρονήματος τῶν Σκοπιανῶν. Διατελοῦσι ἐξακολουθοῦντες τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα ἐξ οὗ καὶ ἡ διάλυσις τῆς ἐλληνικῆς σχολῆς.

Γράφοντες τ' ἀνωτέρω μετὰ λύπης ἡμῶν μεγάλης προσθέτομεν ὅτι οὐδὲν παρήγορον ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν δυστυχῶς καθ' ὅσον τὸ κακὸν λίαν ἐρριζωμένον ἐστὶ, ἐξαντληθέντων δὲ πάντων τῶν πρὸς ἐκρίζωσιν αὐτοῦ μέσων, τὸ στάδιον τῶν διαπληκτισμῶν ἀφέθη ἐνώπιόν των ἐλεύθερον. Παραλείποντες τὰς λεπτομερείας ὑπὸ σεβασμοῦ πρὸς ἑαυτούς, περιοριζόμεθα ἀπλῶς εἰς τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ ταπεινοὶ ἄλλως, ὑψαύχενες δὲ Σκοπιανοὶ κατανοήσαντες ἐγκαίρως τὸ ἀληθὲς συμφέρον αὐτῶν, ἐπανακτήσωσι δι' ἔργων ἀγαθῶν ταχέως τὴν ἀρμόζουσαν αὐτοῖς θέσιν.

Ἀνατολικώτερον τῆς Κωμοπόλεως Σκοποῦ εἰς τετράωρον μὲν ταύτης, ἐπτάωρον δὲ ἐντεῦθεν ἀπόστασιν κεῖται ἢ ἐκ 310 ἐλληνικῶν οικογενειῶν (1550 κάτοικοι) ἀποτελουμένη κώμη Σκεπαστόν. Ἐν ταύτῃ πρὸ ἐτῶν συνέστησαν σχολαὶ ἐλληνικὴ καὶ ἀλληλοδιδασκτικὴ· δυστυχῶς ὅμως πρὸ ἐτῶν ἢ λειτουργία τῆς ἐλληνικῆς σχολῆς ἔπαυσε ἐνῶ δὲ ἠλπίζετο καὶ ταύτης ἢ ἀνασύστασις καὶ παρθεναγωγείου ἀνέγερσις οὐ μόνον ταῦτα δὲν ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ σχολὴ ἐφέτος ἐκλείσθη, ἔνεκα ἀδιαφορίας τῶν κατοίκων δυναμένων ἀμφοτέρας τὰς σχολὰς νὰ συντηρῶσι. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεγονότος καθήκον ἡμῶν θεωροῦμεν ἵνα ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος· καλὸν ἦθελεν εἶσθαι καὶ ὠφέλιμον φρονοῦμεν ὅπως

ή πρὸς ὑποστήριξιν τῶν σχολείων κοινοτήτων τινῶν γενομένη δεκάλιρος χορήγησις παρὰ τῆς ἀδελφότητος ταύτης, γίνεται, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῶν Συλλόγων, δι' ὧν γίνεται ἡ χορήγησις αὕτη, ἵνα μὴ εἷς τινὰ μέρη τὸ τάλαντον μένει κεκρυμμένον, ἀδιάφορον ἂν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ βραδύτερον χρησιμοποιεῖται, ἐνῶ δύναται ἀλλαχοῦ νὰ πολλαπλασιασθῆται.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἀρξαμένου ἔχομεν ἐνταῦθα τρυγητόν· ἡ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἀναβολὴ αὕτη τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγετοῦ ὑπῆρξε συνέπεια τῆς κακοκαιρίας ἔνεκα τῆς ὁποίας αἱ σταφυλαὶ δὲν ὠρίμασαν· δυστυχῶς ἔνεκα τῆς πεσοῦσης χαλάζης καὶ ἄλλης ἀσθενείας ἡ ἐσοδεία ἐφέτος ἔσται μικρά. Ἐκτὸς τούτου καὶ οἱ στρατιῶται οἱ πρὸς φρούρησιν τῆς ἡσυχίας ἐστρατοπεδευμένοι οὐκ ὀλίγην φθορὰν ἐπιφέρουσιν εἰς τὰς ἀμπέλους. Παραλείποντες νὰ ἀναφέρωμεν πολλάκις ἀναφερθέντα δι' ἀναφορῶν παράπονα τῶν κατοίκων πρὸς τε τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς λέγομεν ἀπλῶς ὅτι τὸ κακὸν δὲν προελήφθη, προχθὲς δὲ συνεπείᾳ ἀγωγῆς τινῶν κτηματιῶν γενομένης αὐτοψίας εἰς 3-4 ἀμπέλους ἐπεδικάσθησαν 15,000 ὀκ. σταφυλῶν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, εὐθύνην τοῦ βεχτζῆ βασῆ καὶ τῶν στρατιωτῶν αἰτίων τῆς κλοπῆς τούτων ἔνεκα, καὶ διότι τὸ κυριώτερον προῖόν τῆς πόλεως εἶναι αἱ σταφυλαί, ἐφέτος μετ' ἀθυμίας γίνεται ὁ τρυγητός, ὥστε καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ αἱ γινόμεναι ὅμοιαι πρὸς τὰς τῶν Ἀπόκρεω διασκεδάσεις καὶ ὁ ἦχος τῶν τυμπάνων ποῦ καὶ ποῦ ἀκούονται, αἱ δὲ τιμαὶ τῶν σταφυλῶν εἶναι ὑπερτιμημέναι.



Εικ. 7: Ο Σιδηροδρομικός Σταθμός των Σαράντα Εκκλησιῶν. Η σιδηροδρομικὴ γραμμὴ συνέδεε τις Σαράντα Εκκλησιῆς με τὸ Βαβᾶ Εσχῆ, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ἐπὶ τῆς κεντρικῆς γραμμῆς Κωνσταντινούπολη – Κάραγατς – Σόφια – Βιέννη.

Αἱ περὶ τῆς πυρπολήσεως τῆς Ἐκκλησίας Τσόγκαρα ἀρξάμεναι ἀνακρίσεις ἐτελεύτησαν, εἰς οὐδὲν πρακτικὸν ἀπολήξασαι ἀποτέλεσμα. Ἐφρονουῦμεν ὅτι ἀποτελεσματικώτερα μέτρα ἤθελον ληφθῆ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ ἔγκλημα περιβάλλεται σοβαρὸν χαρακτῆρα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας ἐκδοθείσης ἀποφάσεως καὶ ἐπομένως ἐν χερσὶ τῆς ἐξουσίας εὐρισκομένης εἰσέτι περὶ ἀποδόσεως τῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς νομίμους κατόχους ἔλαβε χώραν ἡ πυρπόλησις αὐτῆς.

Οἱ ὀρθόδοξοι ἐπέδωκαν ἀναφορὰν αἰτοῦντες ὅπως ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς πυρποληθείσης Ἐκκλησίας οἰκοδομήσωσιν νέαν· τοῖς ἐδόθη δὲ ἀπάντησις ὅτι θὰ ζητηθῶσιν ὁδηγίαι περὶ τούτου παρὰ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως.

Ἐνῶ ἀλλαχοῦ τοσαύτη καταβάλλεται πρόνοια περὶ τῆς τακτικωτάτης λειτουργίας τῶν ταχυδρομείων, ἐνταῦθα δυστυχῶς ὅλον τὸ ἐναντίον συμβαίνει.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀτελής ἐστὶν ἡ ὑπάρχουσα τακτικὴ ὑπηρεσία τοῦ ταχυδρομείου, καθ' ὅσον δις μόνον τῆς ἐβδομάδος ἔχομεν ταχυδρομεῖον, ἐν ἔδρα Μουτσαριφλικίου, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν καθ' ἑκάστην, οὐχὶ σπανίως λαμβάνουσι χώραν καὶ ἀταξίαι· οὕτω ὁ φάκελλος τῆς παρελθούσης τετάρτης, ἦλθε σήμερον μετὰ τῆς Κυριακῆς, διότι κατὰ λάθος ὑπῆγεν εἰς Ἀδριανούπολιν! Ἐνῶ δὲ ἀλλαχοῦ λαμβάνεται φροντὶς πρὸς ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν διανομὴν τῶν επιστολῶν, ἐνταῦθα ὁ φάκελλος ἀφικνεῖται μίαν ἡμέραν βραδύτερον· οὕτω δὲ ἐνῶ τὴν 9ην τουρκιστὶ ἀφικνεῖται ἐν τῷ σταθμῷ Βαβᾶ-Ἐσχὶ ὀκτάωρον ἀπέχοντι ἐνταῦθεν ἀντὶ νὰ φθάσῃ τὴν πρωΐαν, ἐνταῦθα ἔρχεται τὴν 9ην ἢ 10ην τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ· πολλάκις δὲ τὸν χειμῶνα ἀναβάλλεται ἡ διανομὴ διὰ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐλεύσεως τοῦ ταχυδρομείου.



ΑΥΓΗ, 17 Ὀκτωβρίου 1881

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι, τῆ 9 Ἰβρίου 1881.

Ὑπὸ τὸ εὐεργέτημα τῆς λειτουργίας τῶν νέων νόμων δι' ὧν σκοπεῖται ἡ διανομὴ δικαιοσύνης εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας ἀνεξαιρέτως φυλῆς καὶ θρησκείας, προχθὲς Τρίτην καὶ Τετάρτην πρωτάκουστος ἐνταῦθα δίκη ἐκδικαζομένη ἐν τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικείῳ ὡς ἀστραπὴ διαδοθεῖσα ἀνὰ τὴν πόλιν προῦκάλεσε τὴν συρροὴν πλήθους πολλοῦ πληρώσαντος τὰς τε ἔδρας καὶ τὴν διὰ τὸ ἀκροατήριον αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου.

Κάτοικός τις τῆς Μηδείας Μουσουλμάνος χρεωστῶν εἰς ἕτερον δανειστὴν του

δυνάμει ὁμολόγου περι τὰς 4000 γρόσια, συνεπεία ἀγωγῆς τοῦ δανειστοῦ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Βιζύης, ἔνθα ὑπάγεται ἡ Μήδεια, κατεδικάσθη δυνάμει ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου, πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ ταύτης τὸ Πρωτοδικεῖον Βιζύης ἐνήργησε τὴν πώλησιν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου συγκειμένων ἐξ ἀγροῦ καὶ ἀμπέλου του. Ὁ ὀφειλέτης διΐσχυριζόμενος ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖον Βιζύης παραβίασαν τοὺς περὶ κατασχέσεως καὶ ἐκποίησης ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου ἐν ἰσχύϊ νόμους, προέβη ἄνευ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου διατυπώσεων παρανόμως εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀγρῶν του, ἐνῶ μάλιστα οὗτος εἶναι γεωργός, καὶ ἐνήγαγεν ἐπὶ κακοδικία τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου Βιζύης Ἰωακείμ ἐφένδην, ἐν τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἡ ἀγωγή αὕτη.

Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ, ἣτις ἐκίνησε τὴν περιέργειαν πλείστων, οἱ διάδικοι καίτοι δὲν ἀντεπροσωπεύοντο ὑπὸ δικηγόρων, ἀνέπτυξαν ἀρκετὴν λεπτότητα καὶ μάλιστα ὁ ἐναγόμενος, πρὶν ἢ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, παραδεκτοῦ ὅμως γενομένου ὅτι οἱ περὶ ἀγωγῆς ἐπὶ κακοδικία ὅροι ἐξετελέσθησαν, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀπαιτουμένων λεπτομερειῶν ἀποφασίσαν προσωρινῶς ἵνα ἐξακριβωθῶσιν ἐπιτοπίως αἱ προκαλέσασαι τὴν ἀγωγήν ταύτην περιστάσεις ὅπως διαφωτισθῆν ἀποφανθῇ κατόπιν.

Τοῦ λόγου περὶ Μηδείας γενομένου ἐμνήσθη ὅτι ἀξιόπιστος φίλος διαβάτης ἐκεῖθεν ἐρχόμενος πρὸ δύο περίπου ἐβδομάδων μᾶς ἀνέφερεν τὴν ἀκόλουθον τολμηρὰν ληστείαν γενομένην πλησίον τῆς Κωμοπόλεως Σαμακοβίου. Περὶ τοὺς 12 λησταὶ συλλαβόντες 19 ἀόπλους ἀγωγιάτας μεταβαίνοντας μετὰ τῶν ζώων τους πρὸς ἀγορὰν σίτου εἰς τὴν σκάλαν Νιάδα ἢ ἀλλαχοῦ, ἀφοῦ ἀφήρσαν ἀπ' αὐτῶν ἐκτὸς τῶν χρημάτων καὶ φορεμάτων των καὶ αὐτὰ τὰ καλύμματα τῶν κεφαλῶν των, δέσαντες πάντας ἀνὰ ἓνα ἰδίᾳ διὰ σχοινίων εἰς τὰ δένδρα ἐκράτησαν αὐτοὺς περὶ τὰς 24 ὥρας δεδεμένους, ὅτε προτιθέμενοι ἵνα φύγωσιν ἐκεῖθεν ἔλυσαν μόνον τον ἓνα, ὃν ἀπαγαγόντες εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπέλυσαν παραγγείλαντες ἵνα ἐπανέλθῃ καὶ λύσῃ τοὺς ἐν τοῖς δένδροις δεδεμένους λοιποὺς συνοδοιπόρους του, τούτου δὲ γενομένου, οἱ ἀτυχεῖς ἐπανῆλθον ἐντρομοὶ εἰς Σαμόκοβον.

Περιττὸν κρίνοντας νὰ σχολιάσωμεν τὴν γενομένην ληστείαν, ἀπόρροια ἀδρανείας ἴσως τῶν ἀρμοδίων, ἀρκούμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐπειδὴ τὰ κλοπιμαῖα εἰσὶν εὐαπόδεικτα, ἤρκουν πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν αὐτουργῶν ὀλίγαι μυστικαὶ καὶ φανεραὶ ἔρευναι καὶ ἀνακρίσεις εἰς τοὺς ὑπόπτους τῶν πέριξ χωρίων, ἀλλ' οὐχ' ἡμῶν εἶναι γνῶναι χρόνους καὶ καιρούς, οὓς ἡ διοίκησις ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

Τὸ ἐπισκοπικὸν ζήτημα, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὰς εἰς τοσαῦτα σχόλια, ἐλύθη τέλος χάρις εἰς τὴν θέλησιν, ἣν ἐπεδείξατο ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Ἀδριανουπόλεως πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πόθων τῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως· ἤδη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἐπισκόπου ἁγίου Ἀβύδου κ. Χρυσάνθου, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐνταῦθα δημογεροντία συνεχίζουσα τὰς συνεδριάσεις της θὰ θεραπεύσῃ πολλὰς ἀνά-

γκας ἰδιωτικὰς τε καὶ δημοσίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος. Τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ταύτας ἐπαυξάνει ὁ σεβάσμιος χαρακτήρ καὶ ἡ καλὴν αἴσθησιν ἐμποιήσασα συμπεριφορὰ ὡς τῆς Α. Πανιερ., ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας συγκεντροῦνται αἱ ἐλπίδες πάντων περὶ βελτιώσεως τῶν πρωτοβουλίας καὶ πατριωτισμοῦ χρηζόντων πραγμάτων τῆς πατρίδος αἵτινες εἰσὶ πολλαπλαῖα κατὰ τὰς κρίσιμους ταύτας περιστάσεις, αἵτινες προῦκάλεσαν τὸν διορισμὸν τῆς Πανιερότητός του ἐνταῦθα· ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αὕτη θέλει ἀνταποκριθῆ πρὸς τὰς προσδοκίας τῆς πατρίδος, ἔνθα ἐκλήθη.



ΑΥΓΗ, 11 Μαρτίου 1882

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

40 Ἐκκλησίαι, 8 Μαρτίου 1882.

Ἀγγελθέντος χθὲς εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι εἰς ἐξάωρον τῆς πόλεώς μας ἀπόστασιν, δέκα δὲ λεπτῶν διάστημα ἔξω τοῦ χωρίου Τσεσμέ, κατοικουμένου ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Οθωμανῶν, ἐφονεύθησαν δύο ἔμποροι προβάτων, κάτοικοι τῆς πόλεώς μας, μεταβαίνοντες πρὸς ἀγορὰν προβάτων εἰς τὰς ἐπίσης ἔξω τοῦ χωρίου τούτου εἰς εἰκοσάλεπτον ἀπόστασιν κειμένας σκηνὰς τῶν βλαχοποιμένων, ὁ κ. Ἀντισταγγελεύς, συνοδευόμενος ὑπὸ τινων χωροφυλάκων μετέβη εἰς τὸν τόπον ἔνθα διεπράχθη τὸ στυγερόν τοῦτο κακούργημα, ὅπερ ἀποτελεῖ συνέχειαν ἄλλων προηγηθέντων καὶ φερόντων χαρακτῆρα καὶ χροιάν τῆς ἐκδικήσεως μᾶλλον.

Σήμερον ἐπανῆλθον οἱ μεταβάντες ἐπὶ τόπου, κομίζοντες ὡς οἱ νεκροθάπται ἐφ' ἀμάξης τὰ πτώματα τῶν φονευθέντων, ἐξ ὧν ὁ εἷς εἶναι μονογενὴς υἱὸς τοῦ εὐὑπολήπτου ὁμογενοῦς καὶ συμπατριώτου ἡμῶν ἐμποροῦ προβάτων κ. Ἀποστόλου Κοντοπούλου. Ἀλέκος τοῦνομα, ὅστις μόλις ἦν εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἡλικίας, πρὸ 6 περίπου μηνῶν εἶχε νυμφευθῆ, ὁ δὲ ἕτερος Ἀθανάσιος Φάνογλους τοῦνομα, ἦτο ἡλικίας 55 ἐτῶν, τίμιος πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας, ἐγκαταλιπὼν θυγατέρας εἰς ὄριμον ἡλικίαν καὶ ἀνήλικα ἀπροστάτευτα καὶ πενόμενα.

Τὴν ὥραν ταύτην καθ' ἣν χαράττω τὰς γραμμὰς ταύτας ὁ κώδων τῶν ἐκκλησιῶν ἠχεῖ πενθίμως, ἀπερίγραπτος δὲ εἶναι ἡ ὀδυνηρὰ ἀνησυχία, κατῆφεια καὶ θλίψις ἣν ἐμποιεῖ τοῖς πᾶσι τὸ φρικῶδες τοῦτο κακούργημα, τὴν θλίψιν δὲ ταύτην ἐπηύξησε ἡ θέα τῶν μετενεχθέντων αἵματοφύρτων πτωμάτων τῶν ἀτυχῶν ἐφ' ἀμάξης, ἣν παρηκολούθησεν ἄπειρον πλῆθος μέχρι τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς κατετέθησαν ὅπως ἐκπληρωθῶσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀποδοθῶσι τὰ νενομισμένα ὑπὸ

τῆς θρησκείας, ἐκπεμπομένων ματαίων θρήνων καὶ κλαυθμῶν ὑπὸ τῶν γονέων, ἀδελφῶν, τέκνων, συγγενῶν καὶ φίλων.

Εἰσέτι δὲν γνωρίζομεν εἰς τί ἀπέληξαν αἱ γενόμεναι προανακρίσεις ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελίας, ἀλλὰ συνιστῶμεν αὐτῇ μεγίστην αὐστηρότητα καὶ δραστηριότητα ὅπως αὐταὶ ἀπολήξωσιν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων, καὶ μὴ λάβωσι τὴν αὐτὴν τύχην ἄλλων τραγικῶν φόνων τοσοῦτων ἀτυχῶν χριστιανῶν, ὧν οἱ φονεῖς μὴ ἀνακαλυπτόμενοι μένουσι προῖκα διὰ νὰ λυμαίνονται τὴν κοινωνίαν, θρασυνόμενοι εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ προξενοῦν ἀνησυχίας εἶναι ὅτι ὁ διπλοῦς οὗτος φόνος διεπράχθη προχθὲς Σάββατον, περὶ τὴν 9 ὥραν τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ εἰς δεκάλεπτον ἀπόστασιν ἔξω τοῦ χωρίου Τσεσμέ, αἱ δὲ ἐκπυρσοκροτήσεις τῶν ἐπὶ τῶν φονευθέντων ριφθέντων ὄπλων σχεδὸν ἠκούσθησαν ἐκ τοῦ χωρίου, ἔνθα ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν γνωστὴ ἢ ἔλευσις των πρὸς παραλαβὴν τῶν προβάτων, καὶ ἡ κατόπιν μετάβασίς των εἰς τὰς ἐπίσης πλησίον σκηνὰς τῶν βλαχοποιμένων, ὅπως παραλάβωσι καὶ ἐκεῖθεν πρόβατα.

Ἐλπίζοντες νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τῶν φόνων καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν διενεργουμένων προανακρίσεων, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς αὐτοκρ. κυβερνήσεως ὅπως λαμβάνωνται δραστήρια μέτρα πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων καὶ ἐνόχων τοιούτων στυγερῶν πράξεων, τοσοῦτω δὲ μᾶλλον ὑψοῦμεν τὴν φωνὴν ἡμῶν, καθ' ὅσον μέχρι τοῦδε τῶν γενομένων φόνων οἱ ἔνοχοι δὲν ἀνεκαλύφθησαν, εἶναι δὲ ὀλέθριον νὰ συνθᾶπτονται τοιαῦται πράξεις μετὰ τῶν ἀτυχῶν πεφονευμένων.

Ἐκτὸς τοῦ συμβάντος τούτου χθὲς τὴν ἑσπέραν περὶ τὴν 2αν ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ χωροφύλαξ τις λόγῳ ἀντεκδικήσεως ἐπιπεσὼν κατὰ τινος ἐκ τῶν ἀκολούθων γραμματέων τοῦ ἐπὶ τῆς καταγραφῆς κτημάτων τμήματος ἐπλήρωσεν αὐτὸν βαρέως διὰ μαχαίρας, συλληφθεὶς δὲ ἀμέσως ὠδηγήθη εἰς τὰς φυλακὰς ὅπως λάβῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του. Ὁ ἐπικινδύνως τραυματισθεὶς γραμματεὺς λέγεται σήμερον ὅτι παρέχει ἐλπίδας ζωῆς.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 14 Ἀπριλίου 1882

Κατὰ τὰς ἐσχάτως γενομένας ἐξετάσεις ἐν τῇ γεωργικῇ σχολῇ τοῦ Μομπελιέ, οἱ ἐν αὐτῷ σπουδάζοντες Ἕλληνες ἔσχον εὐτυχῶς διακεκριμένην θέσιν μεταξύ 50 συμ-

μαθητῶν Γάλλων καὶ ἀλλοδαπῶν. Μεταξὺ τῶν διπλωματούχων τούτων ὁμογενῶν νέων συγκαταριθμεῖται ἕβδομος καὶ εἷς τῶν τελειοφίτων τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ὁ κ. Γ. Σύρμας, ὁ ἐκ Τεσσαράκοντα Ἐκκλησιῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως ὁρμώμενος, νέος ἐπιμελής καὶ φιλότιμος, ὅστις μάλιστα διαμένει εἰσέτι ἐν Γαλλίᾳ, ὅπως ἀσχοληθῇ ἰδίᾳ εἰς τὰς περὶ τὴν οἰνοποιίαν καὶ τυροποιίαν μελέτας.



Εἰκ. 8: Το Παρθεναγωγεῖο ἀνακαινίσθη καὶ στεγάζει δημόσιες υπηρεσίες.



ΑΥΓΗ, 16 Ἰουνίου 1882

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Αὐγῆς»)

Σαράντα Ἐκκλησίαι, 6 Ἰουνίου.

Ἡ σπουδαιότης ἣν ἡ ἡμετέρα πόλις κέκτηται σήμερον ἐν Θράκῃ, καὶ ὡς ἔδρα Μουτεσαριφλικίου, καὶ ὡς ἀντικείμενον ἐποφθαλμιώσεως καὶ κέντρον ἐνεργειῶν τῶν ζητούντων τὸν ἐκτοπισμὸν ἡμῶν, καὶ ἡ ἐπαρχία ὡς ἐκ τοῦ ἐπικαίρου τῆς θέσεως, εἰς ἣν ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου περιῆλθε, παρέχει ἡμῖν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἀξίαν ἐστὶν ὅπως διεγείρῃ καὶ κινή τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων δι' ὃ οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ τὰ ἐπόμενα θέλουσιν ἀναγνωσθῆ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ κατάστασις τῶν ἐλληνικῶν σχολείων τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐκ πρώτης ὄψεως πλεῖστα παρέχει τεκμήρια, ἄγοντα τὸν παρατηρητὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀγαθῆς περὶ αὐτῶν ἰδέας· δυστυχῶς ὅμως τῷ ἐμβριθῶς καὶ ἐπιστα-

μένως εισδύοντι εἰς τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῶν, ἀντίθετος ὅλως παρίσταται ἢ ἀντίληψις· οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀπολύτως πρὸς τὴν θελκτικὴν λειτουργίαν ἀναγκαιούντων στοιχείων παρατηρεῖται ἐξαίρεσις ἐλλείψεως. Ἡ τοιαύτη λυπηρὰ κατάστασις ἀποδιδόμενη ὑπὸ πολλῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, καὶ δικαίως, εἰς τὸ ἐλλιπὲς τοῦ ἐν ἰσχύϊ εἰσέτι ἐνταῦθα δυστυχῶς ὑπάρχοντος ἐν ταῖς δημοτικαῖς σχολαῖς ἀτελοῦς διδακτικοῦ συστήματος, καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀπαιτουμένης μιᾶς διευθύνσεως ἐν τῇ ἐλληνικῇ σχολῇ ἐκίνησε τὸν Σύλλογόν μας, ὅπως μετὰ σπουδαιότητος ἐπιληφθῆ τῆς θεραπείας τοῦ ζητήματος· πρόκειται δὲ καθὰ πληροφοροῦμεθα μετὰ τὴν λήξιν τοῦ τελευτῶντος σχολικοῦ ἔτους νὰ προβῆ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας ταύτης μεταρρυθμίσεως. Ἀναμένομεν μετὰ χαρᾶς νὰ ἴδωμεν τοῦτο. Εὐελπιστοῦμεν δ' ὅτι ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐπεκτείνων τὰς ἐργασίας αὐτοῦ ὁ Σύλλογος, θέλει ὑποβοηθήσει καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν πρὸς διαρρυθμίσιν καὶ καρποφόρον λειτουργίαν καὶ τῶν ἐνοριακῶν δημοτικῶν σχολῶν.

Ἡ λήψις τῶν εἰρημένων μέτρων τοσούτῳ μᾶλλον ἐπείγουσα παρίσταται, καθ' ὅσον οἱ ἀντιμετωπίζοντες ἡμᾶς καὶ τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν ἐπιζητοῦντες, οὐ καθεύδουσιν, ἀλλὰ μετὰ δραστηρίου καὶ ἀκαμάτου ὑπεροχῆν αὐτῶν ἐπιδιώκοντες, ἀκατασχέτως βαίνουσιν καὶ γυμνάσιον δὲ συνέστησαν ἐνταῦθα, ἐν ᾧ κατ' ἔτος προσθήκη καθηγητῶν γίνεται πρὸς πλήρη καταρτισμὸν αὐτοῦ.

Ἀνώνυμός τις φιλογενῆς ἀπαντῶν που τὴν αἴτησιν τοῦ Συλλόγου ἡμῶν ὑπὲρ ἀποστολῆς ἐνὸς ἐλληνοδιδασκάλου, εὐαρεστήθη νὰ ἀποστέλλῃ ἐτησίαν συνδρομὴν ἐξ ὀγδοήκοντα ὀθωμανικῶν λιρῶν, εἴκοσι δὲ τῷ νεοσυστάτῳ παρθεναγωγείῳ Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ὡσαύτως. Ἐκφράζομεν τὰς βαθείας ἡμῶν εὐχαριστίας τῷ εἰρημένῳ δωρητῇ, διὰ τὴν ἣν ἐπιδείκνυσι μέριμναν ὑπὲρ τοῦ τόπου ἡμῶν. Εὐελπιστοῦμεν δ' ὅτι τὴν πρέπουσαν μέριμναν θέλει δεῖξει καὶ πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν προσπαθειῶν ἡμῶν, πρὸς σχηματισμὸν ἐνταῦθα κέντρου τοιούτου, ὅπως τὸ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπίκαιρον τῆς θέσεως, ἱκανοῦ ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἀνάγκας ἐπαρχίας οἰκουμένης ἐκ πέντε μυριάδων Ἑλλήνων.

Προκειμένου τοῦ λόγου περὶ σχολείων, ἐν παρόδῳ σημειοῦμεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα κοινότης ἀριθμοῦσα 1250 οἰκίας, ἀριθμεῖ σχολεῖα 9, τὰ ἐξῆς: Ἑλληνικὴν σχολὴν, πέντε δημοτικά, ὧν τὸ ἐν ἰδιόρρυθμον, τρία παρθεναγωγεῖα, καὶ νηπιαγωγεῖον, μετὰ χιλίων μαθητῶν καὶ 15 διδασκάλων.

Εἰς τὴν ἐπτάωρον ἀνατολικῶς τῆς πόλεως ἡμῶν ἀπέχουσαν κώμην Σκεπαστὸν (ἐξ οἰκιῶν ἐλλ. 310) ἐστάλη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς ἀδελφότητος νηπιαγωγός. Ἐὰν δικαία καὶ ὀρθὴ ἢ μὴ ἐγένετο ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀναγκῶν τῆς κώμης ταύτης, ἀπέχωμεν νὰ γράψωμεν, ἐπιφυλακτόμεθα ὅμως ὅπως ἰδιαίτερος πράξωμεν τοῦτο, ἅτε διαφυγούσης τὰ ὅρια τῆς δημοσιογραφίας τῆς λεπτομεροῦς ἐκθέσεως τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δέον ἢ διάθεσις τῶν βοηθειῶν νὰ γίνηται, ἵνα ὁ ἐπιδιωκόμενος ἐκπαιδευτικὸς σκοπὸς τελεσφόρως ἐξυπηρετηταί.

Καὶ πάλιν καθῆκον ἡγούμεθα ὑπομῆσαι τοῖς ἀρμοδίοις τὴν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως τῆς κοινότητος τῆς ἀνατολικῶς εἰς πεντάωρον ἀπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν κειμένης κώμης Βουνὰρ Χισαρίου (ἐξ οἰκιῶν 550, ὧν 200 ἐλληνικαί, περιέχουσαι 30 ἐλληνοβουλγαροφώνους) πρὸς σύστασιν αὐτόθι τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαιούτου νηπιαγωγείου.

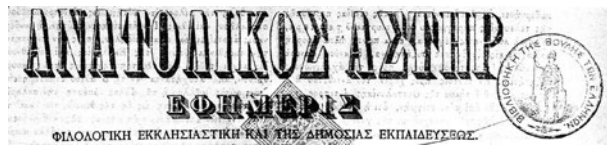
Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰρημένη ἀδελφότης καὶ ἐνταῦθα συντηρεῖ διδασκάλισσαν ἐν τῷ νεοσυστάτῳ παρθεναγωγείῳ Ἀγίων Πάντων. Ἡ σύστασις τοῦ παρθεναγωγείου τούτου ὀφειλομένη εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας τῆς ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» καὶ τῷ ζήλῳ τῶν ἐνοριτῶν τῶν Ἀγίων Πάντων, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ὑπόσχεσιν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότητος πρὸς ἀποστολὴν παρθεναγωγῶ, θεραπεύει μίαν σπουδαίαν τῆς πόλεως ἡμῶν ἀνάγκην, καθ' ὅσον ἡ ἐνορία τῶν Ἀγίων Πάντων, ἀπομεμακρυσμένη οὔσα τῶν λοιπῶν ἐλληνικῶν, κυκλοῦται ὑπὸ πλειονοψηφίας βουλγαρικῆς· δι' ἃ καὶ δικαίως παρέχεται αὐτῇ σταθερὰ καὶ μόνιμος ὑποστήριξις.

Ὁ συνεπεία τῆς εὐμενοῦς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς πόλεως ἡμῶν παρὰ τῆς Α. Σεβ. τοῦ ἀγίου Ἀδριανουπόλεως διορισμὸς ἐπισκόπου ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει, πολλὰς τὰς ὠφελείας ἔσχε, δι' ἃ οἱ πάντες εὐγνώμονα αἰσθήματα τρέφομεν πρὸς τὴν Α. Σεβ., διὰ τὴν ἣν ἐπεδείξατο μέριμναν ὑπὲρ τῆς περιφρουρήσεως καὶ προστασίας τῶν συμφερόντων ἡμῶν. Δυστυχῶς ὅμως ὁ περιορισμὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν ἐν μόνῃ τῇ πόλει, οὐδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν ἀρχικὸν τῆς αἰτήσεως ἡμῶν σκοπὸν, καθ' ὅσον, οὐ μόνον δυσχερῆ καὶ ἀνεπαρκῆ καθιστᾷ τὴν προστασίαν καὶ φρούρησιν τῶν ἐν τοῖς πέριξ, ἀπαραιτήτως χρηζόντων τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πολλοῖς ἀδύνατον. Δι' ἃ οἱ πολῖται, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου ἀποβλέποντες, δι' ἀναφορᾶς τῆς δημογεροντίας ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Σεβασμ. τὸν ἅγιον Ἀδριανουπόλεως ἐξήτησαν, ὅπως χορηγηθῆ τῷ ἐπισκόπῳ ἡμῶν ἐπέκτασις δικαιοδοσίας καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ὑποσχόμενοι συνάμα τῇ Α. Σεβ. τὴν ἣν δικαιώματι ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως εἶχε τέως ἀπολαυτὴν ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν πλήρη καὶ ἀκεραία.

Γινώσκοντες τὰ ευγενῆ καὶ φιλοπάτριδα αἰσθήματα τῆς Α. Σεβ. τοῦ Ἀγίου Ἀδριανουπόλεως, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχομεν περὶ τῆς εὐμενοῦς ἀποδοχῆς τῆς πατριωτικῆς ταύτης αἰτήσεως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, καθ' ὅσον μάλιστα δι' αὐτῆς καὶ θεραπεία τῶν σπουδαίων τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀναγκῶν κατορθοῦται, καὶ τῇ Α. Σεβασμ. οὐδεμία ζημία ἐπιγίνεται.

Τῇ ἀξιεπαίνῳ πρωτοβουλίᾳ καὶ συνδρομῇ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν, καὶ τῇ φιλοτίμῳ συμπράξει τῆς συντεχνίας τῶν ὑποδηματοποιῶν καὶ ἄλλων φιλοκάλων καὶ φιλοθρήσκων συμπολιτῶν ἡμῶν, ἀπεφασίσθη καὶ ἤρξατο πρὸ τριῶν ἑβδομάδων ἡ περιτείχισις καὶ διακόσμησις τῶν νεκροταφείων μας. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Α. Πανιερότητος ἐφελκύει τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην ἀπάσης τῆς

κοινότητος ἡμῶν, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς παρέχεται προστασία εἰς θρησκευτικὸν τόπον, παραμελημένον τέως καὶ ἐκτεθειμένον εἰς τὴν διάκρισιν παντοδαπῶν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων. Εὐχαρίστως δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπαξίως ἐπισυράντων τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἔπαινον τῆς κοινότητος κ.κ. Σαρίδων καὶ Κ. Κουγιουμτζῆ, οἵτινες φιλοτίμως πάνυ αὐθόρμητοι προσηνέχθησαν εἰς τὴν δωρεὰν χορήγησιν παρακειμένων τοῖς νεκροταφείοις ἀμπέλων τῶν ἱκανῆς ἐκτάσεως, ὅπως χρησιμεύσωσι καὶ ὡς περίβολον τῶν νεκροταφείων καὶ δι' ἀνεγερσιν παρεκκλησίου, δι' ὃ καὶ δημοσίως αὐτοὺς ἐπαινοῦμεν.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 16 Ἰουνίου 1882

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.

«Ἡ πνευματικὴ κίνησις καὶ ἡ πρὸς τὴν προαγωγὴν τῆς παιδείας ἔφεσις δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται ἐντὸς στενῶν κύκλων, ἀλλὰ φυσικῶ τῷ λόγῳ ὀφείλει νὰ ἐπεκταθῆ καὶ διαδοθῆ καὶ εἰς ἄλλας ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένας τῆς ὀθωμ. αὐτοκρατορίας ἐπαρχίας, αἵτινες, εἰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν διετήρησαν καὶ διατηροῦσι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύστημα δημοτικὰ σχολεῖα καὶ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς ὁμογενοῦς καὶ ὁμοθρήσκου νεολαίας, χρήζουσιν ὅμως τῆς ἀπολύτου ὑποστηρίξεως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς πνευματικῆς κινήσεως πάντων τῶν ἐθνῶν πρὸς τὴν παιδείαν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουσι τινὰ πολλαχού τοῦ κράτους καλῶς διερρυθμημένα σχολεῖα, καὶ τινὰ τούτων συντηροῦνται διὰ κληροδοτημάτων, τὰ πλεῖστα ὅμως ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως σταθερῶν πόρων ὑποπίπτουσιν εἰς τὴν συνεχῆ διάλυσιν πρὸς ἀκαταλόγιστον ζημίαν τῆς νεολαίας, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τῇ χρηζούσῃ ἐπιβλέψεως μεγαλειτέρας καὶ ἰσχυρᾶς βοηθείας, ὡς ἀγωνιζομένη κατὰ τῶν σκευωρουμένων ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦ ἑλληνισμοῦ, πρὸς σωτηρίαν τοῦ ὁποίου ἀσθενῆς ἔσθ' ὅτε φαίνεται χρηματικὴ προσφορὰ ἔξωθεν, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ μὴ ἀπόσβεσιν τῆς ζειδώρου λάμψεως καὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς ἑλληνικοῦ αἰσθήματος, ὑφ' οὗ οἱ κάτοικοι τῶν 40 Ἐκκλησιῶν ἐμφορούμενοι δὲν ὑπελείφθησαν πολλῶν ἄλλων πόλεων ἐν ὅλῃ τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν, εἰς τὴν καθίδρυσιν ἀπὸ τοῦ 1865 φιλεκ. συλλόγου καὶ ἄλλων σωματείων (Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, Ἐλπίδος, Ὀμονοίας) τὰ ὁποῖα, καίπερ ἐργαζόμενα ἀνευδότης

ἅπαντα πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας, δὲν ἐπαρκοῦσιν ὅμως εἰς τὴν πλήρη ἐπίτευξιν τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ ἔνεκα τῶν ἀσθενῶν πόρων, οὓς μετὰ τόσους πόνους κέκτηνται. Ἐν τούτοις ὅμως ἀντιπαλαῖον τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον κατὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἱσταμένου Σλαβονικοῦ, τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν ἀπορρόφησιν καὶ κατάπνιξιν αὐτοῦ, ἀπετάθη πολλάκις ἐκθέσαν καθαρῶς τὴν δεινὴν αὐτοῦ θέσιν πρὸς διάφορα σωματεῖα τῆς τε βασιλευούσης καὶ ἀλλαχοῦ ἵνα ἐπέλθωσι ταῦτα ἄρωγὰ εἰς τὸν σφοδρῶς ἐπαπειλούμενον ἑλληνισμόν. Τὴν ὑψωθείσαν δὲ φωνὴν του ἀκούσαντά τινα τούτων, ἔπεμψαν τῷ ἡμετέρῳ συλλόγῳ ἀσθενεῖς τινὰς συνδρομὰς πρὸς μικρὰν τῶν πολλῶν ἀναγκῶν ἐξοικονομησιν. Ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ κατετάχθη ἐσχάτως καὶ ἡ φιλεκπαιδ. Ἀδελφότης Κων/πόλεως, ἥτις, λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν πεμφθείσης ἐκθέσεως, διατραγωδούσης τὴν δυσχερῆ κατάστασιν τῶν ἡμετέρων σχολῶν, ὑπεσχέθη ἀπὸ πέρυσι τὴν ἀποστολὴν βοηθημάτων.

Ἡ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἔλευσις τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν ἀγ. Ἀβύδου μεγάλως ὠφέλησεν ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς, καθ' ὅσον οὐκ ἐπαύσατο ἠθικῶς μὲν παροτρύνων καὶ ὀδηγῶν τὸ χριστεπώνυμο αὐτοῦ πλήρωμα ἐκάστοτε εἰς τὴν ἀγάπην καὶ σύμπνοιαν, ἐξ ἧς ὄντως πηγάζει πᾶσα ἀληθῆς πρόοδος καὶ προαγωγή· ὑλικῶς δὲ φροντίζων καὶ ἐφευρίσκων πόρους, δι' ὧν τὰ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐκπαιδ. καταστήματα δύνανται νὰ διατηρῶνται ἂν οὐχὶ ἐν καλλιτέρα, τουλάχιστον μὴ δυσχερεῖ καταστάσει, καὶ τούτου δὴ ἔνεκα ἰδιαιτέρος δίσκος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνέκρινε νὰ περιάγῃται, καὶ κιβώτια εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ διαφόρους συναθροίσεις κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς πρὸς ὄφελος τῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς δὲ καὶ τὸ ἀγίασμα τὸ ἐν Ρεύματι πρὸς πρόσοδον αὐτῆς μεγαλειτέραν νὰ ἐπεκταθῆ καλλωπισθὲν δεόντως ἀποκαθισταμένου ἐν αὐτῷ καὶ ἱερέως. Πρὸς καλλωπισμὸν δὲ τῆς πόλεως ἐνέκρινεν εἰσέτι τὴν περιτείχισιν τῶν μνημάτων, διὰ τὴν ὁποίαν τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, μετέβη ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ἀγιασμόν ἔθεσεν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ περιτειχίσματος.

Πολλὰ δὲ καλὰ καὶ ἄξια ἐπαίνου περιμένονται παρὰ τοῦ ἀξίου τούτου λειτουργοῦ τοῦ Ἰψίστου ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, καθ' ὅσον θλίβεται ἀληθῶς πᾶς τις θεωρῶν τὰς μὲν τῶν Βουλγάρων σχολὰς, τὰς πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀνεγερθείσας, νὰ ἀνθῶσι καὶ νὰ προάγῃνται, τὰς δὲ ἡμετέρας νὰ διάκεινται ἐν μαρασμῷ καὶ φθισιώδει, οὕτως εἰπεῖν, καταστάσει, καθ' ὅσον μάλιστα, ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἐφέτος δυσχερειῶν, καὶ τὰ οἰνοπνεύματα, δι' ὧν οἱ κάτοικοι βιοπορίζονται, δὲν προώδευσαν, ἔνεκα τούτου δὲ οἱ κάτοικοι ἦττον εὐεργετικοὶ φαίνονται, καίτοι ἔμφυτον ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς τὸ εἰς τὸ ἀγαθοεργεῖν αἴσθημα».





ΑΥΓΗ, 7 Αυγούστου 1882

Ἐκφρασις εὐγνωμοσύνης.

Τοῖς Συντάκταις,

Ἐπίτροποι τῆς ἐνταῦθα φιλεκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκλεγέντες καὶ τῆς ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐπιδιώξεως τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἐφιέμενοι, τὴν ὑπαρξίν παρθENAΓωγείου ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐνθα ἡ ἀδελφότης ἴδρυται, ἔγνωμεν ἀναπόφευκτον. Δι' ὃ δὴ τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν προέβημεν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοιοῦτου καὶ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῆς ἐτοιμορρόπου δημοτικῆς σχολῆς. Ἐπιλαμβανόμενοι τοῦ δυσχεροῦς ἔργου, ἐγινώσκουμεν πληρέστατα, ὅτι ἡ ἀδελφότης ἡμῶν ἐστερεῖτο τῶν ἀπαιτουμένων μέσων πρὸς συντήρησιν καὶ παρθENAΓωγείου, οὐχ ἦττον θαρραλέοι προέβημεν τρέφοντες ἀκράδαντον τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ περὶ συντηρήσεως τοῦ παρθENAΓωγείου ἡμῶν αἴτησις εὐμενῇ ἡχῶ παρὰ παντὶ σωματείῳ κατανοοῦντι τὰς περιστοιχιζούσας ἀνάγκας θὰ εὕρισκεν· ὄντως ἐν ταῖς πεποιθήσεσιν ἡμῶν δὲν ἐψεύσθημεν, διότι ἡ αὐτόθι ἐκπαιδευτικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ ἀδελφότης τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Ἁγίων Πάντων σαφῆ ἰδέαν λαβοῦσα, ἔσπευσε προθύμως ν' ἀποστείλῃ τὴν αἰτηθεῖσαν διδάσκαλον πληρώσασα οὕτω μέγα κενόν.

Δραττόμενοι ἤδη, ἐν τῷ τέλει τοῦ σχολικοῦ ἔτους τῆς περιστάσεως σπεύδομεν νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τῷ μνησθέντι φιλογενεῖ σωματείῳ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμότερας εὐχαριστίας τῶν τε εὐεργετηθέντων συμπολιτῶν καὶ τὰς ἡμετέρας διὰ τὴν μεγάλην συναρωγὴν ἣν ἐχορήγησε τῷ ἀσθενεῖ ἡμῶν σωματείῳ ἀναφορικῶς τῷ ἐπιδιωκομένῳ ὑπ' αὐτοῦ σκοπῷ.

Δέξασθε, κύριε, τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ἡμῶν μεθ' ὧν διατελοῦμεν.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῇ 1 Αυγούστου.

Ὁ Πρόεδρος,
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ Ε. ΣΕΡΓΙΑΔΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς,
Λ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 15 Δεκεμβρίου 1882

Εὐχαρίστους λαμβάνομεν πληροφορίας ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν περὶ τῆς ἀξιεπαίνου διαγωγῆς καὶ ευγενοῦς συμπεριφορᾶς καὶ ὡς πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τοῦ θεοφιλεστάτου ἀγίου Ἀβύδου κ. Χρυσάνθου. Δραστηρίως ἅμα καὶ περισκεμμένως ἐνεργῶν τὰ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ποιμαντορικὰ καθήκοντα, ἐπεσπάσατο, καὶ δικαίως, τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως κατοίκων, ὡς καὶ τοῦ σεβ. ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κ. Νεοφύτου, διακεκριμένου ἱεράρχου καὶ ἀνωτέρου τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως πνευματικοῦ κυριάρχου.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 9 Φεβρουαρίου 1883

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν τὰ ἑξῆς:

«Τὴν 30 Ἰανουαρίου ἐτελέσθη καὶ ἐνταῦθα λαμπρῶς ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, καθ' ἣν ἐορτάζει καὶ ὁ ἡμέτερος σύλλογος. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, μετέβησαν ἅπαντες εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασθὲν μέρος μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τῶν προκρίτων, προπορευομένων στιχηδῶν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, δάφνας φερόντων ἐν ταῖς χερσίν, ἐνθα ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τοῦ τε σεβ. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως κ. Νεοφύτου καὶ τῶν λοιπῶν συνδρομητῶν, ἐξεφωνήθη δὲ κατάλληλος λόγος περὶ παιδείας ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν μητροπολίτην θεοφιλ. ἀγίου Ἀβύδου κ. Χρυσάνθου, ἐν ᾧ ἐξύμνησε τὰ ἔργα τῶν τριῶν μεγίστων φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας. Τὸν ἅγιον Ἀβύδου διεδέξατο ὁ διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν σχολῆς κ. Πέτρος Κυρετζίδης, ἀπαγγείλας προσφορώτατον λόγον, ἐπιδοκιμασθέντα ὑφ' ἀπάντων. Ἀφοῦ δὲ κατόπιν ἐψάλησαν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν διάφορα ἄσματα, ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως».

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 4 Μαΐου 1883

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 28 Ἀπριλίου 1883.

(Ἰδιαιτ. ἀλληλογρ. «Ἄν. Ἀστέρος»)

Διέκοψα ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ ἀποστέλλω τῇ ἐριτίμῳ ὑμῶν ἐφημερίδι ὅ,τι ἄξιον λόγου λαμβάνει χώραν ἐν τῇ πόλει τῶν 40 Ἐκκλησιῶν ἕνεκα τῆς ἀλλαχόσε μεταβάσεώς μου· ἐν τῇ ἐπανόδῳ μου δὲ καὶ τῇ διαρκεί τοῦ λοιποῦ ἐνταῦθα διαμονῆ μου, πέποιθα ὅτι θέλω φέρεи εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου ὅ,τι ἀφορᾷ αὐτῷ.

Κακουργήματα εὐτυχῶς καὶ ληστοπραξίαι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, καθ' ὅλον τὸ τμήμα τῆς περιφέρειας, ἔλειψαν, καὶ τοῦτο βεβαίως πρὸς εὐδαιμονίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων ἐγένετο ἐκ τῆς ἀξιεπαίνου ἐπαγρυπνήσεως τοῦ πολλὰ τὰ προσόντα κεκτημένου μουτασερίφου ἡμῶν Δζαβίτ-πασσᾶ, οὗ ἡ περὶ τὸ ἐπαξίως διοικεῖν ἱκανότης καὶ πολυχρόνιος πείρα, ἀναγνωρισθεῖσα παρὰ τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως προσηκόντως, ἐβραβεύθη διὰ τῆς ἀπονομῆς αὐτοκρ. παρασήμου ὀσμανιέ, Γ' τάξεως. Τοιοῦτοι πιστοὶ λειτουργοὶ εἰσὶ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιοι, ὡς καὶ βαθμῶν ἔτι ἀνωτέρων, διότι πιστῶς καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ὑπηρετοῦντες τὰ τοῦ κράτους συμφέροντα καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν πιστῶν ὑπηκόων διώκοντες, ἐφελκύουσιν εἰς ἑαυτοὺς τὴν ἀγάπην τῶν πάντων.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προνοίᾳ τοῦ μνησθέντος μουτασερίφου, ἤρξαντο κατ' αὐτὰς καὶ αἱ τῶν κυριωτέρων οδῶν ἐπιπεδώσεις, αἵτινες μεγίστην εὐχέρειαν τοῖς κατοίκους τοῦ λοιποῦ θέλουν παρέξει διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν προϊόντων των, τῶν ὁποίων ἤδη ἡ μεταφορὰ ἔνεκα τῆς ἀνωμάλου τῶν οδῶν καταστάσεως καὶ τῆς πλημμυλοῦς συγκοινωνίας, δυσχερεστάτη καὶ πολυδάπανος καθίσταται.

Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ὅλως θεωρῶ καὶ ἀσύγνωστον λογιζομαι νὰ μὴν ἀποδώσω δημοσίως τὰς εὐχαριστίας τῆς κοινότητος ταύτης πρὸς τὸν θεοφιλ. ἐπίσκοπον ἁγ. Ἀβύδου κ. Χρῦσανθον καὶ νὰ μὴν ἐπικροτήσω τὰς πνευματικὰς καὶ κοινωφελεῖς αὐτοῦ πράξεις, ἃς ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς του οὐκ ἐπαύσατο δεικνύμενος πρὸς τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποιμνιον, οὗ τὰς ἐπευλογίας καὶ τὸν σεβασμὸν εἰκότως ἐφειλκύσατο. Τὰ ὑπὸ τὰς ἐπόψεις ἡμῶν ἔργα αὐτοῦ (οἷα εἰσὶν ἡ ἐκ βάρων οἰκοδομὴ παρεκκλησίου εἰς τὰ μνήματα, ἡ περιτείχισις καὶ καθωράϊσις τούτων καὶ φύτευσις παντοδαπῶν δένδρων, καὶ ἡ τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐσωτερικὴ διακόσμησις, ὡς καὶ ἡ τῆς κατὰ τὸ Ρεῦμα Μονῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διασκευὴ) διήγειρεν ἀληθῶς τὴν ἀγάπην πάντων τῶν πολιτῶν πρὸς τὸν πάνυ ἀγαθὸν τοῦτον ἐπίσκοπον, ὅς, πρὸς τοῖς ἄλλοις πνευματικοῖς αὐτοῦ ἀγῶσιν, οὐκ ἐπαύσατο νὰ κηρύττῃ καὶ τὸν θεῖον λόγον καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, παρέχων οὕτω καὶ τὴν πνευματικὴν πρὸς τὸ ποιμνιὸν του τροφήν. Οὐδὲ ὅλως προτίθεμαι ἀφηγούμενος τὰς κοινωφελεῖς πράξεις, τὸ εὐπροσήμερον, ἱεροπρεπὲς καὶ εὐδιάλλακτον αὐτοῦ, ἵνα ὑμνήσω τὰς τὸν ἁγ. Ἀβύδου περικοσμήσας ἀρετάς, ἀλλὰ νὰ δηλώσω τῷ δημοσίῳ ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ ὅτι ἡ πόλις τῶν 40 Ἐκκλησιῶν δικαίως σεμνύνεται τυχοῦσα ἐπισκόπου τοιοῦτου ἀνευδότητος ἐργαζομένου ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ γενναίως παλαίοντος κατὰ τῶν δυσχερειῶν τῆς συντηρήσεώς του. Διὰ ταῦτα λοιπὸν ἀπὸ μυχῶν καρδίας ὁ λαὸς αὐτῆς εὐγνωμονεῖ τῇ μητρὶ ἡμῶν Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις, γνωμοδοτήσῃ καὶ ἐγκρίσῃ τοῦ σεβασμ. Ἁγ. Ἀδριανουπόλεως κ. Νεοφύτου, εἰσακούσασα τῆς δεήσεως αὐτοῦ, ἐξελέξατο τοιοῦτον ἱεράρχην.

Ἄπασαι αἱ ἐορταὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος διήλθον μετὰ τῆς προσηκούσης εὐπρεπείας, καὶ οὐδὲν ἀπευκταῖον ἐγένετο εὐτυχῶς, ἐκ τῶν, ὡς μὴ ὠφέλε, συνήθων πυροβολισμῶν.

Τὴν 23ην τοῦ λήγοντος ἐπανηγύρισεν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἐορτὴν ἡ παντὸς ἐπαίνου καὶ εὐφημίας ἀξία φιλόπτωχος ἀδελφότης «Ὁμόνοια», ἐν ἣ παραστάς μετὰ τῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ στολῆς ὁ ἐπίσκοπος ἁγ. Ἀβύδου, μετὰ τὴν ἱερὰν τελετὴν, προσεφώνησε τὰ εἰκότα τοῖς μέλεσιν αὐτῆς, ὁ δὲ κ. Β. Πατρικόπουλος κατ' αἴτησιν αὐτῆς ἐξεφώνησεν τὸν πανηγυρικόν, δούς τοὺς προσήκοντας ἐπαίνους πάνυ ἐπιτυχῶς τοῖς μέλεσιν αὐτῆς.

Οἱ συνεχεῖς καὶ ζωηφόροι ὑετοὶ πολλὰ ὑπισχνοῦνται τοῖς κοπιῶσι γεωργοῖς τὸ ἐμπόριον τανῦν διάκειται ἐν μαρασμῷ καὶ νεκρώσει. Περὶ δὲ τῆς, φιλομουσικῆς καὶ ζήλῳ τοῦ τε ἱεράρχου καὶ τῶν πολιτῶν, διατηρήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων ἐπιφυλάσσομαι προσεχῶς νὰ γράψω.



Εἰκ. 9: Τα σπίτια τῶν Δημητρίου Δοδόπουλου (γαλάζιο) καὶ Βασιλείου Μελανίωνος, ἀνακατασκευασμένα. Φωτογραφία ἀπὸ Δημ. Κιηγημά, 2024.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 27 Ἀπριλίου 1884

Μετὰ λύπης ἀναγράφομεν τὸν θάνατον τοῦ Ἰωάννου Π. Δοδοπούλου, ἀδελφοῦ τῶν ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις κυρίων ἀδελφῶν Δοδοπούλων, οἰκογενείας ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει καὶ ἀγαπητῇ διὰ τὰς κοινωφελεῖς αὐτῆς πράξεις, γενόμενον τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ὁ νεκρὸς τοῦ Ἰωάννου Δοδοπούλου μετηνέχθη αὐθημερὸν ἐκ Σιρκετζῆ Ἴσκελεσῆ, ἐκ τοῦ ἐκεῖ ξενοδοχείου ὅπου κατέλυεν ὁ μακαρίτης, εἰς τὸν ἐν Βαλουκλῆ ναὸν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ὅπου ἐγένετο ἡ κηδεῖα προϊσταμένου τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας τοῦ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβασμιωτάτου ἀγίου Ἀγκύρας κ. Γερασίμου, λόγον δ' ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδριτῆς κ. Κ. Βαφείδης. τὸν νεκρὸν τοῦ μακαρίτου συνώδευσαν ὅσοι τῶν συγγενῶν αὐτοῦ εὐρέθησαν ἐνταῦθα καὶ συμπατριῶται αὐτοῦ καὶ φίλοι πολλοί, προπέμφαντες αὐτὸν μέχρι

τῆς τελευταίας τοῦ κατοικίας. Ὁ Ἰωάννης Δοδόπουλος ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, τριακονταετίας. Πρὸ ἑπταετίας νυμφευθεὶς καταλείπει νεαρὰν χήραν καὶ πενταετὲς ἄρρεν τέκνον εἰς ἄφατον θλίψιν, ἣν αἰσθάνονται καὶ πάντες οἱ φίλοι καὶ οἱ γνωρίσαντες τὴν οἰκογένειαν Δοδοπούλων, ἣ συλλυπούμεθα ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἣν ὑπέστη.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 16 Μαΐου 1884

40 Ἐκκλησίαι, 9 Μαΐου 1884.

Καὶ ἡ κοινότης ἡμῶν φαιδρῶς καὶ πανηγυρικῶς ἐώρτασε τὰς ἐορτὰς τοῦ θείου πάσχα, καίτοι οἱ κάτοικοι περιστοιχίζοντο ὑπὸ ἀθυμίας ἔνθεν μὲν ἕνεκα τῆς μὴ καταναλώσεως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῶν οἴνων, οἱ εἰσὶν ὁ μεγαλείτερος τῶν βιωτικῶν αὐτῶν πόρων, ἔνθεν δὲ ἕνεκα τοῦ λυπηροῦ συμβάντος, ὅπερ ἐγένετο κατὰ τὴν Μεγ. Πέμπτην, μεγάλας ἐπηρεγκὸν ζημίας. Περὶ τὴν 9ην ὥραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὑετὸς σφοδρὸς μετὰ χαλαζῶν κατέπεσεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ὑετὸς, ὅστις μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς ἀγορᾶς εἰσέδου, ὥστε τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν παρέσυρεν, ἄλλων δὲ τὰ ἐμπορεύματα. Ἐν τούτοις οἱ κάτοικοι, καὶ περιβαρέως φέροντες τὸ δυστύχημα, δὲν ἔλειπον συρρέοντες ἐν τοῖς ναοῖς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ θείου Πάσχα, καὶ προσφέροντες τὰς δεήσεις των εἰς τὸν Ὑψιστον, τοῦθ' ὅπερ πολὺ ἀνεκούφισεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ὑφ' ἧς κατείχοντο ἀθυμίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἱεράρχης ἡμῶν, ὁ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύων ἐνταῦθα τὴν Α. Σ. τὸν ἅγ. Ἀδριανουπόλεως, δὲν ἔλιπε καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ παρηγορήσῃ πάντας, καὶ δὴ τοὺς πεπονητότας, ὧν τὰς καρδίας προσεπάθει νὰ ἐγκαρδιώσῃ. Ρέκτης ὁ ἅγ. Ἀβύδου πρὸς ἐκτέλεσιν παντὸς καλοῦ καὶ περικεκοσμημένος ὑπὸ πολιτείας, ἡ ὁποία συνάδει πρὸς τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῆς κοινότητος ἡμῶν, δὲν ἔπαυσε, ἀπὸ τῆς αἰσίας ἐνταῦθα ἀφίξεως ὠφελῶν αὐτὴν ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς.

Τὰς ἱεράς ἀκολουθίας τῶν ἅγ. Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως διήλθομεν ἐν μεγάλῃ κατανύξει, ἡ δὲ λεγομένη Β' ἀνάστασις ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐν ἐπισημότητι. Ἀφοῦ ἐν τῇ νεοδημίτῳ καὶ ὑψηρεφεί μητροπόλει ἐνεδύθη ἡ Α. Θεοφιλία τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτῆς στολὴν ἐν μέσῳ ἀπείρου πλήθους, ἐποίησε τὴν συνήθη λιτανείαν, ἡγουμένων τῶν ἐξαπτερύγων, τῆς εἰκόνας τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῶν ἱερέων, οἷς ἠκολούθει ἡ Α. Θεοφιλία μετὰ τοῦ προξενικοῦ Ἑλληνοῦ πράκτορος, τῶν προκρίτων, τῶν πλειόνων παρασημοφορούντων, καὶ λοιπῶν χριστιανῶν. Ἐν τῷ κεντρικῷ δὲ μέρει τῆς πόλεως ἀνεγνώσθη καὶ εὐχή ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ

ἀπογόνου τῶν ἐνδόξων ὀσμανιδῶν καὶ ἀνακτος ἡμῶν σουλτὰν Ἀβδούλ Χαμίτ Χὰν τοῦ Β', μεθ' ὃ ἐγένετο ὁ μέγας ἐσπερινὸς ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, ἐν ἣ ἀνεγνώσθη τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον εἰς διαφόρους γλώσσας. Οὕτω πανηγυρικῶς ἐτελέσθη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῶν 40 μαρτύρων, ἔνθα συνέρρευσε ἀρκετὸς κόσμος. Πρὸ δὲ τοῦ Πάσχα διενεμήθησαν κατὰ τὸ εἰθὸς, εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς διοικήσεως πεφυλακισμένους ὡὰ μετ' ἀναλόγου ποσοῦ χρημάτων ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀξιότιμου δημογεροντίας, ἥτις ἀξιεπαίνως πάνυ οὐ διαλείπει ἐργαζομένη καὶ κοπιῶσα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θεοφιλίαν αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, οἱ ἐξοχώτατοι Δζαβίτ πασᾶς καὶ Χουσνῆ πασᾶς, πάντες οἱ πρόκριτοι καὶ πολῖται τῶν 40 Ἐκκλησιῶν, πάντες δὲ τὰς μάλα καλὰς ἐντυπώσεις ἔφερον περὶ τῆς Α. Θεοφιλίας. Ταῦτα βλέπουσα ἡ κοινότης ἡμῶν, ἐνδόμυχον ἔχει χαρὰν, καὶ δὲν δύναται νὰ μὴν ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην μὲν αὐτῆς τῇ μητρὶ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, εὐδοκησάσῃ νὰ πέμψῃ ἐνταῦθα τὸν ἅγ. Ἀβύδου, ἄνδρα ἱεροπρεπῆ καὶ τὰ θεῖα καλῶς δεδιδαγμένον, χάριτας δὲ τῷ σεβ. ἅγ. Ἀδριανουπόλεως, ὅς, ἐν τῇ διηνεκεί μερίμνῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἐποίησατο ἀρίστην ἐκλογὴν ἐγκρίνας ὡς ἀντιπρόσωπόν του ἐνταῦθα αὐτόν, οὗ τεκμήρια καλῆς καὶ πεφωτισμένης διοικήσεως πολλὰ καὶ πολλαχῶς ἔλαβεν ἡ ἡμετέρα κοινότης.



Εἰκ. 10: Εμπορικὴ Σχολὴ Χάλκης, 28 Ἰουνίου 1884. Απόφοιτοι σχολικοῦ ἔτους 1883-1884. Καθήμενος, δεύτερος ἐξ αριστερῶν, ὁ Κωνσταντῖνος Ι. Κεραμιτζόγλου (Κεραμεύς).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 4 Ιουλίου 1884

(Τελετή άποφοίτ. Κωνσταντίνου Ί. Κερεμιτζόγλους)

Τὴν κή μετέβησαν εἰς Χάλκην ἔνεκα τῶν ἐξετάσεων ὁ σεβ. τοποτηρητῆς τοῦ οἴκ. θρόνου, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ σεβ. ἀρχιερεῖς, οἱ μὲν ἀπὸ πρωΐας, οἱ δὲ πρὸς ἔσπεραν, τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐπιούσαν. Τὴν δὲ κθ' ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνοεμπορικῆς σχολῆς ὁ σεβ. τοποτηρητῆς μετὰ τῶν ἱεραρχῶν Βιζύης καὶ Καρπάθου. Μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐγένετο ἡ νενομισμένη τελετὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ, προκαθημένου τοῦ σεβ. τοποτηρητοῦ μετὰ τῶν ἱεραρχῶν Ἡρακλείας, Νικομηδείας, Χαλκηδόνος, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Ἀγκύρας, Βιζύης, Γρεβενῶν καὶ Καρπάθου.

Μετὰ τὴν νενομισμένην τελετὴν, ἐπαίχθησαν μουσικὰ τεμάχια λαμπρὰ ἐπὶ κλειδοκυμβάλων ἐναλλάξ. Κατόπιν ἀπηγγέλθη λόγος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἐν ᾧ ἐξετέθησαν τὰ κατὰ τὴν σχολὴν ὑπὸ στατιστικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἔποψιν. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος μαθηταὶ 172, ἔδαπανήθησαν 7,350 τουρκ. λίραι εἰς μισθοδοσίαν 19 καθηγητῶν, ἕξ παιδαγωγῶν καὶ τοῦ λοιποῦ υπηρετικοῦ προσωπικοῦ, εἰς τρόφιμα, εἰς θέρμανσιν κλπ. καὶ εἰσεπράχθησαν 7,500 λίραι.

Κατόπιν ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων κ. Δ. Γενίδουνας ἀπήγγειλεν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐπὶ τῷ μακαρίτῃ κ. Γ. Ζαρίφῃ καὶ τελευταῖον ἀπηύθυνε πατρικὰς παραινέσεις τοῖς μαθηταῖς, καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἀποφοιτῶσιν.

Εἶτα εἷς τῶν καθηγητῶν ἀνέγνω τὸ περὶ τῶν 10 τελειοφοίτων πρακτικόν, ᾧ δύο μὲν ἔλαβον πλήρες ἄριστα, οἱ δὲ λοιποὶ ἄριστα καὶ πάνυ καλῶς.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου Ἡλίας ἐφέντης ἐξέφρασε τὰ δέοντα, πρὸς ὃν ἀνταπήντησεν ὁ κ. Γενίδουνας. Τὴν δὲ τελετὴν ἐπεσφράγησεν ὁ σεβ. τοποτηρητῆς προσφορώτατον ὁμιλήσας λογίδριον, πλήρες ὑποθηκῶν καὶ παραινέσεων.

Ἐν δὲ τῷ παρατεθέντι γεύματι πολλὰ καὶ διάφοροι ἐγένοντο προπόσεις ὑπὲρ τοῦ τοποτηρητοῦ, ὑπὲρ τῶν ἐφόρων, ὑπὲρ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου, ὑπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ λοιπῶν.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 5 Σεπτεμβρίου 1884

Ἰπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κ. Νεοφύτου, περιοδεύοντος τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, πολλὰ κοινοτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ὑποθέσεις συνεζητήθησαν καὶ ἐτακτοποιήθησαν, ἐν 40 Ἐκκλησίαις δὲ ἰδίᾳ, λόγου γενομένου περὶ τῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν τοῦ τὰ σχολεῖα ἐφορῶντος συλλόγου, προθύμως

ἐγένετο προαιρετικὸς ἔρανος καὶ μετὰ ζήλου καὶ φιλοτιμίας συνήχθησαν αὐθωρεὶ λίραι περίπου 70, ἐξ ὧν 10 εἰσήνεγκεν ἡ Α. Σ..

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 31 Δεκεμβρίου 1884

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 20 Δεκεμβρίου 1884.

Ἐκτὸς τοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ συλλόγου καὶ τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος», σωματείων ἅπερ ἐλέχθη ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ ἀξιολόγου ἡμῶν περιοδικοῦ ὅτι ὑπάρχουσι ἐνταῦθα, ὑπάρχει καὶ ἕτερον σωματεῖον, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τοῦτο σκοποῦν, πρὸς ἣν καὶ εὐδοκίμως ὀργᾶ οὐχ ἤττον ἐκείνων, ἡ φιλεκπαιδευτικὴ ἀδελφότης τῶν ἐφήβων ἡ «Εἰρήνη», διατηροῦσα ἐν τῶν τριῶν ὑπαρχόντων ἐνταῦθα παρθENAΓΩΓΕΙΩΝ.

Παροδικῶς δὲ πῶς σημειοῦμεν ὅτι αἱ κωμοπόλεις Βουνάρ Γέννα καὶ Γιαντζικλάρ ὑπάγονται πολιτικῶς εἰς τὸν καζᾶν 40 Ἐκκλησιῶν, τοῦ Βουνάρ-Χισάρ ὄντος μουδιρληγίου τὸ δὲ Σκεπαστὸν ἐκκλησιαστικῶς μὲν ὑπάγεται εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀδριανουπόλεως, πολιτικῶς δὲ εἰς τὸν καζᾶν Βιζύης.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 6 Φεβρουαρίου 1885

Τῇ Τρίτῃ εἰς τὴν χηρεύουσαν ἀρχιεπισκοπὴν Νευροκοπίου προήχθη διὰ κανονικῶν ψήφων ὁ Θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἀβύδου κ. Χρυσάνθος, ὁ ἀπὸ τινων ἤδη ἐτῶν λίαν ἐπιτυχῶς ἀντιπροσωπεύσας ἐν 40 Ἐκκλησίαις τὸν σεβ. μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως.

Συνυποψήφιοι ἐτέθησαν ὁ ἐπίσκοπος Σκοπέλου καὶ ὁ ἐν Βρυούλοις ἀρχιμανδρίτης κ. Ἄνθιμος (Πελτέκης), ὃν ἐσφαλμένως ἐσημείωσάν τινες τῶν ἐφημεριδογράφων ὡς ἐπίσκοπον τοῦ ἀγ. Ἐφέσου.

Ὁ «Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ» πολλὰς ἐθνωφελεῖς πράξεις κατὰ καιροῦς τοῦ νῦν ἀρχιεπισκόπου Νευροκοπίου κ. Χρυσάνθου εὐχαρίστως ἀνήγγειλεν.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 30 Ἰανουαρίου 1885.

Σήμερον ὁ καθ' ἡμᾶς φιλεκπαιδευτικὸς σύλλογος ἐώρτασε πανηγυρικῶς τὴν ἐπέτειόν του ἐορτὴν ἐν μέσῳ πολλοῦ πλήθους. Μετὰ τὴν θείαν καὶ κατανυκτικὴν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν ἱεράρχου ἀγ. Ἀβύδου κ. Χρυσάνθου ἐν τῷ κεντρικῷ ναῷ τῆς Παναγίας, μετέβησαν πάντες ἐν παρατάξει εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον, ἔνθα γενομένης τῆς νενομισμένης ἱεροτελεστίας οἱ μαθηταὶ

καὶ αἱ μαθήτριάς ἦσαν εὐμόλπως ἄσματα εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν τριῶν τῆς οἰκουμένης διδασκάλων, μεθ' ὃ ἀνεγνώσθη ἡ λογοδοσία ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ συλλόγου.

Ἐνῶ δὲ ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον ἐνταῦθα πλήρωμα ὑπεδέχετο πρὸ μικροῦ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὸν ποιμένα τὸν ἐπανακάμπτοντα ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ὅπου μετέβη πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κυριάρχου του καὶ χάριν κοινοτικῶν τινῶν ἐργασιῶν, αἴφνης κατελήφθησαν ὑπ' ἄκρας ἀθυμίας, κομισάμενοι τὸ ἄγγελμα τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ τέως ποιμένος του εἰς τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοῦ Νευροκοπίου. Τὸ γεγονός τοῦτο διαφεύδει πολλὰς τῶν ἐλπίδων του, ἃς ἔτρεφεν ἐπὶ τοῦ ἁγ. Ἀβύδου διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐθνωφελῶν ἔργων, ἃ ἔπραξεν ἐν τῷ οὐκ ἦττον σπουδαίῳ τούτῳ τῆς Θράκης σημείῳ. Τῷ σεβαστῷ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξίῳ ἱεράρχῃ συγχαίρομεν ἐκ καρδίας εὐχόμενοι αὐτῷ εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῇ νέᾳ του ἐπαρχίᾳ, τοῦθ' ὅπερ πεποίθομεν ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν αὐτοῦ, ὧν τρανὰ τεκμήρια ἔλαβεν ἤδη τὸ ἐνταῦθα χριστεπώνυμον πλήρωμα, ὅπερ διὰ τοῦτο λυπεῖται καὶ ἀθυμεῖ ἐπὶ τῷ προβιβασμῷ τούτῳ τοῦ ἁγ. Ἀβύδου. Ἦρξαντο ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν αἱ τε πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καὶ δὴ καὶ οἱ πολῖται πάντες, συγχαίροντες αὐτῷ καὶ εὐχόμενοι τὰ βέλτιστα.,

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 13 Μαρτίου 1885

Οἱ ὀρθόδοξοι κάτοικοι Ἀδριανουπόλεως καὶ 40 Ἐκκλησιῶν ἐπέδωκαν ἀναφορὰς πρὸς τὸν γεν. διοικητὴν διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς ἀντικανονικῆς καὶ παρανόμου ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας ἀποστολῆς διαδόχου τοῦ Συνεσίου.



Εἰκ. 11: Απόφοιτοι τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1886-1887. Ἀνάμεσά τους καὶ οἱ Σαρανταεκκλησιῶτες Σοφοκλῆς Τζελέπογλου καὶ Νικόλαος Βλαχόπουλος. Ἀρχεῖο Σωτ. Ι. Γιαννακόπουλου.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 25 Ἰουνίου 1887

Ὁ ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν κ. Κωνσταντῖνος Ἰω. Μαζαράκης, διδάκτωρ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Σχολῆς, ὑποστάς χθὲς ἐξετάσεις ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Πολιτικοῦ Ἱατρικοῦ Συμβουλίου, ἔλαβε τὴν νενομισμένην ἄδειαν τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὸν ἱατρὸν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 21 Ὀκτωβρίου 1887

Τὴν Πέμπτην ἐν τῇ τακτικῇ συνοδικῇ συνεδριάσει, ληφθείσης ὑπ' ὄψει τῆς ἀποβιώσεως τοῦ μητροπολίτου Στρωμνίτης Ἀγαθαγγέλου, ἡ ἱερά σύνοδος προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τέως Βάρνης μητροπολίτου Καλλινίκου εἰς τὴν μητρόπολιν Στρωμνίτης, εἰς τὴν μητρόπολιν δὲ Βάρνης προήγαγε τὸν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη διαθέσιμον διατελοῦντα πρῶην μέγαν πρωτοσύγκελον κ. Γαβριὴλ Ἱατρουδάκην.

Συνοποψήφιοι εἶχον τεθῆ ἐν μὲν τῇ μητροπόλει Στρωμνίτης ὁ μητροπολίτης Ἀγγιάλου καὶ ὁ ἐπίσκοπος Πέτρας, ἐν δὲ τῇ τῆς Βάρνης ἐτέθησαν συνοποψήφιοι οἱ ἀρχιμανδρίται Ἄνθιμος Πελτέκης καὶ Μελέτιος Γεωργιάδης.

Ἡ δὲ χειροτονία τοῦ σεβασμ. ἱεράρχου Βάρνης ἐγένετο τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ πατριαρχ. ναῶ, λειτουργοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ρόδου κ. Γερμανοῦ μετὰ τῶν ἱεραρχῶν Χαλδείας καὶ Δρυϊνουπόλεως ἐν ἀξιοπρεπεῖ ὄντως ἐκκλησιαστικῇ τάξει.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 4 Νοεμβρίου 1887

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τοῦ «Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος»)

[Τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1887]

Χθὲς ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἄνθιμος Πελτέκης, τέως ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ ἁγ. Ἐφέσου ἐν Βρυούλοις, μετακληθεὶς τηλεγραφικῶς εἰς βασιλεύουσαν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἴκου. πατριάρχου. Ὁ σεβάσμιος οὗτος κληρικός, γόνος τυγχάνων μιᾶς τῶν ἐνταῦθα εὐπολήπτων καὶ ἐντίμων οικογενειῶν καὶ ἀρχαῖος τρόφιμος τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς, ἐλθὼν πρὸ διμηνίας πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν οἰκείων αὐτοῦ, ἐν τῇ

διακρινούση αὐτὸν φιλομουσία καὶ φιλοπατρία, οὐκ ἐπαύσατο κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διαμονῆς ἐξετάζων καὶ διαπυθνόμενος τὰ κατ' αὐτήν. Κάλλιστα γινώσκων καὶ ἐκτιμῶν τὴν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτηρίων προσγινομένην τῇ νεολαίᾳ ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ μόρφωσιν, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν, οὐ διέλιπεν ἐπισκεπτόμενος αὐτά, ἐν οἷς ἐφ' ὀλοκλήρους ὥρας παραμένων ἡχροάζετο, ἐξήταζε καὶ διὰ πατρικῶν νουθεσιῶν καὶ συμβουλῶν ἐνεθάρρυνε καὶ παρώτρυνε τοὺς μαθητὰς εἰς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Καθ' ἀπάσας δὲ τὰς ἐορτὰς χοροστατῶν, ἐνίστε δὲ καὶ συνιερουργῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἱερέων ἐν τοῖς ναοῖς τῆς πόλεως, προσείλκυσε διὰ τοῦ ἱεροπρεποῦς καὶ ὄντως σεβασμίου αὐτοῦ ὕφους πλήθος πιστῶν. Δικαίως λοιπὸν ἀνεξαίρετως σύμπαντες οἱ συμπολίται του ἀπένεμον αὐτῷ ἀκραιφνῆ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην, ἐκτιμῶντες δὲ τὴν τε φιλομουσίαν, τὸ προσηγὸν καὶ εὐπροσήγορον καὶ τὰς ἄλλας περικοσμούσας αὐτὸν χριστιανικὰς ἀρετὰς, διώρισαν ἔφορον τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῶν καὶ διεννοῦντο νὰ ζητήσωσι δι' ἀναφορᾶς παρὰ τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγ. Ἀδριανουπόλεως τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἐνταῦθα, οὗτινος μεγίστην καὶ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἔχει ἡ πατρίς μας, πρὸς ἐξομάλυνσιν διαφόρων παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ βελτίωσιν τῶν κακῶς κειμένων. Ἀτυχῶς ὅμως διὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον ἀπῆλθεν, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, κληθεὶς παρὰ τῆς Α. Θ. Π. ἐπιφυλασσούσης, φαίνεται, δικαιότεραν ἀντάμειψιν τῶν σπανίων αὐτοῦ ἀρετῶν καὶ τῶν πιστῶν πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησία ἐκδουλεύσεών του διὰ τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς ἀνώτερα ἀξιώματα. Ἡμεῖς καίτοι στερούμεθα τοιοῦτου χρηστοῦ τέκνου τῆς πατρίδος ἡμῶν, οὐχ ἤττον συνεννοῦμεν τὰς εὐχὰς μας μετὰ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν μας, εὐχόμενοι τὴν ὡς τάχιστα προαγωγὴν αὐτοῦ.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 18 Μαΐου 1888

Ἀφίκετο εἰς Κωνστ/πολιν ὁ ἐν Φλωρίνῃ ἐσχάτως διορισθεὶς ἀντιπρόσωπος τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Μογλενῶν κ. Καλλινίκου ἀρχιμανδρίτης κ. Ἄνθιμος Πελέτης, ὁ ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς σχολῆς, ὅπως συμφώνως τῇ συνοδικῇ ἀποφάσει, χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος, μεταβῆ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἀναπληρῶν τὸν συνοδικὰ χρέη ἐκπληροῦντα μητροπολίτη Μογλενῶν.

Ἡ εἰς ἐπίσκοπον Συνάδων χειροτονία αὐτοῦ γενήσεται ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ, ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου.



ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 2 Ἰουλίου 1888 (5710)

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τῇ 22 Ἰουνίου.

Τὴν ἐντύπωσιν, εἴτε εὐάρεστον, εἴτε δυσάρεστον, ἥτις ζωηρὰ ἐπέρχεται παντὶ τῷ ἐπισκεπτομένῳ τὴν πεφιλημένην αὐτοῦ γενέτειραν μετὰ πολυχρόνιον ἀπουσίαν, τὴν ἐμὴν προάγομαι νὰ ἐκθέσω τῷ φίλῳ «Νεολόγῳ», καθ' ὅσον δι' αὐτῆς ἀπεικονίζεται ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς πόλεώς μας, ἐπομένως δὲ ἀρκοῦντως ἐνδιαφέρον ἀνάγνωσμα παρέχεται.

Ἡ πόλις Σαράντα Ἐκκλησίαι, ὅτε ἐγκατέλιπον αὐτὴν πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, ἦν ἔδρα ἀπλῆς ὑποδιοικήσεως (καϊμακαμλικίου), ἀριθμούσης περὶ τὰς 35.000 ψυχὰς. Ἦδη μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, ἀνυψωθείσης εἰς ἔδραν διοικήσεως (μουτεσαριφλικίου) πρώτης τάξεως, τὰ διοικητικὰ ὅρια αὐτῆς ὑποστάντα μικρὸν ἀκρωτηριασμὸν πρὸς βορρᾶν, δι' ἀποσπάσεως χωρίων τινῶν καὶ προσαρτήσεως αὐτῶν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, σπουδαίως ἐπεξετάθησαν ἐκατέρωθεν, ἰδίᾳ πρὸς Ἀνατολὰς, πρὸς Νότον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ νῦν διοικητικὴ περιφέρεια (Σαντζάκ) Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἔχουσα ὅρια πρὸς Βορρᾶν τὴν ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν (ἀπόστ. 8 ὥραι), ἐκτείνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς Ἀνατολὰς μέχρι τοῦ Εὐξείνου (ὥραι 16), ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς Νότον μέχρι τοῦ Ἀγριάνου ἢ Ἐργίνου (Ἐργινα) ποταμοῦ (ὥραι 8)· περιέχει δὲ πληθυσμὸν 120.000 ψυχῶν, ὧν οἱ ἡμίσεις ὁμογενεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ Τοῦρκοι, Βούλγαροι καὶ ὀλίγιστοι Ἐβραῖοι καὶ Ἀθίγγανοι. Ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης διοικητικῆς ἀνυψώσεως αὐτῆς καὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἐν αὐτῇ στρατῶνος, ἐνῶ στρατωνίζεται διαρκῶς αὐτοκρατορικὸς στρατὸς περὶ τὰς δύο καὶ πλέον χιλιάδας, αἱ Σαράντα Ἐκκλησίαι ἀρκοῦντως ἐπὶ τὰ κρεῖττω ὄψιν παρουσιάζουσι σήμερον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, μάλιστα δὲ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, ἀριθμούσης ἤδη 18.000 ψυχὰς, ἐξ ὧν αἱ ἡμίσειαι περίπου ὁμογενεῖς, καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν ἀρκοῦντως συντελουσῶν εἰς τὸν καλλωπισμὸν αὐτῆς. Ἐντεῦθεν εὐάρεστος ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐντύπωσίς μου. Ἡ ζωηρότης δὲ τῆς τοιαύτης εὐαρέστου ἐντυπώσεώς μου, σπουδαίως ἐπετάθη ὅτε εἰσελθὼν πρῶτον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος, εἶδον τὰ ἡμέτερα σχολεῖα ἄριστα κατηρητισμένα καὶ διωργανωμένα συμφώνως μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἄστεως. Εἶδον λαμπρὸν καὶ ὠραῖον κτίριον, τὸ νηπιαγωγεῖον μας, εἰς οὗ τὴν ἀνέγερσιν ἀξιεπαίνως κατέβαλον ὅλοι οἱ ὁμογενεῖς συμπολίται μου, ὧν ἐπὶ κεφαλῆς ἴστανται οἱ εὐεργέται κ. Δ. Δοδόπουλος ὁ καὶ μέγας εὐεργέτης τοῦ Συλλόγου μας, καὶ ὁ κ. Ἀθανάσιος Χρηστίδης ἰατρός. Εἶδον μεγαλοπρεπέστατον καὶ περικαλλέστατον οἰκοδόμημα, τερπνοτάτην παρέχον θέαν, τὴν ἡμετέραν Μητρόπολιν,

ὀφειλομένην εἰς τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκάματον φιλοτιμίαν ἱεράρχου σεβαστοῦ καὶ λίαν ἀγαπητοῦ, ἄληστον καταλιπόντος μνήμην ἔν τε τῇ πόλει καὶ ἐπαρχία μας διὰ τὰς περικοσμούσας αὐτὸν ἀρετάς, τοῦ Ἁγίου Νευροκοπίου κ. Χρυσάνθου. Εἶδον τὸ νεκροταφεῖον μας περιτετειχισμένον μετὰ παρεκκλησίου καὶ κήπου, παρέχοντος ἀνάπαυσιν εἰς τοὺς αὐτόσε μεταβαίνοντας καὶ ἔχοντας ἀνάγκην ταύτης· κήπου τερπνοτάτου, ὃν ἡ παραδειγματικὴ φιλοκαλία τοῦ εἰρημένου ἀξίου ἱεράρχου ἐκληροδότησεν ἡμῖν. Εἶδον καὶ ἄλλα καλά.

Ἄλλὰ δυστυχῶς, ὅτε ἐνέκυψα βαθύτερον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἡμᾶς, ἡ εὐάρεστος αὕτη ἐντύπωσις μετετρέπη εἰς τὴν τὸ ἀντίθετον σημαίνουσαν ἣν ἐπέτεινεν ἡ ἐξέτασις κυρίως τῆς καταστάσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἐξ ἧς ἐξετάσεως προκύπτει ὅτι οὐχὶ μόνον σκιὰν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἰς Σαράντα Ἐκκλησίαις εὐρίσκει σήμερον ὁ λαμβάνων ἀνάγκην ταύτης, ἀλλ' ὅτι αὕτη ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐνίοτε ἐπαισθητὴν καθιστᾷ τὴν ὑπαρξίν της μόνον πρὸς ἀπόδειξιν ἀδόξου καὶ ἐπιμέμπτου ζήλου, καὶ ἐκθέσεως τοῦ ἱεροῦ κληρικοῦ ἀξιώματος.

Ἐπειγόμενος νὰ διακόψω τὸν λόγον, περιορίζω τὴν παροῦσαν μου, μέχρις ἐνταῦθα. Ἐν προσεχέσιν ἐπιστολαῖς θέλω ἐκθέσει τὰς ἐντυπώσεις μου

1. Περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἡμῶν.
2. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν καταστάσεως λεπτομερῶς· περὶ τῆς δημογεροντίας μας· καὶ περὶ τῶν μέσων πρὸς ἄρσιν τῶν ζημιῶν, αἵτινες προκύπτουσιν ἐκ τῆς σημερινῆς καταστάσεως αὐτῶν.
3. Περὶ τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων· ἦτοι ἀγαθοεργῶν σωματείων καὶ Ἐκκλησιῶν.
4. Περὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς πόλεώς μας καὶ περὶ τῆς δημαρχίας μας.
5. Περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς πόλεώς μας· καὶ
6. Περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεώς μας, Διοικητικῶν, Στρατιωτικῶν, δικαστικῶν.

[Μελισσηνὸς Χριστοδούλου]

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 2 Ἰουλίου 1888

Ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος καταστατικοῦ τῶν ἐπὶ τὸ σχολειακὸν ἔτος 1887-1888 ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταν/πόλει ἐκπαιδευτικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς ἀδελφότητος διὰ τῶν ἱερῶν μητροπόλεων καὶ τῇ αἰτήσῃ τούτων χρηματικῶς ὑποστηρικθέντων σχολείων πληροφοροῦμεθα ἐν συνόλῳ ὅτι 61 σχολεῖα (σαντζακίου Ἀδριανουπόλεως 25, σαντζακίου 40 Ἐκκλησιῶν 8, σαντζακίων Δεδέ-ἀγάτς καὶ Γκιουμουρτσίνης 16, σαντζακίων Ραιδεστοῦ καὶ Μετρῶν 6, Μακεδονίας 5 καὶ Μικρᾶς Ἀσίας 1 (ἡ ἱερατικὴ Ροδοκανάκειος σχολή) ἔσχον βοηθήματα, 94 διδασκάλων διδαξάντων ἐν αὐτοῖς 4.375 παιδᾶς ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Πρὸς συντήρησιν δ' αὐτῶν αἱ μὲν κοινότητες ἐδαπάνησαν 3.814 ½, ἡ δὲ ἀδελφότης 1.591,37 λίρας.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 2 Αὐγούστου 1888 (5736)

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ 1 Ἰουλίου.

Συνεχίζων τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ἰουνίου 1888 προηγουμένην μου καταχωρισθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5.710 φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου», ἔρχομαι διὰ τῆς δευτέρας ταύτης ἐπιστολῆς μου ἐν συνόψει νὰ ἐκθέσω τὰς ἐντυπώσεις μου περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἡμῶν.

Τὴν ἀρχαίαν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, τὴν διαδεχθεῖσαν τὸ πολλαχοῦ ἐν τοῖς χωρίοις καὶ μέχρι σήμερον ἀπαντῶν σύστημα τῶν γραμματοδιδασκαλείων, ἣτις ἐκράτει ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὅτε ἐγκατέλιπον αὐτήν, εὔρον ἤδη ἀντικατασταθεῖσαν διὰ τῆς νέας μεθόδου, τοῦτο δὲ λίαν εὐάρεστον ἐντύπωσιν μοὶ ἐπροξένησε, καθότι διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς προῆλθεν ὁ ὠφέλιμος περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων τῶν ἐνοριακῶν σχολῶν, ἀφ' ἑτέρου κατηρτίσθη πλήρης κεντρικὴ ἀστικὴ σχολὴ ἐπτάτακτος μετὰ πέντε διδασκάλων, ἐξ ἧς ὁ ἀποφοιτῶν μαθητὴς ἐστὶν ἐφοδιασμένος διὰ γνώσεων, αἵτινες ἀναγκαῖαι καὶ ἀρκοῦσαι εἰσὶν εἰς τὸν ἀσπαζόμενον οἰονδήποτε βιοποριστικὸν ἔργον· προσέτι δὲ καὶ πλήρεις, ὅπως ἐλευθέρα καὶ ἀπρόσκοπτος εἴσοδος παρέχεται αὐτῷ εἰς τὴν πρώτην γυμνασιακὴν τάξιν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, πλὴν τοῦ κεντρικοῦ παρθεναγωγείου, ὅπερ ἀπὸ τοῦ 1865 λειτουργεῖ, εὔρον ἕτερα δύο παρθεναγωγεῖα καὶ νηπιαγωγεῖον, τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν μαθητευόντων ἀνερχόμενον εἰς 1.000. Ἄλλὰ δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα ἐπῆλθε νεφύδριόν τι ὅπως ἐπισκιάσῃ τὴν εὐάρεστον ἐντύπωσίν μου, τοῦτο δὲ σημειῶ εἰλικρινῶς ἐν πάσῃ ἀπροσωποληψίᾳ καὶ ἀμεροληψίᾳ.

فردکبسادہ دودوپولوس دکرمنی

Vue de Kirkliissé Le Moulin de Dodopoulos



Εἰκ. 12: Ο αλευρόμυλος του Δημητρίου Δοδόπουλου σε Carte Postale εποχῆς.

Ἄγνων πῶς, ἐπῆλθεν παρά τισιν ἡ ἰδέα ὅτι ἡ νέα μέθοδος δὲν καρποφορεῖ, κατὰ συνέπειαν δὲ εἰσηγήσαντο οὗτοι τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς νέας μεθόδου καὶ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ παλαιὸν σύστημα ἤτοι τὴν κατάργησιν τῆς ἀστικῆς σχολῆς καὶ τὸν σχηματισμὸν ἑλληνικῆς καὶ δημοτικῆς. Ἡ τοιαύτη εἰσηγήσις καὶ ἀπόπειρα τῶν εἰρημένων προσώπων τοσοῦτο μᾶλλον ἀλγεινὴν παρήγαγεν ἐντύπωσιν τοῖς ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως ἐξετάζουσι τὰ πράγματα, ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα κέκτηνται τίτλους ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συμπολιτῶν μου διὰ πολυχρονίου ἐργασίας καὶ σπουδαίων θυσιῶν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς τῆς ἐνταῦθα ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου μας. Οἱ πάντες ἀνέμενον ἐν τῇ προκειμένῃ περπτώσει παρὰ τῶν προσώπων τούτων μείζονα προσοχὴν·

1. Περὶ τὴν τήρησιν τύπων, ἀποτελούντων θεμελιώδη ἀρχήν, καθ' ἣν διέπονται τὰ κεντρικὰ σχολεῖα·
2. Ἐμβριθεστέραν μελέτην τοῦ ζητήματος·
3. Μείζονα ἐκτίμησιν τῆς γνώμης τῶν ἀρμοδιωτέρων περὶ τὴν μελέτην τῶν σχολείων·
4. Ὅτι ἡ διαίρεσις τῆς ἤδη ἐπτατάκτου σχολῆς, εἰς τετράτακτον δημοτικὴν καὶ τρίτακτον ἑλληνικὴν, ἐπιφέρει σύγχυσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν τάξεων, καθ' ὅσον μετὰ τῆς ἐφέτος προσελευσομένης πρώτης τάξεως, ἀνάγκη αἱ τάξεις νὰ μείνωσιν πάλιν ἐπτά, ὅπερ διὰ τῆς συγχωνεύσεως μίας τάξεως κατορθοῦται, ἐπομένως πολλοὶ μαθηταὶ ἀδικοῦνται·
5. Ὅτι καὶ ἡ ἄλλη διαίρεσις εἰς πεντάτακτον δημοτικὴν σχολὴν μετὰ τριῶν διδασκάλων καὶ τρίτακτον ἑλληνικὴν μετὰ δύο διδασκάλων ἄδικος καὶ ἐπιζήμιος ἐστίν· ἄδικος μὲν διότι ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν τηρεῖται ἀναλογία ὡς πρὸς τὰς ὥρας τῶν παραδόσεων μεταξὺ τῶν δύο σχολῶν· ἐπιζήμιος δέ, διότι ἡ διατήρησις ὀκτὼ τάξεων ἐν ταῖς δυοῖς σχολαῖς ἀναγκαίως συνεπάγεται τὴν ὑπαρξίν γυμνασιακῆς τάξεως (τῆς ἀνωτέρας), ἧς ἡ διατήρησις τοσαύτην δαπάνην ἀπαιτεῖ, οἷα ἐπαρκῆς ἐστὶ πρὸς συντήρησιν ὅλων τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως ταύτης ἐν τινὶ γυμνασίῳ· καὶ
6. Ὅτι συνεπῶς πᾶσα μεταβολὴ καὶ τροποποίησις τῆς κεντρικῆς Ἀστικῆς σχολῆς μας, ἧς οἱ καρποὶ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἄριστοι ὑπῆρξαν, ἐπιμελῶς καὶ φιλοπόνως ἐργασθέντων τῶν ἀλλεπαλλήλως διευθυνάντων αὐτήν, Δημοσθένους Μελανδινοῦ, Γεωργίου Σαββοπούλου καὶ Δήμου, καθὼς καὶ τῶν διδαξάντων ἐν αὐτῇ, εἶναι λίαν ἐπιζήμιος εἰς τὸν τόπον καθ' ὅσον ἡ Ἀστικὴ σχολὴ μας κάλλιστα θεραπεύει τὰς ἀνάγκας τοῦ ἡμετέρου ἄστεως· πᾶσαν δὲ κίνησιν πέραν καὶ ἄνω τῆς ἀστικῆς σχολῆς, ἤτοι πρὸς σχηματισμὸν ἀνωτέρας τάξεως, ἐγὼ θεωρῶ ὑπερβασίαν, διότι ἀδύνατος ἀποβαίνει αὕτη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνεκα οἰκονομικῶν λόγων, ἄνευ καταστροφῆς τοῦ καλοῦ ρυθμοῦ τῆς Ἀστικῆς σχολῆς.

Ἐγὼ οὕτω φρονῶ καὶ τὸ ταπεινὸν τοῦτο φρόνημά μου εἰλικρινῶς ἐκθέτω ἐνταῦθα. Εὐχαρίστως δὲ θέλω ἰδεῖ τὸ αἰτιολογικὸν τῶν ὑποστηριζόντων τὸ ἐναντίον.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ δὲν ἔλαβεν εἰσέτι σάρκα διὰ τῆς εφαρμογῆς ἡ εἰρημένη εἰσηγήσις, εὐελπιστῶ ὅτι οἱ εἰσηγούμενοι τὴν κατάργησιν τῆς Ἀστικῆς σχολῆς ἐν τῷ ζήλω καὶ τὴν φιλοπατρίαν αὐτῶν, ἦν πολλάκις ἐπεδείξαντο, θέλουσι σταθμίσει ἐμβριθεστέρον τὰ πράγματα, ἐπομένως θέλουσιν ἐκτιμήσει προσηκόντως τὰς μεγάλας ὠφελείας ἃς παρέσχε καὶ παρέχει ἡ κεντρικὴ Ἀστικὴ σχολὴ εἰς τὸν τόπον μας. Ἄν δὲ μένωσιν ἀκράδαντοι ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν ἰδέα καὶ ἐπιτραπῇ αὐτοῖς ὑπὸ τῆς κοινῆς ψήφου ἡ ἐξουσία, οὐδὲν ἕτερον ἔχω νὰ εἶπω, ἢ δημοσίᾳ νὰ φανερώσω ὅτι μετ' ἄλλους ψυχῆς θέλω ἶδει τὴν ἀποκοπὴν ὑψικόρμου δένδρου, ὅπερ μετὰ πολλὰς θυσίας ἔφθασεν εἰς βαθμὸν ἐπίζηλον, καὶ πικρῶς θὰ κλαύσω. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ.

Καὶ μίαν λεπτομέρειαν.

Προστίθημι δὲ ταύτην, οὐχὶ διότι ἀπορίαν καὶ ἔκπληξιν μοι ἐπροξένησε τὸ γεγονός, ἀλλ' ἵνα προεισαγωγῆν τῆς ἰδιαιτέρας συστάσεώς μου περὶ τοῦ προσώπου τούτου ποιήσω, διότι ἡ περαιτέρω σιγὴ τὸ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε σιωπῆς πταῖσμα εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἀναβιβάζει. Ὁ τῆς Α. Σ. τοῦ ἀγίου Ἀδριανουπόλεως πρωτοσύγκελος καὶ γενικὸς ἐπίτροπος κ. Πανάρετος, ἀφικόμενος ἐνταῦθα, παρέστη ἐν συνεδρίᾳ, ἐν ἧ' ἐγένετο σύσκεψις περὶ τῆς ἐνταῦθα ἐκπαιδεύσεως καὶ κατέστησεν ἐπαισθητὴν τὴν ὑπαρξίν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐνταῦθα ὡς ἐξῆς:

1. 1) Κατ' ἐντολήν τῆς μητροπόλεως (ἡ κάλλιον εἰπεῖν κατ' ἐντολήν του ἡ Μητρόπολις δι' αὐτοῦ) ἐπρότεινε προτάσεις, δι' ὧν προσεκάλει τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου νὰ παραβιάσει τὸν κανονισμὸν αὐτῆς.
2. 2) Ἄπρεπῶς προσηνέχθη εἰς πρόσωπα, εἰλικρινῶς καὶ ἀπροσωπολήπτως συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν συμφερόντων τοῦ τόπου περὶ τῶν σχολικῶν.
3. 3) Ἠπέιλησε τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἐν ἧ' περιπτώσει αὕτη δὲν ἐδέχτο τὰς προτάσεις του, ἤτοι δὲν ἐδέχτο ἐπὶ παραβιάσει καὶ καταπατήσει τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συλλόγου, καὶ καταστροφῇ τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀστικῆς σχολῆς νὰ ἐνεργήσῃ, νὰ λάβῃ τὰ σχολεῖα ἀπὸ τὸν Σύλλογον καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν κοινότητα! δηλαδὴ νὰ καταστήσῃ ἐπαισθητὴν τὴν ὑπαρξίν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐνταῦθα, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ παλαιοῦ συστήματος, καθ' ὃ κατ' ἔτος οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ τινες προύχοντες, ἐν τῇ συμφωνίᾳ τῶν διδασκάλων, εὕρισκον πεδίον πρὸς ἐξάσκησιν τῶν παθῶν αὐτῶν, ἐγεννῶντο δὲ διαπληκτισμοί, ἔριδες, φιλονεικίαι, διχόνοια καὶ διαιρέσεις εἰς τὴν κοινότητά μας καὶ ἐδίετο ἀφορμὴ ἐν γένει πρὸς ἔξαψιν τῶν παθῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ὀλεθρίου συστήματος μόλις καὶ μετὰ πολλὰς θυσίας, κατωρθώθη ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ τόπου, διὰ τῆς συστάσεως σωματείου (ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ὅλη ἡ κοινότης μας), ἐν ᾧ συνταγματικῶς οὕτως εἰπεῖν αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται. Ἀληθῶς πρέπει νὰ φωνήσωμεν ἐνταῦθα· ἄξιός ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄξιός ὁ μισθός του. Προσεχῶς τὰ μείζω.

Καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀρκούντως ἐπὶ τὰ κρείττω ὄψιν παρουσιάζει σήμερον ἡ ἐκπαίδευσις· καθ' ὅσον ἐν πολλοῖς χωρίοις τὸ σύστημα τῶν γραμ-

ματοδιδασκαλείων διεδέχθη ή ἀλληλοδιδασκτική μέθοδος, ἐν πολλαῖς δὲ κώμαις, πλὴν καλῶς κατηρτισμένων σχολείων ὑπάρχουσι καὶ παρθεναγωγεῖα· ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας διακρίνονται αἱ σχολαὶ Σκοποῦ, Γέννης, Βουναρχισαρίου, Σκεπαστοῦ, Σαμμακοβίου, Βιζύης, Μηδείας, Ἀγαθουπόλεως, Βασιλικοῦ, Λουλέ-βουργαζίου καὶ Βαβᾶ-εσκῆ. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν ὅλοις τοῖς σχολείοις (70 περίπου) τῆς ἐπαρχίας Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἐπὶ καθαροῦ καὶ ἀμιγυῶς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ 60.000 ψυχῶν, ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν μαθητευόντων ὑπερβαίνει τὰς 4.000.

Τὰ περὶ πόρων τῶν σχολείων μας θέλω ἐκθέσει ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου περὶ τῶν εὐαγῶν ἰδρυμάτων ἐνταῦθα τε καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ.

[Μελισσηνὸς Χριστοδούλου]



Εικ. 13: Διαφήμιση σε εφημερίδα της Κωνσταντινούπολης για το κονιάκ παραγωγής του εργοστασίου Δημητρίου Π. Δοδόπουλου.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 26 Αύγουστου 1888 (5755)

Δύο ἤδη ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ Νεολόγῳ περὶ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἐπιστολαὶ ἰδιαιτέρου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ ἐν τῇ θρακικῇ ταύτῃ πόλει, ἐπιστολαὶ παρέχουσαι πιστὴν εἰκόνα τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Ἐν τρίτῃ ἐπιστολῇ ὁ αὐτὸς ἀξιότιμος ἀνταποκριτὴς θίγει σπουδαῖον ζήτημα, καὶ ἱκανὰ μανθάνει τῷ ἀναγνώστῃ, εἰς τὴν ἐπίλυσιν δ' αὐτοῦ ὀφείλουσι βεβαίως ν' ἀπιδώσιν οἱ προϊστάμενοι τῶν κοινῶν. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ ἔχει ὧδε·

Σαράντα Ἐκκλησία, 20 Ἰουλίου. Ἐν τῇ τρίτῃ ταύτῃ ἐπιστολῇ, προάγομαι νὰ

ἐκθέσω τὰς ἐντυπώσεις μου περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μας, νὰ προσθέσω δὲ τινα καὶ περὶ τῶν μέσων, ἅτινα κρίνω ὡς μόνον δυνάμενα νὰ ἐπενέγκωσι θεραπείαν καὶ διόρθωσιν τῆς οὐχὶ εὐαρέστου ταύτης καταστάσεως. Ἐν πρώτοις ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα πόλις μετὰ τινων περιφερειῶν τῆς ὁμωνύμου αὐτῇ ἐπαρχίας διατελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως, ἔρχομαι νὰ ἐκθέσω τὰς ἐντυπώσεις μου περὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς μητροπόλεως ταύτης.

Εἰ καὶ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἡ μητρόπολις αὕτη οὐχὶ πολὺ εὐάρεστον ὄψιν παρίστα, ὅτε ἐγκατέλιπον τὴν γενέτειράν μου, ἐν τούτοις δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἀναλόγως τῆς τότε ἐποχῆς, σχετικῶς ἐπαρκῆς ὑποστήριξις καὶ προστασία παρείχετο εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ὀρθοδόξων, ἰδίᾳ διὰ τοῦ ἄληστον καταλιπόντος μνήμην ἐν ἀπάσῃ τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐκπαιδευτοῦ, δραστηρίου καὶ λίαν περιλημένου Γερμανοῦ (νῦν Δράμας). Ἐν τούτοις ἡ μητρόπολις αὕτη, ἥτις σήμερον, ἕνεκα τῶν καιρικῶν περιπτώσεων, παρίσταται ὡς τὸ μᾶλλον ἐπίκαιρον κέντρον τῆς ἐν Θράκῃ Ὀρθοδοξίας, καὶ ὡς συνήγορος καὶ πρόμαχος τῶν ἱερῶν συμφερόντων ἅπαντος τοῦ ἐν τῷ νομῷ Ἀδριανουπόλεως ὀρθοδόξου πληρώματος, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τῷ νομῷ μητροπολιτῶν παρίστησιν ὄψιν τὴν μᾶλλον δυσάρεστον ἐντύπωσιν ἐμποιοῦσαν.

Ἐξ αἰσθήματος ἐμφύτου σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἱερὸν κληρικὸν ἀξίωμα, ἀποφεύγω νὰ ἐξετάσω τὰ αἷτια τούτου· τούτο δὲ σημειῶ μόνον ἐνταῦθα, ὅτι οἱ πάντες σήμερον βλέπουσιν, ὅτι τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας δυσαρέστως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἀδριανουπόλεως· τούτου δ' ἕνεκα φαίνεται καὶ παρορῶνται καθήκοντά τινα ἀπέναντι τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, δι' ὧν πρωτίστως ἐφέλκεται ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ ποιμνίου πρὸς τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ ἀρχηγόν· καὶ διὰ τὸν αὐτὸν ἐπ' ἴσης λόγον ἀφίεται ἡ διοίκησις ὅλης τῆς ἐπαρχίας εἰς πρόσωπον ἀναρμόδιον. Ἡ κατάστασις αὕτη ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκτιμηθῇ προσηκόντως ὑπὸ τε τῆς Α. Σ. καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας.

Ταῦτα ἐν συνόψει περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως. Ἦδη προάγομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν πρὸς θεραπείαν αὐτῆς μέσων.

Ἐκ τῶν εἰρημένων περὶ τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως κατάδηλον γίνεται, ὅτι ἐνταῦθα κατὰ μείζονα λόγον δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις νὰ ᾗ ἀνθηρὰ, καθ' ὅσον ἀσθενοῦντος ὅλου τοῦ σώματος, ἀσθενεῖ καὶ πᾶν μέλος αὐτοῦ. Πλὴν τοῦ αἰτίου τῆς οὐχὶ εὐαρέστου καὶ ἐκρύθμου καταστάσεως τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως, ὑπάρχει καὶ ἕτερον σπουδαῖον αἷτιον τῆς λυπηρᾶς καὶ ὀδυνηρᾶς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μας. Τὸ αἷτιον δὲ τούτο παρίστησιν ὅτι πρὸς τελείαν, καὶ πλήρην βελτίωσιν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἀποβαίνει ἡ λήψις μέτρων μόνον πρὸς ἄρσιν τῶν αἰτίων τῆς δυσαρέστου καταστάσεως τῆς μητροπόλεως. Ἡ πλήρης θεραπεία ἐνταῦθα ἔγκειται ἐν τῇ ἄρσει τοῦ δευτέρου τούτου αἰτίου, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἔλλειψις ἐκκλησιαστικοῦ

κέντρου ένταυθα, δυναμένου νὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰς πολλαπλὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας, ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον.

Ἡ ἐπαρχία Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ὑπάρχουσα διοικήσεις (μουτεσαριφλικ) πρώτης τάξεως, ἐκ τῶν ἐξ τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως (1), καὶ περιλαμβάνουσα τὰς ὑποδιοικήσεις: 1) Σαράντα Ἐκκλησιῶν, 2) Μικροῦ Τυρνόβου, 3) Λουλεβουργαζίου, 4) Βιζύης, 5) Βαβᾶ Ἐσκῆ, 6) Μηδείας, καὶ 7) Βασιλικῶν καὶ τὰ μουδερλίκια Βουνάρ-Χισαρίου, Κοφτσᾶζ καὶ Σεραΐου, ὑπόκεινται ἤδη εἰς τὴν ἐξῆς ἐκκλησιαστικὴν διαίρεσιν. Ἡ περιφέρεια Σαράντα Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν περιφερειῶν Βουνάρ Χισάρ, πλὴν ἐνὸς χωρίου Βαβᾶ Ἐσκῆ, καὶ Λουλέ-βουργάζ, πλὴν τεσσάρων χωρίων ταύτης, ὑπάγονται εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως. Ἡ περιφέρεια Βιζύης μετὰ τῆς περιφερείας Μηδείας, 4 χωρίων τῆς περιφερείας Λουλέ-βουργάζ, τεσσάρων τῆς περιφερείας Βασιλικῶν, ἐνὸς τῆς περιφερείας Βουνάρ Χισάρ, καὶ τινος Γιενίκιοῦ τῆς διοικητικῆς περιφερείας Σηλυβρίας, διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἁγίου Βιζύης. Ἡ δὲ περιφέρεια Βασιλικῶν πλὴν τεσσάρων χωρίων ὑπάγονται εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἁγίου Σωζουαγαθοπόλεως (2).

Ἡ τοιαύτη ἐκκλησιαστικὴ διοικητικὴ διαίρεσις τῆς ἐπαρχίας Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἤκιστα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν 60.000 ὀρθοδόξων τῆς ἐπαρχίας ταύτης καθ' ὅσον λίαν ἐλλιπὴς παρίσταται αὕτη πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τῆς συστάσεως καὶ διατηρήσεως Μητροπόλεως· διότι ἐλλείπει κέντρο ἐκκλησιαστικῶν ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις,

1) Δημογεροντία ένταυθα ὀνόματι μόνον καὶ οὐχὶ πράγμασι ὑφίσταται.

2) Ἐν τῷ κεντρικῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τοῦ Μουτεσαριφλικίου, δὲν παρακάθεται θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς καὶ

3) Οἱ Μητροπολίται Βιζύης καὶ Σωζουαγαθοπόλεως, ὧν ἡ δικαιοδοσία ὑπάρχει ἐν περιφερείαις, περιλαμβανομέναις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἐπομένως ἐχούσας διοικητικὸν κέντρον τὰς Σαράντα Ἐκκλησίαις, ἀδυνατοῦσι νὰ παρέχωσι πολλάκις τελεσφόρως τὴν ἀρωγὴν των εἰς τὸ ποιμνιὸν των. Δηλαδὴ διὰ τοὺς ένταυθα ὀρθοδόξους τὰ προνόμια ὑπάρξεως δημογεροντίας, ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, καὶ παραστάσεως θρησκευτικοῦ ἀρχηγοῦ ἐν τοῖς διοικητικοῖς συμβουλίοις δὲν ὑφίσταται, ἐξαιροῦνται δὲ οὗτοι τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἐκ τῆς ὑπάρξεως τούτων ἀγαθῶν· τοῖς δὲ Μητροπολίταις Βιζύης καὶ Σωζουαγαθοπόλεως, ἐν πολλοῖς, πρὸς τελεσφόρον προστάσιαν τοῦ ποιμνίου των, δυσπρόσιτος παρίσταται ἡ ένταυθα πολιτικὴ ἀρχή, ἐλλείπει ἀρμοδίας ὁδοῦ.

Τοιαῦται εἰσιν αἱ συνέπειαι τῶν ἐλλείψεων, ἃς παρουσιάζει ἡ εἰρημένη ἐκκλησιαστικὴ διοικητικὴ διαίρεσις. Τὴν θεραπείαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγὼ κρίνω ἐπιτυγχανομένην διὰ τριῶν τρόπων, τῶν ἐξῆς.

1) Διὰ σχηματισμοῦ μητροπόλεως Σαράντα Ἐκκλησιῶν, διὰ τινων περιφερειῶν τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ὅπερ προϋποτίθησι γενικὸν μέτρον πρὸς διαρρύθμισιν τῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀδριανουπόλεως μητροπόλεων, λαμβανομένων ὑπ'

ὄψιν ἐν τῇ διαρρυθμίσει τῶν βαρῶν, ἅτινα ἡ μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως ὑφίσταται παρὰ τῶν ἄλλων μητροπόλεων ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς ἔδρας τῆς.

2) Διὰ προσαρτήσεως τῆς περιφερείας Σαράντα Ἐκκλησιῶν τῇ μητροπόλει Βιζύης καὶ μεταθέσεως τῆς ἔδρας ταύτης ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, διδομένης συγχρόνως προσηκούσης ἀποζημιώσεως ἐτέρωθεν τῇ μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως.

3) Διὰ σχηματισμοῦ ἐπισκοπῆς Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἢ ἀνασυστάσεως μιᾶς ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ἀρχαίων ἐπισκοπῶν, Σκοπέλου ἢ Βρύσεως.

Ποῖον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων τὸ τελειότερον, ἐν ἐτέρᾳ ἐπιστολῇ ἐπιφυλάττομαι νὰ πραγματευτῶ λεπτομερῶς· σημειῶ δὲ μόνον ένταυθα συνοπτικῶς, ὅτι ἡ τελευταία περίπτωσις κατορθοῦται, συμπεριλαμβανομένων ἐν μιᾷ ἐπισκοπῇ

1) Τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν	στέφανα 1500
2) τοῦ Σκοποῦ	στέφανα 800
3) τοῦ Σκεπαστοῦ	στέφανα 350
4) τοῦ Εὐκαρίου	στέφανα 100
5) τοῦ Βουνάρ Χισαρίου	στέφανα 220
6) τῆς Γέννης	στέφανα 300
7) τοῦ Γιαντζικλάρ	στέφανα 150
8) τῆς Πέτρας	στέφανα 500
9) τοῦ Γκερδίλι	στέφανα 80
10) τοῦ Σκοπέλου	στέφανα 250
τὸ ὅλον	4.250

ἤτοι ἐν στρογγύλῳ ἀριθμῷ 4.000 στέφανα· ὧν ἡ ἐξάγροσος κατὰ στέφανον ἐπιχορήγησις ἀποφέρει ἐν στρογγύλῳ ἀριθμῷ 200 λ. τ. Ἐκ τούτων δὲ διδομένων τῶν 100 τῇ Μητροπόλει Ἀδριανουπόλεως, αἱ λοιπαὶ 100 μετὰ τῶν 100 καὶ πλέον τυχηρῶν ἀρκούντως ἀξιοπρεπῆ καθιστῶσι τὸν βίον τοῦ ἀρχιερέως ένταυθα.

Τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὡς ἀπαραίτητος ἀνάγκη παρίσταται σήμερον ἡ συστάσις ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου ένταυθα, προσεπικυροῖ καὶ ὁ θεσμὸς τῆς συστάσεως καὶ διατηρήσεως Μητροπόλεων.

Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ θεσμοῦ τούτου δῆλον ὑπάρχει, ὅτι πρωῒμως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνεγνωρίσθη, χάριν τῆς ἐνότητος, ἡ ἀνάγκη τῆς διοικητικῆς ἐκκλησιαστικῆς ὀργανώσεως. Ἐντεῦθεν δὲ κατὰ διαφόρους καιροὺς διὰ διαφόρων θεσπισμάτων ἐκανονίσθησαν τὰ περὶ τούτου. Ἐὰν συνδυάσωμεν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαφόρους διατάξεις τῶν Θ. καὶ Ι. κανόνων, ἐν οἷς εὔρηται καὶ ἡ διάταξις «τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν ἡ τάξις ἀκολουθεῖτω» (Καν. ΙΖ'. Χαλκηδ. Δ'. Οἰκουμ. Καν. ΛΗ'. Τρούλλ. ΣΤ'. Οἰκου-

μεν. Ρ. και Π. Σύντ. Θ. Καν. Τόμ. Β'. σελ. 259, 392.) παραλληλίσωμεν δὲ τοὺς κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκδοθέντας καταλόγους τῶν θρόνων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τάξεως προκαθηδρίας τῶν πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν κτλ. (Ρ. και Π. Σύντ. Θ. Καν. Τόμ. Ε'. σελ. 455-530), προδήλως θέλομεν πορισθῆ τὴν φαινήν ἀπόδειξιν, ὅτι σήμερον ἐπιβάλλεται ὁ σχηματισμὸς ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου ἐνταῦθα. Πλὴν δὲ τούτου, ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἡ ἐκκλησία συνήγορος παρίσταται διὰ τελευταίων αὐτῆς πράξεων, δι' ὧν πατριαρχικῶς καὶ συνοδικῶς ἀνύψωσε μὲν τὴν ἐπισκοπὴν Σερβίων καὶ Κοζάνης εἰς μητρόπολιν, ἀνασυνέστησε δὲ τὰς μητροπόλεις Νικοπόλεως, Νευροκοπίου κλπ.

Ἐκθέσας συνοπτικῶς τὰς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου καὶ λεπτοῦ τούτου θέματος ἀσθενεῖς σκέψεις μου, ἐν τέλει δημοσίᾳ ἐκφράζω τὴν ἐλπίδα, ὅτι ληφθήσεται ἡ δέουσα πρόνοια παρὰ τῶν ἀρμοδίων, διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ πρέπουσαν θεραπείαν· διότι ἐπέιγουνσαν ταύτην παριστῶσιν αἱ ἐκ τῆς ἐλλείψεως Ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου σπουδαῖαι ζημίαι τῆ Ἐκκλησίας καὶ τῷ γένει ἐνταῦθα, καθ' ὅσον μάλιστα οἱ ἐναντίοι ἰσχυρὸν κέντρον ἔπηξαν· πέποιθα δ' ὅτι ὁ ἀνώτατος ἐκκλησιαστικὸς ἀρχηγὸς ἡμῶν, ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους μερίμνη αὐτοῦ, θέλει ἀποφασίσει τὰ δέοντα πρὸς ἀποτροπὴν καὶ ἄρσιν τῶν ζημιῶν, αἵτινες πηγάζουσιν ἰδίᾳ ἐκ τῆς συνεπείᾳ ἐλλείψεως ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου λυπηρᾶς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἡμῶν· καθὼς καὶ περὶ τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως. Περὶ δημογεροντίας ἐν ἑτέρᾳ ἐπιστολῇ ἰδιαιτέρως θέλω ποιῆσαι λόγον.

[Μελισσηνὸς Χριστοδούλου]



ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 8 Ὀκτωβρίου 1888 (5779)

Τῇ ἀξιολίμῳ συντάξει τοῦ «Νεολόγου»

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 212 φύλλῳ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ἐν ἧ ὁ ἐπιστέλλων ἀνασκευάζων δῆθεν χωρία τινὰ τῶν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» δημοσιευθεισῶν τριῶν πρώτων ἐπιστολῶν μου (ἀριθ. 5710, 5736, καὶ 5755) λέγει:

- 1) Ὅτι ἐγὼ φέγω τὴν γενομένην διαρρύθμισιν τῶν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου αὐτόθι διευθυνομένων σχολείων.
- 2) Ὅτι διὰ τῆς πλειονοψηφίας ἐγένετο αὕτη, μειοψηφισάντων ἐμοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Δ. Ζωναρᾶ.

- 3) Ὅτι ἂν δεχθῶμεν ὅτι τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας ὀλεθρίως ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς Α. Σ. τότε πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὡς ἀνικάνους τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν ἄνω τῶν 66 ἐτῶν, τὸν Μόλτκε! κλπ. καὶ
- 4) Ὅτι ἐγὼ ὡς μὴ ἔχων τέκνα καὶ περιουσίαν καὶ οἰκογένειαν! οὔτε μέλος τῆς κοινωνίας, οὔτε πολίτης δύναμαι νὰ ἦμαι καὶ τὰ παρόμοια.

Ἄν καὶ ἀπλῆ ἀνάγνωσις τῶν ἐν «Κωνσταντινουπόλει» γραφέντων καθίστησιν ἀναμφισβήτητον τὸ τοῦ κ. διατριβογράφου, ἡ δὲ παραβολὴ τούτων πρὸς τὰ ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ὑπ' ἐμοῦ γραφέντα, δείκνυσι ποῦ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον, ἐν τούτοις πρὸς κρείσσονα διασάφησιν λίαν συντόμως ἀπαντῶ.

- α) Ὅτι οὐδεὶς ψόγος περὶ γενομένης ρυθμίσεως τῶν σχολείων ἐγένετο ὑπ' ἐμοῦ, αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ μου ἀποδεικνύουσι· δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν καὶ νὰ ὑπάρχη ψόγος· καθ' ὅσον ἡ ρύθμισις τῶν σχολείων ἐγένετο μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων, αἱ δὲ δύο εἰσηγήσεις τοῦ κ. προέδρου, δι' ὧν οὗτος, μετὰ ὀκτάμηνον ἀποχὴν ἀπὸ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου προσελθὼν, ἐζήτηε ἐναντίον τοῦ Κανονισμοῦ τὴν ρύθμισιν πρὸ τῶν ἐξετάσεων, ἀπερρίφθησαν πανηγυρικῶς, γενομένης δεκτῆς τῆς ἐνστάσεώς μου κατὰ τῆς παραβιάσεως τοῦ Κανονισμοῦ· οὕτω δὲ ἔμεινε σεβαστὸς ὁ Κανονισμὸς μεθ' ὅλην τὴν κατόπιν προσέλευσιν τῇ παρανομίᾳ καὶ τοῦ κ. Παναρέτου. Περὶ τῆς ἀκριβείας δὲ τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἀνακριβειῶν τοῦ κ. διατριβογράφου, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τῶν πρακτικῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν τότε συναδέλφων μου.

Τὸ ζήτημα, ὅποια δέον νὰ ᾧσι τὰ στοιχεῖα πρὸς καταρτισμὸν ἡμιγυμνασίου πράγματι, ἂν ἐγένετο ἤδη χρήσις τοιούτων, καὶ ἂν δυνάμεθα νὰ διατηρῶμεν ἡμιγυμνάσιον, ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ θέλω πραγματευθῆ.

- β) Τῶν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ Συλλόγου ὡς ἄνω λαβόντων χώραν, οὔτε περὶ πλειονοψηφίας, οὔτε περὶ μειονοψηφίας δύναται νὰ ὑπάρχη λόγος.
- γ) Ἄν τὸ γῆρας ὀλεθρίως ἐπέδρασεν ἢ μὴ ἐπὶ τῆς Α. Σ., τοῦτο οὔτε ἀρχῆς ζήτημά ἐστιν οὔτε ἴδιον ἀποτελεῖ κανόνα, ὡς πιθανῶς ἐκλαμβάνει ὁ κ. διατριβογράφος, ἀλλ' εἶναι πραγματικὸν ζήτημα ἔχον πληρεστάτην ἐφαρμογὴν, οὔ ἀποδείξεις κατέχουσιν οἱ ἀρμόδιοι καὶ προσηκόντως θέλουσιν ἐκτιμῆσαι ταύτας. Περὶ δὲ τοῦ κ. Παναρέτου, ἂν ὁ κ. διατριβογράφος εὕρισκῃ ποῦ βύσειε καὶ ποῦ μὴ βύσειε, τὸν παρακαλῶ διὰ πραγμάτων νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ γραφέντα περὶ τοῦ φίλου του ἐν τῷ «Νεολόγῳ», «Ἐπιθεωρήσει», καὶ «Ἀκροπόλει».
- δ) Ἀναφορικῶς τοῦ τελευταίου, μὴ δυνάμενος ἐγὼ νὰ ἀντιληφθῶ τοῦ ὕψους τῶν θεωριῶν τοῦ κ. διατριβογράφου, περὶ τῆς ἐννοίας τῆς οἰκογενείας, τῆς κοινωνίας, τῆς ιδιότητος πολίτου καὶ τῶν προσόντων πρὸς ἐνάσκησιν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καὶ μετοχὴν ἐν τῇ διοικήσει τῶν κοινῶν ἂν καὶ ὁ Κανονισμὸς τοῦ Συλλόγου μας περὶ τῆς τελευταίας περιπτώσεως ρητῶς ὀρίζει

ἀπονέμων παντὶ μέλει αὐτοῦ δικαίωμα, ἀναγκάζομαι νὰ συνταχθῶ ἐκείνοις, οἵτινες θαυμάζουσι τὸν κ. τοῦτον διὰ τὰ πάνσοφα ἐπιχειρήματά του. Ταῦτα ἐν συνόψει.

Ἐν τούτῳ δὲ ἔτι κατάδηλον γίνεται. Ποῖον τὸ ἐλατήριον, τὸ ὠθῆσαν τὸν κ. διατριβογράφον εἰς τὴν δημοσίαν ἔκθεσιν πλασμάτων τῆς φαντασίας του καὶ ἐπιχειρημάτων, συνιστώντων αὐτὸν ὡς ἔξοχον... Ποῦ τὸ θράσος καὶ ἡ ἔπαρσις.

Τίς ὁ ἐσπευσμένος ἀποφάσεις ἐπιδιώκων.

Τίς ὁ περιοριζόμενος ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητός του.

Τίς γράφει διὰ νὰ ἐπαινεῖται καὶ νὰ ὑβρίζει, καὶ τίς ὁ κενοδοξία κινούμενος Φαρισαῖος.

Φανάριον 23 Σεπτεμβρίου 1888
μεθ' ὑπολήψεως
Μελισσηνὸς Χριστοδούλου.



NEOLOGOS, 17 Ὀκτωβρίου 1888 (5797)

Ἡ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς ἐνορίας Τεσσαράκοντα Μαρτύρων διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῆς ἐνταῦθα ἀγαθοποιῶν ἀδελφότητος ἢ *Εἰρήνη* καθῆκον ἀπαραίτητον ἐκπληροῦσα σπεύδει ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὴν ἀπειρον τῆς Ἀδελφότητος εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἀείποτε ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πόλεως ἡμῶν τὸ χρῆμα ἀφειδῶς παρέχοντα, φιλογενέστατον καὶ φιλόπατρην συμπολίτην ἡμῶν κ. Δημήτριον Π. Δοδόπουλον, ὅστις ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν ἐξόχῳ φιλομουσίᾳ ἠὺδόκησεν ἵνα διατρανώσῃ καὶ αὖθις τὸν διάπυρον αὐτοῦ πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐνταῦθα γραμμάτων ζῆλον καὶ τὴν ἰδιάζουσαν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀδελφότητα καὶ ἐνορίαν μέριμναν, ἀναλαβὼν ὑπὸ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ προστασίαν ἐπὶ μίαν τριετίαν τὰ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος συντηρούμενα δύο ἐκπαιδευτήρια, ἀρρεναγωγεῖον καὶ παρθενγωγεῖον, εἰς ἃ καὶ ἀπὸ τριετίας δὲν ἔπαυσε παρέχων τὴν πολύτιμον αὐτοῦ συνδρομὴν, ἀπαλλάξας τοῦ κατ' ἔτους ἐλλείμματος.

Ὑπὸ τὴν εὐγενῆ δ' αὐτοῦ προστασίαν τὰ δύο τῆς Ἀδελφότητος ἀναλαβὼν ἐκπαιδευτήρια, μεγίστην ὄντως τῇ κοινότητι Τεσσαράκοντα μαρτύρων εὐεργεσίαν παρέχει, καθότι ὡς προστάτης καὶ ἐπίτιμος τῆς Ἀδελφότητος πρόεδρος, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι θέλει διαρρυθμίσει καὶ διοργανώσει αὐτὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον, συμπληρῶν τὰς ἕνεκα τῶν γλίσχρων τοῦ σωματείου πόρων ἐλλείψεις, ὡς τοῦτο

καὶ ἐν τινι τῶν τῆς ἐπιτροπῆς συνεδριῶν προφορικῶς διεβεβαιώσατο· ὁ δ' ἄμα τῇ ἐνάρξει τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους ἰδίους αὐτοῦ ἀναλώμασιν ἐνεργούμενος δαμαλισμὸς τῶν μαθητῶν τῶν δύο τῆς Ἀδελφότητος σχολῶν τρανὴ ἔστι τῶν πατρικῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν σπουδάζουσαν τῆς ἡμετέρας ἐνορίας νεολαίαν αἰσθημάτων εὐγενῆς ἔνδειξις.

Τὴν φιλοπάτριδα καὶ φιλόμουσον ταύτην τοῦ κ. Δημητρίου Π. Δοδοπούλου πρᾶξιν δημοσίᾳ μετ' εὐγνωμοσύνης διακηρύττοντες, εὐχόμεθα ἵνα καὶ πάντες οἱ δυνάμενοι μιμηθῶσι πρὸς ἔγκαιρον τοῦ τλήμονος γένους πνευματικὴν ἀναγέννησιν.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, 10 Ὀκτ. 1888.

Ὁ πρόεδρος
Π. Φλωρίδης

Ὁ γραμματεὺς
Α. Μόσχος



NEOLOGOS, 22 Νοεμβρίου 1888 (5816)

Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσι ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1888, τῇ 26 τοῦ παρελθόντος ἐρωτάσθη μεγαλοπρεπῶς ἐφέτος ἢ ἐπέτειος ἐορτῇ τῇ αὐτόθι ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Ἁγ. Πάντων Φιλεκπαιδ. Ἀδελφ. Ἐλπίδος. Ἐν τῇ τελετῇ, ἐν ἧ μεταξὺ πολλοῦ πλήθους διεκρίνοντο οἱ προξενικοὶ πράκτορες τῆς Ἑλλάδος, Γαλλίας καὶ ὁ κ. Ι. Κοκκίνου, ἀντιπροσωπεύων τὸν πατέρα του πράκτορα τῆς Αὐστροουγγαρίας, μετὰ λόγον κατάλληλον τῇ περιστάσει, ἐκφωνηθέντα παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἀδελφότητος κ. Β. Χρήστου, καὶ ἄσματα τῶν μαθητριῶν ὑπὸ τὴν καλὴν διεύθυνσιν τῆς παρθενγωγοῦ τῆς ἐνορίας κυρίας Εὐγενίας Δέλλιου, ἀνεκηρύχθη μέγας εὐεργέτης τῆς ἀδελφότητος ὁ κ. Δ. Δοδόπουλος καὶ ἀνευφημήθη ζωηρῶς παρὰ τοῦ πλήθους μετὰ τοῦ κ. Μαζαράκη Κοκκίνου, ἐξ ὀνόματος τοῦ ὁποῦ ὁ υἱὸς του προσήνεγκε δεκάλιρον δωρεὰν τῇ ἀδελφότητι. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς τελετῆς πάντες ἀπῆλθον ὑπὸ λίαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις, εὐχόμενοι ἵνα ἢ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἄμιλλα τῶν εὐπολήπτων οἰκογενειῶν Δ. Δοδοπούλου καὶ Μαζαράκη Κοκκίνου εὐρη καὶ ἄλλους μιμητάς.

NEOLOGOS, 26 Νοεμβρίου 1888 (5829)

Ἀνεγράψαμεν ἐν καιρῷ τὴν κρίσιν τῆς ἐν τοῖς πατριαρχείοις κεντρικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ προχείρου νομικοῦ ὃ ἐφιλοπόνησεν ὁ ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν διδάκτωρ τῆς νομικῆς κ. Μελισσηνὸς Χριστοδούλου. Τὸ βιβλίον

τοῦτο ἐκδοθήσεται προσεχῶς, συνδρομηταὶ δ' ἐγγράφονται εἰς αὐτὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Γαλατᾷ παρ' ἅπασιν τοῖς βιβλιοπώλαις· ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐν ταῖς μητροπόλεσι καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 3 Δεκεμβρίου 1888 (5835)

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 27 Νοεμβρίου, ἐτελέσθησαν ἐν τῇ πατρίδι του Σαράντα Ἐκκλησίαις ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ ἐν Ὀδούν-Καποῦ Κων/πόλεως ἐμπορευομένου φίλου κ. Ἀθανασίου Ματζαράκη μετὰ τῆς εὖ ἡγμένης καὶ διὰ πολλῶν χαρίτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Καλλιρρόης Ι. Διδασκαλοπούλου. Παράνυμφος ἦν ἡ ἀδελφὴ τοῦ γαμβροῦ δεσποινὶς Κλεονίκη.

Εὐχόμεθα τοῖς νυμφευθεῖσι τὸν οἶκον ἀβραμιαῖον καὶ τὸν συζυγικὸν βίον τρισόλβιον.



Εικ. 14: Εμπορικὴ Σχολὴ Χάλκης. Απόφοιτοι ἔτους 1915. Στην πίσω σειρά, δεύτερος ἐξ αριστερῶν ὁ Δημοσθένης Κ. Χατζηγιαννάκης. Καθήμενος, τέταρτος ἐξ αριστερῶν ὁ Νικόλαος Κ. Κεραμεύς.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 7 Δεκεμβρίου 1888 (5857)

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι εἰς τὸν κ. Δημήτριον Π. Δοδόπουλον ἐκ τῶν προϋχόντων τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τὸ παράσημον Μετζητιέ δ' τάξεως. Ὁ κ. Δοδόπουλος, οὐδεμίαν οὐδέποτε

ποιούμενος διάκρισιν φυλῆς καὶ θρησκευματος ἀείποτε ἐργάζεται τὸ ἀγαθόν, πάντας τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ πολλαχῶς εὐεργετήσας, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ κοινότης Σαράντα Ἐκκλησιῶν εὐεργέτην αὐτῆς ἀνομολογεῖ. Τὰ φιλόπρωπα αὐτοῦ ταῦτα αἰσθήματα ἐκτιμῶν καὶ ὁ ἀναξ ἡμῶν ἠδύδοκησε ν' ἀμείψῃ ἠθικῶς διὰ τῆς ἀπονομῆς παρασήμου τῷ ἀείποτε αἰσθήματα πατριωτικὰ καὶ διαθέσεις εὐεργετικὰς ἐπιδείξαντι κ. Δ. Π. Δοδόπουλον.



ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 19 Ἰανουαρίου 1889 (5870)

Τῇ Κυριακῇ τῆς 1 Ἰανουαρίου συγκινητικὴ ἐτελείτο ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἑορτή, καθ' ἣν γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν. Ἡ ἑφορεία Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἐτέλει τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς εἰκόνας τοῦ εὐεργέτου αὐτῆς ὡς καὶ πάσης τῆς πόλεως κ. Δ. Π. Δοδοπούλου, ὃς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ αὐθις ἐπεδείξατο διὰ νέας χρηματικῆς δωρεᾶς τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν φιλόμουσα καὶ γενναῖα αἰσθήματα, καὶ τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ κ. Α. Φλωρίδου ὡσαύτως τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδύσεως τῆς εἰρημένης ἐνορίας καταθεμένου. Οὐδὲν ὄντως συγκινητικώτερον τῆς σκηνῆς, καθ' ἣν εὐγνωμονοῦσα κοινότης φιλόπολιν ἀνταμείβει ἄνδραν.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 7 Ἰουνίου 1889

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 2 Ἰουνίου. Ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν τολμῶμεν νὰ ἐξέλθωμεν τῶν οἰκιῶν μας ληστεῖαι καὶ κακουργήματα ἀλλεπάλληλα συμβαίνουσι. Προχθὲς ἀπήγαγον εἰς τὰ ὄρη τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Μαναστήρ-δερε ὀθωμανὸν Χασάν ἐφέντην ἔξω τοῦ χωρίου του συλλαβόντες καὶ ἀπαιτοῦσι 500 λίρας λύτρα. Ἀλβανὸς φύλαξ τοῦ τζιφλικίου Δογουντζελὶ ἐν τῷ καζᾷ Βαβᾶ-Ἐσκῇ ἐφόνευσε χριστιανόπαιδα ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Βαβᾶ-Ἐσκῇ, διότι οἱ βόες του εἶχον βοσκήσει εἰς τινὰ πρᾶσιάν. Ὁ φονευθεὶς εἶχε καὶ σύντροφον, ὅστις κολυμβῶν διὰ τοῦ ποταμοῦ Ἀργίνη διεσώθη ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ φονέως, καὶ οὕτω διέφυγε τὴν τύχην τοῦ ἀτυχοῦς παιδός. Ὁ φονεὺς δὲν συνελήφθη. Μεγάλῃ τάσιν κατ' αὐτὰς παρατηρεῖται παρὰ τοῖς ἡμετέροις Βουλγάρους τῶν χωρίων πρὸς μετανάστευσιν εἰς Βουλγαρίαν· ἤδη ἱκανοὶ ἐκ διαφόρων χωρίων πανοικεῖ μετηνάστευσαν. Ἐνεκα τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας οἱ κάτοικοι τοῦ Λουλέ Βουργάζ ἠναγκάσθησαν νὰ μισθώσουν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τεσσαράκοντα φύλακας πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἡσυχίας των. Εἷς τι χωρίον τοῦ καζᾷ Τζόρλους (Τυρολόης) λησταὶ ἐβασάνισαν ὀθωμανὸν τινὰ καὶ ἀπέκοψαν τοὺς μαστοὺς τῆς συζύγου του διὰ νὰ λάβουν χρή-

ματα, καθὰ δὲ ἀκούεται ἔλαβον τοιαῦτα περὶ τὰς πεντακοσίας λίρας. Ὁ ὑπὸ τῶν ληστῶν συλληφθεὶς καὶ ἀπαχθεὶς εἰς τὰ ὄρη ἐκ Βιζύης ὁμογενὴς ὑποδηματοποιὸς Γιάννης εἰσέτι δὲν ἀπελύθη, ἀπελύθη ὅμως ἄνευ εὐτυχῶς λύτρων ὁ κατόπιν τούτου συλληφθεὶς ἕτερος ὁμογενὴς ἐκ Σαμακοβίου Κ. Δούκας, διότι ἦν πτωχός.



Εικ. 15: Η οικήα του Πατρικόπουλου δίπλα στην Αστική Σχολή.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 9 Ἰανουαρίου 1890 (6147)

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν τῇ 2 Ἰανουαρίου.

Αἱ ἑορταὶ παρῆλθον ἐνταῦθα ἐν ἀθυμίᾳ ἕνεκα τῆς ἀζητησίας καὶ ἐκπτώσεων τῶν οἴνων, προσφερομένων εἰς τὰ γρ. 8-9 τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐκκλη-

σιαστικὰς παρατάξεις δὲν εἶχον τι τὸ ἐπιβάλλον ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀνωτέρου κληρικῶν προσώπου, ὅπερ ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἐλάμπρυνεν ἔτι πλέον αὐτάς. Ἡ ἔλλειψις αὕτη κατέστη λίαν ἐπαισθητὴ, ἕνεκα τῶν ἐπερχομένων μεγάλων ζημιῶν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις καὶ διαφορὰς τῶν χριστιανῶν, οἵτινες δὲν ἔχουν ποῦ νὰ καταφύγῃσι, πολλὰ δὲ συμφέροντα καταστρέφονται, καὶ πολλὰ λυπηραὶ παρανομίαι συμβαίνουσιν ὑπὸ τε κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ θὰ εξακολουθοῦν λαμβάνουσαι διαστάσεις μεγαλυτέρας, ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθῆσῃ ἐπὶ μακρόν.

Οἱ κάτοικοι ἔχουσι τὴν ἀπόφασιν ἐπιμόνως νὰ ζητήσωσι τὴν θεραπείαν τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνάγκης, ἥτοι τὸν διορισμὸν ἐνὸς ἐπισκόπου καταλλήλου πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ ἐκπεσόντος ἐκκλησιαστικοῦ γοήτρου.

Πολλάκις ἐδόθη ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν γενναίως ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως πράξεις τοῦ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις πράκτορος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας κ. Δημητρίου Δοδοπούλου, ἱκανὰς μέχρι τοῦδε ἑκατοντάδας λιρῶν προσενεγκόντος ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῶν σχολείων τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Ὁ φιλόπολις οὗτος ἀνὴρ καὶ αὐθις ἐξεδήλωσεν ἐμπράκτως τὰ περικοσμοῦντα αὐτὸν γενναῖα αἰσθήματα. Ὡς γνωστὸν αἱ Σαράντα Ἐκκλησίαι, ἐνῶ κατακλύζονται ὑπὸ τοῦ οἴνου, πάσχουσι μεγάλην ἔλλειψιν ποσίμου ὕδατος, ἐπαισθητῶς ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῆς υἰείας τῶν κατοίκων. Τὴν θεραπείαν λοιπὸν τοῦ κακοῦ τούτου ἐπιδιώκων ὁ φιλόπολις ἀνὴρ, ἀπεφάσισε τὴν ἰδίαν δαπάνην ἐξεύρεσιν ποσίμου ὕδατος, τὴν μετοχέτευσιν αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν κατασκευὴν κρήνης ἐν καταλλήλῳ τῆς πόλεως θέσει, ἤρξαντο δὲ αἱ εἰς τοῦτο προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι.

Περὶ τοῦ κ. Δημητρίου Δοδοπούλου προκειμένου, εὐαρέστως πάνυ πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα τὰς ποικίλας εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ὑπηρεσίας τοῦ ἀνδρός, ἐπαξίως καὶ κατὰ τοῖς γάμοις τοῦ διαδόχου ἑορτὰς ἐκπροσωπήσαντος τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν, ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, ἀξίαν ἀμοιβὴν τῶν περικοσμουσῶν αὐτὸν ἀρετῶν. Συγχαίροντες τῷ κ. Δοδοπούλῳ ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ αὐτῷ ἐθνικῇ τιμῇ ἀπονέμομεν τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει, γιγνωσκούσῃ νὰ βραβεύῃ τοὺς ἀξίους βραβεύσεως.



ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 21 Ἰανουαρίου 1890

Ἐν τῷ χωρίῳ Κουρούδερε, τετράωρον ἀπέχοντι τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐπυρπόλησαν οἱ Βούλγαροι τὴν ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, μὴ δυνηθέντες μέχρι τοῦδε νὰ καταρθώσωσι τὸν σφετερισμὸν αὐτῆς, ὃν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐπόθουν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 31 Ιανουαρίου 1890

Κατὰ τὸ νέον Ἡμερολόγιον τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως, ἐν Ἀδριανουπόλει ἐν συνόλῳ ὑπάρχουσι κάτοικοι 280.818, ὧν Ἕλληνες 91.489 καὶ Βούλγαροι 37.549.

Ἐν Γκιουμουλτζίνα 220.005, ὧν Ἕλληνες 14.158 καὶ Βούλγαροι 19.334.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις 132.829, ὧν Ἕλληνες 54.617 καὶ Βούλγαροι 35.142.

Ἐν Δεδὲ Ἀγάτς 70.409, ὧν Ἕλληνες 24.973 καὶ Βούλγαροι 15.602.

Ἐν Καλλιπόλει 95.795, ὧν Ἕλληνες 62.612 καὶ Βούλγαροι 1.871.

Ἐν Ραιδεστῷ 116.236, ὧν Ἕλληνες 41.620 καὶ Βούλγαροι 3.574.

**ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 7 Φεβρουαρίου 1890**

Λίαν εὐμενῶς ἐκφράζεται ὁ ἐν Λειψία σοφὸς διδάκτωρ κ. Φίλιππος Μάϋερ περὶ τοῦ πονήματος τοῦ κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου, τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τοῦ ὁποῦ ἀπεφάναντο ἢ τε πατριαρχικὴ κεντρικὴ ἐκκλησιαστ. ἐπιτροπὴ, σπουδαῖα περιοδικὰ τῆς Τουρκίας, ὁ σεβασμιώτ. ἀρχιεπίσκοπος Πελαγονείας καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Συγχαίρομεν τῷ κ. Μελισσηνῷ ἐπὶ ταῖς εὐμενεσί καὶ δοκιμωτάταις ταύταις κρίσεσι τῶν τῆς Ἑσπερίας ἐπικριτῶν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 2 Μαΐου 1890

Βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἐνεκρίθη ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος πρ. Κίτρους κ. Ἰωαννίκιος. Συνδρομαὶ ἐξακολουθοῦσι περὶ ἀνεγέρσεως νέας ἐκκλησίας καὶ νέου ἡμιγυμνασίου αἵτινες συμποσοῦνται ἐν ἀ' ἐνεργείᾳ εἰς 333 τούρ. λ. κατὰ τὸν ἐξῆς κατάλογον.

Ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος λ. τ. 10 – Ὁ Συνάδων Ἄνθιμος 5 – Δημ. Δοδόπουλος 100 – Κ. Δοδόπουλος 50 – Κ. Τζελέπογλου 5 – Κ. Καταπόδης 20 – Κ. Πατρικόπουλος, Πολυχρόνης Βεργίνης, Ἀθανάσιος Ναλίδης ἀνὰ 10 – Δημ. Σακελλαριάδης 6 – Τριαντ. Κάζης, Ι. Πελτέκης, Ἀθανάσιος Ἀμπατζόγλου ἀνὰ 4 – Γ. Κουφόπουλος 2 – Γ. Ραδόπουλος 3 – Ι. Παπαδόπουλος 4 – Κ. Διδασκαλόπουλος 3 – Ἀθαν. Εὐστ. Κάζης 2 – Ἀλέξ. Εὐκλείδης ἰατρὸς 3 – Ματζαράκης Ἀραμπατζόγλου 3 – Γεώργιος Π. Μελισσηνὸς 2 – Τὸ ταμεῖον τῆς ἐκκλησίας Παναγίας 70.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 16 Μαΐου 1890

Ὁ θεοφιλέστ. πρ. Κίτρους κ. Ἰωαννίκιος, διορισθεὶς ἐπίτροπος ἐπίσκοπος τοῦ σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, ἔφθασεν εἰς Σαράντα Ἐκκλησίας τὴν 11ην Μαΐου, γενόμενος ὑποδεκτὸς μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς. Συνωδεύετο δὲ ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. ἀρχιδιακόνου τοῦ σεβασμιωτ. Μητροπολίτου. Μετὰ τὴν γενομένην τελετὴν ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ, ἡ Α. Θ. ἀπήγγειλε κατάλληλον λογίδριον, ἐν ᾧ ἐξέθετο τὸ πρόγραμμα τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ὁ δὲ πανοσ. ἀρχιδιακόνος ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τὴν συστατήριον ἐπιστολὴν τοῦ μητροπολίτου.



Εἰκ. 16: Το σπίτι της οικογένειας Ραδόπουλου, ανακαινισμένο.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, 23 Μαΐου 1890

Μόλις ἐγνώσθη ὅτι ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, προεδρεύοντος τοῦ σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, ἐγένετο κοινὴ ἀπόφασις πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας καὶ σχολείου καὶ πρὸς τοῦτο κατεβλήθησαν προθύμως καὶ συνδρομαί, μετὰ λύπης δὲ βλέπομεν ὅτι ἤρξαντο αἱ συνήθεις κομματικαὶ ἀντιπολιτεῦσεις, ὡς τοῦτο καταδείκνυσιν ἢ ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει» ἐκδεδομένη διατριβῇ (ἀριθ. 109), ἧς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν ἐνθέρμως, ὅπως κατανοήσωσιν ὅτι ὑπάρχει ἐρριζωμένον τὸ ὀλέθριον τῆς διχονοίας σπέρμα ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις.



ΝΕΟΛΟΓΟΣ, 3 Ιανουαρίου 1891 (6488)

Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἡ ἐνσκήψασα αὐτόθι ἰλαρὰ προσέλαβε κακοήθη χαρακτήρα, ἀριθμεῖ ἤδη καὶ θύματα.



ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 13 Ἀπριλίου 1892

Ἄριθ. 6

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Ἐπειδὴ προέβλεπον ὅτι ὁ ἐν 40 Ἐκκλησίαις ἐπίτροπός μου ἐμελλε νὰ μοὶ παράσχη ἀνησυχίας καὶ γεννήσῃ μοι πράγματα κατὰ τὴν ἐκείθεν ἀπομάκρυνσίν του, διότι καλῶς διέγνων τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦτο γράφων τῇ Ἰμετέρᾳ θειοτάτῃ καὶ προσκυνητῇ μοι Παναγιότητι διὰ τῶν ἀπὸ 10 καὶ 17 φθῶντος καθικέτευσιν αὐτὴν ἵνα ἀποστείλῃ μοι ἐπιστολήν, δι' ἧς νὰ ἐντέλληται τὴν Α. Θεοφιλίαν τὸν ἅγιον πρ. Κίτρον ὅπως ὀψώμενος τῆς ὁδοῦ κατέλθῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν. Αἱ προβλέψεις μοι ἐκείναι ὡς θέλει κατανοήσῃ ἢ βιά[...] μοι αὐτῆς Περίνοια ἐκ τῆς ἐσωκλείστου, ἤρξαντο ἐπαληθεύουσαι· ἢ πρὸς τὸν δοῦλον τῆς ἐσωκλείστου ἀναφορὰ διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Α. Θεοφιλίας πρ. Κίτρον καὶ υπογραφεῖσα παρά τινων ἐκ τοῦ ὄχλου, καθ' ἃ δὲ ἔμαθον ἀποσταλεῖσα καὶ πρὸς τὴν Ἰμετέραν θειοτάτην καὶ σεπτοτάτην μοι Κορυφὴν ἐν ὁμοίᾳ, ἐν τέλει αὐτῆς περιέχει τοιαύτας φράσεις καὶ τοιοῦτον ὕφος ὥστε κατάδηλον γίνεται, ὅτι καὶ ἀπειλεῖται ἔτι ὁ δοῦλος Τῆς. Διὰ ταῦτα καὶ πάλιν ἀναφερόμενος διὰ τῆς παρουσίας μου καθικετεύω αὐτὴν ἵνα ἀγαθυνθῇ καὶ ἐκδῶ σεπτὴν Δεσποτικὴν καὶ Πατριαρχικὴν αὐτῆς ἐπιστολήν πρὸς τὴν Α. Θεοφιλίαν ἐντελλομένην αὐτὴν ὅπως ἐκκαθαρίσῃ τοὺς μετὰ τοῦ δούλου τῆς λογαριασμοὺς τῆς καὶ παραδῶ εἰς τὸν ὑποδειχθησόμενον ἐπίτροπόν μου τὰ τε ἀρχεῖα καὶ πάντα τὰ τῆς ἐν 40 Ἐκκλησίαις Μητροπόλεώς μου καὶ ὀψωμένη τῆς ὁδοῦ κατέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπειδὴ ἀσύμφορος κατὰ πάντα κατέστη ἡ περαιτέρω αὐτοῦ ἐν 40 Ἐκκλησίαις διαμονή, δὲν ἐπιθυμῶ δὲ νὰ κατέλθω εἰς κατηγορίας κατ' αὐτοῦ κηδόμενος τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀποστείλῃ τῷ δούλῳ τῆς τὴν ἐπιστολήν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπὶ δὲ τούτοις κατασπαζόμενος τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιὰν διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 13 Ἀπριλίου 1892.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 29 Ἀπριλίου 1892

Ἄριθ. 17.

Ἐντιμοὶ Δημογέροντες τῆς πόλεως 40 Ἐκκλησιῶν τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου ἐπαρχίας, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῖν ἀγαπητὰ χάρις εἶη ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴν καὶ εὐλογία.

Τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἁγίου πρ. Κίτρον κυρίου Ἰωαννικεῖου ἐλθόντος ἐνταῦθα καὶ τὴν συγγνώμην ἡμῶν ἐξαιτησαμένου ἐφ' οὓς ἔσφαλεν, ὑποσχομένου δ' ἅμα εἰς τὸ ἐπιὸν τηρήσει πολιτεῖαν σύμφωνον ταῖς ὑποθήκαις ὑμῶν εἴπερ καὶ αὐθις ἐν τῇ ἐν 40 Ἐκκλησίαις ἀντιπροσωπεῖται ἡμῶν τηρῆσαι αὐτὸν ἀποδεχθήμεν ἔγνωμεν φιλαδέλφως, ἀποδέξασθαι αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ πεισθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσιν ἐφ' ᾧ καὶ ἐξαποστέλλομεν τὴν αὐτοῦ θεοφιλίαν καταλαβεῖν καὶ αὐθις ἐν τῇ αὐτόσε Ἱερᾷ Μητροπόλει ἡμῶν τὴν θέσιν τῆς ἀντιπροσωπείας ἡμῶν ἄνευ ὁμῶς δικαιοδοσίας τινὸς ἐπὶ τῶν περίξ 40 Ἐκκλησιῶν χωρίων τῆς θεοσώστου ἡμῶν ἐπαρχίας, ὧν τινων ἢ ἐξάρτησις ἔσται ὡς καὶ πρότερον ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει Ἱερᾷ ἡμῶν Μητροπόλεως· προτρεπόμεθα ὑμᾶς πατρικῶς ἵνα ἀναγνωρίζοντες τὴν αὐτοῦ θεοφιλίαν καὶ αὐθις ἀντιπροσώπου ἡμῶν σέβασθε καὶ τιμᾶτε δίδοντες οὕτω πρῶτοι Ἰμεῖς τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ συνεργάζησθε ἐν ταῖς ἐμπιπτούσαις τῶν χριστιανῶν ἡμῶν ὑποθέσεις πρὸς δικαίαν ἐξομάλυνσιν αὐτῶν, ἐπαγρυπνοῦντες δ' ἅμα καὶ περὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὅρων τοῦ συμβολαίου ὅπερ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. καὶ φέροντος καὶ τὴν ἡμετέραν ὑπογραφήν καὶ σφραγίδα καὶ προθύμως χορηγοῦντες αὐτῷ ὡς καὶ πρότερον τὸ ἐκ δύο χιλιάδων σταθερῶν γροσίων ἐπιχορήγημα καὶ τὸ τρίτον ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμείου τῆς δημογεροντίας ἔχοντος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολαβῆς καὶ πάντων τῶν τυχερῶν τοῦ ἐπιτραχηλίου ὡς καὶ πρότερον. Ἀξιοῦντες δὲ ἵνα καὶ τὸ ὡς ἄνω μνημονευθὲν συμβόλαιον καταγραφῇ καὶ ἐν τῷ Κώδικι τῆς αὐτόσε Ἱερᾷ ἡμῶν Μητροπόλεως καὶ εὐχόμενοι ὑμᾶς πατρικῶς παρακαλοῦμεν ἵνα διαβιβάσητε τὰς εὐχὰς ἡμῶν καὶ τοῖς λοιποῖς Προκρίτοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐν 40 Ἐκκλησίαις χριστιανοῖς ἡμῶν καὶ Ἀγαπητοῖς ἐν Κυρίῳ τέκνοις.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 29 Ἀπριλίου 1892

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 18 Μαΐου 1892

Ἄριθ. 20

Τῷ θεοφιλεστάτῳ ἁγίῳ πρ. Κίτρον κ. Ἰωαννικίῳ.

Περὶ σπουδάστε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐν γνώσει βεβαίως καὶ αὐτῆς εἶναι ἡ ἐπιστολὴ ἣν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Μαΐου ἀπέστειλεν ἡμῖν ἡ αὐτόθι Δημογεροντία δι' ἧς κηρύττει ὅτι καθ' οὐδένα τρόπον ἀποδέχεται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς θεοφιλίας τῆς ἐν 40 Ἐκκλησίαις τοῦ ἀντιπροσώπου ἡμῶν συνηθὲν συμβούλιον· ἐντεῦθεν

κατανοεί ή αὐτῆς θεοφιλία ὅτι δὲν μένει ἄλλο νὰ πράξῃ ἀφοῦ ἡ Δημογεροντία δὲ δέχεται τοὺς πρὸς διατήρησιν καὶ συντήρησιν ὅρους, εἰμὴ νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της. Λυπούμεθα λίαν διότι τὰ πράγματα λαμβάνουσιν τροπὴν, δι' ἣν λίαν θὰ μεταμεληθῶσιν οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν ἀλλ' αὐτοὶ ἄς ὄψονται. Εἰς τοὺς Δημογέροντας εὐαρεστηθῆτω νὰ εἴπῃ ὅτι διὰ τοῦ γράμματος αὐτῶν τούτου λίαν μᾶς προσβάλλουσι καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχομεν νὰ ἀπαντήσωμεν αὐτοῖς τί, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ χρησιμοποιοῦμεν τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 18 Μαΐου 1892.



Εικ. 17: Τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου των Σαράντα Εκκλησιῶν το 1894, με τη δασκάλα τους Μάρθα Μελανδινού.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Αὐγούστου 1898

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ

Ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τάδε:

Ἡ μουσική, ἡ ἔνθεος αὐτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος τέχνη, ἀνέκαθεν φαίνεται ἐνταῦθα λατρευομένη. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται καὶ τὸ ἀνέκαθεν παρὰ τῷ λαῷ ἐνταῦθα παρατηρούμενον μουσικὸν αἶσθημα, ὅπερ ὅμως, ἐν ἀναπτύξει πιθανῶς ἄλλοτε, ἐμαραίνετο σὺν τῷ χρόνῳ δυστυχῶς, ὡς μὴ ποτιζόμενον φυτόν, καὶ μικροῦ δεῖν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὡς ἐκ τῆς ἀκαλλιεργησίας ἐπικαθησάσης πολυστρωμάτου ὕλης, ἀπεσβέννυτο τέλειον, ἐὰν μὴ φιλότιμοι καὶ φερέλπιδες τῶν ἐν ἡμῖν νέων, πεποικισμένοι διὰ τῆς αἰσθήσεως τοῦ καλοῦ, διὰ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸ ὠραῖον καὶ ὑψηλόν, εἰς καιρὸν παρείχον μέσον ὑποδαυλίσεως. Κατανοήσαντες οἱ φιλοπρόδοι οὗτοι νέοι τὴν ἐξευγενιστικὴν καὶ μορφωτικὴν δύναμιν τῆς κακῶς ἐννοουμένης

μουσικῆς, συνέστησαν ἐπικαίρως κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸν μουσικὸν Ὅμιλον «Ἀρίωνα» ἐπὶ ἐδραίων καὶ ὑγιῶν βάσεων μὲ κανονισμὸν ἄριον καὶ μὲ σκοπὸν ἐξόχως ἐκπολιτιστικόν, ἐξόχως ἐξευγενιστικόν, τὴν διευκόλυνσιν παρὰ τοῖς πολλοῖς τῆς σπουδῆς τῆς μουσικῆς, τῆς ἄκρως πνευματικῆς ταύτης τέχνης, ἐν ἣ τὸσον ἀρμονικῶς συνδυάζεται ἡ τέρψις μετὰ τῆς διαμορφώσεως τῶν ἡθῶν καὶ τῆς καρδίας. Δικαίως ἡ σύστασις τοῦ ὁμίλου τούτου δύναται νὰ θεωρηθεῖ ὡς τὸ προοίμιον ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς δράσεως, ὡς ἡ φαινή ἡὼς ὑποφωσκούσης φωτοβόλου διὰ τὴν ἐνταῦθα νεότητα ἡμέρας.

Ὁ μουσικὸς ὄμιλος «Ἀρίων» τελεσφόρως εκπληροῖ τὸν σκοπὸν τοῦ βαίνων ἀλματικῶς καὶ ἀναδεικνύμενος ὀσημέραι, πολλὰ δὲ κατορθώσας ἐν ἐλαχίστῳ χρονικῷ διαστήματι. Καὶ ἀπόδειξις ἡ συρροή, πλὴν τῶν νέων, καὶ νεανίδων καθ' ὠρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ «Ὁμίλου», διαφλεγόμενων ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς πόθου νὰ ποτισθῶσιν, ἀντὶ εὐτελεστάτου ἄλλως ποσοῦ, ὡς διψῶσαι ἔλαφοι, διὰ τῶν ναμάτων τῆς μάγου ταύτης τέχνης. Καὶ ἦτο δυνατόν ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τοῦ «Ὁμίλου» νὰ μὴ εἶναι πλήρης, μεθ' ὅσας καὶ ἂν παρέχῃ τοῦτο δυσκολίας, ὑπὸ τὴν δεξιὰν προεδρίαν τοῦ φερέλπιδος νέου κ. Φλώρου Α. Φλωρίδου, τὴν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἀδελφικὴν πρὸς προαγωγὴν τοῦ ἔργου συνεργασίαν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς διοικητικῆς τοῦ Ὁμίλου ἐπιτροπῆς ἀξιεπαίνων κυρίων Νικολάου Σύρμα, Π. Χ' Πέτρογλου, Α. Δοξιάδου, Γ. Παπαδοπούλου, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν τὴν ὀρχήστρα ἀπαρτιζόντων φιλοπροόδων νέων. Μόλις συνήλθωμεν ἐκ τῆς καταπλήξεως, ἦν ἐν ἡμῖν παρήγαγεν ὁ «Ὁμιλος» διὰ τῆς κατὰ τὰς ὑπὲρ τῶν Σχολῶν τῆς πόλεως ἡμῶν δοθείσας εὐεργετικὰς παραστάσεις ἐπιτυχέστατα παιανισάσης ὀρχήστρας του, ἥτις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐν βραχεῖ σχετικῶς διαστήματι κατηρτίσθη, καὶ ἰδοὺ νέα παρέχει ἡμῖν καθ' ἐκάστην δείγματα τῆς ζωτικότητος καὶ προόδου του. Τὴν δευτέραν Ἰουλίου οἱ τὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὁμίλου, τὴν ὀσημέραι τελειοποιουμένην, ἀπαρτιζόντες νέοι θελήσαντες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς Γαλλίας ἐμπράκτως νὰ ἐκδηλώσωσι τὸν βαθύτατον σεβασμὸν, ὃν τρέφει ὁ «Μουσικὸς Ὅμιλος» πρὸς τὸν ἄξιον αὐτῆς ἀντιπρόσωπον, τὸν μέγαν συμπολίτην μας, φιλογενέστατον κύριον Δημήτριον Δοδόπουλον, ἐπεσκέψαντο κατ' οἶκον αὐτὸν καὶ μετὰ τὴν συγχαρητήριον προσφώνησιν τοῦ προέδρου τοῦ Ὁμίλου καὶ τὴν λαμπρὰν ἀντιφώνησιν τοῦ φιλογενοῦς ἀνδρός, ἥτις τόσους ἐνθαρρυντικούς καὶ σημαντικωτάτους διὰ τὸν «Ὅμιλον» περιεῖχε λόγους, ἀνέκρουσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου των κ. Francheschetti ἐν θαυμασίᾳ ἐπιτυχίᾳ τὸν αὐτοκρατορικὸν ὕμνον «Χαμηδιέ» καὶ τὴν «Μασσαλιώτιδα», οὓς πάντες οἱ παριστάμενοι ἐπὶ ποδὸς ἀκροασάμενοι ἐκάλυψαν διὰ παταγωδῶν χειροκροτημάτων.

Ἡ κοινωνία μας, ἡ τάξις ἰδίῳ ἡ δυναμένη νὰ ἐκτιμήσῃ, κατανοοῦσα ὅτι ὁ «Ὅμιλος» πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἠθικοῦ σκοποῦ του χρήζει θερμοτάτης ὑποστηρίξεως, δὲν ἀπεποιήθη τὴν θερμὴν αὐτῆς πρὸς τὸν «Ὅμιλον» ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν. Ἐν πρώτοις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ «Ὁμίλου» οἱ δυνάμενοι ἐκ

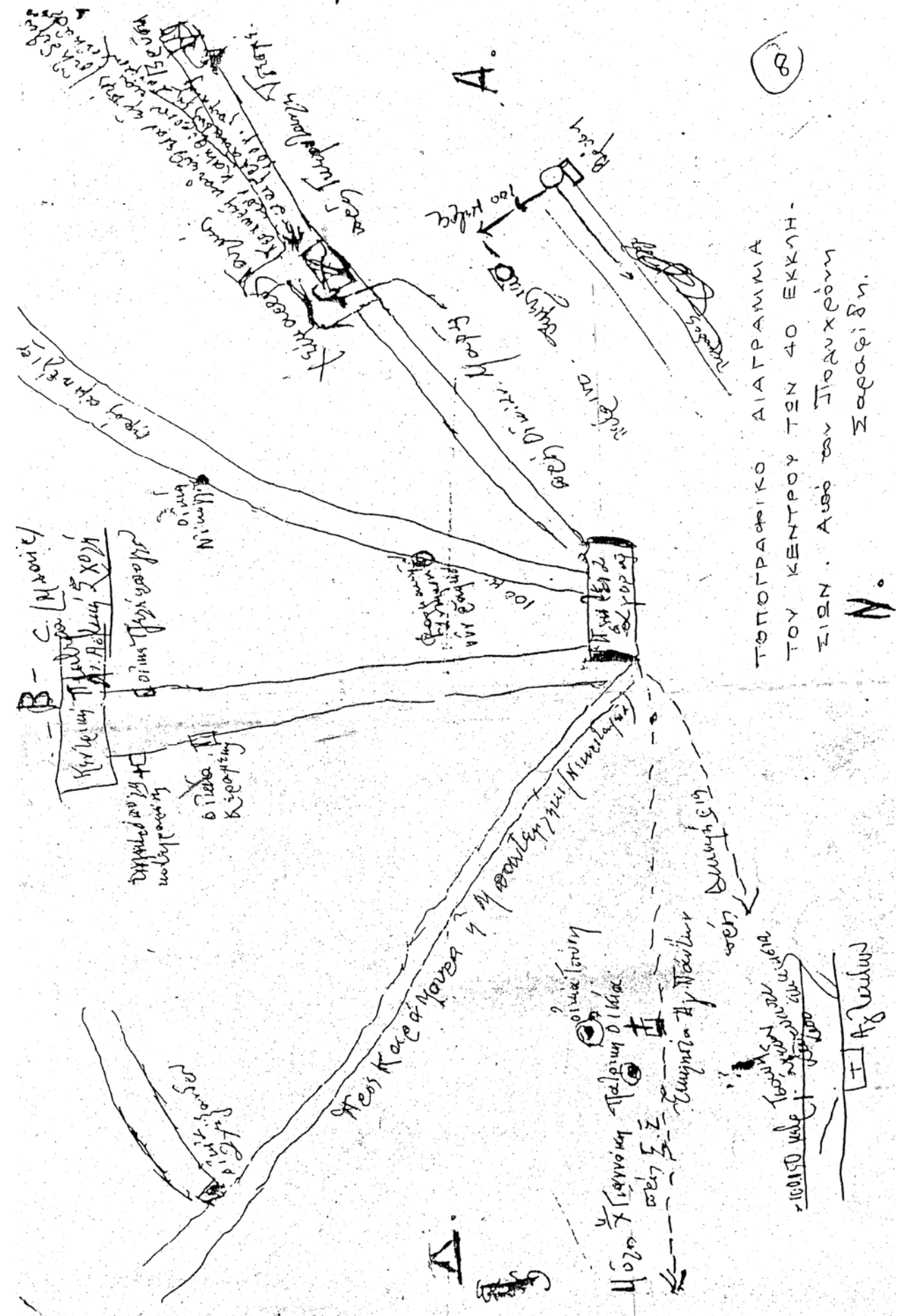
τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸν νέων καὶ οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐκτὸς συνέδραμον αὐτῷ διὰ χρηματικῶν ποσῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων. Ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀπόστολος Φλωρίδης πλὴν τῆς θερμῆς αὐτοῦ ἠθικῆς ὑποστηρίξεως παρεχώρησε καὶ κλειδοκύμβαλον τῷ «Ὁμίλῳ» προσωρινῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διδασκαλίας. Ὁ δὲ μέγας εὐεργέτης τῆς πόλεώς μας, ὁ φιλογενέστατος κ. Δημ. Δοδόπουλος, ὁ μετὰ πατρικῆς ὄντως στοργῆς ἐγκολλπούμενος πᾶσαν εὐγενῆ ιδέα δὲν ἦτο δυνατὸν βεβαίως βλέπων τὴν ἐξευγενιστικὴν πορείαν τοῦ «Ἀρίωνος» νὰ μείνῃ ἀδιάφορος καὶ νὰ μὴ ἐπεκτείνῃ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ μέριμναν. Προσῆνεγκε λοιπὸν πρό τινων ἡμερῶν γενναῖον χρηματικὸν ποσὸν τῷ «Ὁμίλῳ» μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως ὅτι δὲν θὰ παύσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον περιβάλλον αὐτὸν διὰ τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς αὐτοῦ προστασίας ἐφ' ᾧ ἡ διοικοῦσα τὸν «Ὁμίλον» ἐπιτροπὴ ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίῳ ἀνεκήρυξε προστάτην τὸν εὐεργετικὸν ἄνδρα καὶ δι' ἐπιστολῆς ἐξέφρασεν αὐτῷ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τοῦ «Ὁμίλου».

Διαβλέποντας τὰ μεγάλα εὐεργετήματα τοῦ ἔργου ὑμῶν, φίλοι ἐταῖροι τοῦ «Ὁμίλου», προσαγορευόμεν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐνθερμοτέρων λέξεων καὶ συγχαίρομεν ἐκ μέσης καρδίας. Ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τοῦ φιλομούσου πολιτικοῦ ἡμῶν διοικητοῦ Μουσταφᾶ-Νεσσέτ πασᾶ, τοῦ πληρέστατα ἀνταποκρινομένου εἰς τοὺς πόθους τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν ἀνακτος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἡ εὐφρονοῦσα μερὶς τῆς κοινωνίας εὐμενέστατα διάκειται πρὸς τὸ ἔργον ὑμῶν, χωρεῖται, φιλιπρόοδοι νέοι, μετὰ θάρρους πρὸς τὰ πρόσω μηδόλως καὶ πρὸ οὐδενὸς προσκόμματος ἀποδειλιῶντες, χωρεῖται ἀδελφικῶς πάντοτε ἠνωμένοι ἀπαύστως πρὸς τὴν πρόοδον, ἐξευγενίσατε, ἠθικοποιήσατε διὰ τῆς μουσικῆς, τῆς ἐπιδρώσης ἐπὶ τῶν ἠθῶν ἴσα τοῖς γράμμασι, τὰς ψυχὰς τῆς μελλούσης ἡμῶν γενεᾶς καὶ ἔστε βέβαιοι ὅτι ἐγγράφετε τὰ ὀνόματά σας ἐν τῇ χρυσῇ στήλῃ τῶν ἀναμορφωτῶν, τῶν εὐεργετῶν αὐτῆς.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Αὐγούστου 1898

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις. Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκροτηθεῖσαν γενικὴ τῶν μελῶν τῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» συνέλευσιν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν μυστικῆ ψήφῳ οἱ ἑξῆς: Φλώρος Α. Φλωρίδης, πρόεδρος, Νικόλ. Σύρμας, γενικὸς γραμματεὺς, Μελισσηνὸς Π. Μελισσηνοῦ, εἰδικὸς γραμματεὺς, Γιαννάκος Χ. Βαφείδης, ταμίας, καὶ μέλη, οἱ Λάμπρος Δοξιάδης, Πέτρος Χ' Πέτρογλους, καὶ Χαραλάμπης Στεργίου.



Εἰκ. 18: Τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ κέντρου τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ Πολυχρόνη Σαραφίδη.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 19 Αύγουστου 1898

Θάνατοι. Μετά λύπης μανθάνομεν ότι απέβίωσεν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἡ σεβαστὴ μήτηρ τῆς Α. Θ. τοῦ χωρεπισκόπου Ταταούλων κ. Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου ἅ τινι καὶ συλλυπούμεθα ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς προσφιλεστάτης καὶ φιλοστόργου μητρὸς.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 29 Αύγουστου 1898

Γάμοι. Χθὲς ἐν τῇ κατὰ Πέραν ἑλληνοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ παν. Ἀρχιμανδρίτου Πολυκάρπου Ἀναστασιάδου, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις διατρίβοντος διακεκριμένου δικηγόρου Θεμιστοκλέους ἐφέντη Εὐκλείδῃ μετὰ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Ἀνδρομάχης Διδασκαλοπούλου. Τῷ φίλῳ κ. Θ. Εὐκλείδῃ εὐχόμεθα εὐδαίμονα καὶ ἀνέφελον τὸν συζυγικὸν βίον.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Σεπτεμβρίου 1898

ΔΗΛΩΣΙΣ

Σαράντα Ἐκκλησίαι τῇ 2/14 Σεπτεμβρίου 1898.

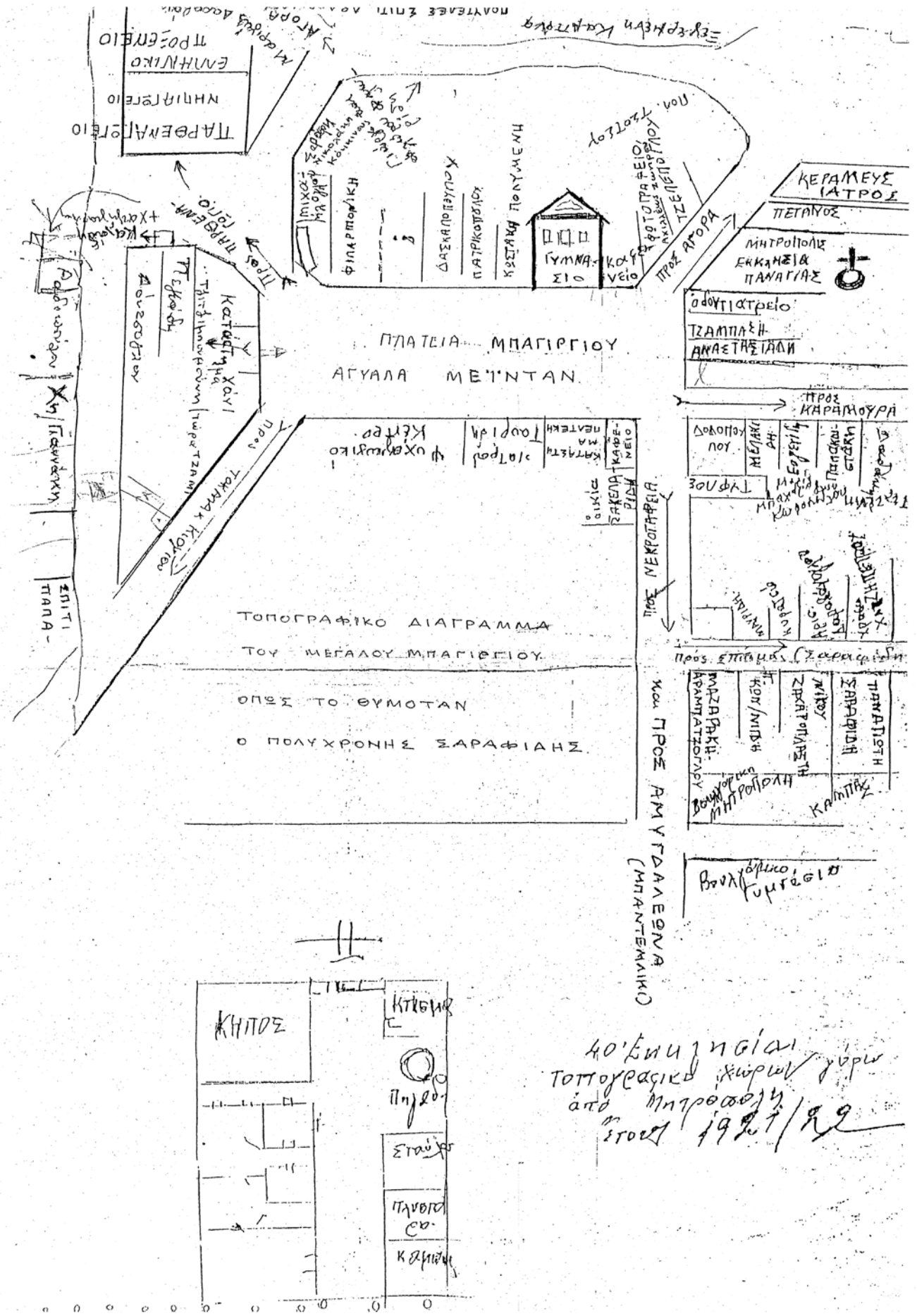
Ἀξιότιμε κ. διευθυντὰ τῆς Ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος»

Μετὰ συνοχῆς καρδίας καὶ ψυχικοῦ ἄλγους ἀνέγων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 112 καὶ ἡμερομηνίᾳ 29 παρελθόντος φύλλῳ τῆς ἐριτίμου ὑμῶν ἐφημερίδος τοὺς παρανόμους γάμους τοῦ υἱοῦ μου Θεμιστοκλέους Α. Εὐκλείδου μετὰ τῆς ἐπ' ἀδελφῇ ἀνεψιάς μου Ἀνδρομάχης Κ. Διδασκαλοπούλου, ἥτοι πρώτης ἐξαδέλφης αὐτοῦ.

Ὁ εἰρημένος υἱός μου ἐτόλμησεν ἀσυστόλως νὰ διασαλπίσῃ καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας τὴν ἀνίερρον ταύτην πράξιν του.

Μὴ δυνηθεὶς διὰ τῶν πατρικῶν συμβουλῶν καὶ παρακλήσεών μου ν' ἀποτρέψω αὐτοὺς τῆς ἀνοσίτου αἰμομιξίας ἀποκηρύττω αὐτὸν ἀπὸ σήμερον καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας ὡς σεσηπὸς μέλος τῆς οικογενείας μου καὶ οὐδένα τοῦ λοιποῦ πρὸς αὐτὸν συγγενικὸν δεσμὸν ἔχοντα.

Ἀλέξανδρος Ν. Εὐκλείδης, ἰατρὸς συνταγματάρχης.



Εἰκ. 19: Τοπογραφικὸ διάγραμμα τοῦ Μεγάλου Μπαζαργίου – Αγιάλα Μείνταν, ὅπως το θυμόταν ὁ Πολυχρόνης Σαραφίδης.



TACHYDROMOS, 16 Νοεμβρίου 1898

Ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τῇ 11 Νοεμβρίου.

Ὁ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀδελφότητος «Εἰρήνης» πολλῶν ἐπαίνων ἄξιος ἐρίτιμος πρόεδρος Περικλῆς Ἀθ. Χ' Παρασκευᾶς μηδενὸς κόπου καὶ μόχθου φειδόμενος, οὗ τὴν ὀξυδέρκειαν οὐδὲν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος διαφεύγει, τῇ ἀόκνῳ ἐπιμελείᾳ καὶ φροντίδι τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἢ ἐκ βάρων ἀνέγερσις Νησιοπαρθεναγωγείου, τῇ ἐνδεδειγμένῳ ἀὐτοῦ προνοίᾳ καὶ μερίμνῃ τὸ παρελθὸν Σάββατον, 7 ἰσταμένου, ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ ὑπὸ τῆς μνησθείσης Ἀδελφότητος συντηρουμένου ἀρρεναγωγείου ἐδόθη εὐεργετικὴ θεατρικὴ παράστασις πρὸς ὄφελος τῶν σχολῶν αὐτῆς.

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ θεατρικῆς παραστάσεως, ὀφείλω νὰ προσθέσω ἀμερολήπτως κρίνων περὶ τῶν προσώπων τῶν τῷ παραδείγματι τοῦ ἀξιοτίμου προέδρου τῆς Ἀδελφότητος ἐπομένων, ὅτι αὐτοῦ πρώτου λαβόντος μέρος ἐν τε τῷ δράματι καὶ τῇ κωμωδίᾳ, καίπερ μὴ ὄντων ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιῶν, ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ δεόντως ὑπεκρίθη καὶ ὑπερέβη τὰς τῶν θεατῶν προσδοκίας· ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως τὸν ἔπαινον καὶ τὴν ἀμέριστον ἀγάπην τῶν παρεστώτων ἀπεσπάσαντο.

Κἀγὼ τοῖς ἐν τῷ δράματι «Τὸ φρικτὸν λάθος» καὶ τοῖς ἐν τῇ κωμωδίᾳ «Ὁ ἑβδομηκοντούτης γαμβρὸς» ἄριστα ὑποκριθεῖσιν εὐέλπισι τούτοις νέοις καὶ τῇ πλειάδι τῶν συμπολιτῶν ἡμῖν ἐρασιτεχνῶν τῶν προφανῶς δωρεὰν παιανισάντων διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια καὶ τῶν ὀπωσδήποτε λόγῳ τε καὶ ἔργῳ συντελεσάντων ἀπονέμω τὸν δίκαιον ἔπαινον καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ὀφειλόμενον αὐτοῖς φόρον εὐγνωμοσύνης τῆς Ἀδελφότητος, εὐχομαι ἀπὸ καρδίας ἵνα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αὐτὴν δεικνύωσι προθυμίαν ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν, ἐκποδῶν θαρραλέως ποιούμενος πᾶν οἰονδήποτε πρόσκομμα καὶ ἐφαρμόζοντες ἐν αὐτοῖς τὸ «Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ συνέρχεσθαι ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό: Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν» τὴν παράστασιν ἐτίμησεν ἡ Α. Ε. ὁ μουαβίνης κ. Δασκαλῶφ καὶ ἡ ἐκλεκτοτέρα τῆς πατρίδος μας κοινωνία.

Τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγῳ δράματος ἐπεσφράγισεν εὐχαριστήριον ἀπὸ σκηνῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Ἀθ. Χηνοπούλου ταῖς ἀρχαῖς τῆς Σ. αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως, τῷ φιλογενεστάτῳ κ. Δ. Π. Δοδοπούλῳ, προστάτῃ καὶ μεγάλῳ εὐεργέτῃ τῆς Ἀδελφότητος καὶ προξενικῷ πράκτορι τῆς τε γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ Ἑλλάδος, τοῖς θεαταῖς, τοῖς παραστήσασιν, τοῖς ἐρασιτέχναις καὶ ἐν γένει πᾶσι τοῖς ὀπωσδήποτε συμπράξασιν ἐν

τῇ παραστάσει ταύτῃ, μεθ' ὃ παταγωδῶς ἐζητωκραύγησαν ὑπὲρ τοῦ εὐκλεῶς νῦν ἀνάσσοντος γαλινοτάτου καὶ κραταιοτάτου Σουλτᾶν Ἀβδοῦλ Χαμίτ Χὰν τοῦ Β', τοῦ αὐθέντου ἡμῶν καὶ δεσπότου.

TACHYDROMOS, 28 Νοεμβρίου 1898

Ἐκ Σαρανταεκκλησιῶν ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τῇ 23 Νοεμβρίου.

Μέγαν εἶχον δίκαιον οἱ ἐνορίται τῆς συνοικίας τῶν Ἀγ. Πάντων ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀνέθετον διὰ τῆς ψήφου των τὴν διοίκησιν τῆς τᾶ σχολεῖα των συντηροῦσης φιλεκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» εἰς τὰς νεαράς ἀλλὰ στιβαράς χεῖρας τοῦ φερέλπιδος καὶ φερεπόνου, προσφιλοῦς δὲ τοῖς πᾶσι νέου κ. Φλώρου Α. Φλωρίδου καὶ τῶν φιλοπροόδων καὶ φιλοπονωτάτων κ.κ. Νικολάου Σύρμα, Πέτρου Χ' Πέτρου, Λάμπρου Δοξιάδου, Γιαννάκου Βαφείδου, Μελισ. Π. Μελισσηνοῦ, καὶ Χαρ. Στ. Ἀλβανοῦ τὴν πλήρη εὐημερίαν τῆς ἀδελφότητος παρ' αὐτῶν ἀποδεχόμενοι. Αἱ προσδοκίαι των δὲν διεψεύθησαν, διότι οἱ φιλόπονοι οὗτοι νέοι οὐδενὸς φείδονται, ὅπως καταστῶσιν ἀντάξιοι τῆς τιμῆς, δι' ἧς περιέβαλον αὐτοὺς οἱ ἐκλογεῖς των, διακαίόμενοι ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς ἐπιθυμίας, χρυσᾶς νὰ ἀφήσωσι σελίδας ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς ἀδελφότητος. Καὶ ἤρξατο ἤδη ἐκπληρούμενος ὁ εὐγενῆς αὐτῶν πόθος, τοῦ πρώτου αὐτῶν διαβήματος πρὸς βελτίωσιν τῶν οικονομικῶν τῆς ἀδελφότητος, τῆς ὑπ' αὐτῶν δὴλα δὴ δοθείσης θεατρικῆς παραστάσεως, στεφθέντος ὑπὸ θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας.

Λαμπρὰ ἀληθῶς, ἐπιτυχεστάτη καὶ πλουσία κατὰ τε τὴν εἴσπραξιν, τὸ πλῆθος καὶ τὸν διάκοσμον ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 15 ὑπερμεσοῦντος δοθεῖσα εὐεργετικὴ θεατρικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» συντηρουμένων σχολῶν τῆς ἐνορίας Ἀγ. Πάντων.

Τὰ εἰσιτήρια ἐγένοντο ἀνάρπαστα, προεμηνύετο πλῆθος πολὺ καὶ ἐκλεκτόν, ὅπως πράγματι καὶ συνέβη. Ἐμελλε νὰ διδαχθῇ διὰ πρώτην φορὰν ἐνταῦθα τὸ ὠραῖον καὶ συγκινητικώτατον δράμα τῶν διασήμεων γάλλων δραματοργῶν Dumanoir, A. d'Ennery «ὁ Γεροδεκανεύς» καὶ ἡ χαριεστάτη καὶ εὐφρεστάτη κωμωδία «Ἐνοικιάζεται». Τοῦ λόγου γενομένου περὶ τῶν παρασταθέντων οὐχὶ ἄσκοπον θεωρῶ νὰ συγχαρῶ τὴν διοικητικὴν τῆς «Ἐλπίδος» ἐπιτροπὴν, διότι πάντοτε ἔργα νέα καὶ ἐκλεκτὰ ἀναβιβάζει ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀποφεύγουσα τὴν κατὰ κόρον ἐπανάληψιν τῶν πλειστάκις διδαχθέντων.

Κατὰ τὸ πρόγραμμα ἡ αὐλαία θὰ ἤρθε εἰς τὰς 2½ τῆς ἑσπέρας τουρκιστὶ ἀκριβῶς. Εἰς τὰς 2 εἰσηρχόμην εἰς τὴν εὐρείαν αἴθουσαν τῶν ἠνωμένων σχολῶν Ἀγ. Πάντων, τὴν φωτόλουστον καὶ λίαν κομψῶς καὶ πλουσίως διὰ ταπήτων, σημαιῶν, εἰκόνων καὶ κατόπτρων κεκοσμημένην. Δὲν ὁμοιάζε ψυχρὰν αἴθουσαν θεάτρου μὲ τοίχους γυμνοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον σαλόνι μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ κομψότητος διεσκευασμένον. Εἰς τὸ βάθος τῆς εὐρείας ταύτης αἰθούσης ὑψοῦτο

χαρίεσσα σκηνή καλυπτομένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑπὸ ταπήτων, πρὸ αὐτῆς δὲ ἡ ὀρχήστρα τοῦ μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίωνος», τοῦ χάριματος καὶ σεμνώματος τούτου τῆς πόλεως μας παιανίζει γαργαλιστικώτατον «βάλς» καὶ πληροὶ τὴν αἴθουσαν γλυκέων φθόγγων. Τὸ πλήθος ὅλον ἐν συμπυκνοῦται καὶ ἐντὸς ὀλίγου οὐδεμία θέσις μένει κενή, τοῦ μὲν δεξιοῦ μέρους καταληφθέντος ὑπὸ τοῦ ὠραίου φύλου, τοῦ δὲ ἀριστεροῦ ὑπο τῶν ἀνδρῶν. Ὁλόκληρος ἡ ἀπέραντος αἴθουσα εἶναι ὑπερπλήρης, καὶ αὐτῆς δὲ ὁ εὐρύς διάδρομος, ὅστις ἔχει ἀφεθῆ χάριν ἀνέτου κυκλοφορίας, πληροῦνται. Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ σημειώσω πρὸς ἔπαινον τῶν ενοριτῶν ὅτι οὗτοι λίαν εὐγενῶς παρεχώρησαν τὰς θέσεις των εἰς τοὺς ξένους καὶ οὗτοι διέμειναν ὄρθιοι μέχρι τέλους τῆς παραστάσεως, ἂν καὶ ἐπλήρωσαν τὸ διὰ τὴν ἀθέσιν ὀρισθὲν τίμημα. Πλήθος πάρα πολύ, ἀλλὰ καὶ ἐκλεκτόν. Ὅτι ἐπίλεκτον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πατρίς μας εὐρίσκετο ἐκεῖ, στολίζον τὴν αἴθουσα. Διακρίνομεν ἐν πρώτοις τὴν Α. Ε. τὸν ἀκάματον καὶ δημοτικώτατον ἐνταῦθα στρατιωτικὸν διοικητὴν Χ΄ Βεκήρ πασᾶν, ἀνωτέρους τινὰς ἀξιωματικούς τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος 11 συντάγματος, τὴν Α. Ε. τὸν Μουαβίνην Δασκαλῶφ ἐφέντην, τὸν Μουχασεμπετζήν βέην, τὸν ἀρχιαστυνόμον καὶ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους. Ἐκ τῶν ἡμετέρων θὰ ἦτο πολὺ μακρὸν ν' ἀναφέρω ὀνόματα, ἀρκεῖ μόνον ὅτι ἡ ἐκλεκτικότερα κοινωνία μας, ἔμποροι, τραπεζίται, ἰατροί, δικηγόροι κτλ, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐτίμησαν τὴν παράστασιν ταύτην, οἱ πλεῖστοι πληρώσαντες τὸ διπλάσιον ἢ τριπλάσιον τῆς ὀρισθείσης τιμῆς, ἐκ τῶν προτέρων ὄντες βέβαιοι ὅτι ἡ παράστασις ἤθελε στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀφοῦ ἀνέλαβον αὐτὴν νέοι φιλοπάτριδες καὶ εὐγενεῖς τῆς γενικῆς ἐνταῦθα ἀπολαύοντες ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως. Διὰ νὰ εἶμαι δίκαιος πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι καὶ ἡ εὐγενὴς σύμπραξις τοῦ μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίωνος» οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἔκτακτον συρροὴν τοῦ πλήθους.

Ἡ αὐλαία αἴρεται τῇ ὀρισθείσῃ ὥρᾳ. Θὰ κατεχρώμην τῆς εὐγενοῦς φιλοξενείας σας, ἐὰν προσεπάθουν νὰ ἐξετάσω μίαν πρὸς μίαν τὰς πράξεις, καὶ ἐν πρὸς ἐν νὰ ἀναφέρω τὰ τεμάχια ἅτινα ἐπαιάνισεν ἡ ὀρχήστρα. Ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἡ παράστασις ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὑπῆρξε θρίαμβος διὰ τοὺς ὑποκρινομένους καὶ τοὺς παιανίζοντας, σπανία δὲ ἀπόλαυσις διὰ τοὺς θεατὰς καὶ ἀκροατάς. Ἐν τούτοις θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε ν' ἀναφέρω τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, τὸν θρίαμβον τοῦ ἔλλογ. Δημητρίου Χ΄ Παναγιώτου, ὅστις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γέρω-δεκανέως ἔδειξε σκηνικὴν τέχνην, ὑπόκρισιν φυσικωτάτην, προκαλέσας ἄφθονα τὰ δάκρυα καὶ ἐπανειλημμένα τὰ χειροκροτήματα. Ἐξ ἐπαγγέλματος ἠθοποιὸς θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν ὑπερβῆ κατὰ τὴν ἐντέλειαν τῆς ὑποκρίσεως. Τὰ θερμὰ λοιπὸν συγχαρητήρια τῷ κ. Δ. Χ΄ Παναγιώτῃ. Ἡ κωμῶδία ὑπῆρξε χαριεστάτη, λίαν ἐπιτυχοῦσα ἐπίσης καὶ ἄφθονον προκαλέσασα τὸν γέλωτα. Πάντες ἀπῆλθον κατενθουσιασμένοι ἔκ τε τῆς ἐκτυλίξεως τοῦ δράματος καὶ τῆς κωμωδίας, ἐκ τῆς ὀρχήστρας καὶ τοῦ λαμπροῦ διακόσμου τῆς αἰθούσης.

Δίδων πέρασ εἰς τὴν παροῦσαν μου δίκαιον θεωρῶ ὅπως ἐν πρώτοις συγχαρῶ τοὺς φιλοπροόδους νέους, τοὺς τὴν ὀρχήστραν τοῦ μουσικοῦ «Ἀρίωνος» ἀπαρτίζοντας,

οἵτινες ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι ὑπὸ τὴν ἐμπειρον καὶ ἐπιμελῆ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. G. Franceschetti διεύθυνσιν κατώρθωσαν νὰ μᾶς παρουσιάσουν δυσκολώτατα τεμάχια, ὡς καὶ τὸ Rigoletto κτλ. εἶτα δὲ τοὺς λοιποὺς φιλομούσους νέους κκ. Φλώρον Α. Φλωρίδη, Στ. Σύρμαν, Γ. Λεμονίδην, Σίμον Σιμόπουλον, Παν. Βάρναλην, Μ. Π. Μελισσηνόν, Μιχ. Μοσχόπουλον, Μόσχον Παπαχριστοδοῦλου, Κ. Σύρμαν, κτλ. ὡς καὶ τὰς δεσποινίδας Πολυξένην Κιουρτσῆ καὶ Κλειῶ Βασιλείου, διότι προφρόνως ἀναλαβόντες μετ' ἐπιτυχίας ὑπεκρίθησαν τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς πρόσωπα. Ἄξιοι ἐπίσης ἐπαιῶν εἰσὶν οἱ κκ. Περικλῆς Σταμάτογλου καὶ Σταῦρος Ζωγράφος διὰ τὴν πολύτιμον αὐτῶν σύμπραξιν, ὡς καὶ οἱ μετ' ἐπιτυχίας ἐκτελέσαντες τὸ καθήκον των κοσμήτορες κκ. Νικ. Χατζόπουλος, Κ. Ραδόπουλος, Συμεῶν Χ' Ἀνέστου καὶ ὁ πάνυ εὐγενῶς ἀναδεχθεὶς τὰ καθήκοντα ταμίου κ. Βασίλειος Χρήστου.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς παραστάσεως πολυτελεῖς παρετέθη ἐπίδειπνον (souper) ὑπὸ τοῦ κ. Φλώρου Α. Φλωρίδου, προέδρου τῆς Ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» καὶ τοῦ κ. Ν. Σύρμα, γενικοῦ γραμματέως αὐτῆς εἰς τὰ μέλη τῆς ὀρχήστρας τοῦ μουσικοῦ ὀμίλου καὶ εἰς τοὺς λαβόντες πρόσωπον εἰς τὴν ἐν λόγῳ παράστασιν, ὡς καὶ εἰς τοὺς κοσμήτορας καὶ λοιπούς.

Ὡς εὐχαρίστως πληροφοροῦμαι καὶ ἡ ὑλικὴ ἐπιτυχία εἶναι ἀρίστη, τῶν εἰσπραξέων ἀνελθουσῶν εἰς 35 λ. Τ. περίπου. Πρᾶγμα λίαν σπάνιον, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς καχεκτικῆς καταστάσεως ὑφ' ἣν διατελοῦμεν.

Σημ. συγγραφέως: Οἱ συγγραφεῖς τῶν θεατρικῶν ἔργων εἶναι οἱ Γάλλοι: Francois Philippe Dumanoir (1806-1865) καὶ Adolphe d'Ennery (1811-1899).

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Δεκεμβρίου 1898

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἀποχωρήσαντος τοῦ πατρός μας κυρίου Μ. Ν. Νίκογλου ἀπὸ τοῦ τέως ὁμωνύμου αὐτῷ ἐμπορικοῦ ἡμῶν οἴκου ἀνελάβαμεν ἄνευ ἐκκαθαρίσεως τὴν δι' ἴδιον ἡμῶν λ/σμὸν ἐξακολουθήσιν τῶν εργασιῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν νέαν ἐπωνυμίαν Ἀδελφοὶ Μ. Νίκογλου ὑφ' ἣν ἐλπίζομεν νὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς αὐτῆς καὶ πρὶν καλλῆς διαθέσεως.

Παρακαλοῦντες νὰ λάβητε σημείωσιν τῶν κάτωθι ὑπογραφῶν μας, διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Σαράντα Ἐκκλησίαι τῇ 23 Νοεμβρίου 1898

Ἀδελφοὶ Μ. Νίκογλου

Ὁ Νικ. Μ. Νίκογλου ὑπογρ. Ἀδελφοὶ Μ. Νίκογλου

Ὁ Ἀριστ. Μ. Νίκογλου ὑπογρ. Ἀδελφοὶ Μ. Νίκογλου



Αεροφωτογραφία Σαράντα Εκκλησιών απο το Google Earth Pro.

- 1. Κεντρική Πλατεία
- 2. Μεγάλο Μπαϊρι
- 3. Παρθεναγωγείο
- 4. Αστική Σχολή

- 5. Οικία Δημ. Δοδόπουλου
- 6. Οικία Δημ. Ταυρίδη
- 7. Οικία Οικογένειας Ραδόπουλου

- 8. Οικία Σοφοκλή Τζελέπογλου
- 9. Οικία Κων/νου Κεραμέως
- 10. Εντευκτήριο του Μουσικού Ομίλου "ΑΡΙΩΝ"
- 11. Οικία Αριστ. Χατζηπαρασευκά

- 12. Οικία Κων/νου Χατζηγιαννάκη
- 13. Οικία Ιωαν. Τασσιδίδη
- 14. Οικία Κωστάκη Πολυμένη
- 15. Οικία Γιάγκου Σαράφη

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Ἀπριλίου 1899



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 28 Ἰουλίου 1899

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν ἐξαίροντες τὴν ἐξόχως εὐάρεστον ἐντύπωσιν, ἣν προὔξεν ἡ παρὰ τῆ ἐκεῖ ὁμογενεῖ κοινότητι ἢ διὰ τοῦ Ὄσμανιέ τετάρτης τάξεως παρασημοφόρησις τοῦ διαπρεποῦς βιομηχάνου καὶ προξ. πράκτορος τῆς Γαλλίας κ. Δ. Π. Δοδοπούλου.

Πράγματι ἡ τιμὴ αὕτη εἶναι ἀξία ἀμοιβῆ τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς ὁ κ. Δοδόπουλος παρέχει τῆ ἐγχωρίῳ βιομηχανία, ὡς καὶ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν, ἃς ἐκάστοτε ἀφειδῶς καὶ γενναίως παρέχει εἰς τὰ εὐαγῆ τῆς πόλεως ἰδρύματα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 5 Αὐγούστου 1899

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν ὅτι πρὸ δύο περίπου μηνῶν μεταβὰς εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἐξ Ἀδριανουπόλεως Βούλγαρός τις ἐκ Φιλιππουπόλεως Νικολάκις Νετέλεφ ὀνομαζόμενος αὐτοκαλούμενος δὲ δικηγόρος, ἀλλὰ μὴ φέρων τὴν ἀναγκαίαν ἄδειαν, ἠδυνήθη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ λάβῃ παρὰ τῶν

ἀπατηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀνθρώπων ὑπὲρ τὰ δωδεκακισχίλια γρόσια μεθ' ὃ μίαν πρωίαν ἐγένετο ἄφαντος λάθρα φυγὼν πλησίον που τῆς πόλεως.

Οἱ ἀπατηθέντες τότε ἐπέδωκαν κατ' αὐτοῦ μήνυσιν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. Ὅταν δὲ ὁ ἀπατεὼν τῆ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἐτόλμησε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Σαράντα Ἐκκλησίας, ἀνεγνωρίσθη, συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὠδηγήθη ὅπου ἔδει διὰ τὰ περαιτέρω.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 6 Αὐγούστου 1899

Εἰς Σαράντα Ἐκκλησίας ἀφίκετο, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, ἐκ Νέου Βασιλικοῦ προερχόμενος ὁ καίμακάμης Ριφὰτ βέης ἕνεκα ὑποθέσεώς του, ἔτι δὲ ὀρθίως εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην διορισθεὶς ὁ ἐπὶ τῆς ληξιαρχικῆς ὑπηρεσίας Ἄχμετ Ριφὰτ ἐφέντης.

Ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως γράφουσιν ἡμῖν ἐπαινετικά πράγματα περὶ τοῦ ἐκεῖ εὐδοκίμως λειτουργούντος μουσικοῦ ὁμίλου «Ἀρίωνος», ὅστις τῆ γενναία ὑποστηρίξει τοῦ προξεν. πράκτορος τῆς Γαλλίας κ Δ. Δοδοπούλου καὶ τῆ δραστηρία ἐνεργεία τοῦ ἰδρυτοῦ κ. Φλώρου Α. Φλωρίδου, προήχθη ἱκανῶς ἐν ὀλίγῳ σχετικῶς χρόνῳ.

Σήμερον, Παρασκευῆν, ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν ὁ νέος μητροπολίτης Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Κωνσταντῖνος.

Ἡ Δημογεροντία Σαράντα Ἐκκλησιῶν πέμπει ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἐπόμενον ἐπίσημον αὐτῆς ἔγγραφον περὶ τοῦ τέως μὲν ἐπισκόπου Ροδοστόλου νῦν δὲ Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτσης κ. Κωνσταντίνου.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Θλίψις βαθεῖα κατέλαβε πάντα τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Κοινότητος, εὐθὺς ὡς ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι ὁ προσφιλὴς ἡμῶν ἐπίσκοπος Ἄγ. Ροδοστόλου κ. Κωνσταντῖνος προαχθεὶς εἰς Μητροπολίτην Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ἔμελλεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ καταλίπῃ τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ἡ θλίψις ἡμῶν αὕτη εἰ καὶ ἐμετριάσθη πως ἐκ τῆς δικαίας χαρᾶς τοῦ ὅτι εἶδομεν ἀναγνωριζόμενας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὑπῆρξεν τοσοῦτον μεγαλειτέρα ὅσον ὁ ἀπερχόμενος ἀφ' ἡμῶν ἀρχιερεὺς συνήνου ἐν ἑαυτῷ καθ' ὅλως ἐξαιρετικὸν τρόπον πάσας τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, δι' ὧν πνευματικὸς τις

ἀρχηγὸς δύναται νὰ δεσμεύσῃ καὶ προσελκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν τὸ ποιμνιὸν του. Χρηστός, συνετός, φιλόμουσος, ἀφιλοκερδῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἐκτίσατο τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν οὐ μόνον τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κοινοτήτων τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὥστε νῦν ἀπερχόμενος καταλείπει ὀπισθεν αὐτοῦ μνήμην ἀρίστην τῶν ἀρετῶν καὶ πλεονεκτημάτων αὐτοῦ παρ' ἅπασιν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, οἵτινες νομίζουν ὅτι οὐδέποτε θέλουσι τύχει τοῦ λοιποῦ τοιοῦτου ἱεράρχου. Τὰ αἰσθήματα ταῦτα συμεριζομένη καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Δημογεροντία, ἡ ἐπὶ τριετίαν καὶ πλέον μετ' αὐτοῦ συνεργασθεῖσα καὶ μάλιστα τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐκτιμήσασα, σπεύδει ὅπως εὐχαριστήσῃ καὶ δημοσίᾳ τῆ Α. Π. διὰ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς παρέσχε τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι, συγχαίρει δὲ συνάμα τῇ ἀληθῶς εὐτυχεῖ ἐπαρχία Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ἣτις ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α. Π. ἐκτίσατο πρότυπον ἀρχιερέως κατανοοῦντος ἄριστα τὸν ὑψηλὸν αὐτοῦ προορισμὸν καὶ δυναμένου διὰ τῆς συνέσεως Αὐτοῦ καὶ πολιτικῆς περινοίας νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύῃ κάλλιστα τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας του.

Ἡ ὀρθόδοξος ἑλλ. δημογεροντία 40 Ἐκκλησιῶν
Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 25 Ἰουλίου 1899.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 17 Αὐγούστου 1899

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν ὅτι αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καταπεσοῦσαι εὐεργετικαὶ βροχαὶ μεγάλως ὠφέλησαν τὰς ἀμπέλους, ὧν τὸ προῖδον κατὰ ποσότητα προμηνύεται ἱκανοποιητικόν, ἂν δὲ ὁ καιρὸς ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι εὐνοϊκὸς ὅπως ἦτο καὶ κατὰ ποιότητα οἱ οἴνοι θὰ ὦσιν ἄριστοι καὶ περιζήτητοι ὑπὸ τῶν Γάλλων.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 4 Σεπτεμβρίου 1899

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀπὸ 27 Αὐγούστου.

Ἡ ἐφετεινὴ ἀφορία εἶναι γνωστὴ· οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο νὰ αἰσθάνωνται τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς καὶ ἀναφερόμενοι ζητοῦσιν, ὅπως ἄλλοτε καὶ νῦν, νὰ παράσχῃ αὐτοῖς ἡ κυβέρνησις ἀρωγὴν, ἵνα ἔχωσι τι πρὸς σπορὰν καὶ διάθρεψιν τῶν οἰκογενειῶν των. Ἡ δικαία αὐτῶν αὕτη αἴτησις ἐλπίζομεν ὅτι θέλει τύχει τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἵνα μὴ καταληφθῶσιν οὗτοι ὑπὸ ἐνδείας σπόρου, ὅτε ἀρχεται ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς, ἡ δὲ ἐποχὴ αὕτη εἶναι ἐγγὺς καὶ πρέπει ταχεῖα νὰ καταβληθῇ ἐνέργεια πρὸς παροχὴν σπόρου καὶ πρόληψιν τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀροτήρων ζώων, ὡς ἐνιαχοῦ παρατηρήθη. Ὡς δὲ πληροφοροῦμεθα, ἡ Νομαρχία Ἀδριανουπόλεως πληροφορηθεῖσα τὴν ἀνάγκην ταύτην, διέταξεν τοὺς ἀρμοδίους νὰ ἐνεργήσωσι ταχέως πρὸς παροχὴν σπόρου τοῖς γεωργοῖς καὶ

νὰ μὴ ἐπιδείξωσιν ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν ἐκ μέρους των. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄφει τὸ ἐπιτακτικὸν τῆς ἀνάγκης τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς διευθύνσεως νὰ μὴ περιορίζωσιν εἰς τὴν γνώμην καὶ κρίσιν, ἣν σχηματίζουν ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιμελοῦς ἐξακριβώσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου.



TAXYΔΡΟΜΟΣ, 11 Σεπτεμβρίου 1899

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῆ 21η Αὐγούστου 1899.

Ἐν ἐξαιρετικῇ λαμπρότητι καὶ ἀπεριγράπτῳ ἐνθουσιασμῷ ἐωρτάσθη παρ' ἡμῖν καὶ ἐφέτος ἡ ἐπετηρὶς τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου. Πάντες ἀνθημιλλῶντο ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῆς πρὸς τὸν σεπτὸν Ἄνακτα ἀπείρου εὐγνωμοσύνης αὐτῶν, σπεύδοντες τὴν ἡμέραν πρὸς τὸ Διοικητήριον, τὴν δὲ νύκτα φωταγωγοῦντες τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ καίοντες βεγγαλικά φῶτα καὶ πυροτεχνήματα. Ἡ πόλις ἦτο σημαιοστόλιστος καὶ τὴν νύκτα λαμπρῶς πεφωταγωγημένη. Διεκρίνοντο ἰδίᾳ διὰ τὸν ἄπλετον φωτισμὸν τὸ Διοικητήριον, οἱ στρατῶνες, τὸ νοσοκομεῖον, ἡ οἰκία τοῦ διοικητοῦ, ἡ οἰκία τοῦ ἐριτίμου Κυρ. Δ. Δοδοπούλου, κ.λ. Ὁ μουσικὸς ὄμιλος «Ἀρίων» δὲν ὑστέρησε καὶ ἐφέτος ἐν τῇ ἐξωτερικεύσει τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτοῦ. Ἡ ὀρχήστρα αὐτοῦ τὴν μὲν ἡμέραν ἐπαιάνισεν ἐν τῷ Διοικητηρίῳ καὶ τοῖς στρατῶσι, τὴν δὲ νύκτα πρὸς τορωτέραν ἐκδήλωσιν τῆς τῶν εὐγνωμόνων αἰσθημάτων τῶν μελῶν τοῦ Ὀμίλου ἀνέκρουε μέχρι προκεχωρηκυίας ὥρας διάφορα μουσικὰ τεμάχια ἐπὶ φωτολούστου ἐξέδρας, ἀνεγερθείσης δαπάνῃ τοῦ Ὀμίλου ἐν τῇ κεντρικῇ πλατεῖα.

Περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου σωματείου δίκαιον, διδομένης περιστάσεως, εὐφημος νὰ γίνηται πάντοτε λόγος, καθ' ὅσον τὰ μέλη τελεσφόρως ἐργάζονται χάρις εἰς τὴν ἄοκνον δραστηριότητα τῆς διοικητικῆς αὐτοῦ ἐπιτροπῆς. Καὶ ἀπόδειξις ἡ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ὑποστήρηξις ἧς τυγχάνει ἐκ μέρους τῶν ἐγκρίτων ἡμῶν συμπολιτῶν. Οὕτω οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς πόλεώς μας κ. Κ. Δ. Δοδόπουλος κατὰ τὴν ἐνταῦθα ὀλιγοήμερον διαμονὴν του ἐδωρήσατο τῷ ὀμίλῳ τέσσαρας ὀθωμανικὰς λίρας ὡς ἀπαρχὴν εὐρυτέρων ἐν τῷ μέλλοντι δωρεῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἔλλειψις ἐπισκόπου ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἤρξατο ἤδη γιγνομένη ἐπὶ μᾶλλον ἐπαισθητῇ. Μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ἀρχεται ὁ τρυγητὸς καὶ ἐπομένως γενήσεται καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς δεκάτης τῶν σταφυλῶν. Εἰσερχόμεθα λοιπὸν εἰς μίαν τῶν ἐποχῶν, καθ' ἃς ἀναγκαιοτάτη ἀποβαίνει ἡ παρουσία ρέκτου, νομομαθοῦς καὶ

ἐγκρατοῦς τῆς ἐπισήμου γλώσσης ἐπισκόπου, οἷος ὁ ἀπελθὼν ἅγιος Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ὁ ἀμέριστος τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν οὐ μόνον τῶν ὁμογενῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοεθνῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εὐδοκίμου ὑπερτριετοῦς ποιμαντορίας αὐτοῦ κτησάμενος. Ἀφίνομεν ὅτι καὶ ἕτερος, ἀνεξαρτήτως τῶν συμφερόντων τοῦ τμήματος ἡμῶν λόγος, χρήζων ἰδιαιτέρας μελέτης καὶ προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἡ ἀνάθεσις πολλῶν ὑποθέσεων τῶν μητροπόλεων Βιζύης καὶ Σωζοαγαθουπόλεως ὑπὸ τῶν οἰκείων μητροπολιτῶν τῶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τῇ ἔδρᾳ τῆς διοικήσεως, διαμένοντι ἐπισκόπῳ, συνηγορεῖ οὐκ ὀλίγον, ἂν μὴ περὶ ἄλλου τινός, πάντως ὅμως ὑπὲρ τῆς ὅσον οἷόν τε ταχείας ἀποστολῆς ἱκανοῦ ἐπισκόπου. Πάντα ταῦτα δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν ἡ Μ. Ἐκκλησία μετὰ τοῦ ἐπικυριάρχου ἁγίου Ἀδριανουπόλεως καὶ μεριμνήσει περὶ ταχείας καὶ καταλλήλου ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀπελθόντος πεπνυμένου ὄντως ἀρχιερέως.



Εικ. 21: Η εσωτερική σκάλα στο σπίτι του ιατροῦ Δημ. Ταυρίδη.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 18 Σεπτεμβρίου 1899

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν:

Μετὰ χαρᾶς ἀνέγνωμεν ἐν τῷ ἀξιότιμῳ ὑμῶν φύλλῳ τῆς 13ης ὁδεύοντος τὴν ὑπὸ τῆς σεβ. αὐτοκρ. κυβερνήσεως βράβεισιν τοῦ ἐνταῦθα δημαρχιακοῦ ἱατροῦ Λεῶν ἐφέντη Ἀστζιὰν διὰ τοῦ παρασήμου Μετζητιέ τετάρτης τάξεως, διὰ τὴν πιστὴν

ἐκπλήρωσιν τῶν υψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων πρὸς πάντας ἐν γένει τοὺς ἀσθενεῖς καὶ διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἐπιμέλειαν, ἀφοσίωσιν καὶ φιланθρωπίαν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἱατρικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος. Συγχαίροντες ὅθεν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ αὐτοκρατορικῇ ἐκτιμήσει, εὐχόμεθα αὐτῷ ἀπὸ καρδίας ἐπίτευξιν ἐνδείξεων ἀνωτέρων τιμῶν ὑπὸ τῆς λαοσωτηρίου καὶ φιλολάου σεβαστῆς ἡμῶν κυβερνήσεως.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 21 Σεπτεμβρίου 1899

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ χρηστοῦ καὶ διὰ πολλῶν προσόντων πεπρωκισμένου νέου κ. Ἀλεξ. Χ΄ Σταύρου, διευθυντοῦ τῶν γραφείων τοῦ ἐριτίμου κ. Δ. Δοδοπούλου, μετὰ τῆς πολυθελγήτρου καὶ ἐπιλεπτότητι μορφώσεως διακρινομένης δεσποινίδος Δεσποίνης, θαλεροῦ βλαστοῦ μιᾶς τῶν ἐγκριτοτέρων οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας, τοῦ φιλογενοῦς καὶ ἐπιφελέστατα ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας δρῶντος ἀξιότιμου κ. Ἀπ. Φλωρίδου. Ἐπὶ τῷ εὐφροσύνῳ τούτῳ γεγονότι συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας τῷ εὐαρμόστῳ ζεύγει ὡς καὶ πᾶσι τοῖς οἰκείοις, εὐχόμεθα ὅπως ταχὺς ὁ ὑμέναιος συζεύξη αὐτὸ διὰ τῶν ἀρρήκτων αὐτοῦ δεσμῶν.



TAXYΔΡΟΜΟΣ, 24 Σεπτεμβρίου 1899

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν:

Πάνυ εὐφροσύνως καὶ ἐν εὐρυτάτῳ συγγενῶν καὶ φίλων κύκλῳ ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 12 τρέχοντος ἐν Σκεπαστῷ οἱ γάμοι τοῦ εὐέλπιδος καὶ ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων κ. Ἀγγελᾶκη Πολυχρονιαδου μετὰ τῆς εὐ ἡγμένης δεσποινίδος Πηνελόπης Ψυχιδᾶ. Τὴν τελετὴν ἐλάμπρυνε διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς ἡ Α. Σ. ὁ ἅγ. Ἀδριανουπόλεως κ. Κύριλλος προσκληθεὶς αὐτόσε ἐπὶ τούτῳ.

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ Σκεπαστοῦ σημειῶ ὅτι ἡ κωμόπολις αὕτη, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 400 οἰκίας καὶ ἐκτισμένη ἐπὶ τῶν χαριστάτων τοῦ Μικροῦ Αἵμου κλιτύων, ἐπιδεικνυσῶν δύο ἐν αὐτῇ ὑψηλοτέρας κορυφάς, τὸν Μαχγιὰν καὶ τὸ Καραμάνιον, ἐξ οὗ ὁ ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς δύναται νὰ ἐπισκοπήσῃ πόρρω ἀπέχοντα σημεία, οἷον τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὸν Βόσπορον, τὸ Ἴερὸν Ὄρος καὶ ἄλλα, διακρίνεται ἰδίως διὰ τὰ φιλόμουσα καὶ φιλογενῆ αἰσθήματα τῶν κατοίκων αὐτῆς, διατηρούντων ἐξάτακτον Ἀστικὴν Σχολὴν, μετ' αὐτοτελοῦς Παρθεναγωγείου. Ἡ

αύστηρότης και έλληνοπρέπεια τών ήθών παρ' αυτοίς είναι παραδειγματική. Δυστυχώς όμως και εκεί έπεισαγομένη ή χλιδή κατακτά όλονιν έδαφος.

Τήν κωμόπολιν άφθόνως άρδεύει πολυχεύμων πηγή, πέντε λεπτά βορείως αυτής κειμένη, έν θέσει χλοερᾶ και μαγευτική, και όνομαζομένη «Κοῦκκος». Ανατολικώς δέ και έξωθεν αυτής, υπό τήν σκιάν γηραιᾶς άλλ' έπιβλητικής πτελίας, ής ό κορμός έχει διάμετρον 2 ½ μέτρων, εύρίσκεται βρύσις υπό τήν έπωνυμίαν «Καμαρῆ Ψυχιδα».

Προσέτι πλείστα άλλα εύαγῆ οίκοδομήματα, οίον ναοί, μοναστήρια, έντός και έκτός τής κωμοπόλεως διασκορπισμένα, άξιοπρεπώς υπό τών κατοίκων έφορεύονται.

Περαίνων τās πληροφορίας ταύτας, έπιπροσθέτω τās θερμάς εύχάς μου όπως οί νεόνυμφοι διάγωσι βίον άνέφελον και άποβῶσι παράγοντες πολύτιμοι έν τῇ κωμοπόλει ταύτη, έξ ής πᾶς έπισκέπτῃς τās άρίστας τών έντυπώσεων άποκομίζει.



Εικ. 22: Ο Κωνσταντίνος Γ. Κεραμεύς στο σπίτι του Δημ. Ταυρίδη στις Σαράντα Εκκλησιές, 9 Ιουνίου 2019.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Φεβρουαρίου 1900

Έκ Σαράντα Εκκλησιών γράφουσιν ημίν.

Πανηγυρικώτατα έωρτάσθη ή Δευτέρα έπέτειος του μουσικού όμίλου «Άρίονος» τῇ 16ῃ υπερμεσοῦντος, δι' άρχιερατικής λειτουργίας και ιδίας τελετῆς έν τῇ αίθούσῃ του Νηπιαγωγείου τήν πρωϊαν, δια συναυλίας δέ τήν έσπέραν. Τόν πανηγυρικόν έξεφώνησεν ό σχολάρχης κ. Σταμ. Ψάλτης, όμιλήσας περι τής σχέσεως μουσικής και ποιήσεως. Τό πρόγραμμα τής συναυλίας ήτο πλούσιον και ποικίλον,

έξετελέσθη δέ μετ' έπιτυχίας, ζωηρῶς χειροκροτηθείσης. Κατεκίηλουν έξ ύπαμοιβῆς μέχρι τῆς 7ῆς ώρας τῆς νυκτός τήν άκοήν του έκλεκτου άκροατηρίου, έν ᾧ δαφιλωῶς άντεπροσωπεύετο τό ώραϊον φύλον, ή όρχήστρα δια τών έκλεκτῶν και κλασικῶν τεμαχιών της και ή έστουντιαντίνα μετὰ του έν παντι καλῶ συνεργούντος κ. Δημ. Χ' Παναγιώτου, άδοντο, τῇ συνοδείᾳ αυτής καλλιμόλπους μονωδίας, αίτινες συγκινήσασαι τό άκροατήριο προούκάλεσαν επαινετικά χειροκροτήματα. Κωμικοί δέ μονόλογοι, οίος «Όποιος φυλάγει τὰ ροῦχα του» του Άννίνου, άπαγγελθέντες λίαν έπιτυχῶς υπό του κ. Θεολ. Βαφείδου, διέχυσαν άπλετον τόν γέλωτα.

Τήν συναυλίαν έτίμησε δια τής παρουσίας του και ή Α. Ε. ό λίαν δημοφιλῆς στρατιωτικός ήμῶν διοικητής Βεχμπῆ πασᾶς.

Ότι τό σωματεϊον τουτο έπιτυχῶς έργάζεται άπεδείχθη πλέον τρανῶς και εύλογοι ώς έκ τούτου αί συμπάθειαι, ᾧν άπολαύει έκ μέρος τών συμπολιτῶν μας. Μικρόν δείγμα τών συμπαθειῶν τούτων και τῆς πρὸς ύποστήριξιν παντός καλοῦ έφέσεως πολλῶν έκ τών συμπολιτῶν μας δύναται νά χρησιμεύση ή τελευταία έκ δύο λιρῶν πρὸς τόν 'Άρίονα' δωρεᾶ του άξιότιμου κ. Ματζ. Ι. Κοκκίνου ώς και έτέρα ισόποσος τοιαύτη του φερέλπιδος αυτού υίου κ. Γεωργίου.

Γενομένων προχθές τών άρχαιρεσιῶν του όμίλου έξελέγησαν πάλιν οί αυτοί: ήτοι Φλωρος Φλωρίδης πρόεδρος, Α. Δοξιάδης αντιπρόεδρος, Νικόλ. Σύρμας ταμίας, Πέτρος Χ' Πέτρογλους έφορος, Γ. Παπαδόπουλος και Θεολ. Βαφείδης γραμματεῖς πάντες καλοί και φιλότιμοι νέοι, εις οὖς εύχόμεθα έπιτυχίαν και κατὰ τήν νέαν αὐτῶν σταδιοδρομίαν.

Τό νέον έτος άνέτειλεν ευοίωνον και ευτυχές δια τινα έκ τών διακεκριμένων μελῶν τής κοινωνίας μας δωροφορήσαν αυτοίς ανά μίαν ώραϊαν μνηστήν. Οὕτως ό άξιότιμος κ. Δ. Ταυρίδης, ιατρός άπολαύων τῆς γενικῆς άγάπῃς και έπωφελῶς έν τοῖς καθ' ήμᾶς πράγμασι δρῶν, έμνηστεύθη τήν δια πολλῶν προσόντων πεπροικισμένην δεσποινίδα Μαρίκαν Θ. Σύρμα, ό δ' εύελπις κ. Ναπολ. Κόκκινος, ιατρός έπίσης, τήν δεσποινίδα Δάφνην Σακελλαρίδου, νέαν μετὰ πολλῶν χαρίτων. Τέλος δέ ό έν τῇ άγορᾷ μας διακρινόμενος κ. Συμεών Χατζανέστης τήν δεσποινίδα Έλένην Ραδοπούλου, νέαν έπίσης δια πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένην. Τῇ τριάδι τών ευαρμόστων τούτων ζευγῶν εύχόμεθα ταχεϊαν τήν στέψιν, ὄλβιον δέ τόν συζυγικόν βίον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Ιουλίου 1900

ΛΗΣΤΟΠΡΑΞΙΑ

Έκ Σαρανταεκκλησιῶν ήγγέλθη ημίν ότι τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ό αυτόθι ιατρός κ. Κωνσταντίνος Κεραμεύς, έξελθὼν έφιππος εις περίπατον μέχρι τῆς κόμης 'Ηρακλίτσας, ώραν άπεχούσης τῶν Σαρανταεκκλησιῶν, συνελήφθη υπό έξ άγνωστων, ώπλισμένων δια μαρτίνη. Οί λησταί ήνάγκασαν τόν αίχμάλωτον νά γράψη πρὸς τήν οικογένειάν του, όπως άποστείλῃ πρὸς λύτρωσιν αυτού τέσσαρας χι-

λιάδας λιρών, εἶτα δὲ πέμφαντες τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὸν ἵππον εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγαγον τὸν κ. Κεραμέα εἰς τὰ ὄρη.

Τὸ γεγονός προὔξηνσε λυπηροτάτην αἴσθησιν ἐν τῇ πόλει, ὅπου ὁ κ. Κεραμεὺς ἀπολαύει γενικῶν συμπαθειῶν, μόνη δὲ ἡ ἐλπίς ὅτι ἔγκαιρος καὶ δεξιὰ ἐνέργεια τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀρχῶν θ' ἀπαλλάξῃ τῶν χειρῶν τῶν κακούργων τὸν χρηστὸν καὶ χρησιμώτατον πολίτην, παραμυθεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τοὺς συγγενεῖς καὶ συμπολίτας αὐτοῦ.

Ἐν γένει δὲ ἐκφράζεται ἡ πεποίθησις ὅτι τὸ θλιβερόν τοῦτο γεγονός θὰ παράσχη ἀφορμὴν εἰς δραστηρίαν ἐνέργειαν πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ἐν τῷ τμήματι ἐκείνῳ ἀπὸ τινος ἀπειλούσης τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ τὰς ἐργασίας τῶν κατοίκων ἐμποδιζούσης ληστείας.



Εικ. 23: Κωνσταντῖνος Ι. Κεραμεὺς. Ἐφιππος στο κόκκινο ἀλόγό του, κατὰ τις επισκέψεις του σε ασθενεῖς.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 12 Ἰουλίου 1900

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΕΡΑΜΕΩΣ

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι, κατὰ τὰς ἡμετέρας ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν πληροφορίας, ὁ ὑπὸ τῶν ληστῶν πλησίον τῆς πόλεως συλληφθεὶς ἰατρὸς κ. Κωνστ. Κεραμεὺς ἀπελύθη ὑπὸ τῆς συμμορίας καὶ σώος καὶ ὑγιὴς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Ἰουλίου 1900

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἐπιστέλλονται τὰ ἐξῆς περὶ τῆς γνωστῆς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἀπαγωγῆς τοῦ ἰατροῦ κ. Κεραμέως, οὗτινος ἐγράψαμεν τὴν ἀπόλυσιν, γενομένην κατόπιν δραστηρίας καταδιώξεως τῶν κακούργων ὑπὸ στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

Οἱ δρᾶσται τῆς θρασείας ταύτης ληστοπραξίας ἦσαν ὁ παντοπώλης Δημήτριος, ὁ Λάμπρος καὶ ἕτεροι τινὲς διαφεύγοντες νῦν τὰς χεῖρας τῶν ἀρχῶν. Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Δημητρίου δοθείσας πληροφορίες, ἡ συμμορία εἶχεν ἀναφανῆ πρὸ εἴκοσι πέντε περίπου ἡμερῶν κατὰ τὴν θέσιν Πινάρ Χισάρ. Καταδιωχθεῖσα ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων ἔφυγεν ἐντεῦθεν εἰς ἄγνωστον διεύθυνσιν. Συγκειμένη ἐκ τεσσάρων ληστῶν, ἀνεφάνη ἐσχάτως παρὰ τὰ ὄρη Σαζαρέ, ἔνθα ὁ ρηθεὶς Λάμπρος ἔσχε συνέντευξιν μετ' αὐτῶν. Ἐκεῖ ἀπεφασίσθη μετὰ τῶν ἢ εἰς τὰ ὄρη ἀπαγωγῆ πλουσίου χριστιανοῦ. Οἱ λησταὶ ἔμελλον νὰ ἀναμείνωσι παρὰ τὸ ἐκεῖ πλησίον ἀγίασμα. Ἐκτοτε ὁ Δημήτριος καὶ ὁ Λάμπρος ἔσχον ἐπανειλημμένας συνεντεύξεις μετὰ τῶν ληστῶν πληροφοροῦντες αὐτοὺς περὶ τῶν γενησομένων.

Τὴν 4ην Ἰουλίου ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Κεραμεὺς, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ὑπηρετὴν αὐτοῦ ἐν φαρμακείῳ τῆς πόλεως εἶπεν αὐτῷ τι αὐθήμερόν θὰ μετέβαινεν εἰς τὸ παρὰ τὴν πόλιν ἀγίασμα. Ὁ ἐκεῖ τυχαίως παρευρεθεὶς Λάμπρος παρέλαβε τὸν Δημήτριον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ μετέβησαν εἰς τὸ καταφύγιον τῶν ληστῶν, εἰδοποιήσαντες τούτους περὶ τῆς προθέσεως τοῦ ἰατροῦ. Οὗτος μεταβάς κατόπιν εἰς τὸ ἀγίασμα, συνελήφθη καὶ ἀπήχθη εἰς τὰ ὄρη οἱ λησταὶ ἐζήτησαν 4,000 λίρας. Χάρις ὅμως εἰς τὰς δραστηρίους καταδιώξεις τῶν ἀρχῶν ὁ αἰχμάλωτος ἀπελύθη, συνελήφθησαν οἱ δύο συνένοχοι λησταί, ἐλήφθησαν δὲ πάντα τὰ μέτρα πρὸς σύλληψιν καὶ τῶν λοιπῶν κακούργων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Ἰουλίου 1900

Περὶ τοῦ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἰατροῦ κ. Κεραμέως, τὸν ὁποῖον οἱ λησταὶ πρότινων ἡμερῶν ἀπέλυσαν, πληροφορούμεθα ὅτι οὗτος εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ συμμορίας ἀποτελουμένης ἐκ πέντε Βουλγάρων καὶ ἑνὸς Ἀρμενίου. Καθὰ δὲ λέγουσιν, οἱ λησταὶ εἶχον ὅλα τὰ εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν χρειώδη, καὶ φάρμακα ἔτι, ὧν χρῆσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀσθενήσαντος ἰατροῦ αἰχμαλώτου. Χάρις εἰς τὰ δραστήρια μέτρα τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδίως τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ νομοῦ ἐλπίζεται μετὰ βεβαιότητος ὅτι πάντες ταχέως θὰ συλληφθῶσι.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Αύγουστου 1900

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν ἀπὸ 31 Ἰουλίου.

Τῆ χθές, Κυριακὴν, 30 λήξαντος, εὐοίωνοι ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Συμεὼν Χατζανέστου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Α. Ραδοπούλου, εὐλογηθέντες ὑπὸ τῆς Α. Θεοφ. τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀνθίμου ἐν στενῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων. Τῷ εὐαρμοστόῳ ζεύγει εὐχόμεθα ὄλβιον καὶ ἀνέφελον τὸν συζυγικὸν βίον.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 12 Ἰανουαρίου 1901

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου:

Εὐφρόσυνον γεγονός συνήγειρε χθές τὴν ἐκλεκτοτέραν κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας, σπεύδουσαν νὰ συγχαρῆ τὰς δύο ἐνδιαφερομένας οἰκογενείας διὰ τοὺς ἀφ' ἐσπέρας τελεσθέντας ἀρραβῶνας τοῦ καλλίστου καὶ διακεκριμένην ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγορᾷ θέσιν κατέχοντος κ. Χρήστου Θ. Δοδοπούλου μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ διὰ πολλῶν φυσικῶν τε καὶ ἐπικτήτων προτερημάτων πεπρωτισμένης δεσποινίδος Ἐριφίλης Ι. Κοκκίνου. Οὕτω μέλλουσι νὰ συνδεθῶσι διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ Ἵμεναίου βλαστοὶ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ ἐκλεκτοτέρων οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας λόγῳ πλούτου, ἀγωγῆς καὶ κάλλους καθότι ὁ μὲν νέος, υἱὸς ὦν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Θεοδ. Δοδοπούλου, εἶναι ἀνιψιὸς τοῦ φιλογενοῦς κ. Δημ. Δοδοπούλου, ἡ δὲ νέα, θυγάτηρ οὖσα τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ι. Μ. Κοκκίνου, εἶναι ἐγγονὴ τοῦ γνωστοῦ Τραπεζίτου κ. Ματζαρ. Κοκκίνου.

Μετὰ τὸν βροχερὸν διελθόντα Νοέμβριον, ὁ Δ/βριος ἔκαμεν ἀληθῶς φθινοπωρινὰς ἡμέρας εἰς βαθμὸν νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἀναμένομεν καὶ χειμῶνα. Τὴν 20ὴν ὅμως αὐτοῦ ὁ καιρὸς αἴφνης μετετρέπη εἰς παγετώδη καὶ ἡ πίπτουσα βροχὴ ἐπεκρυσταλοῦτο ὡς δι' ἕλου καλύψασα τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας εἰς ἱκανὸν πάχος. Ἐκτοτε ὡς καὶ εἰς πλεῖστα ἄλλα μέρη ἐξηκολούθησεν αὐξάνουσα ἡ δριμύτης καὶ ἀγριότης τοῦ καιροῦ μετὰ σφοδροῦ ἀέρος καὶ χιόνος, διακόψασα τὰς μετὰ τῶν περιχώρων συγκοινωνίας καὶ ἐκ τῶν πεδινῶν ἔτι μερῶν, ἐπὶ τινὰς δὲ ἡμέρας καὶ αὐτὴν τὴν κυκλοφορίαν τῶν αὐτοκρατ. Ταχυδρομείων, ἕνεκα τοῦ ἐπικινδύνως ὀλισθηροῦ τῶν ὁδῶν. Οὕτως ἡ καύσιμος ὕλη, καίτοι ἀφθονοῦσα ἐνταῦθα, μὴ δυναμένη νὰ εἰσαχθῆ, ὑπερετιμήθη ἀρκούντως ἐν συγκρίσει ἄλλων παρομοίων ἐποχῶν, τῶν δὲ χωρικῶν μὴ δυναμένων νὰ κατέλθωσι διὰ τὰς ἐπιταῖς ἐορταῖς ἀγορὰς τῶν, παρημποδίσθη λίαν τὸ ἐπιτόπιον ἐμπόριον πρὸς ἐπίτα-

σιν τῆς ὑφισταμένης ἄλλως τε καχεξίας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ ἐφετεινὸς χειμῶν ἦπιος ἐν ἀρχῇ ἐπῆλθε δριμύτατος καὶ ἐπιβλαβέστατος εἰς τὰς κατωτέρας πρὸ πάντων τάξεις τοῦ λαοῦ. Ὑπὸ τοιαύτας δὲ συνθήκας διήλθομεν τὰς κοσμοσωτηρίους ἐορτὰς μὲ πλεῖστα ὅσα κατάγματα χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ἐκδορὰς προσώπου τῶν πολυπληθῶν πεσόντων ἐπὶ τοῦ ὀλισθηροῦ ἐδάφους, μὲ καλοὺς δὲ οἰωνοὺς διὰ τὴν γεωργίαν τοῦ ἀρξαμένου ἔτους.

Εὐτυχῶς ὁ καιρὸς ἀπὸ χθές ἐγένετο ἦπιος καὶ ἤρξαντο ἀναλυόμενοι οἱ τὰς ὁδοὺς καλύπτοντες πάγοι καὶ χιόνες, καὶ ἂν τοιοῦτος ἐξακολουθήσῃ, θὰ δυναθῶσι νὰ κατέλθωσι οἱ ἀπὸ 20ημέρου ἀποκλεισθέντες κάτοικοι τῶν ὄρεινῶν πέριξ χωριῶν, τοῦθ' ὅπερ πάντες εὐχόμεθα πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνακούφισιν τῶν πενομένων τάξεων τοῦ λαοῦ.



Εἰκ. 24: Μουσικὸς Ὀμιλὸς «Ἀρίων» 1898.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7 Φεβρουαρίου 1901

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 24ῃ Ἰανουαρίου 1901:

Μεγαλοπρεπῶς ἐπανηγύρισε τῆ 14 λήγοντος ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν μουσικὸς ὄμιλος «Ἀρίων» τὴν Γ' αὐτοῦ ἐπέτειον ἐορτὴν. Μετὰ τὴν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ, τὰ μέλη τοῦ ὀμίλου μετὰ τοῦ ἐπισκόπου ἀγ. Ροδοστόλου καὶ οὐκ ὀλίγοι τῶν συμπολιτῶν, ἐν οἷς διεκρίνετο ὁ μεγάλτιμος κ. Δ. Δοδόπουλος, ἐκ τῶν προστατῶν αὐτοῦ, ἐπορεύθησαν τῶν χορῶν φαλλόντων καθ' ὁδόν, εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον, οὗ ἡ εὐρεῖα αἴθουσα ἦν φιλοκάλως διὰ σημαιῶν, ταπήτων καὶ εἰκόνων ἐστολισμένη. Μετὰ σύντομον μὲν, ἀλλὰ καλλιεπῆ καὶ διὰ

γλαφυρών φράσεων και ωραίων παραβολών διηγησιμένη έκθεσιν τοῦ προέδρου κ. Φλ. Φλωρίδου, ὁ διευθυντῆς τῆς κεντρικῆς σχολῆς κ. Στ. Ψάλτης ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν πραγματευθεὶς μὲ τὴν ἰδιάζουσαν αὐτῷ χάριν καὶ συντομίαν περὶ τῆς γυμναστικῆς παρὰ τοῖς ἔλλησιν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐσχάτως παρατηρηθείσης τάσεως τοῦ ὁμίλου πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς.

Ὁ πρόεδρος ἐν τῇ ἐκθέσει του δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων παραστήσας ὅτι δέον ὁ Ὅμιλος νὰ θεωρῆται οὐχὶ ὡς εἶδος τι πολυτελείας, ὡς τινες ἐνασμενίζονται νὰ τὸν ἀποκαλῶσιν, ἀλλ' ἀνάγκης καὶ δὴ μεγίστης, ἀφοῦ, καταστάς ἐντευκτῆριον τῶν νέων, χρησιμεύει ὡς σχολεῖον αὐτῶν ἐξευγενίζων τὴν ψυχὴν διὰ τῆς μουσικῆς, μορφῶνων τὸν νοῦν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ του ἐφημερίδων, περοδικῶν καὶ διαφόρων ὠφελίμων βιβλίων καὶ ἐξυγιαίνων τὸ σῶμα διὰ τῆς γυμναστικῆς, συνεκίνησε τὰ μέγιστα πάντας, οὐχὶ ἄνευ λύπης ἐνωτισθέντας τὴν ὑπαρξίν ἐλλείμματος, ἔστω καὶ μικροῦ, ἐν τῷ προὑπολογισμῷ τοιοῦτου ἐκπολιτιστικοῦ σωματείου, δι' ὃ ἐγερθεὶς ὁ φιλογενῆς ἡμῶν συμπολίτης κ. Δ. Δοδόπουλος καὶ ἐπικροτήσας εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου λεχθέντα προσήνεγκεν 5 ὀθωμ. λίρας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐλλείμματος. Ἐν τῇ ὑπερτέρᾳ ἐπαίνου ταύτῃ πράξει, ἥτις, ὡς γνωστόν, δὲν εἶναι ἡ πρώτη του, οὐδ' ἡ τελευταία βεβαίως, ὑπάρχει καὶ τοῦτο τὸ εὐχάριστον, ὅτι ἔσχε μιμητάς. Ἡ Α. Θ. ὁ ἐπίσκοπος ἅγιος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος διὰ λέξεων λίαν εὐγλώττων ἐνθαρρύνας τοὺς περὶ τὸν Ὅμιλον καὶ ἐπαινέσας τὸν σκοπὸν αὐτοῦ προσήνεγκε μίαν λίρ. ὀθωμ., οἱ ἀξιότιμοι κκ. Ἀπόστολος Φλωρίδης μίαν, Δ. Ταυρίδης ἰατρός μίαν, Μ. Λυκίδης μίαν ἀγγλ. καὶ Ι. Σαρίδης 2 εἰκοσάφραγκα. Τὴν ἐσπέραν ἐδόθη συναυλία, ἧς τὸ πρόγραμμα, πλούσιον καὶ ποικίλον, περιέχον ἔργα κλασικὰ καὶ ἄσματα σπουδαίων ὁμογενῶν μουσουργῶν, οἷος ὁ Σαμάρα κ.λ. ἐξετελέσθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Τὸ ὠραῖον φῶλον δαψιλῶς ἀντεπροσωπεύετο. Ὁ ὠραῖος ἀμφιεσμός, ἡ χάρις καὶ ἡ καλλονὴ τῶν ἀντιπροσώπων του συνεπλήρουν τὸν ἄμεμπτον ἄλλως καλλωπισμὸν τῆς αἰθούσης, τέρποντα τὴν ὄρασιν, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου τὸ ἄρωμα, ὅπερ ἀπέπνεον, πληροῦσαι τὴν ἀτμόσφαιραν, ἱκανοποιεῖ τὴν ὄσφρησιν, καθ' ὃν καιρὸν τὰ ἐκλεκτὰ προϊόντα τῆς θείας τοῦ Ὁρφέως τέχνης ἐπιτυχῶς ἐκτελούμενα κατεκλήλουν τὴν ἀκοήν, πλούσιον δὲ κυλικεῖον, οἶονεὶ καὶ τοῦ τὸ συμμαχῆσαν, ἦτο ἔτοιμον νὰ ἐξυπηρετήσῃ θαυμασίως ἐτέραν ἀδελφήν, τὴν γεῦσιν. Ἡ ὀρχήστρα κατεχειροκροτήθη εἰς τὰ περισσότερα τεμάχια. Ὑπερήρεσαν δὲ καὶ ἀνεζητήθησαν τὰ ἄσματα, ἅτινα λίαν ἐπιτυχῶς καὶ μελωδικῶς ἀνέμελψαν ὁ κ. Δημ. Χ' Παναγιώτου μετὰ τῶν ἀδελφῶν του. Διὰ πρώτην φορὰν ἔμελψεν ὠραῖον τετράφωνον ἄσμα καὶ δεκαπενταμελῆς χορὸς, ὅστις παραλαμβάνων σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἕτερα πρόσωπα δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ ἐπόμενον ἔτος θέλει εὐπροσωπότερος καταστή. Ἐν γένει προκειμένου περὶ τῆς ἐορτῆς, τῆς συναυλίας καὶ τῆς πορείας τοῦ Ὀμίλου αἱ ἐντυπώσεις καὶ γνώμαι ἡμῶν εἶναι ἐξόχως ἄρισται.

Τὴν ἐσπέραν τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν γυνὴ σεβαστὴ ἡ Ματενῆ Δ. Χ' Ἀθανασίου, ἀδελφὴ τῶν κ. Δ. Χ' Γιαννάκογλου καὶ Κων. Χ' Γιαννάκογλου, ἰατροῦ, θεία δὲ πρὸς μητρὸς τοῦ ἰατροῦ Κ. Κεραμέως. Κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ἡ μακαρίτις ἐδωρήσατο 10 ὀθωμ. λίρ. τῷ Φιλεκπαιδευτικῷ Συλλόγῳ ἀνακηρυχθεῖσα δωρήτρια. Ἡ κηδεῖα τῆς ἐγένετο τὴν ἐπιούσαν σεμνοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλουσα παρακολουθοῦντων πολλῶν, ἐν οἷς ὁ ἐρίτιμος κ. Δ. Δοδόπουλος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Δ. Ταυρίδης, ἰατρός, Γαῖαν ἔχει ἐλαφράν, ἐνσταλαῆσαι δὲ ὁ Ὑψιστος τὸ τῆς παρηγορίας βάλσαμον εἰς τὰς καρδί-
ας τῶν τεθλιμμένων συγγενῶν.



Εἰκ. 25: Οἰκία ἰατροῦ Δημ. Ταυρίδη καὶ δίπλα το καφενεῖο, στὴν ἴδια θέση τουλάχιστον ἀπὸ τις ἀρχές τοῦ 1900.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 7 Φεβρουαρίου 1901

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 28ῇ Ἰανουαρίου 1901.

Διατρέχομεν τὸν μῆνα τῶν ἐπετείων ἐορτῶν τῶν διαφόρων ἐν τῇ πόλει ἡμῶν σωματείων. Μετὰ τὸν μουσικὸν ὄμιλον «Ἀρίονα» μεγαλοπρεπέστατα καὶ διὰ συναυλίας λίαν ἐπιτυχῶς ἐορτάσαντες τὴν τρίτην αὐτοῦ ἐπέτειον, ἐπανηγύρισεν τῇ 21 λήξαντος τὴν 28ην αὐτῆς ἐπέτειον καὶ ἡ ἀγαθοποιὸς Ἀδελφότης «Εἰρήνη» ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ συντήρησιν αὐτῆς διατελουσῶν σχολῶν τῆς ἐνορίας 40 Μαρτύρων. Τὸν πανηγυρικὸν, πλήρη ὑψηλῶν ἐννοιῶν, ἐξεφώνησεν ὁ

πρόεδρος κ. Π. Χ΄ Παρασκευᾶς, ἀσμάτια δέ τινα ἔμελψαν οἱ μαθηταὶ καὶ ποίημα ὑπὲρ τοῦ προστάτου ὀφειλόμενον εἰς τὸν κ. Δ. Χ΄ Παναγιώτην ἀπηγγέλθη ὑπὸ μαθητοῦ. Ἡ Α. Θεοφ. ὁ δημοφιλὴς ἡμῶν ἐπίσκοπος ἅγιος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος παρών, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ μεγάτιμος ἡμῶν συμπολίτης μέγας εὐεργέτης καὶ προστάτης τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς ἑορταζούσης Ἀδελφότητος διατελουσῶν σχολῶν κ. Δ. Δοδόπουλος συνεχίζων τὰς πρὸς αὐτὴν εὐεργεσίας του προσφέρει αὐτῇ 10 ὀθωμαν. λίρας· μεθ' ὃ ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ προστάτου, δηλοῦντος τοῦτο καὶ ἐκφράζοντος τοῦ ἑαυτοῦ λύπην ὡς μὴ δυναμένου ἕνεκεν ἀδιαθεσίας νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως κατὰ τὴν τελετὴν. Τὸ πλῆθος συγκινηθὲν ἐχειροκρότησε καὶ ἐζητοκραύγασεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν τελετὴν ἠὲ χαρίστησε τῷ φιλογενεῖ προστάτῃ διὰ τοῦ προέδρου, μεταβάντος μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν σχολῶν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπιδόντος τὸ ἀπαγγελθὲν ποίημα φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Ἡ Ἀδελφότης Εἰρήνη τῷ μεγάλῳ εὐεργέτῃ καὶ προστάτῃ τῶν σχολῶν αὐτῆς».

Πλήρης ἡμερῶν, ἐννενηκοντούτης σχεδόν, ἐτελεύτησε σήμερον ἡ Σουλτανιώ Λογιωτάτου Κάζη καὶ ἐκηδεύθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας προπεμφθεῖσα εἰς τὴν ὑστάτην κατοικίαν τῆς ὑπὸ τῶν πολυπληθῶν οἰκείων καὶ γνωρίμων τῆς. Ἡ μακαρίτις, δέσποινα ἐκ τῶν τελευταίων τῆς ὀλοῦν ἀραιουμένης γενεᾶς, οὔσα, διεκρίθη καθ' ὅλον τὸν μακρόν τῆς βίον διὰ τὰ χριστιανικὰ καὶ φιλάνθρωπα αὐτῆς αἰσθήματα, δι' ὃ καὶ λίαν ἐτιμᾶτο παρὰ πάντων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἑτεροδόξων διὰ τὴν ἐν ἀπλότητι εὐγενεῖ χρησιμοποίησιν αὐτῶν. Εὐχόμεθα κούφην αὐτῆς τὴν γῆν καὶ αἶδιον τὴν μνήμην.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 16 Φεβρουαρίου 1901

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 9 Φεβρουαρίου.

Προχθὲς Κυριακῇ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφ. ἀγίου Ροδοστόλου, παρόντος δὲ καὶ τοῦ Θεοφ. ἐπισκόπου κ. Ἀνθίμου Σαρίδη, ἀπολαύοντος τοῦ σεβασμοῦ τοῦ τόπου, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐγένοντο ἐν τῷ ἐπισκοπεῖῳ αἱ ἐκλογαὶ τὴν νέας δημογεροντίας· ἐξελέγησαν δὲ οἱ κ.κ. Ἰωάννης Σύρμας, Ἀπόστ. Φλωρίδης, Ἰωάν. Τασσιδης, Δημ. Ταυρίδης ἰατρός, Γεώργ. Μελισσηνός, Ἰωάν. Ἀναστασιάδης. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ νέα δημογεροντία θὰ ἐργασθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δημοφιλοῦς αὐτῆς ποιμενάρχου, μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας.

Πολλὰ παράπονα ὑπάρχουσι κατὰ τῆς ἀταξίας καὶ ἀδρανείας τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐνταῦθα γραφεῖον τοῦ ταχυδρομείου καὶ τηλεγράφου Τεφῆκ ἐφέντη. Ἰδίως οἱ ἔμποροι συνέταξαν αἴτησιν ἣν θὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν

τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων παρακαλοῦντες αὐτὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τῆς ἀταξίας ταύτης προσγινομένης εἰς αὐτοὺς ζημίας. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ διεύθυνσις θὰ ἐνεργήσῃ τα δέοντα.

Ἡ μικρὸν τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀπέχουσα νέα σιδηρᾶ γέφυρα, τῆς ὁποίας τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο πρὸ τινος, παρόντος τῆς Α. Ε. τοῦ μουτσαρίφου Μουσταφᾶ Νεσίτ πασᾶ, κατασκευασθεῖσα ὑπο τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ πεπειραμένου ἀρχιτέκτονος τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως F. J. Barborini, ἀποτελεῖ ἔργον τιμῶν καὶ τὸν ρέκτην τοῦτον ἀρχιτέκτονα καὶ τοὺς ἐργολάβους αὐτῆς κ.κ. Λάμπρον Δοξιάδην καὶ Πέτρον Χ΄ Πέτρογλου. Ἡ γέφυρα, κειμένη ἐπὶ τῆς εἰς Βιζύην ἀγούσης ὁδοῦ, ἔχει μῆκος 89 μέτρων, πλάτος δὲ 5 μ. καὶ στηρίζεται ἐπὶ 60 κίωνων. Ὁ κ. F. J. Barborini μετετέθη εἰς Γκιουμουλτζίναν, εἰς ἀντικατάστασιν δὲ αὐτοῦ ἔρχεται ὁ ἐκ Γκιουμουλτζίνης κ. Ὀδυσσεὺς Ραφαήλ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Μαΐου 1901

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 2 Μαΐου.

Ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων προχθὲς Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Νικολάου Βλαχοπούλου, γνωστοῦ ἐμπόρου τῆς πόλεως 40 Ἐκκλησιῶν, μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ διὰ πολλῶν ἀρετῶν πεπρωκισμένης δεσποινίδος Σοφίας Μ. Τζωαννίδου. Τοὺς γάμους ἠὲλόγησεν ἡ Α. Θεοφιλία ἅγιος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος Σαρίδης, τοὺς στεφάνους δὲ ἀντήλλαξεν ὁ θεῖος τοῦ κ. Ν. Βλαχοπούλου κ. Παναγιωτάκης Βλαχόπουλος, παρανύμφου ὄντος τοῦ ἐκ τῶν ἐξαιρέτων τῆς πόλεως νέου κ. Κ. Ναλίδου.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Κων/πολιν διὰ ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐμπόρων φέρελπις νέος κ. Εὐστάθιος Α. Κάζης.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 8 Μαΐου 1901

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 7 Μαΐου 1901.

Προχθὲς ἑσπέρας ἀφίκοντο ἐνταῦθα ἐξ Ἀδριανουπόλεως συνοδευόμενοι ὑπὸ δύο στρατιωτῶν οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γερμανικῆς πρεσβείας στρατηγὸς Μόργκαν καὶ πρίγκηψ Χάτσφελδ, ἐπεσκέφθησαν δὲ τὸν προξενικὸν πράκτορα τῆς Αὐστρουουγαρίας κ. Μαζαράκην Ι. Κόκκινον καὶ χθὲς ἀνεχώρησαν εἰς Τύρνοβον.

Σήμερον τηλεγραφεῖται πρὸς τὸν κ. Μαζαράκην ὅτι οἱ γερμανοὶ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι ἐπιστρέφουσιν ἐνταῦθα ἐκ Τυρνόβου καὶ ἀναχωροῦσιν αὐθημερόν.

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσίαν ἀφίκετο χθὲς ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἡ Α. Ε. ὁ ἡμέτερος μουτσαρίφης, πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ὁποίου ἐξῆλθον μέχρι τοῦ χωρίου Γενιτζὲ οἱ πλείστοι τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ διοικητηρίου.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 16 Μαΐου 1901

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 11ῃ Μαΐου 1901.

Ἡ πόλις ἡμῶν ἀπὸ τινων ἡμερῶν φιλοξενεῖ τὴν σεβαστὴν μητέρα τῆς Α. Θ. τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρὸς τῆς. Ἡ σεβαστὴ δέσποινα, τὸ δεύτερον ἤδη ἐπισκεπτομένη τὴν ἡμετέραν πόλιν, γίνεται πρόξενος χαρᾶς καὶ τιμῆς εἰς τὴν κοινότητα ἡμῶν καὶ ἐπαυξάνει, οὕτως εἰπεῖν, τὸν ἀμέριστον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν, δι' ὧν αὕτη περιέβαλεν ἀπ' ἀρχῆς αὐτὴν τε καὶ τὴν Α. Θ. τὸν διὰ τοσοῦτων ζηλωτῶν ἀρετῶν πεπρωτισμένον αὐτῆς υἱόν.

Πρὸ δύο μηνῶν συνέστη τῇ ἀξιεπαίνῳ πρωτοβουλία τοῦ φερέλπιδος καὶ εὐρέος μέλλοντος νέου κ. Περικλέους Ι. Ταστσίδου φιλόπτωχος Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγαθοεργία». Οἱ ἰδρῦσαντες τὴν Ἀδελφότητα νέοι τοσοῦτον θερμουργοῦ ἐμφοροῦνται ζήλου καὶ ὑπὸ τοσοῦτων εὐγενῶν διαπνέονται αἰσθημάτων, ὥστε δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αὕτη θέλει ταχέως προοδεύσει καὶ ἀπροσκόπτως ἐπιτυγχάνει ἐκάστοτε τοῦ σκοποῦ τῆς. Οἱ ἰδρυταὶ οἵτινες καὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦσιν, εἶναι οἱ ἐξῆς ἀξιέπαινοι νέοι: Σ. Γιαννακόπουλος πρόεδρος, Περικ. Ταστσίδης ἀντιπρόεδρος, Εὐστάθ. Κάζης γραμματεὺς, Ἰ. Δασκαλόπουλος ταμίας, Λεωνίδας Κόκκινος, ἰατρὸς καὶ Ε. Ι. Παπαδόπουλος σύμβουλοι. Συγχαίροντες αὐτοῖς ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα μακροβιότητα καὶ προκοπὴν εἰς τὸ εὐεργετικὸν αὐτῶν σωματεῖον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 26 Μαΐου 1901

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 21ῃ Μαΐου 1901.

Συνελθόντα χθὲς κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς γενικὴν συνεδρίαν τὰ μέλη τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου ἐν τῇ κεντρικῇ ἀστικῇ τῶν ἀρρένων σχολῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἐπισκόπου, τοῦ θεοφ. κ. Ἀνθίμου, προέβησαν εἰς ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου αὐτοῦ, καταρτισθέντος ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων τῆς παρ' ἡμῖν ὁμογενοῦς κοινότητος μελῶν ὡς ἔπεται: Φλῶρος Α. Φλωρίδης πρόεδρος, Γ. Εὐσταθόπουλος ἀντιπρόεδρος, Μιχαὴλ Λυκίδης ταμίας, Σοφοκλῆς Δαδάκης ἰατρὸς γεν. γραμματεὺς, Κωνσταντῖνος Ραδόπουλος εἰδ. Γραμματεὺς, σύμβουλοι δὲ οἱ κ.κ. Ι. Ταστσίδης, Ι. Σαρίδης, Βασίλ. Χρήστου, Θ. Ζαχαρὰς καὶ Δ. Τσότσου.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ διοίκησις τῶν πολυειδῶν τοῦ Φιλεκ. Συλλόγου ἐργασιῶν χρήζει στιβαρᾶς χειρὸς καὶ δεξιότητος οὗ τῆς τυχούσης πρὸς ἐξοικονόμησιν

τῶν ἐκάστοτε ἀναφυομένων δυσχερειῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φύσεως οικονομικῆς, οὐχ ἦττον ὅμως ὁ νέος πρόεδρος, εἰς οὗ τὰς χεῖρας καὶ τὴν νοημοσύνην ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ ὁμογενῆς κοινότητος ἐνεπιστεύθη τὴν διακυβέρνησιν τοῦ τηλαυγοῦς τούτου φάρου τῆς πόλεώς μας, γόνος μιᾶς τῶν καλλίστων οικογενειῶν, συνενῶν μετὰ τῆς μορφώσεως αὐτοῦ καὶ πλοῦτον ἠθικῶν χαρισμάτων, παρέχει ἀσφαλέστατα ἐχέγγυα περὶ τῆς εὐοδώσεως τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθείσης διευθύνσεως τῶν κοινοτικῶν. Ὁ ἀξιόλογος οὗτος νέος, ὁ ἐν βραχεῖ σχετικῶς χρονικῶ διαστήματι τὴν γενικὴν συμπάθειαν καὶ ἀμέριστον ἀγάπην ἀπάντων τῶν κατοίκων κτησάμενος, ὁ καὶ πείρας ἱκανῆς περὶ τὰ τοιαῦτα εὐμοιρῶν ἄτε ἀπὸ τριετίας διατελῶν πάρεδρος τῶν εὐδοκιμώτατα λειτουργούντων σωματείων τῆς ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» καὶ τοῦ μουσικοῦ ὁμίλου «Ἀρίωνος», πεπεύσμεθα ὅτι καὶ ἐν τῇ τιμητικωτάτῃ μὲν ἀφ' ἐνὸς ταύτῃ δυσχερεστάτῃ ὅμως καὶ ἀκανθώδει ἀφ' ἑτέρου θέσει, θέλει διακριθῆ καὶ τὸν διακαῆ ἀπαξιάσεως ἡμῶν τῆς κοινότητος πόθον εἰς αἴσιον θέλει ἀγάγει πέρας.

Τὸ κτίριον τῆς μεγαλωνύμου ἡμῶν κεντρικῆς ἀστικῆς σχολῆς πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ πρόσφορον φυτώριον τῶν νεαρῶν καὶ εὐπαθεστάτων τῆς πόλεώς μας βλαστῶν. Οὐδεὶς κατὰ πρῶτον τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπισκεπτόμενος δύναται νὰ φαντασθῆ ὅτι ἡ τρώγλη ἐκείνη, τὸ ἀποσαθρωμένον ἐκεῖνο παλαιοκάραβο εἶναι ἡ κεντρικὴ τῶν 40 Ἐκκλησιῶν σχολή, ἡ ἐγκλείουσα πᾶν ὅ,τι τιμαλφὲς ἔχομεν, ὅτι τὸ ἐργαστήριον ἐκεῖνο τοῦ Αἰόλου ἐμπεριέχει τὰ σπλάγχνα μας, πολλὰ τῶν ὁποίων ἐν προσεχεί μέλλοντι οἰκτρῶς θὰ θρηνησωμεν μάτην μεταμελούμενοι διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ἡμῶν ἀκηδίαν, ἐὰν μὴ, ὅσον οἶόν τε τάχιστα, ἐπέλθῃ διόρθωσις τις τοῦ κακοῦ. Ἡ ἐτοιμόρροπος αὕτη σχολὴ οὐδόλως συνάδει πρὸς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ γόητρον τῆς πόλεώς μας.

Ὁ πόθος λοιπὸν ὁ ἀκόρεστος, ὁ ἀπὸ δεκαετηρίδων εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν ἐμφολεύων, ὁ πόθος οὗτος ὁ ἱερὸς εἶναι ἢ ἐκ βάρων ἀνέγερσις μεγαλοπρεποῦς τῶν Μουσῶν τεμένους, εὐπρεποῦς καὶ ἀνταξίου πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς πόλεώς μας καὶ δῆ τῆς ἐνορίας ταύτης τῆς καὶ ἀριστοκρατικωτέρας· διότι, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, αἱ τρεῖς ἄλλαι ἐνορίαι καὶ σχολῶν νεοδημῶν εὐμοιροῦσι καὶ ἐκκλησιῶν. Ἐλπίζωμεν ὅτι ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ ρέκτου καὶ ἀκαμάτου τούτου προέδρου τῆ συναντιλήφει καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν θὰ ἴδωμεν καὶ τὸν πόθον ἡμῶν τοῦτον ἐκπληρούμενον.

Ἄλλὰ, θὰ εἴπη τις ἴσως, δὲν ἀρκεῖ μόνον θέλησις καὶ δραστηριότης ἀκάματος· ἡ δυσχέρεια ἐγκριταῖ ἀλλαχοῦ, τὸ ἀπειλητικὸν κώλυμα, τὸ δεινὸν πρόβλημα εἶναι τὸ οικονομικόν. Πρὸς τοὺς τοιαῦτα διαλογιζομένους καὶ πρὸ τῶν ἐπιπροσθουσῶν δυσχερειῶν ἀποδειλιῶντας ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἴπω, ὅτι μόνον πρωτοβουλία ἀπαιτεῖται ταύτης δὲ ὑπαρχούσης, ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας στεφθήσεται, συνεπάγουσα καὶ τὴν αἰδίον εὐγνωμοσύνην ἀπάσης τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ τοῦ μικροκόσμου τοῦ φθίνοντος ἤδη ἐν ταῖς πνιγγραῖς αἰθούσαις τῆς ὡς προεῖρηται ἀστικῆς σχολῆς.

Ἡ γενναιοδωρία, ἡ φιλομουσία καὶ ἡ μεγαλοφροσύνη τοῦ μεγάλου τῆς πόλεώς μας εὐεργέτου, τοῦ ἐριτίμου κ. Δ. Δοδοπούλου, ὡς πάντοτε καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς καὶ ἐπίκουρος. Ἡ ἀνεξάρτητος αὐτῆ ἀγαθότης, ὁ εὐεργετικώτατος οὗτος ἀνὴρ, οὗτινος τὸ ὄνομα μετ' εὐγνωμοσύνης πᾶσα καρδιά εὐλογεῖ καὶ ὀφείλει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ γαιραίρῃ, καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εὐθὺς ὡς σπινθήρ τις ἀναλάμψῃ θέλει ἐπιχύσει ἔλαιον καὶ ἀναζωπυρήσει τοῦτον. Τίς οἶδε δέ, ἐάν, ὡς ὁ τέως τοῦ Φ. Σ. πρόεδρος κ. Ταυρίδης ἐν τῇ κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας λογοδοσίᾳ του ὑπηνίχθη, δὲν εὐρεθῶμεν προσεχῶς εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγγείλωμεν διὰ τῶν στηλῶν τούτων ὅτι ἡ πρῶν πενιχρὰ καὶ ἀκατοίκητος σχολὴ ἀνηγέρθη εἰς βάρθρων μεγαλοπρεπεστάτῃ ὑπὸ τὴν προσωυμίαν «Δοδοπούλειος ἀστική σχολή».



Εἰκ. 26: Γεώργιος Κ. Κεραμεύς. Σαράντα Ἐκκλησιές, 20 Ἰουλίου 1912.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 30 Μαΐου 1901

Ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἀπὸ 28 Μαΐου.

Χθὲς ἐτελέσθησαν ἐν στενωῷ κύκλῳ φίλων καὶ συγγενῶν οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ νέου κ. Λεάνδρου Καστραβέλλη μετὰ τῆς ὑπὸ πολλῶν χαρίτων πεπραιομένης δεσποινίδος Σοφίας Δ. Καπιώτου, παρανύμφου ὄντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ αὐτῆς κ. Εὐστρατίου. Τοὺς στεφάνους ἠὺλόγησεν ἡ Α. Θ. ὁ ἅγιος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος Σαρίδης. Τοῖς νεονύμφοις, οἵτινες τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησαν εἰς Θεσσαλονίκη, εὖχονται οἱ φίλοι βίον ὄλιγον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 6 Ἰουλίου 1901

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 2 Ἰουλίου 1901.

Χθὲς ἐσπέρας περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστί, 6 λησταὶ μεταβάντες εἰς τὸ χωρίον Καρᾶ-Χηδῆρ, εἰκοσάλεπτον ἀπέχον τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἔκρουσαν τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ χωρικοῦ Ἀλέξογλου Νάνη.

Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ὁ ρηθεὶς Νάνης ἐδείπνει μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἀποτελουμένης ἐκ τῆς γραίας μητρός του, τῆς συζύγου του καὶ τῶν δύο θυγατέρων των, ἡλικίας 15 καὶ 18 ἐτῶν.

Ἐπὶ τῷ κρούσματι τῆς θύρας ἡ γραία μήτηρ ἠγέρθη καὶ μετὰ τὰς συνήθεις ἐρωτήσεις ἤνοιξε τὴν θύραν νομίζουσα ὅτι γείτονες ἦλθον πρὸς ἐπίσκεψίν των. Μόλις ὅμως ἀνοίξασα μετὰ τρόμου εἶδεν ἀντὶ γειτόνων ὄψεις κακούργων, οἵτινες αὐθωρεὶ διὰ κτυπημάτων μαχαιρῶν καὶ δύο σφαιρῶν πολυκρότου ἀφῆκαν τὴν δυστυχεῖ ἄπνουν, ὠρμησαν δὲ ὡς λυσσαλέα θηρία ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὴν ὁποίαν μετέτρεψαν αὐτόχρομα εἰς σφαγεῖον κατακρεουργήσαντες τὸν τε Ἀλέξογλου Νάνη καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ. Ἐφείσθησαν μόνον τῶν θυγατέρων, αἵτινες, κατὰ διαταγὴν τῶν κακούργων, ἐκρύβησαν εἰς τὰ δωμάτια ἀναυδοὶ ἐκ τοῦ τρόμου.

Εἰς τὰς κραυγὰς τῶν θυμάτων καὶ τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν κακούργων ἔδραμον ἐπὶ τοῦ τόπου αἱ ἀρχαί, ἐλήφθησαν δὲ πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ταχεῖαν σύλληψιν τῶν δολοφόνων, ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ὁποίων εὐρίσκονται ἤδη τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς.

Αἰτία τοῦ κακουργήματος φέρεται πάθος ἐκδικήσεως, ἀνεγνωρίσθη δ' ὅτι εἰς ἐκ τῶν κακούργων εἶναι ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀπὸ πέρυσσι φυγάδος ἱερέως τοῦ ρηθέντος χωρίου.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δίκαιος ἔπαινος ὀφείλεται τῷ ρέκτῃ καὶ δραστηρίῳ ἀρχιαστυνόμῳ τῆς ἡμετέρας πόλεως Μεχμέτ Ρεβζῆ ἐφέντη, ὅστις πρῶτος φθάσας εἰς τὸν τόπον τοῦ κακουργήματος προέβη εἰς ἔρευνας καὶ μετὰ μυρίους κόπους καὶ τέχνας μέχρι πρωΐας ἀνεκάλυψε πέντε ὑπόπτους, οὓς ὠδήγησεν εἰς τὰς φυλακάς, οὕτως ὥστε δὲν θὰ βραδύνη ἡ σύλληψις τῶν αὐτουργῶν. Τοιοῦτοι ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ καθῆκον των ὑπάλληλοι πρέπει ν' ἀμείβωνται γενναίως ὑπὸ τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς ἡμῶν κυβερνήσεως.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Ἰουλίου 1901

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 2ᾳ Ἰουλίου 1901.

Ὁ Ἰούνιος ὑπῆρξεν καὶ παρ' ἡμῖν ὁ μῆν τῶν συγκινήσεων παρὰ τε τῷ μαθητικῷ καὶ τῷ διδασκαλικῷ κόσμῳ. Αἱ ἀπὸ τῆς 10ης αὐτοῦ ἀρξάμεναι πασῶν τῶν τῆς πόλεως ἡμῶν σχολῶν ἐξετάσεις, μόλις πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἔλαβον πέρας. Τοῦ λόγου δὲ γενομένου περὶ τῶν ἐξετάσεων, καθῆκον ἡμῶν ἠγοῦμεθα νὰ ἐξάρωμεν τὴν φιλοπονίαν, φιλομουσίαν καὶ δραστηριότητα τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν ἐπισκόπου

ἀγίου Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμου Σαρίδου, οὔτινος ἢ παρ' ἡμῖν δρᾶσις ὁσημέραι εὐδοκιμώτερον ἐκδηλοῦται.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνταῦθα ἐκκλησίασμα ἐνωτίσθη τόσον συχνὰ τὴν φωνὴν τοῦ κηρύγματος τὴν συχνότατα σήμερον κατακηλοῦσαν, διαθερμαίνουσαν καὶ ἀναζω-
πυροῦσαν τὸ χαλαρωθὲν πῶς, ἐλλείψει τακτικοῦ κηρύγματος, θρησκευτικὸν αἴσθη-
μα. Εὐτυχῆς λογίζεται ἡ πατρίς μας διὰ τὴν ἀπόκτησιν ποιμενάρχου διακαιομένου
ὑπὸ πατριωτάτου ὄντως ἐνδιαφέροντος πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα καὶ
δὴ πρὸς τὰ σχολεῖα, ἅτινα τακτικώτατα καὶ ἀνελλιπῶς καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν
σχολικὸν ἔτος ἐπεσκέπτετο παραμένων ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους ἐν ἐκάστη τῶν πα-
ραδόσεων τῆς σχολῆς, ἀκροώμενος τῶν μαθημάτων καὶ ἀποτείνων τὰς δεούσας
συμβουλὰς καὶ νουθεσίας εἰς τε τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους.

Διὰ σεμνοπρεποῦς καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μεγαλοπρεποῦς τελετῆς τῆς ἐπιδό-
σεως τῶν ἐνδεικτικῶν ἐπεσφράγισε χθὲς καὶ ἡ κεντρικὴ ἡμῶν ἀστική σχολὴ τὴν
ἐτήσιαν αὐτῆς πνευματικὴν ἐργασίαν. Ἡ αἴθουσα τοῦ Νηπιαγωγείου, εὐπρεπῶς
καλλωπισθεῖσα, ἀπὸ πρωΐας ἀσφυκτικῶς κατεκλύσθη ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοτέρου
ὁμογενοῦς στοιχείου ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τῆς τελετῆς προΐστατο ἡ Α. Θ. ὁ
ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος. Παρῆσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ Α. Α. Ἐξοχότητες ὁ
μουσοτραφῆς καὶ ἐλληνομαθῆς μουτσαρίφης ἡμῶν Νεσὲτ πασᾶς, ὁ τοῖς πᾶσι
φιλομειδῆς καὶ προσηνέστατος στρατιωτικὸς διοικητὴς Βεχμπῆ πασᾶς, ὁ ἱεροδί-
κης, ὁ πρόεδρος τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου Μουχιεδῆν ἐφέντης, ὁ ἀντιπρόσωπος
τοῦ πράκτορος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Δ. Ταυρίδης, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ
πράκτορος τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Μ. Λυκίδης καὶ πλεῖστοι ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ
στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι. Ἐν πρώτοις ἐψάλη ἐμμελέστατα ὑπὸ χοροῦ μαθητῶν
καὶ μαθητριῶν ὕμνος πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτᾶνον, μεθ' ὃ ὁ διευθυντὴς κ.
Στ. Ψάλης γλαφυρῶς ἐξέθηκε τὰ τῆς σχολῆς, τονίσας τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος κρα-
τήσαντα μεταξὺ τῶν διδασκάλων ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ σύμπνοιαν. Πρὸς τού-
τοις θερμῶς συνέστησεν τὴν ταχίστην ἀντικατάστασιν τοῦ πεπαλαιωμένου κτι-
ρίου τῆς σχολῆς. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις μαθητῶν τινῶν
εἰς τὰ τουρκικά καὶ ἡ διὰ χρυσοδέτων βιβλίων βράβευσις τῶν ἀριστευσάντων,
κατὰ πρῶτον ἐφέτος εἰσαγόμενον παρ' ἡμῖν τοῦ ἔθους τούτου, χάρις εἰς τὴν ἀπό-
τινος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν λειτουργοῦσαν φιλόπτωχον ἀδελφότητα «Ἁγαθοεργίαν»,
ἧς ὁ συμπαθὴς πρόεδρος κ. Σωτ. Γιαννακόπουλος ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν προ-
σενεγκῶν πρῶτος τῇ σχολῇ διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν περὶ τὰ εἴκοσι χρυσόδετα βιβλία.
Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισεν ὁ Θ. ἐπίσκοπος δεηθεὶς τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ μακροημε-
ρεύσεως τοῦ Ἄνακτος· εὐχαριστήσας δὲ ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἐπισή-
μους προσκεκλημένους, συνεχάρη ἐν τέλει τοῖς διδασκάλοις ἐπὶ τῇ προθύμῳ καὶ
ἀνελλιπεῖ τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἐκπληρώσει.

Τῆς τελετῆς ἀπουσιάζεν ὁ μέγας τῶν σχολῶν ἡμῶν εὐεργέτης καὶ προξεν. πρά-
κτωρ τῆς Γαλλίας κ. Δημ. Δοδόπουλος.

Περὶ τὴν 7ην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τουρκιστὶ μ.μ. ὁ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ παντὸς

ἐπαίνου ἀνωτέρου καὶ συμπαθεστάτου νέου κ. Φλώρου Φλωρίδου ἀπὸ ἐτῶν
εὐδοκιμώτατα λειτουργῶν μουσικὸς ὄμιλος «Ἀρίων» προσελθὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
κ. Δοδοπούλου ἀνέκρουσε τὴν Μασσαλιώτιδα, τὸν αὐτοκρατορικὸν ὕμνον καὶ
διάφορα ἄλλα ἐκλεκτὰ τεμάχια· πρὸς δὲ ὑπὸ τῆς τριάδος τῶν ἀδελφῶν Χ' Πα-
ναγιώτου συνοδευομένων ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας ἐψάλη ἐν τριφωνίᾳ τερπνότατον
καὶ ἐμμελέστατον ἄσμα προκαλέσαν τὰ παταγώδη χειροκροτήματα τῶν παρευ-
ρισκομένων. Ἐν τῇ προπόσει, ἣν ἐποίησατο ὁ μεγάτιμος ἡμῶν συμπολίτης καὶ
καθ' ἣν ἄφθονος ἔρρευσε ὁ ξανθὸς ζῦθος καὶ τὸ ἀρωματικώτατον, εὐωδέστατον
καὶ εὐγευστότατον κονιάκ τὸ ἐν τοῖς εὐρωπαϊκῶς κατηρτισμένοις ἐργοστασίαις
τοῦ κ. Δ. Δοδοπούλου παρασκευαζόμενον, ἐξῆρε τὸν ἵπποτικὸν καὶ φιλάνθρωπον
χαρακτῆρα τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους καταλήξας εἰς συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίας
πρὸς τὸ προεδρεῖον τοῦ μουσικοῦ ὀμίλου.

Ἡ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀναγραφομένη ἀνώμαλος μετεωρολογικὴ κατάστασις καὶ
ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ φαίνεται νὰ εἶναι γενικὴ. Καὶ παρ' ἡμῖν ἡ αὐτὴ κατά-
στασις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως. Τὴν πρωΐαν ἀνατέλλουσιν αἱ ἡμέραι αἴθριαι
καὶ ἠλιόλουστοι, περὶ τὴν ὀγδόην ὁμως μ.μ. τουρκιστὶ τακτικῶς καθ' ἐκάστην
ἄρχονται συναγειρόμενα πανταχόθεν τοῦ ὀρίζοντος μέλανα καὶ ἀπειλητικὰ νέφη,
ἅτινα συνωθούμενα καὶ ἐκσπώμενα εἰς ὁμοβροντίας μετὰ τρομερῶν καὶ συνεχῶν
ὀρυμαγδῶν προξενούντων φρίκην εἰς τε τὰ ζῶα καὶ ἀνθρώπους ἀναλύονται ἐν
τέλει εἰς καταρράκτας βροχῶν, εἰς θυέλλας, συνεπαγομένας πολλάκις καταστρο-
φικὴν χάλαζαν, ἐξ ἧς ἀρκετὰ χωρία τῆς περιφερείας 40 Ἐκκλησιῶν κατεστράφη-
σαν ἐντελῶς, ὡς ὁ Σκόπελος, δύο χωρία ὀνομαζόμενα Κατίκιοι, τὸ Κουρούκιοι,
τὸ Δουζορμάν, τὸ Εὐκάριον καὶ τινὰ ἄλλα, ὧν τὰ ὀνόματα μὲ διαφεύγουσι. Δυ-
στυχῶς δὲν λείπουσι καὶ θύματα τῆς τοιαύτης ἀνωμαλίας τοῦ καιροῦ. Προχθὲς
τὴν Παρασκευὴν ἐν μέσῳ τῶν δίκην μυθικῶν δρακόντων διασταυρουμένων ἐν
τῷ οὐρανίῳ θόλῳ ἀστραπῶν καὶ τῶν τρομακτικῶν βροντῶν ἐνσκήψας κεραυνὸς
ἐφόνευσεν ἐν τῷ ἡμισείᾳ μόνον ὥραν ἐντεῦθεν ἀπέχοντι χωρίῳ Καράχιδιρ μίαν
τριῶν ἀδελφῶν ἐν τῷ πατρικῷ αὐτῶν ἀγρῷ ἐργαζομένων.



TAXYDROMOS, 27 Νοεμβρίου 1901

Κατὰ τὰς ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἰδήσεις πρωτοβουλίᾳ τοῦ Α. Θ. τοῦ ἐπισκό-
που κ. Ἀνθίμου, συνεκλήθησαν οἱ κορυφαῖοι τῶν ὁμογενῶν πολιτῶν εἰς ἕκτακτον
ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτῆς συνεδρίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ ἀκού-

σαντες τῶν λόγων τοῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ κ. Δ. Δοδοπούλου, ἐπὶ τῆς γενναιοφροσύνης καὶ μεγαλοπραγμοσύνης τοῦ ὁποίου, πλειστάκις ἀποδειχθείσης, πολλὰ στηρίζονται ἐλπίδες, ἀπεφάσισαν ὁμοθυμαδὸν τὴν ἐκ βάθρων καὶ ὑπὸ πάντας τοὺς ὑγιεινοὺς ὄρους ἀνέγερσιν τῆς ἐτοιμορρόπου σχολῆς τῶν ἀρρένων.

Ἡ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν ἐξῆς ἐγκρίτων προσώπων· Δημ. Π. Δοδοπούλου, Ι. Σύρμα, Ἀπ. Φλωρίδου, Κ. Χ'Γιαννάκη, Δ. Ταυρίδου, Κ. Κεραμέως, Ἀθ. Χρηστίδου, Σ. Δαδάκη, Κ. Δ. Δοδοπούλου, Ἀθ. Ναλίδου, Ἀθ. Χ'Παρασκευᾶ, Δ. Ζωναρά, Βασ. Χρήστου, Αρ. Κάζη, καὶ Γ. Π. Μελισσηνοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ συνελθοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θεοφιλίας, ἀπεφάσισε τὴν ἄμεσον κατεδάφισιν τῆς σχολῆς καὶ τὴν προσωρινὴν ἐγκατάστασιν τῶν μαθητῶν ἐν ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιασθησομέναις οἰκίαις.



Εικ. 27: Το Μεγάλο Μπαίρι κατά τη διάρκεια της Βουλγαρικής κατοχής, Αύγ. 1912 – Οκτ. 1913. Κτίσματα ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τα δεξιὰ: Δασκαλόπουλου – Πατρικόπουλου – Πολυμένη – Αστική Σχολή.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 10 Δεκεμβρίου 1901

Παρασημοφορία: Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ τὸ παράσημον Ὁσμανιὲ γ' τάξεως εἰς τὸν ἐν Σαράντῃ Ἐκκλησιαίς ὁμογενῆ μεγαλέμπορον κ. Ἰωάννην Κόκκινον.



ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 18 Δεκεμβρίου 1901

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Δήλωσις

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀποφασίσασα τὴν ἀνοικοδομήσιν τῆς Κεντρικῆς αὐτῆς Ἀστ. Σχολῆς παρακαλεῖ τοὺς ἀξιοτίμους κ.κ. ἀρχιτέκτονας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ὑποβάλωσι σχεδιαγράμματα ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῶν ἀκολουθῶν ὄρων καὶ βάσεων.

α') Τὸ γήπεδον, ἐφ' οὗ ἀνοικοδομηθήσεται. Ἡ σχολή, σύγκειται ἐκ χιλίων διακοσίων τριάκοντα τριῶν τετραγωνικῶν μέτρων καὶ ὀρίζεται πρὸς βορρᾶν καὶ νότον ὑπὸ οἰκοδομῶν, πρὸς ἀνατολὰς δὲ καὶ δυσμὰς ὑπὸ δημοσίων ὁδῶν.

β') Ἡ πρόσοψις τῆς σχολῆς ἔσται πρὸς δυσμὰς.

γ') Ἡ σχολὴ θὰ ἀποτελεῖται ἐκ δύο πατωμάτων, ὧν τὸ πρῶτον θὰ εἶναι δύο τοῦλάχιστον μέτρα ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ ἰσογαίου. Θὰ περιέχῃ δὲ τὰ ἐξῆς διαμερίσματα: Ἐν ἐφορεῖον, διευθυντήριον, βιβλιοθήκην, αἴθουσαν μεγάλων διαστάσεων προωρισμένην διὰ τελετάς, ὀκτὼ παραδόσεις, ἐστιατόριον διὰ πενήκοντα τοῦλάχιστον μαθητὰς, αἴθουσαν διὰ τὰ διαλείμματα τῶν μαθητῶν ἐν καιρῷ κακοκαιρίας, ἀποθήκην διὰ καυσόξυλα καὶ ἄνθρακας καὶ ἀφοδευτήρια.

δ') Ἐκ τῶν ὀκτὼ παραδόσεων αἱ δύο δεόν νὰ ἔχωσι χώρον δι' 80 μαθητὰς ἑκάστη, ἕτεραι δύο δι' 60 μαθητὰς ἑκάστη, αἱ ἄλλαι δύο διὰ 40 ἑκάστη καὶ αἱ τελευταῖαι δύο δι' 20 μαθητὰς ἑκάστη. Ἐκ τῶν ἄνω διαμερισμάτων τὸ ἐστιατόριον, ἢ αἴθουσα διὰ τὰ διαλείμματα καὶ αἱ ἀποθήκαι θὰ εἶναι ἐν τῷ ἰσογαίῳ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν τοῖς δύο πατώμασι.

ε') Τὸ κυρίως κτίριον τῆς σχολῆς θέλει περιβάλλεσθαι πρὸς δυσμὰς ὑπὸ περιβόλου χρησιμεύσοντος ὡς κήπου, πρὸς ἀνατολὰς ἐπίσης ὑπὸ περιβόλου ἀρκούντως μείζονος χρησιμεύοντος διὰ τὰ διαλείμματα τῶν μαθητῶν, πρὸς βορρᾶν δὲ καὶ νότον ὑπὸ διαδρόμων ἀναλόγων συνδεόντων τοὺς εἰρημένους δύο περιβόλους.

στ') Τὸ ποσὸν ὅπερ διαθέτει ἡ κοινότης, ἀνέρχεται εἰς χιλίας ὀθωμανικὰς λίρας.

ζ') Τὰ σχεδιαγράμματα δεόν νὰ συνοδεύωνται δι' ἐκθέσεων, βασιζόνται δὲ ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς.

η') Ἐκτὸς τῆς ἀμοιβῆς, ἣτις θέλει δοθῆ εἰς ἐκεῖνον τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. ἀρχιτεκτόνων οὗτινος τὸ σχεδιάγραμμα ἤθελεν ἐγκριθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, οὐδὲν οὗτος ἐπ' αὐτοῦ προνομιούχον δικαίωμα θέλει ἔχει διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς σχολῆς.

Σημ. Τὸ σχέδιον τοῦ γηπέδου καὶ ἡ ἐν 40 Ἐκκλησίαις ἀξία τοῦ ὑλικοῦ οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν εἰσὶ κατατεθειμένα παρὰ τῷ ἐν Γαλατᾶ ὁδ. Μαχμουδιὲ βιβλιοπωλείῳ τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Δεπάστα Σφύρα Γεράρδου.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην αἴτησιν καὶ πληροφορίαν, ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον ἁγ. Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμον Σαρίδην, πρὸς ὃν δέον καὶ νὰ ὑποβληθῶσι τὰ σχεδιαγράμματα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐ. ἔτους.

Ἐν 40) Ἐκκλησίαις τῆ 1 Δ)βρίου 1901

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Κεντρ. Ἀστικῆς Σχολῆς Ἐπιτροπή.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 11 Φεβρουαρίου 1902

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῆ 4 Φεβρουαρίου 1902.

Καὶ ἐνταῦθα ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας ἐν μὲν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας μνημονευθέντων ἀπ' ἄμβωνος, κατὰ τὸ ἀπὸ τινων ἤδη ἐτῶν ἐπικρατοῦν ἔθιμον, τῶν ὀνομάτων τοῦ μεγατίμου κ. Δ. Δοδοπούλου, τῶν εὐεργετῶν, προστατῶν, δωρητῶν καὶ μελῶν τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπ. Συλλόγου τοῦ ἄγοντος τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ ἐπὶ τούτῳ διακοσμηθεῖση αἰθούσῃ τοῦ κεντρικοῦ Νηπιαγωγείου δι' ἐπιβλητικωτάτης τελετῆς, προσελθόντος τοῦ Θεοφ. ἐπισκόπου ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ψαλτῶν καὶ παντὸς τοῦ ἐκκλησιάσματος. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστίαν ψαλέντος ἐμμελῶς πρὸς τὸν Θεὸν ὕμνου ὑπὸ χοροῦ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς κεντρ. Ἀστικῆς σχολῆς κ. Ι. Μαγκριώτου, ὁ διευθυντῆς τῆς ρηθείσης σχολῆς κ. Στ. Ψάλτης, ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας λαβῶν ὡς θέμα τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην καὶ ἀναπτύξας προσηκόντως τὴν εὐαγγελικὴν ταύτην ἀρετὴν. Ψαλέντων καὶ τινων ἀκόμη ἁσμάτων ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος κατέστεψε τὴν τελετὴν διὰ καταλλήλου λογουδρίου.

Κατὰ τὴν τελετὴν ἐπαισθητὴ ἀπέβη ἡ ἀπουσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ γεραροῦ ἡμῖν Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, καὶ τοῦτο διότι ἀπὸ ὀκταμηνίας ἤδη δὲν ὑφίσταται προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου τούτου. Πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τοιαύτην θέσιν ὁ ἐπὶ τέσσαρας ὅλας δεκαετηρίδας λίαν εὐδοκίμως δράσας ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν Σύλλογος. Θὰ ἐρωτήσῃ τις βεβαίως ποῖα τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης νάρκης, τῆς τοσαύτης ἀμεριμνησίας περὶ τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων; Ἡ ἀπάντησις ἐδόθη πρὸ μηνῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, ὅποτε ἡ ἐμπειροπράγμων τοῦ «Ταχυδρόμου» σύνταξις, συντάσσουσα τὸ

κύριον αὐτῆς ἄρθρον, ἀνεγίνωσκεν ὡς ἐν κατόπτρῳ, φαίνεται, τὴν ἔκτροπον τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων κατάστασιν.

Εὐτυχῶς ἡ λειψανδρία δὲν εἶναι τοιαύτη, ὅποια φαίνεται νῦν παρ' ἡμῖν. Ὡς παρὰ πάσαις τὰς κοινότησιν, οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσιν ἄνδρες ἱκανοί, ἄνδρες πεπειραμένοι, ἄνδρες πεπροικισμένοι ὑπὸ ἐνδεδειγμένων διοικητικῶν προσόντων, οἵτινες καὶ δύνανται καὶ θέλουσι νὰ ἐργασθῶσιν εὐδοκίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῶν συλλογικῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐὰν πάντοτε τὰ ἐκάστοτε προεδρεῖα δὲν ἀποτελῶνται ἐκ τῶν κρατίστων, ἂν οἱ τοιοῦτοι ἀποποιῶνται νὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν, ἂν ἐπιμόνως ἀπέχωσι τῆς κοινοτικῆς δράσεως, αἴτιον τούτου εἶναι ἡ ἀπογοήτευσίς ἢ καταλαβούσα αὐτοῦς ὡς ἐκ τῆς σφοδρᾶς καὶ κομματικῆς ἐμπαθείας τῶν ὑφισταμένων μὲν τῶν κοινοτικῶν, φωνασκούντων ὅμως ἐκάστοτε περὶ τῶν κακῶς δῆθεν κατ' αὐτοῦς κειμένων καὶ παρεμβαλλόντων οὐκ ὀλίγα προσκόμματα εἰς τὴν φύσει δύσβατον καὶ ἀκανθώδη ὁδὸν τῆς τῶν κοινοτικῶν εὐοδώσεως. Δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη ἔκρυθμος τῶν συλλογικῶν κατάστασις συνεπιφέρει καὶ τὸν ἄμεσον καὶ ὀλέθριον ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀντίκτυπόν της.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποσυνθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν ἀνέλαβε ἡ σεβαστὴ δημογεροντία, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ρέκτου καὶ ἐν παντὶ προθύμου καὶ δραστηριωτάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Θεοφ. κ. Ἄνθιμου, ἀλλὰ τί δύναται εἶς ἄνθρωπος, ὁ καὶ ὑπὸ μυρίων ἐτέρων περισπασμῶν περιστοιχούμενος, νὰ πράξῃ ἀπέναντι τῶν πολυειδῶν καὶ πολυπλόκων κοινοτικῶν ἀπαιτήσεων; Τρὶς ἐπανειλημμένως ἐπεχείρησε τὴν ἀνασύστασιν τοῦ προεδρείου, ἀλλ' ἡ ἐμμονὴ αὐτοῦ ἐναυάγησε πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐκλεγέντων, δόντων αὐθωρεὶ ἀνεκκλητον τὴν παραίτησιν αὐτῶν πρὸς βλάβην τῆς πνευματικῆς ἡμῶν προόδου.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀνανήψωμεν ἐκ τῆς καταλαβούσης ἡμᾶς ἐπιβλαβεστάτης νάρκης· εἶναι καιρὸς πλέον νὰ σκεφθῶσιν ὠριμώτερον οἱ δικαίως μὲν ὀπωσοῦν ἀπέχοντες, ἀλλὰ καὶ εὐθύνην οὐ τὴν τυχοῦσαν ὑπέχοντες ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀπαθῆ αὐτῶν ταύτην στάσιν. Εἶναι καιρὸς πλέον οἱ ἀρμόδιοι ν' ἀφήσωσι τὸ στάδιον τῶν ἀζήλων ἀγώνων καὶ ἀναλαμβάνοντες τὰς ἡνίας τοῦ κακῆ τύχῃ ἀπωρφανισμένου Συλλόγου νὰ προσδώσωσιν αὐτῷ τὸ παλαιὸν του γόητρον, νὰ ἐργασθῶσιν ὡς καὶ ἄλλοτε πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, ὧν καὶ αὐτῇ ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπαρξίς ἐπαπειλεῖται ἔνεκα τῆς ἐκρύθμου ταύτης καταστάσεως.

Εἰς τὴν οἰκτρὰν ταύτην καὶ ἔκλυτον τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν κατάστασιν ἀποδοτέον καὶ τὴν ἐπίσχεσιν τοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἀναγραφέντος περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Κεντρικῆς ἀστικῆς ἡμῶν σχολῆς ζητήματος.

Εὐχρηθῶμεν ἐν τέλει καὶ μετ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἀληθῶς τὰ κοινοτικά ἡμῶν ποιοῦντες ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ἐπικρατήσῃ πνεῦμα μετριοπαθέστερον, πνεῦμα συνδιαλλακτικώτερον καὶ ὑγιέστερον πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 23 Φεβρουαρίου 1902

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν ἀπὸ 20 ἰσταμένου.

Ἐν τῷ μέσῳ ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Χρήστου Θ. Δοδοπούλου, υἱοῦ τοῦ γνωστοῦ ἐνταῦθα ἐμποροτραπεζίτου κ. Θ. Δοδοπούλου μετὰ τῶν πολλῶν φυσικῶν καὶ ἐπικτητῶν προτερημάτων κεκοσμημένης καὶ πολυφέρνου δεσποινίδος Ἐρυφίλης, θυγατρὸς τοῦ εὐφήμως ἐνταῦθα γνωστοῦ τραπεζίτου κ. Σ. Μ. Κοκκίνου ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ὁποίου συνήχθησαν ἅπαντες οἱ τὰ πρῶτα φέροντες, προεξάρχοντος τοῦ δημοφιλοῦς καὶ ρέκτου ἡμῶν διοικητοῦ, ἐξοχωτ. Μουσταφᾶ Νεσὲτ πασᾶ, παρόντων καὶ λοιπῶν ἐπισήμων μετὰ τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἰδιαιτέρας ὄλως περιβαλλόντων αὐτὸν εὐνοίας, τεκμήριον τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ πρὸς αὐτὸν πρὸ δύο μηνῶν ἀπονομὴ παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως τοῦ ἐπιζήλου παρασήμου Ὁσμανιᾶ γ' τάξεως. Τὰ μνήστρα ηὐλογήθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης, ἐν τῷ ναῶ δὲ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀνθίμου, παρανύμφου οὔσης τῆς δεσποινίδος Χρυσῆς Θ. Ζαχαρᾶ συμπαραστατουμένης ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος νέου κ. Δ. Νίκογλου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξαν αἱ σεβασταὶ μητέρες τῶν νεονύμφων κ. Ἀργυρῶ Κοκκίνου καὶ Αἰκ. Δοδοπούλου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μυστηρίου ἅπαντες οἱ κεκλημένοι διηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ἔνθα πολλαὶ περιποιήσεις παρεσχέθησαν αὐτοῖς, ὑπὸ τῶν οικοδεσποτῶν. Οἱ κεκλημένοι εἶτα ἀπῆλθον εὐχόμενοι τοῖς νεονύμφουσι τὸν συζυγικὸν βίον ἀνέφελον.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 5 Μαρτίου 1902

Ὁ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις Μουσικὸς Ὅμιλος «Ἀρίων» ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην τῷ ἐν Ὁδησῶ Μεγάλῳ Ἐθνικῷ Εὐεργέτῃ Ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ Γρηγορίῳ Μαρασλῇ ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν δωρεᾷ τῆς δαπάναις τοῦ Φιλογενεστάτου τούτου ἀνδρὸς ἐκδιδομένης βιβλιοθήκης.



Εἰκ. 28: Το σπίτι τοῦ Ἰωάννου Τασσοῖδη στὴν οδὸ Namazgah Caddesi. Σήμερα χρησιμοποιεῖται ὡς Νηπιαγωγεῖο.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Μαρτίου 1902

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῇ 11 Μαρτίου 1902

Ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ» ἀνεγράφη, τὰ συλλογικὰ ἡμῶν ἐγκαταλειφθέντα ὡς πλοῖον ἄνευ κυβερνήτου ἐν τῷ τρικυμιώδει πελάγει, ἠπειλοῦντο ὑπὸ τελείας ἀποσυνθέσεως· πρᾶγμα, ἐννοεῖται, ἥκιστα τιμῶν τὴν φιλομουσίαν τῆς πολυπληθοῦς ὁμογενοῦς κοινότητος. Θεῖα ὅμως πάντως συνάρσει εἰσακούσθησαν ἐπὶ τέλους αἱ ἀπὸ δεκαμηνίας ἐκφραστῆσαι εὐχαὶ τῶν ἀληθῶς τὰ κοινοτικὰ πονούντων καὶ οἱ διακαεῖς αὐτῶν πόθοι καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τινος ρεῦμα μετριοπαθέστερον καὶ συνδιαλλακτικώτερον, ρεῦμα συμποσίας καὶ ὁμοφροσύνης πνεῦσαν συνήγειρεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πολλοὺς τοὺς παρ' ἡμῖν δυναμένους νὰ διαχειρισθῶσιν εὐδοκίμως τὰς τύχας τοῦ πάνυ καρποφόρου μέχρι τοῦδε δράσαντος Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Ὁ ἀπὸ πολλῶν ἤδη δεκαετηρίδων ἐν ἀπλέτῳ φωτὶ σαλαγίζων οὗτος πνευματικὸς φάρος ἠπέλει ἐπ' ἐσχάτων σκοτίαν ψηλαφητὴν, ἃν δὲν κατωρθοῦτο ὅ,τι χθὲς συνετελέσθη. Συνελθόντα δηλονότι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τα μάλιστα ὑπὲρ τοῦ ἔργου τούτου μοχθήσαντος προσφιλοῦς ἡμῖν ποιμενάρχου κ. Ἀνθίμου τὰ μέλη τοῦ Φιλεκπ. Συλλόγου, ἐξέλεξαν ὁμοθύμῳ γνώμῃ καὶ ψήφῳ Διοικητικὴν τοῦ Συλλόγου Ἐπιτροπὴν. Οἱ ἀξιότιμοι κύριοι οἱ ἀπαρτίζοντες αὐτὴν εἶναι οἱ ἑξῆς:

Δημ. Ταυρίδης Ιατρός, πρόεδρος, Βασ. Χρήστου, αντιπρόεδρος, Ι. Σαρίδης, ταμί-
ας, Σοφ. Δαδάκης Ιατρός, γεν. γραμματεύς, Ν. Ι. Σύρμας, ειδ. γραμματεύς, και
σύμβουλοι Γ. Ευσταθόπουλος, Αθ. Χ΄ Παρασκευᾶς, Δ. Τσότσου, Ι. Παπαδόπουλος
και Ι. Βαφειδής. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἶναι ἐξόχως εὐάρεστον
ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Πάντα τὰ μέλη, ἀντάξια τῆς τιμῆς ὑφ' ἧς ὑπὸ τῶν ἐκλογέων
αὐτῶν περιεβλήθησαν, κέκληνται ἐν ἐπιγνώσει ὅλων τῶν δυσχερειῶν ὅπως ἐργα-
σθέντες περὶ ἀνορθώσεως τῶν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτικοῖς ἀνορθώσεως χρῆζόντων
δικαιώσωσι τὰς ὑπ' αὐτῶν στηριχθεῖσας ἐλπίδας ἡμῶν.

Ἄδικον θὰ ἦτο ἐὰν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν ἐξήρητο ἡ θαυμαστὴ αὐταπαρνη-
σία τοῦ νέου προέδρου κ. Δημ. Ταυρίδου, ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη βαθέως θλιβόμε-
νος ἐπὶ τῇ ἐκτρόπῳ τῶν Συλλογικῶν ἡμῶν καταστάσει, ἔγνω ὅπως ἐν τῇ πασιφα-
νεῖ ἀνιδιοτελείᾳ τὰ οὐκ ὀλίγα ἀτομικὰ αὐτοῦ συμφέροντα ἐν ἥττονι μοίρᾳ θέμενος,
δεχθῆ τὴν παμψηφεί προσενεχθεῖσαν αὐτῷ προεδρίαν πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ ἐπὶ τὸ
ἀγαθὸν εὐόδωσιν τοῦ ὁ ἀναλαμβάνει ἔργον. Ὁ κ. Δ. Ταυρίδης ἀγαπώμενος καὶ τι-
μώμενος ὑπὸ πάντων, προήδρευσε καὶ ἄλλοτε τοῦ σωματείου τούτου ἐπιδειξάμε-
νος πάντοτε χαρακτῆρα ἄμεμπτον, φιλόμουσον, φιλοκαλίαν καὶ παραδειγματικὴν
φιλοπονίαν δι' ἧς καὶ μόνῃς κατῴρθωσε τὸ ἔλλειμμα τοῦ Συλλόγου, τὸν φοβερὸν
τοῦτον σκόπελον εἰς τὸν ὁποῖον προσκρούουσι πάντα σχεδὸν τὰ κοινοτικὰ σωμα-
τεῖα, εἰς τὸ τέταρτον αὐτοῦ νὰ ὑποβιβάζῃ καὶ πάντως θὰ ἐπέφερε τὸ ἰσοζύγιον,
ἐὰν κακῆ τύχῃ δὲν ἀνεκόπτετο ἡ μεστὴ ζωῆς καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ δρᾶσις. Ἡ ἀνά-
κλησις λοιπὸν τοιοῦτου ἀνδρὸς εἰς τὴν προεδρίαν ἀναπτεροῖ τὰς ἐλπίδας πάντων
τῶν μετ' ἀγωνίας εἰς τὸ πνευματικὸν ναυάγιον προσβλεπόντων, αὐτὴ καὶ μόνῃ
παρέχει ἀσφαλὲς ἐχέγγυον, ὅτι τὰ κοινοτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἡμῶν πράγματα
εἰσάγονται πλέον εἰς τὴν ὀριστικὴν ὁδὸν τῆς ἀνορθώσεως καὶ προαγωγῆς αὐτῶν.
Ἡ μετριοπάθεια, ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ δεξιότης τοῦ κ. Ταυρίδου συναρωγὸν ἔχου-
σαι καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπίσης κοινωφελῶς κατὰ περιόδους δρᾶσαντα ἀξιότιμα μέλη
τοῦ προεδρείου, ἔρχονται ἐν καιρῷ, ἵνα τοῦτο μὲν πληρώσωσι τὸ ἐκ τῆς ἀκηδεΐας
καὶ τῆς ἐνόχου ἀπαθείας προέλθον χάσμα ἐν τῇ καθόλου πορείᾳ τῶν Συλλογικῶν,
τοῦτο δὲ συνεχίσωσιν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ὁμοφροσύνῃ τὴν λυσιτελεῖ διακυβέρνησιν τῶν
κοινοτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Συντελεσθείσης ἤδη κατ' εὐχὴν τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου,
οὐδεμία ἀμφιβολία ἐπιτρέπεται περὶ τῆς ταχείας διεκπεραιώσεως τοῦ περὶ ἀνε-
γέρσεως τῆς Κεντρ. Ἀστικῆς Σχολῆς ἔργον.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως ἐπιτροπὴ συνεδριάσασα προχθὲς ἀνέδειξε παμ-
ψηφεί ταμίαν τῶν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου συνεισφερομένων συνδρομῶν τὸν
κάλλιστον καὶ ἀριπρεπῆ τοὺς τρόπους κ. Κωνστ. Δημ. Δοδόπουλον, υἱὸν τοῦ με-
γαθύμου καὶ μεγάλου τῆς κοινότητος εὐεργέτου κ. Δ. Δοδοπούλου. Ὁ κ. Κωνστ.
Δ. Δοδόπουλος, υἱὸς κατὰ πάντα ἀντάξιος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μέλος ἐκ τῶν
ἐγκριτωτάτων τῆς κοινωνίας ἡμῶν καὶ λάτρης ἐνθερμος τῶν Πιερίδων Μουσῶν,
εὐθὺς ὡς ἀφίκετο ἐκ τῆς Ἑσπερίας ἔνθα ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέτριψε, κατείδε τὴν

σπουδαιοτάτην ἔλλειψιν καλλιπρεποῦς τῶν Μουσῶν τεμένους καὶ βαρέως ἔφερε
τὴν ἀσχημίαν τοῦ νῦν ὑπάρχοντος τοιοῦτου. Ὅθεν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγένετο περὶ
ἀνοικοδομήσεως λόγος μετ' ἰδιαίτερας ὄλως στοργῆς ἐνωτίσθη τούτου καὶ γε-
νόμενος εἷς τῶν πρώτων καὶ κυρίων παραγόντων τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ ὡς
κύριον αὐτοῦ μέλημα καὶ φροντίδα θεωρεῖ τὴν εὐόδωσιν καὶ τὴν ὡς ἔνεστι ταχυ-
τέραν ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου. Ὡς δὲ μετ' εὐαρεσκείας πληροφοροῦμαι, ἐκπονηθὲν
τὸ σχέδιον ἀπεστάλη πρὸς ἔκδοσιν τῆς Ἰψηλῆς αὐτοκρ. Ἀδείας, μεθ' ἣν ἀμέσως
γενήσεται ἡ κατεδάφισις καὶ ἡ ἐκ βάθρων ἀνέγερσις ἀνταξίου τοῦ προορισμοῦ
αὐτοῦ ἐνδιαιτήματος τῆς δυστήνου τρυφεράς ἡλικίας τῆς προώρως ἤδη μαραι-
νομένης ἐν τῇ ἐν παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένη καὶ ἀκατοικήτῳ πλέον καταστάσει
τρώγλῃ τῇ ὑφ' ἡμῶν κατ' εὐφημισμὸν «σχολῇ» ἀποκαλουμένη.



TAXYΔΡΟΜΟΣ, 10 Ἀπριλίου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 5 Ἀπριλίου 1902

Ἡ νεωστὶ ἐκλεγείσα διοικητικὴ τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Ἐπιτροπὴ,
ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς προσδοκίας καὶ εὐχὰς οὐ μόνον τῶν ἐκλογέων αὐτῆς
ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος, μετὰ δραστηριότητος ἐπέλαβετο
τῶν καθηκόντων αὐτῆς. Καὶ τὸ πρώτιστα, ὡς εἰκός, ἐφελκῦσαν τὴν προσοχὴν
αὐτῆς ἦν τὸ οἰκονομικὸ μέρος. Εἰς τὴν διακανόνισιν τοῦ οἰκονομολογικοῦ μέρους
καὶ τὴν εὐμέθοδον ἐγγραφὴν τῶν συγκεχυμένων ἤδη λογαριασμῶν τοῦ Συλλόγου
μεγίστην παρέσχε συμβολὴν ὁ ἀξιότιμος ἀντιπρόεδρος κ. Βασίλ. Χρήστου. Ἐν
δὲ τῇ προχθεσινῇ αὐτῆς τακτικῇ συνεδρίᾳ, μεριμνῶσα περὶ τῆς κανονικῆς τῶν
ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν λειτουργίας, διώρισεν ὀκταμελῆ Ἐφορείαν ἀπαρτιζομένην
ἐκ τῶν κυρίων Ἀλεξάνδρου βέη Εὐκλείδου, Βασ. Μελανίωνος, Δημ. Ταυρίδου,
Μιχ. Λυκίδου, Φλώρου Φλωρίδου, Σωτ. Γιαννακοπούλου, Σοφ. Δαδάκη καὶ Ι.
Παπαδοπούλου. Οὐδὲ ὄλως ἀμφισβητοῦμεν ὅτι οἱ ἀξιότιμοι ἔφοροι ἐμφοροῦνται
αἰσθημάτων φιλοπατρίας καὶ φιλομουσίας, εὐχόμεθα δὲ μόνον ὅπως μὴ βαδίσω-
σιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν προκατόχων αὐτῶν, οἵτινες σπανίως ἐλάμβανον τὴν εὐκαι-
ρίαν νὰ ἐνασχῆσωσι τὰ ἐφορευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα, ὡσεὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ
τούτου ἀπηγορεύετο αὐτοῖς ἢ τῶν σχολῶν ἐπίσκεψις.

Καθηγητῆς μου τίς ποτε πρὸς μαθητὴν παρουσιάζοντα τετριμμένον τι καὶ σύ-
νηθες ὡς ὄλως ἀσύνηθες καὶ καινοφανὲς συνείθιζε νὰ λέγῃ· «Ἀνακάλυψες τὴν
Ἀκρόπολι». Καὶ ἐγὼ λοιπὸν δὲν θὰ ἀνακαλύψω τὴν Ἀκρόπολιν λέγων, ὅτι ὁ

είκοστὸς ἐν ᾧ ζῶμεν αἰῶν τῆς ὕλης, αἰῶν καθ' ὃν τὰ πάντα ὑπὸ πάντων θεωροῦνται ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ὄψιν τοῦ κέρδους. Ἐνεκα, φαίνεται, τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων οικονομικῶν δυσχερειῶν καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἐπιτεινομένων καὶ πληθυνομένων ἀναγκῶν τοῦ βίου ἐμορφώθη ὡς πανταχοῦ οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν χρηματιστικὸν τι πνεῦμα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πάσης τάξεως κοινωνικῆς, οὕτως ὥστε πᾶσα ἐνασχόλησις ἐξετάζεται ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ συμφέροντος καὶ μόνον τοῦ συμφέροντος. Τούτου ἔνεκα πᾶσα ὑψηλοτέρα ἐνασχόλησις, ἐν ἧ δὲν διαφαίνεται ἀπτόν τί καὶ ψηλαφητὸν ὕλικὸν κέρδος, βαθμηδὸν ἀμελεῖται καὶ διαγράφεται ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιβεβλημένων τῇ ἀνθρωπότητι καθηκόντων. Τοιαύτη δὲ ἐνασχόλησις παραμελουμένη παρ' ἡμῖν ὅλον ἐστὶν ἢ τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων ἐπιτέλεισι καὶ ἢ ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἰψίστου τακτικῆς φοίτησις, ὧν τὴν αἰτίαν ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀποδίδω εἰς τὴν ἔλλειψιν τακτικῶν ἱεροκηρύκων, δι' ὧν καὶ μόνον ἐπιτευχθήσεται ἢ ἀνάκλησις τῶν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ παρεκκλινόντων καὶ ἢ ἐπίσχεσις τῆς ἀκαθέκτου ἡμῶν πρὸς ἀπομίμησιν παντὸς ὀθνείου ὁρμῆς. Καὶ μέχρι μὲν τῆς ἐλεύσεως τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ ἡμῖν Ἐπισκόπου κ. Ἀνθίμου, μὴ γευθέντες ποτὲ σχεδὸν τῶν εὐχύμων τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου καρπῶν, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τὴν ἔλλειψιν ταύτην, νῦν ὁμως ὁπότε ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἢ Α. Θ. δι' ὁμιλιῶν, τὰς ὁποίας γνωρίζει διὰ ζωηροτάτων χρωμάτων νὰ χρωματίζῃ, καὶ διὰ ποικίλων παραδειγμάτων τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν ἐφελκυσόντων νὰ ἀρτῆν ἐν γλώσσει σαφεῖ καὶ τοῖς πᾶσιν εὐλήπτῳ, βελτιοῖ καὶ προάγει τοὺς ἐκκλησιαζομένους θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς, οἱ ἐν τοῖς λοιποῖς τρισὶ ναοῖς φοιτῶντες ἤρξαντο αἰσθανόμενοι ἐπιτακτικωτέραν τὴν ἀνάγκην τοῦ θείου κηρύγματος. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀναπληρῶν ἐκ τῶν ἐνόνητων ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος ἡμῶν διώρισε δύο τῶν διδασκάλων τῆς Κεντρικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς, οἵτινες ἐκ περιτροπῆς κηρύττουσι τὸν θεῖον λόγον ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἐκκλησίαις, ἀλλ' οὗτοι οὔτε τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς παρασκευὴν χρόνον ἔχουσιν οὔτε εἶναι δυνατὸν ποτὲ νὰ ἀποφέρωσι τοὺς αὐτοὺς καρποὺς οἷους ἱεροκῆρυξ τελειόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μορφωθείς ἐπὶ τούτῳ καὶ πεπρωτισμένος διὰ πολλῶν τῆς ἱεραῆς καὶ τῆς θύραθεν σοφίας γνώσεων. Ὁ τοιοῦτος καὶ διὰ τοῦ σχήματος αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός του θὰ ἔχη πάντως εὐεργετικὴν ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ φρονήματος τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος ἐπίδρασιν. Τοιαύτην τινὰ μορφώσας γνώμην, μετὰ τὰ αἴσια τὰ λαβόντα κατ' αὐτὰς χώραν γεγονότα ποιῶμαι ἐκκλησίαν εἰς τὰ φιλοπρόοδα καὶ φιλόθρησκα αἰσθήματα τῆς σεβαστῆς Δημογεροντίας, τοῦ προεδρείου τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου κ. Ἀνθίμου, οὔτινος ἢ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμη πολλάκις ἤδη ἐξηνέχθη ὅπως προβῶσιν εἰς διορισμὸν ἱεροκῆρυκος δοκίμου, οὔτινος καὶ ἢ μισθοδοσία νομίζομεν θὰ ἐξησφαλίζετο, ἐὰν ἀνατεθῶσιν αὐτῷ ἢ διδασκαλία τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀστικῇ Σχολῇ, τὰ καθήκοντα γραμματέως παρὰ τῇ Δημογεροντίᾳ καὶ διὰ συνεισφορᾶς τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν.

Χθὲς ἀφίκετο ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος κ. Ἀνθίμος μεταβὰς ἐκεῖσε μετὰ πρόσκλησιν ὅπως λάβῃ μέρος εἰς τὴν χειροτονίαν τοῦ ἐψηφισμένου ἁγ. Μυρέων πρώην δὲ πρωτοσυγκέλλου τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγ. Ἀδριανουπόλεως κ. Στεφάνου Δανιηλίδου.



Εἰκ. 29: Τὸ σπίτι τοῦ Περικλή Χατζηπαρασκευά. Μπροστὰ στέκεται ὁ ἐγγονός του, Φαίδων Μαγγιώρης.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 18 Ἀπριλίου 1902 (σ. 2)

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 8 Ἀπριλίου 1902

Σὺν τῷ ὀργανισμῷ τῆς ἀναζωογονουμένης φύσεως ἤρξατο κατὰ παράδοξόν πως τρόπον καὶ ἢ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς παρ' ἡμῖν κειμένων δρᾶσις τῶν δυναμένων καὶ καλῶς τὸ κοινὸν συμφέρον ἐννοούντων.

Μετὰ τὴν ἐξομάλισιν τῶν Συλλογικῶν ἡμῶν, ἀναλαβόντος τοῦ πάνυ προφρόνως τὴν προεδρίαν τοῦ Ἰατροῦ κ. Δ. Ταυρίδου, ἐπήλθεν ἢ συντέλεισι καὶ ἐτέρου

σπουδαιότητας και πρακτικοῦ συνάμα ἔργου, ἐπιμαρτυροῦντος ὅτι πράγματι ἤρξατο εὐοίωνοτέρα και γοργῶ τῷ βήματι προβαίνουσα ἢ ἐν τῇ πόλει μας ἀνορθωτική ἐξέλιξις.

Οἱ νέοι τῆς ἀρχαιότητος ἔλεγον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν «Ἄμμες γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρωνες». Τὸ πνεῦμα και τὴν σημασίαν τοῦ λόγου τούτου φαίνεται ὅτι καλῶς ἀντιληφθεῖσα ἢ παρ' ἡμῖν νεολαία, ἤρξατο ἀνθαμιλλωμένη στεναρῶς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους μετ' ἐλπίδων μάλιστα ὑπερφραγαγγίσεως αὐτῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ καλῷ ἐν τῇ πολυδαιδάλῳ κοινωνικῇ κονίστρᾳ.

Κατὰ τὸ 1870 ἄνδρες φιλογενεῖς, ὧν οἱ πλεῖστοι ἐπιζῶσιν εἰσέτι, διαφλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ θείου τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης ζήλου, ἵδρυσαν ἐνταῦθα φιλόπτωχον ἀδελφότητα ὑπὸ τὴν λαμπρὰν ἐπωνυμίαν «Ὀμόνοια» ἐπὶ τῷ σκοπῷ παροχῆς ἐκάστοτε προχείρου ἐπικουρίας τῇ ταλαιπωρουμένη τάξει τῶν ἐνδεῶν και τῶν ἀπόρων, σχηματίσαντες ἅμα τοῦτο μὲν δι' ἐγγραφῆς μελῶν, τοῦτο δὲ δι' ἰδιωτικῶν γενναίων δωρημάτων και ἀρκετὰ στρογγύλον κεφάλαιον. Καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν εἰργάζετο τὸ σωματεῖον τοῦτο ἐν συναισθήσει τῆς ἀποστολῆς του ἐκπληροῦν τὸν προορισμὸν του· ἀλλὰ περὶ τὸ 1889 βάσκανος φαίνεται ὀφθαλμὸς ἐφθόνησε τὴν ζηλευτὴν τῆς ἀδελφότητος πορείαν, ἐνσκήψασα δὲ διχόνοια ἐπέφερε βαθμιαίως τὴν τῆς ἀδελφότητος ἀποσύνθεσιν, ἧς μέχρι τῆς σήμερον μόνον ἢ μεγάλοις γράμμασιν ἐπιγραφῆ ἐν τινι τοῦ μητροπολιτικοῦ μεγάρου αἰθούσῃ σώζεται. Ποσάκις δὲν εἶδον ἐνδεεῖς περιλύπως πρὸς τὴν προκλητικὴν ἐκείνην πλάκα ἀτενίζοντας, ποσάκις δὲν ἤκουσα στοναχὰς μετὰ βαθέος ψυχικοῦ ἄλγους ἐξενεχθείσας ὑπ' ἀνθρώπων τὴν εὐεργετικὴν ἄλλοτε δρᾶσιν τοῦ σωματείου τούτου ἀναπολούντων!

Μετὰ δεκατριετὴ νάρκην και βαρούρειον ὕπνον, ἐπῆλθεν αἴφνης ἢ νεκρανάστασις τῆς εἰρημένης ἀδελφότητος ἐν ἐποχῇ ἀκριβῶς καθ' ἣν πλεῖστοι ἐνδεεῖς στενάζουσι ὑπὸ τὸ ἐπαχθὲς φορτίον τῆς στερήσεως και τῆς ἀνάγκης. Αὐτομάτως βεβαίως τοῦτο δὲν συνετελέσθη. Ἔπρεπε νὰ εὐρεθῆ τις, νὰ συλλάβῃ τοιαύτην τινὰ περὶ ἀνασυστάσεως τῆς ἀδελφότητος ἰδέαν και νὰ ἐκτελέσῃ αὐτήν. Τοιοῦτοι δὲ οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην, οἱ οὐκ ὀλίγας φροντίδας και μόχθους πρὸς τοῦτο καταβαλόντες, εἶναι και ὅλοι μὲν μάλιστα ὅμως οἱ κ.κ. Φλ. Α. Φλωρίδης και Σοφ. Δαδάκης ἰατρός. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος, γόνος γνωστοτάτης και τὰ πρῶτα φερούσης παρ' ἡμῖν οἰκογενείας, υἱὸς δημοφιλῆς δημοφιλοῦς πατρός, ἰδρυτῆς και πρόεδρος τοῦ ἀπὸ τετραετίας ὑφισταμένου και τὰ μάλα ἐξευγενιστικοῦ και ἐκπολιτιστικοῦ μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίωνος», δρῶν κοινωφελῶς και ἐπεκτείνων ὄλον ἐν τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν εἰς κύκλους εὐρυτέρους κατ' ἀντίστροφον ὅλως λόγον πρὸς τὴν νεαρὰν αὐτοῦ ἡλικίαν, πάνυ δικαίως ἠγαπήθη και δεόντως ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἐξετιμήθη. Ὁ δὲ κ. Σ. Δαδάκης, ἐφωδιασμένος δι' ὅλων τῶν μέσων και πεπρoικισμένος δι' ὧν δύναται τις νὰ ἀναδειχθῇ προσόντων, φαίνεται ὅτι ὑπ' ἀκραιφνῶν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης διαπνέεται αἰσθημάτων, ὡς τοῦτο κυροῖ αὐτὴ ἢ πρὸς ἀνασύστασιν τῆς ἀδελφότητος πρωτοβουλία αὐτοῦ. Ἀξιόλογος και ἰλιαν ἐπαινετὴ ἢ ἰδέα αὕτη, ὑπὸ δὲ τοῦ κοινῶ ἀσπασίως ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

Προειδοποιηθέντα τὰ μέλη τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀδελφότητος δι' ἀγγελιῶν τοιχοκολληθεισῶν, συνῆλθον χθὲς ἐν μεγάλῃ συρροῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς κεντρικῆς ἀστικῆς σχολῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀνθίμου ἀναδείξαντα διὰ ψηφοφορίας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἀδελφότητος «Ὀμονοίας», συγκροτούμενον ἐκ τῶν ἐξῆς κυρίων· Φλ. Α. Φλωρίδου, Νικ. Ι. Σύρμα, Σοφ. Δαδάκη, Σωτ. Γιαννακοπούλου, Περ. Ι. Τατσίδου και Ι. Κ. Διδασκαλοπούλου. Μετὰ τῶν προσηκόντων ἐπαίνων διερμηνεῖς τοῦ εὐαρέστου γεγονότος γιγνόμενοι εὐχόμεθα ὅπως ἢ τὴν λαμπρὰν ταύτην πρωτοβουλίαν σχοῦσα νεολαία και μετ' εὐγενοῦς προθυμίας ἀποδεχθεῖσα τὴν φιλόανθρωπον και φιλογενῆ ταύτην ἰδέαν συσσωματουμένη ἐν ἀδελφικῇ ὄντως ὁμονοίᾳ και ἀγάπῃ δικαιοῦση τὰς πάνυ εἰκότως ἀγαθὰς ἐπ' αὐτῆς στηριχθείσας ἐλπίδας τοῦ κοινῶ.

Ἐλησμόνησα νὰ προσθέσω τὸ και σπουδαιότατον, ὅτι κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἀδελφότητος χεῖρ φιλόανθρωπος ἢ τοῦ μεγαθύμου κ. Δ. Δοδοπούλου, κατῶρθωσε νὰ περισυλλέξῃ τὰ κεφάλαια αὐτῆς, ἅτινα ἐγκλεισθέντα ἀσφαλέστατα ἐν τοῖς ταμείοις αὐτοῦ, εὐρίσκονται ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς νεωστὶ ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς.

Ἐπιτραπήτω μοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μικρά τις παρατήρησις. Κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην τοιαύτην τινὰ πρωτοβουλίαν θὰ ἐπεθύμουν και περιέμενον παρὰ τῶν ἀξιοτίμων τῆς πόλεως μας κυριῶν· διότι ἐν πάσαις ταῖς μεγαλοπόλεσιν, ὡς ἐν Κων/πόλει, λόγου χάριν, ἐν Σμύρνη, ἐν Σέρραις και ἀλλαχοῦ, τοιαῦται φιλόπτωχοι ἀδελφότητες ὑπὸ τῶν κυριῶν και δεσποινίδων διοικοῦνται και θαύματα πραγματικῶς ἐπιτελοῦσιν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ χριστιανικωτάτου τούτου καθήκοντος τῆς ἀλληλοβοηθείας. Τοῦτο ἠδύνατο κάλλιστα και παρ' ἡμῖν νὰ συμβῇ· διότι εὐτυχῶς ἔχομεν και πλουσίας και ἐγγραμμάτους κυρίας ἰκανὰς πρὸς διεκπεραίωσιν τοιαύτης τινὸς ἐργασίας.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Ἀπριλίου 1902 (σ. 3)

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν γράφουσιν ἡμῖν ἀπὸ 8 Ἀπριλίου.

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἀνέγνωμεν ὅτι ὁ μελίχιος και δραστήριος και γερμανομαθῆς στρατιωτικὸς ἡμῶν διοικητῆς Ἐξοχ. Βεχμπῆ πασᾶς ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου μετζητιὲ β' τάξεως. Ἡ ἐπαξίως ἀπονεμηθεῖσα τῷ ὄσω μὲν ἀφ' ἐνὸς προσηνεῖ και εὐγενεστάτῳ τόσῳ ὅμως ἀφ' ἑτέρου αὐστηρῶ ἐκτελεστῇ τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ σοβαρῶν καθηκόντων και πικρῶ τοῖς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀμαρτάνουσι κολαστῇ αὕτη τιμῇ, τὰ μάλιστα εὐηρέ-

στησεν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεώς μας, ὧν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς του ἀπεσπάσατο, ἔνεκα τῆς μετὰ διακεκριμένου ζήλου καὶ αὐταπαρνησίας ἐπιτελέσεως τῶν σπουδαίων αὐτοῦ καθηκόντων ἀπέναντι τοῦ κράτους καὶ τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὑπηκόων. Ἀγγέλλοντες τὸ εὐφρόσυνον τοῦτο γεγονός πρὸς τοῖς συγχαρητηρίοις ἡμῶν εὐχόμεθα τῷ διαπρεπεῖ στρατιωτικῷ ὅπως καὶ ἀνωτέρων ἔτι ἐπαξίως τύχη τιμῶν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 24 Ἀπριλίου 1902

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀγγέλλονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ γνωστοῦ αὐτόθι ἐμπόρου κ. Στεφάνου Μπήτσου μετὰ τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Ι. Τζελέπογλου, θυγατρὸς τοῦ κ. Ἰωάννου Τζελέπογλου, ἀρχαίου ὑπαλλήλου τοῦ Μονοπωλίου τῶν καπνῶν καὶ ἀνεψιᾶς τοῦ κ. Γ. Μελισσηνοῦ. Τοῖς μνηστευθεῖσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ηὐχθήσαν ταχεῖαν τὴν διὰ τοῦ Ὑμεναίου ἔνωσιν.



Εικ. 30: Σαρανταεκκλησιώτικος γάμος. Αρχεῖο Μιχαήλογλου.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 8 Μαΐου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 26 Ἀπριλίου 1902.

Γράφων πρό τινος περὶ τῆς ἀναγεννηθείσης Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ὅμο-

νοίας» καὶ αἰσιοδοξῶν περὶ τῆς εὐδοκίμου ἐν τῷ μέλλοντι δράσεως αὐτῆς δὲν ἠπατώμην τὸ παράπαν. Ἄμ' ἀναβιώσασα ἡ Ἀδελφότης στερρῶ τῷ βήματι ἤρξατο πρὸς τὰ πρόσω βαίνουσα. Μιᾶς μόλις ἐβδομάδος ζωὴν κατὰ τὸ Πάσχα ἠρίθμει καὶ ἄλματα τῇ ἀληθείᾳ ἐπετέλεσεν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ αὐτῆς διανείμασα εἰς ἀσθενεῖς καὶ πένητας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν 1000 ὡς ἔγγιστα ὀκάδας ἀλεύρου, 1050 γρ. εἰς χρῆμα καὶ ὡς εἰς τοὺς ἐγκαθεύκτους ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείματος. Αἱ ἀπαρχαὶ αὗται παρέχουσιν ἀσφαλέστατα ἐχέγγυα περὶ τῆς εὐοδώσεως τῶν εργασιῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ περὶ τῆς κατ' εὐρύτερον ὡς οἶόν τε κύκλον ἀρωγῆς καὶ περιθάλψεως τῶν ασθενῶν καὶ πενήτων. Στοιχοῦσα δὲ τῷ παλαιῷ αὐτῆς κανονισμῷ ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτῆς προχθὲς τῇ 23ῃ λήγοντος διὰ σεμνοπρεποῦς τελετῆς, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀνθίμου, εἰς ἣν παρέστησαν οἱ ἀξιότιμοι κ.κ. Ἀπόστολος Φλωρίδης, ὁ πρόεδρος τοῦ Φιλεκπ. Συλλόγου κ. Δ. Ταυρίδης, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Αὐστρο-Οὐγγρικοῦ πρακτορείου κ. Μιχ. Λυκίδης, ὁ πρόεδρος τῆς ἀδελφ. «Ἐλπίδος» κ. Ν. Κεραμεύς, τὸ προεδρεῖον τῆς ἀδελφότητος «Εἰρήνης», τὸ προεδρεῖον τοῦ μουσικοῦ Ὁμίλου «Ἀρίωνος» καὶ πλείστοι ἄλλοι πολῖται. Μετὰ τὴν νενομισμένην ἱεροτελεσίαν ὁ συμπαθὴς ταμίης αὐτῆς κ. Φλ. Φλωρίδης διὰ γλαφυρᾶς καὶ σαφοῦς λογοδοσίας ἐξέθετο διὰ βραχέων τὸν βίον καὶ τὴν κατάστασιν τῆς «Ὁμονοίας» ἀπὸ τῆς ἐν ἀρχῇ ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. Τὸν λόγον τοῦτον ἐπηκολούθησεν ὁ πανηγυρικὸς ὑπὸ τοῦ εὐρυμαθοῦς τῆς Κεντρ. ἡμῶν Ἀστικῆς σχολῆς διευθυντοῦ κ. Στ. Ψάλτου, πραγματευθέντος περὶ φιλανθρωπίας καὶ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἀσκεῖν ταύτην. Τὴν τελετὴν κατέστεψεν ὁ εὐφραδὴς ἡμῶν Ἐπίσκοπος διὰ προσλαλιᾶς καλλιπεστάτης καὶ μεστῆς ὑψηλῶν ἐνοιῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ ἰατρὸς κ. Δ. Ταυρίδης προσενεγκὼν δύο Ὁθ. Λίρας ἐνέγραψεν ὡς μέλη τῆς Ἀδελφότητος τὴν σύζυγον καὶ θυγατέρα αὐτοῦ πρὸς δε πλὴν τῶν τὸ προεδρεῖον αὐτῆς συγκροτούντων ἐνεγράφησαν νέα μέλη οἱ ἐξῆς κ.κ. Γεώργιος Φλωρίδης, Γιαννάκος Βαφείδης, Ν. Νίκογλους, Μάτζ. Πελτέκης καὶ Γ. Παπαδόπουλος.

Αἱ πρὸ ἡμερῶν καταπεσοῦσαι εὐεργετικώταται βροχαὶ ὡς καὶ ἡ ἐπικρατοῦσα κατ' αὐτὰς εὐκραῆς ἀτμόσφαιρα ἐγγυῶνται ἡμῖν περὶ τῆς ἐκτάκτου τῶν δημοτριακῶν καρπῶν ἐσοδείας. Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν ἀμπέλων, ἀφ' ὧν ἡ εὐημερία ἢ τὰνάπαλιν ἢ δυστυχία τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐξήρτηται, ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Καὶ αὗται κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐπαϊόντων βαίνουσιν ὁμαλῶς βλαστάνουσαι καὶ ἱκανοποιητικὴν ὅπως εἶναι ἐπαγγελλλόμεναι ἐσοδεῖαν, οὐχ ἦττον ὅμως, ἐπειδὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος οὐ μόνον ἠπειλήθησαν ἀλλὰ καὶ αἰσθητῶς ὑπὸ τοῦ ἐπαράτου περονοσπόρου ἐβλάβησαν καὶ ἐπειδὴ σπέρματα τῆς νόσου ὑπολανθάνοντα ἤδη ἐν τοῖς κλήμασι καραδοκοῦν εὐνοϊκᾶς τῆς ἀτμοσφαιρας μεταβολάς, ὅπως ἀφυπνισθῶσι καὶ συντελέσωσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς των πρὸς μεγίστην βλάβην καὶ δυστυχίαν τῶν ἀπὸ τοῦ προϊόντος τούτου ἀποζώντων συμπολιτῶν μας, διὰ τοῦτο φρόνιμον καὶ λογικὸν θὰ ἦτο, πρὶν ἴδωσι τοὺς πολυετεῖς αὐτῶν μόχθους ἐν ἀκαρεῖ ματαιουμένους καὶ τὰς ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπίδας

των διαφευδομένης, να μη ἐπαναπαύωνται εἰς τὴν τύχην καὶ τὸ πεπρωμένον ἀλλὰ καθυποβαλόντες εἰς δίαιταν τὰς ἀμπέλους των θεραπεύσωσι ταύτας διὰ τοῦ σωτηρίου ψεκασμοῦ, οὗτινος χρῆσιν ποιοῦνται τὰ νῦν πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Καὶ πάντων μὲν ἰδίᾳ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν μετ' αὐταπαρησίας καὶ ζήλου τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐκπληρούντων τὰ ὀνόματα δέον νὰ παραδίδωνται τῇ δημοσιότητι τοῦτο μὲν πρὸς δικαίαν τῶν περὶ ὧν λόγος ἐκτίμησιν τοῦτο δὲ καὶ πρὸς ἀπομίμησιν ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Τοιοῦτος ἐπισπασάμενος τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν παντὸς εἰς συνάφειαν μετ' αὐτοῦ ἐλθόντος, εἶναι ὁ ἑλληνομαθῆς, ὁ ἀδέκαστος δικαστῆς καὶ ἀκέραιος πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἡμῶν Μεχμέτ Μουχιεδδὶν ἐφέντης. Πρὸ δύο ἐτῶν οὗτος ἐλθὼν εὗρε σωρὸν ὑποθέσεων ἐκκρεμῶν, τὰς ὁποίας μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δραστηριότητος ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος ἐξεδίκασε καὶ τὰς ἤδη καθ' ἐκάστην παρουσιαζομένης δίκας μετὰ τοσαύτης εὐθυδικίας καὶ δικαιοσύνης διεκπεραιεῖ, ὥστε ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ ἐθνικότητος πάντων τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ἐφειλκύσατο. Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι δικαίως φέρουσι τὸν τίτλον τοῦ λειτουργοῦ τῆς Θέμιδος καὶ τιμῶσιν ἀληθῶς τὴν χώραν, ἧς ὁ Ἄναξ κυριώτατον τρέφει μέλημα τὴν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι παροχὴν δικαιοσύνης καὶ «Ὅστις οἶδεν ἐν τῇ μεγαλοφροσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ νὰ ἀμείβῃ δεόντως τοὺς τοιοῦτους τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ λειτουργούς».

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο καὶ φιλόανθρωπον ἐν ταυτῷ, ἂν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ μας ἠυδῶκε νὰ διατάξῃ τὸν καθαρισμὸν τῶν μᾶλλον κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὑπὸ τῶν περιπατητῶν συχνάζομένων ὁδῶν ἢ τοῦλάχιστον αὐστηρῶς νὰ ἀπαγορεύσῃ τοῖς ὁδοκαθαρισταῖς νὰ ρίπτωσιν εἰς τὸ ἔξῃς τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰ παντοίων μικροβίων μεστὰ σκουπίδια ἀκριβῶς ἔξωθεν τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 11 Μαΐου 1902

Γάμοι: Ἐτελέσθησαν ὑπὸ οἰωνοῦς αἰσιωτάτους ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις οἱ γάμοι τοῦ εὐφήμως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ γνωστοῦ ἐμπόρου κ. Στεφάνου Κ. Μπήτσου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐπιχαρίτου δεσποινίδος Καλλιόπης Ι. Τσελέπογλου. Τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ διέλθῃ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 31 Μαΐου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 23 Μαΐου 1902.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν παρεπιδημεῖ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὁ θεοφιλ. Ἅγ. Μηρέων, βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ σεβ. ἀγίου Ἀδριανουπόλεως, ἐξελθὼν πρὸς περιοδείαν ἀνὰ τὰ διάφορα τῆς ἐπαρχίας ταύτης τμήματα. Ἄμα τῇ ἀφίξει αὐτοῦ οἱ τὰ πρῶτα παρ' ἡμῖν φέροντες καὶ οἱ τὰ προσόντα αὐτοῦ ἐκτιμῶντες συμπολίται ἔσπευσαν νὰ προσαγορεύσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐλεύσει του καὶ νὰ συγχαρῶσιν ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα προαγωγῇ αὐτοῦ. Ὁ νεαρὸς οὗτος τοῦ Ἰψίστου λειτουργός, πρὸς τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ ὀξυνοίᾳ καὶ ἔκτακτον φιλοποनीαν συνδυάζων, κατῶρθωσε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν ἀμέριστον ἀγάπην παντὸς τοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως λογικοῦ ποιμνίου. Κοινοποιηθέντος δὲ ἀπὸ τῆς χθὲς ὅτι σήμερον ἔμελλε νὰ τελέσῃ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ προσῆλθεν ἄπειρον πλῆθος κατακλύσαν τὸν ναόν. Καὶ ἐν τῇ λειτουργίᾳ αὐτοῦ ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσωμεν ἅπαντα τοῦ ἱεροπρεποῦς τούτου ἀνδρὸς προσόντα. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν πλείστοι φίλοι ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει εὐχρηθέντες αὐτῷ καὶ κατευόδιον διότι μετὰ μεσημβρίαν αὐθημερὸν ἀνεχώρησεν συνεχίζων τὴν περιοδείαν του καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ἐπαρχίας τμήματα.

Συγκληθείσης σήμερον γενικῆς τῶν μελῶν τῆς Φιλοπτώχου ἀδελφότητος «Ὁμονοίας» συνελεύσεως, ὑπεβλήθη αὐτῇ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπιψήφισιν ὁ νέος αὐτῆς κανονισμός. Μετὰ συζήτησιν δὲ ἐγερεῖσα περὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Ἀδελφότητος, ἐπεκράτησεν ἐν τέλει ἡ γνώμη ὅπως δι' αὐτῶν ἀγορασθῇ προσοδοφόρον τι κτῆμα, μεθ' ὃ ἐπιψηφισθέντος καὶ ὑπογραφέντος τοῦ νέου κανονισμοῦ ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων μελῶν, διελύθη ἡ συνέλευσις ἐπευχομένη τῇ ἐκ λίαν φιλοτίμων καὶ φιλοπροόδων νέων συγκροτουμένη ἐπιτροπῇ ἐπιτυχίαν καὶ εὐδοκίμησιν ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν πρὸς προαγωγὴν τοῦ σωματείου τούτου καθηκόντων αὐτῆς.

Εὐγνωμοσύνην αἰδίδιον ὀφείλει ἡ πόλις ἡμῶν τῇ σεβαστῇ αὐτοκρατορικῇ κυβερνήσει ἧτις ἐν τῇ πεφωτισμένῃ αὐτῆς ὀξυδερκείᾳ καὶ διορατικότητι ἔγνω νὰ διορίσῃ πρὸς τῷ δραστηριωτάτῳ τοῦ δικαστηρίου παρέδρῳ καὶ ἀντάξιον πρὸς τὸ δυσχερὲς καὶ λεπτεπίλεπτον τοῦ εἰσαγγελικοῦ λειτουργήματος ἄνδρα. Ὁ ἀπὸ διετίας καὶ ἐπέκεινα ἐν τῷ ὑπουργήματι τούτῳ διορισθεὶς Σαῖτ Ζὲν Ἐδδὶν ἐφέντης, μελίχιος καὶ εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, κάτοχος τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ εὐρωπαϊκῆς παιδείσεως εὐμοιρῆσας, διὰ τοῦ ἀκεραίου αὐτοῦ χαρακτῆρος ἐπέτυχε νὰ προσελκύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν τόσῳ τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας, μεθ' ἧς στενότατα εἶναι συνδεδεμένος, ὅσῳ καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ πλήρη πίστην καὶ πεποίθησιν ἐπὶ τὴν δικαίαν καὶ ἀπροσωπόληπτον αὐτοῦ ἐτυμηγορίαν ἔχοντος. Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀνωτέρου τούτου τῆς Θέμιδος λειτουργοῦ οὐ σμικρὰ ὕφεις καταχρήσεων παρετηρήθη. Ἐρμηνεύοντες ἐπὶ τούτῳ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἡμετέρας κοινωνίας πρὸς τὸν περινούστατον καὶ λαοφίλητον

Ἄνακτα, οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ κατὰ τὰς βουλὰς καὶ διαθέσεις αὐτοῦ συμπεριφορὰ καὶ πολιτεία τοῦ διαπρεποῦς τούτου λειτουργοῦ θέλει ἀνταμειφθῆ προσηκόντως.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Ἰουνίου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῆ 17 Ἰουνίου 1902.

Παριππεύσαντος τοῦ μηνὸς τῶν ῥόδων, διεδέξατο τοῦτον ὁ μὴν τῶν συγκινήσεων παρά τε τοῖς μαθηταῖς καὶ τοῖς διδασκάλοις, ὁ μὴν καθ' ὃν ἐπιτελεῖται ἡ συγκομιδὴ τοῦ πνευματικοῦ ἀμητοῦ τῆς ἐπὶ δεκαμηνίαν ὄλην συντελουμένης συντόνου καὶ πυρετώδους ἐν τῷ ἀμπελῶνι τῶν Πιερίδων Μουσῶν ἐργασίας, ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῶν τελετῶν τῶν γραμμῶν ὁ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διὰ τῶν ἐξετάσεων τοῦ κεντρικοῦ Νηπιαγωγείου ἐγκαινισθεῖς. Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησαν αἱ τῆς Κεντρικῆς ἡμῶν ἀστ. Σχολῆς ἀρξάμεναι τῆ 5ῃ καὶ λήξασαι τῆ 12ῃ τοῦ αὐτοῦ αἵ τε γραπταὶ καὶ αἱ προφορικαί. Καὶ ἄλλοτε μὲν μάλιστα δὲ ἐφέτος παρεσχέθη ἡμῖν ἀφορμὴ νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν κατὰ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων, διότι καθ' ὃν τρόπον νῦν αὐταὶ διεξάγονται παρ' ἡμῖν κάλλιον τέλεον νὰ ἐξέλπειον. Ἐξαιρέσει τῆς Κυριακῆς, καθ' ἣν πλὴν τῶν λοιπῶν ἐτίμησαν ταύτας καὶ ὁ μέγας τῶν σχολῶν ἡμῶν εὐεργέτης ἐρίτιμος κ. Δ. Δοδόπουλος καὶ ὁ πατρώζων αὐτοῦ υἱὸς κ. Κων. Δοδόπουλος, κατὰ τὰς λοιπὰς τῶν ἐξετάσεων ἡμέρας πλὴν τοῦ κ. Κ. ΧΤιαννάκη οὐδὲ εἷς γονεὺς ἕτερος ἢ κηδεμῶν ἠὲ δόκησε νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὸν κόπον τοῦτον τοῦλάχιστον ἐκ περιεργείας καὶ ἐκ πατρικοῦ πρὸς τὰ τέκνα των φίλτρου, ἐνθαυρόνοντες οὕτω καὶ ὑποδαυλίζοντες ἅφ' ἐνὸς μὲν τὴν πρὸς τὰ γράμματα ἔφρουσαν τῶν τέκνων των ἀνταμείβοντες δ' ἅφ' ἐτέρου οὕτως εἰπεῖν καὶ τοὺς διδάσκοντας δι' ὅσας ὑπερανθρώπους καθ' ὅλον τὸ ἔτος καταβάλλουσι προσπαθείας πρὸς διαιδασίαν καὶ πνευματικὴν διαμόρφωσιν τῶν σπλάχνων των.

Ὁ μόνος καὶ τακτικώτατος ἀκροατῆς καὶ ἐξεταστῆς καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων ἦτο ὁ ἕκτακτον τῆ ἀληθείᾳ ζῆλον καὶ περίσσεια ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν ἐκάστοτε ἐπιδεικνύμενος Θεοφ. ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων δὲν θὰ ἦτο ἄραγε προτιμότερον νὰ ἐκλέγηται εἰς τὸ ἐξῆς ἰδιαιτέρα τις ἐπιτροπὴ ἐξεταστική, ἥτις ἐναλλάξ καὶ ἀνελλιπῶς καθ' ὅλον μὲν τὸ σχολικὸν ἔτος ἰδίᾳ δὲ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον νὰ παρακολουθῆ ἀντιλαμβανομένη οὐχὶ ἐξ ἐπιπολῆς, ὡς νῦν συμβαίνει, ἀλλὰ πιστῶς καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ αὐτηκοῖας οὐ μόνον τῆς καθ' ὅλου προόδου τῶν τροφίμων, ἀλλὰ καὶ τῆς μεθόδου ἰδίᾳ καὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τελεσφόρου τῆς διδασκαλίας ἢ μὴ ἐνὸς ἐκάστου διδασκάλου; Δὲν θὰ ἦτο δ' ἐπίσης δυνατὸν ὅπως μετὰ κοινὴν συνεννόησιν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης μικρὰν τι πρὸ τῶν ἐξετάσεων συντάττοντα ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν γένει πορείας τῆς σχολῆς

καὶ ὑποδεικνύοντα ἐν αὐτῇ ὅσας τυχὸν ἀντελήφθησαν ἐλλείψεις κατὰ τὴν ἰδίαν ἕκαστος ἀντίληψίν του ὑποβάλλωσι ταύτην τῇ διοικητικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ Φιλεκπ. Συλλόγου διὰ τὰ περαιτέρω. Οὕτω θὰ ἀπηλλαττόμεθα εἰς τὸ μέλλον τῶν ὀχληρῶν προφορικῶν ἐξετάσεων. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ὡς ὄλως νέα καὶ καινοφανῆ εἰσάγοντες καὶ τὰς παλαιὰς καὶ ἀπὸ αἰῶνων προικοδοτηθείσας κοινωνικὰς ἐθιμοτυπίας καὶ παλαιόθεν ἐρριζωμένας ἕξεις ἀποσκορακίζοντες, διὰ τοῦτο ἠδυνάμεθα νὰ τηρήσωμεν μόνον τὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως προφορικὰς ἐξετάσεις τελοῦντες αὐτὰς πανηγυρικῶς ἐνώπιον τοῦ δημοσίου. Δὲν θὰ καινοτομήσωμεν δὲ πρῶτοι ἡμεῖς ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, διότι ἕτεροι πρὸ ἡμῶν πολλαχοῦ διήνοιξαν τὴν ὁδὸν ταύτην, ὡς δὲ που ἐσχάτως ἀνέγνω καὶ ἐν τοῖς ἐν Φιλιππουπόλει ἑλληνικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις κατηγορήθησαν αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις.

Ἡ διοικητικὴ τοῦ Συλλόγου Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐνδελεχεῖ αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτῆς διοικουμένων σχολῶν μερίμνη διακαῶς ποθοῦσα εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐλλείμματος νὰ συντελέσῃ ἔγνω νὰ διοργανώσῃ ἕκτακτον ὑπὲρ τῶν σχολῶν Μουσικὴν συναυλίαν καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πρὸς τὸ προεδρεῖον τοῦ ἀπὸ τετραετίας ἀναμφισβήτητα δικαιώματα εἰς τὰς συμπαθείας οὐ μόνον τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν φίλων συνοίκων καὶ ἄλλοθεν ἄλλοθεν κοινότητων κτησαμένου Μουσικοῦ Ὁμίλου «Ἀρίωνος» ἀπετάθη. Καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψωμεν καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐγενεστέρα τῶν νέων ἐνασχόλησις ἢ ἡ θεραπεία τῆς μουσικῆς, δὲν ὑπάρχει μορφωτικώτερος παράγων συντελῶν πλεῖον εἰς τὴν μάλαξιν καὶ ἐξημέρωσιν τῆς ψυχῆς ἢ ἡ θεραπεία τῆς μούσης Μελπομένης. Καὶ ἀφοῦ ταῦτα πάντα ἐκ περισσοῦ δὲ καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ὡς σκοπὸν αὐτοῦ προέθετο τὸ σωματεῖον τοῦτο, οὗτινος προΐστανται νέοι συμπαθεῖς καὶ τῆς ἀμερίστου τοῦ κοινοῦ ἀπολαύοντες τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ὡς οἱ κ.κ. Φλ. Φλωρίδης καὶ Ν. Σύρμας, εἰς ὧν τὴν στιβαρὰν καὶ εὐφυῆ οἰακοστροφίαν ὀφείλεται ἡ ἐπίδοσις καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ φιλοκάλου τούτου ἔργου, δύναται κάλλιστα ν' ἀξιοῖ διὰ τοῦτο τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῆς φιλοτίμου ἡμῶν κοινωνίας. Πάνυ λοιπὸν προφρόνως ἀποδεξάμενος ὁ Μουσικὸς Ὁμιλος τὴν πρόσκλησιν ταύτην, κατήρτισε πρόγραμμα ἐξ ἐκλεκτῶν τεμαχίων, τὰ ὁποῖα χθὲς τὸ ἑσπέρας μετὰ σπανίας ἐξετέλεσεν ἐπιτυχίας. Τόπος διὰ τὴν συναυλίαν ὠρίσθη ἡ τοῦ κεντρικοῦ νηπιαγωγείου αἴθουσα, ἥτις χάρις εἰς τὴν φιλοκαλίαν καὶ εἰς τὴν περὶ τὴν διακόσμησιν ἐμπειρίαν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ μετὰ πάσης προθυμίας ἐκάστοτε παρέχοντος τὰς ὑπηρεσίας του, ὁσάκις μάλιστα περὶ φιλανθρωπικοῦ πρόκειται σκοποῦ, κ. Ματζαράκη Πελετέκη, οὕτω διεκοσμήθη καὶ μετὰ τοσαύτης καλλιτεχνικῆς φιλοκαλίας διὰ ταπήτων καὶ εἰκότων ἠὲ τρεπίσθη ὥστε σὺν τῇ τέρψει τῆς ἀκοῆς παραλλήλως καὶ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπόλαυσις νὰ συμβαδίξῃ. Ἄπαντα δὲ τὰ ἐν τῷ προγράμματι περιλαμβανόμενα τεμάχια ἐξετελέσθησαν μετ' ἀνεπιλήπτου ἐπιτυχίας· ἰδίᾳ ὅμως ἤρесе τῷ ἀκροατηρίῳ ἢ ὑπὸ τῆς Ἑσπουδιαντίας ἐκτέλεσις τοῦ γλυκυτάτου καὶ ἀρμονικωτάτου τεμαχίου «Semel». Ἐπίσης ἤρесе καὶ κατεχειροκροτήθη ἡ «Ἀπογοήτευσίς» ἢ

ὑπὸ τοῦ συμπαθοῦς νέου κ. Ἔυστ. Κάζη ἐκτελεσθεῖσα τῇ συνοδείᾳ τῆς Ἐστου-
διαντίνας. Τὸ ὠραῖον ἀλλ' ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ἀπαξ ἔτι ἔλαβεν τὴν ἀφορμὴν
νὰ χειροκροτήσῃ οὐ μόνον τὴν ὀρχήστρα, ἀλλὰ καὶ τὸν διευθύνοντα αὐτὴν κ.
Χρ. Ἡλιάδην, δοκιμώτατον βιολιστὴν. Ὁ κ. Ἡλιάδης φαίνεται ὅτι κατέχει τὴν
σπάνια ἰκανότητα νὰ ἐκτελῇ πάντας τοὺς φθόγγους ὁμαλῶς ἄνευ τῆς ἐλαχίστης
δυσκολίας καὶ στενοχώριας. Ἡ μουσικὴ αὕτη συναυλία ὡς πρὸς τὸ μουσικὸν
αὐτῆς μέρος ἐπέτυχε πληρέστατα, ὡς πρὸς τὸ ὑλικὸν ὅμως δι' ὃ καὶ διοργανώθη,
ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ἐπέτυχεν.



Εἰκ. 31: Ἡ εἴσοδος τοῦ εντευκτηρίου τοῦ Μουσικοῦ Ομίλου «Αρίων».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 9 Ἰουλίου 1902

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 2 Ἰουλίου 1902.

Τῆς φαιδράς ἐορτῆς ἦν ἐτέλει χθὲς τὸ γαλλικὸν ἔθνος, μετεῖχε καὶ τὸ ἡμέτερον
γαλλικὸν πρακτορεῖον, οὗτινος ἡ σημαία ἀπὸ πρωΐας ἀναπετάσθη εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πάνυ ἐπαξίως τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ἀπὸ σειρᾶς ἤδη ἐτῶν ἐκπροσω-

ποῦντος ἐριτίμου κ. Δημ. Δοδοπούλου, ἐξαγγέλλουσα τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας.
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπὸ πρωΐας αἶ τε στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ
πλείστοι τῶν ἐν πόλει προσερχόμενοι συνέχαιρον τῷ κ. Δ. Δοδοπούλῳ, ὅστις ἐν
στολῇ καὶ φέρων τὰ παράσημα τῆς τε σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως
καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου μετὰ τῆς εὐγενεστάτης ἐπίσης συζύγου αὐτοῦ κ.
Εὐανθίας ὑπεδέχοντο τοὺς πάντας μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτοὺς λεπτότητος
καὶ εὐγενείας. Πλὴν τῶν λοιπῶν προσελθόντες συνεχάρησαν αὐτῷ ὁ θεοφιλ. ἐπί-
σκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος καὶ ὁ Herr von Dunin ἐν στολῇ ἀντιπροσωπεύων τὸν
πράκτορα τοῦ αὐστροουγγρικοῦ πρακτορείου.

Ὁ κ. Δ. Δοδόπουλος, ὅστις δικαίως τὴν ἔνθερμον τῆς εὐεργετουμένης παρ' ἡμῖν
κοινωνίας εὐγνωμοσύνην καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐφείλκυσε, ἐν τῇ πατρικῇ καὶ ενδε-
λεχεῖ προνοίᾳ καὶ μερίμνῃ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν ὑπὲρ ὧν γεν-
ναῖα κατ' ἔτος συνεισφέρει ποσά, πληροφορηθεὶς τὴν μετ' ἐλλείμματος κλεισιν
τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ Φιλεκπ. Συλλόγου, ἐδωρήσατο αὐτῷ εἴκοσιν ὀθ. λίρας ἀνα-
κουφίσας οὕτω καὶ ἀναζωογονήσας τὸ λιποθυμοῦν αὐτοῦ ταμεῖον. Ἡ νέα αὕτη
τοῦ κ. Δοδοπούλου δωρεὰ εἶθε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα καὶ τοῖς λοιποῖς
συμπατριώταις, τοῖς τε ἐνταῦθα καὶ τοῖς ἐν τῇ ξένη ἐγκαταστημένοις, τοῖς δυνα-
μένοις ὑπὲρ τοιούτων ἱερῶν καὶ ἐθνωφελῶν νὰ συνεισφέρωσι σκοπῶν.

Χθὲς συνελθόντα τὰ μέλη τῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ Μ' Μαρτύρων Ἀδελφότητος Εἰρήνης
κατήρτησαν τὴν νέαν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ σωματείου ὡς ἐξῆς: Περικλῆς
Χ' Παρασκευᾶς πρόεδρος, Παναγ. Παπουτσόγλου ἀντιπρόεδρος, Νικ. Ναλπάντης
ταμίας, Μιχ. Μοσχόπουλος γεν. γραμματεὺς καὶ σύμβουλα μέλη οἱ κ.κ. Ἀγγελά-
κης Ἀνδρέου, Κωνστ. Ζαχαρόπουλος καὶ Ἀγγελάκης Μιχαήλ. Ἡ τιμὴ ἦν ἅπαντα
τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἃ διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων αὐτῶν περιεβλήθησαν,
εἶναι ἐπαξία τῆς καὶ ἄλλοτε καρποφόρου δράσεως αὐτῶν. Ἰδίᾳ ὁ πρόεδρος κ.
Περ. Χ' Παρασκευᾶς ἐκτήσατο περιφανεῖς τίτλους ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς
ἐνορίας ἐκείνης, διότι καὶ ἄλλοτε ἐπὶ σειρᾶν ἐτῶν μετὰ παραδειγματικῆς αὐτα-
παρνησίας ὡς πρόεδρος ἐργασθεὶς καὶ τὰ ἐκπαιδευτήρια ταύτης εἰς βαθμὸν
ἐπίζηλον ἀνήγαγε προσλαμβάνων ἐκάστοτε διδασκάλους πεπειραμένους καὶ τῶν
καθηκόντων αὐτῶν πιστοὺς ἐκτελεστάς καὶ διὰ καλλιπρεποῦς Παρθεναγωγείου
ἐκόσμησε ταύτην προκαλέσας αἶδιον τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς κοινότητος.



ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 10 Αὐγούστου 1902

Δὲν δύναμαι νὰ ἀποκρύψω τὴν ἐκπληξιν, ἣν ἠσθάνθην ἐπισκεφθεὶς τὸ ἐργοστά-
σιον τοῦ κ. Δημ. Δοδοπούλου.

Εἰς μίαν γωνίαν τῶν 40 ἐκκλησιῶν σχεδὸν ἔξωθεν τῆς πόλεως ἐπιτελεῖται νυ-

χθμερόν ἔργον ἀληθῶς πολύτιμον ἀναζωπυροῦν τὸν ἐνταῦθα γεωργικὸν πληθυσμόν, τιμῶν δὲ τὴν ἐγγώριον βιομηχανίαν.

Μολονότι κινδυνεύω νὰ προσκρούσω εἰς τὴν ἐγνωσμένην τοῦ ἀνδρὸς μετριοφροσύνην, ἐν τούτοις ὀφείλω κατὰ καθήκον καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐκφράσω αὐτῷ τὰ θερμά μου συγχαρητήρια.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Δημ. Δοδοπούλου πολύτιμον συμβολὴν παρέχουσι δύο εὐγενέσταται φυσιογνωμίαι, ὁ κ. Φλωρίδης καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ κ. Δοδόπουλος, ὅστις καὶ προθυμότατα μὲ περιέφευρεν εἰς ὅλα τὰ τμήματα τοῦ ἐργοστασίου ἐξηγῶν με φιλοφρονέστατα τὰ ἐπιτελούμενα.

Τὸ ἐργοστάσιον διαιρεῖται εἰς δύο αὐτοτελῆ τμήματα κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων, ἔχοντα μόνον τὴν ἰδίαν κινητήριον δύναμιν. Ἀμφότερα τέλεια εἰς τὸ εἶδος των.

Τὸ ἐν τμήμα ἀποτελεῖ ὁ τελειοτάτου συστήματος ἀτμόμυλος, τὸ δ' ἕτερον τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κονιάκ. Ἦρχισαμεν πρῶτον ἀπὸ τὴν κινητήριον δύναμιν, ὡς τοιαύτη δὲ χρησιμεύει ὁ ἀτμός. Δύο μεγάλοι λέβητες παράγουσι τὴν δύναμιν ταύτην, ἀναπληρούμενοι ἀμοιβαίως, οὕτως ὥστε, ὅταν πρόκηται νὰ καθαρισθῇ ὁ εἷς, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου καὶ ἡ ἐργασία δὲν παύει οὔτε λεπτόν.

Ὁ ἀτμός κινεῖ μέγα moteur δυνάμεως 80 περίπου ἵππων, συνδεδεμένον διὰ μεγάλων τροχῶν καὶ ἀξόνων μὲ ὄλας τὰς συσκευάς, ὅπου εἶναι ἀνάγκη νὰ μεταδώσῃ τὴν κίνησιν. Εἶτα ἔρχεται πλῆθος μηχανημάτων, ὅπου γίνεται ὅλη ἡ ἐργασία ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἐργάτου, ὅστις περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ ριπτῇ ἄνωθεν τὸν σίτον, ἔστω καὶ ἀναμειγμένον μὲ ξένα σώματα, καὶ νὰ πληροῖ κάτωθεν τὰ σακκιά του. Τοῦτον μόνον. Ὅλη δὲ ἐκεῖνη ἡ ἐργασία τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ σίτου, τοῦ πλυσίματος καὶ βουρτσήματος αὐτοῦ καὶ τῆς μεταβολῆς του εἰς ἄλευρον πρώτης ποιότητος, δευτέρας κτλ. καθὼς καὶ ὁ ἀποχωρισμὸς τῶν ἄλλων ειδῶν τῶν παραγομένων ἐκ τοῦ σίτου, εἰς ἄλλα τμήματα, ὅπου πάλιν γίνεται, νέα μηχανικὴ ἐργασία χωρίζουσα καὶ ταῦτα ἰδιαιτέρως εἰς τὰ εἶδη των κατὰ ποιότητος, ὅλα ταῦτα γίνονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν μηχανημάτων ἅτινα καταλαμβάνουσι τὰς αἰθούσας τριῶν ὀρόφων.

Ἐκτὸς τούτων ἀποθῆκαι μεγάλαι πλήρεις σίτου, σιδηρουργεῖον τέλειον, ἰδιαιτέρα δωμάτια ὅπου ἀναπαύεται ἡ ἐφεδρεία τῶν ἐργατῶν καὶ τόσα ἄλλα δυσκατάληπτα τῷ ὄντι τῷ μὴ μεμυημένῳ. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν θὰ ἤμην εἰς θέσιν νὰ γράψω οὔτε δύο λέξεις περὶ ὄλων τούτων, τὰς δ' ὀλίγας ταύτας ἀτελεῖς λεπτομερείας ὀφείλω εἰς τὰς πρόφρονας ἐξηγήσεις τοῦ κ. Δοδοπούλου.

Κατόπιν ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κονιάκ. Καὶ ἐδῶ ἄλλαι συσκευαί, ὄλως διάφοραι, ἀποστακτῆρες καὶ ἀνταποστακτῆρες, ὅπου τελικῶς παράγεται τὸ μυροβόλον κονιάκ Δοδοπούλου καὶ τὸ ἀγνότατον δούζικο.

Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο ἔδει πάντως νὰ δοκιμάσω τὸ εὐγευστον νέκταρ, ὅπερ λίαν ἀβροφρόνως μοὶ προσέφερε ὁ κ. Δοδόπουλος, ἔσπευσα δὲ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ νὰ συγχαρῶ αὐτοῖς ἐπὶ τῇ τελειοτάτῃ διαρρυθμίσει τοῦ ἐργοστασίου, ἅμα δ'

ὅπως ἐπὶ μήκιστον παρέχωσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τὴν γενναίαν συμβολὴν των εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας.

Παροδίτης.



TAXYΔΡΟΜΟΣ, 22 Αὐγούστου 1902

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀποστέλλονται ἡμῖν τὰ ἑξῆς:

Τὴν 28ην Ἰουλίου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐκαλοῦντο διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ τῇ προτεραίᾳ τοιχοκολληθεισῶν κοινοποιήσεων πάντα τὰ κατὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ κανονισμόν ἔχοντα δικαίωμα ψήφου μέλη τῆς Φιλεκπαίδ. Ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπ' αὐτῆς συντηρουμένου Ἀρρεναγωγείου πρὸς ἀνάδειξιν νέας Διοικητ. Επιτροπῆς διὰ τὴν ἀρχομένην περίοδον. Τῇ μιᾷ καὶ ἡμισίᾳ (περίπου) ὥρᾳ Τουρκ. συνελθόντων τῶν τῆς ρηθείσης Ἀδελφότητος μελῶν ἐν τῷ ὀρισθέντι μέρει καὶ ἀπαρτίας γενομένης ἐξ εἴκοσι καὶ ὀκτῶ μελῶν, ἀνεδείχθησαν μυστικῇ ψήφῳ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κεραμέως, τέως προέδρου, ἀνάγνωσιν συντόμου ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἀδελφότητος, ἐξ ἧς καταφείνεται καὶ μικρόν τι περίσσευμα ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους, μέλη τῆς Δ. Ε. διὰ τὴν παροῦσα περίοδον οἱ ἑξῆς κ.κ. Σωτήριος Γιαννακόπουλος, Πρόεδρος, Περικλ. Χ' Παρασκευᾶ, Γεν. Γραμματεὺς, Λάμπρ. Δοξιάδου Εἰδ. Γραμμ. Μιχ. Μιχαήλογλου, Ταμίας, καὶ συνεργὰ μέλη οἱ κ.κ. Ἀθ. Τσότσος, Εὐστάθ. Ἀθ. Κάζης, καὶ Βεργῆς Π. Ζωηρόπουλος. Ἐπιτυχεστέρα καὶ μᾶλλον εὐσυνειδήτος ἐνάσκησις τῆς ψήφου τῶν ἐκλογέων ἦτο ἀδύνατον νὰ γείνη. Συγχαίροντες λοιπὸν πάντα τὰ νέα μέλη τοῦ Προεδρείου ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἅμα δὲ καὶ ἀκραιβνεῖ αὐτῶν ὑπὲρ τῶν καλῶν ζήλῳ, τοῦθ' ὅπερ ἐναργέστατα ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τῆς εἰς ἄλλα σωματεῖα κοινωφελοῦς δράσεως αὐτῶν, εὐχόμεθα ὅπως δικαιώσωσι τὰς τῆς ἐνορίας προσδοκίας καὶ ἀποδείξωσιν ἔτι ἅπαξ ὅτι οὐκ ἀμοιρεῖ ἡ κοινότης ἡμῶν νέων ἀκαμάτων, νέων θελώντων καὶ δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν εὐσυνειδήτως, ἀμερολήπτως καὶ ἀνιδιοτελῶς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων τῆς πόλεώς μας.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 11 Σεπτεμβρίου 1902

Αίτησις: Ὁ ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν Κωνσταντῖνος Ἀμπατζόγλου ἐπέδωκεν εἰς τὸ υπουργεῖον τῶν δημοσίων ἔργων ἀναφορὰν, ζητῶν ἐπιχορήγησιν ὅπως μεταβῆ εἰς τοὺς οἰνοπαραγωγοὺς νομοὺς τοῦ κράτους ἵνα διδάξῃ εἰς τοὺς ἐκεῖ βιομηχάνους νέαν μέθοδον, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξ ὑπολειμμάτων σταφύλων καὶ τρυγὸς ἄφθονος παρασκευὴ ταρταρικοῦ ἄλατος, ἐξαγομένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀντὶ δέκα γροσίων τὴν ὀκάν. Τὸ ρηθὲν υπουργεῖον προέβη εἰς ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως.



Εἰκ. 32: Μερόπη, Νικόλαος καὶ Παρθενόπη Κων. Χατζηγιαννάκη.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 13 Σεπτεμβρίου 1902

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 10 Σεπτεμβρίου.

Καίτοι εἴκοσι καὶ δύο παρῆλθον ἡμέραι ἀπὸ τῆς θηριώδους δολοφονίας τοῦ συμπαθοῦς καὶ νεαροῦ ἱεροφάλτου καὶ διδασκάλου τῆς καθ' ἡμᾶς κεντρικῆς ἀστικῆς σχολῆς ἀοιδίμου Γιαννάκου Χ' Παναγιώτου, οὐχ' ἦττον ἡ πόλις ἡμῶν

σύμπασα ὡσεὶ κοινὸν πένθος ἄγουσα, διατελεῖ εἰσέτι ἐν συγκινήσει ἀγρύπνως οὕτως εἰπεῖν καὶ ἀνυπομόνως τὴν ἐξέλιξιν τῆς στυγερᾶς ταύτης ὑποθέσεως παρακολουθοῦσα. Πανταχοῦ, ὅπου καὶ ἂν εὔρεθῃ τις, τὸ αὐτὸ θέμα θὰ ἀκούσῃ, τὴν περὶ τοῦ τραγικοῦ τούτου φόνου συζήτησιν μετὰ ποικίλων σχολίων.

Ποικίλαι αἱ διαθέουσαι ἀνὰ τὴν πόλιν διαδόσεις ἐπὶ τῇ εἰδεχθεῖ ταύτῃ ἀνθρωποκτονίᾳ, ὁ μόνος ὅμως ἐναγώνιος καὶ κοινὸς πόθος πάντων εἶναι ἡ σύλληψις τοῦ κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην διὰ χρυσοῦ τὰ θυλάκια τοῦ αἰμοβόρου δολοφόνου πληρώσαντες καὶ διὰ φονικῆς μάχαιρας τὴν χεῖρα τοῦ ἀθλίου ὀπλίσαντες. Ὑπερεκατὸν ἀτόμων ἀνακρίσεις κατετέθησαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τῶν πλείστων αἱ μαρτυρίαι πρὸς ὠρισμένον καὶ κοινὸν ἀπευθύνονται σημεῖον, διαλευκαίνουσαι ὅλον ἐν τὴν οὐχὶ καὶ τόσον ἀμαυρὰν ὑπόθεσιν μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως κατάθεσιν τοῦ ἀοιδίμου, ρητῶς δηλώσαντος τὸ ὄνομα τοῦ οὗ πρὸ πολλοῦ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀπειλήσαντος.

Ὁ εἰδεχθέστατος δολοφόνος, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐκείνης τοῦ κακουργήματος συλληφθεὶς, φιλοξενεῖται ἐν τῇ εἰρκτῇ, ἐκ τῶν καταθέσεων δὲ τοῦ μακαρίτου καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διεξαγομένων ἀνακρίσεων διαφωτιζομένη ἡ εἰσαγγελία προέβη προχθὲς τὴν Πέμπτην καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ν. Μ. Κοκκίνου, ὅστις μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐγκάθειρκτος διατελεῖ. Δὲν γνωρίζομεν βεβαίως ὁποῖαν φάσιν θὰ λάβῃ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὁποῖα λύσις θὰ δοθῇ εἰς αὐτό, ἀλλ' ἐν τούτοις εἴμεθα εἰς θέσιν διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα τῆς μερίζονος καὶ ὑγιοῦς μερίδος νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἀπροσωπόληπτον τῆς αἵματηρᾶς ταύτης ὑποθέσεως διεξαγωγὴν καὶ ἐπὶ τὴν δικαίαν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἀπηνῆς δέον νὰ κατενεχθῇ ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ ἀποδειχθησομένου αὐτουργοῦ καὶ ἐνόχου ἵνα παραδειγματιζόμενα καὶ τὰ λοιπὰ τυχὸν ἐκβράσματα τῆς κοινωνίας ἀπέχωσι τοῦ λοιποῦ τοιούτων φρικαλεοτήτων. Ὅ,τι ἀδυνατεῖ ὁ λόγος εἴτε ὁ ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς σχολῆς εἴτε ὁ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐμφυσήσῃ καὶ μεταλαμπαδεύσῃ εἰς τὰς φύσει ἀγρίας καὶ κακούργους ἐνίων καρδίας, τοῦτο δέον ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιοσύνη νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς διὰ τῆς πανισχύρου αὐτῆς χειρός. Χάρις τῇ ἀμέσῳ καὶ ἐνεργῶ ἐν τῇ τὴν πόλιν ἄπασαν συνταραξάσῃ δολοφονίᾳ ταύτῃ ἐπεμβάσει τοῦ δημοφιλοῦς καὶ ἀπροσωπολήπτου Μουτεσαρίφου ἡμῶν Ἐξοχ. Νεσὲτ πασᾶ καὶ τῇ δραστηριῶ ἐνεργείᾳ τῆς τε ἀστυνομίας καὶ τῆς ἀνακρίσεως ἔχομεν πάντα λόγον νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὡς τάχιον ἄπλετον θὰ ἐπιχυθῇ φῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ θὰ ἀποδοθῇ ἐπὶ ἐκάστῳ τὸ δέον κατὰ τὰς πράξεις του.

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἐβδομάδα ἡ πόλις ἡμῶν ἔσχε τὸ εὐτύχημα ἀλληλοδι-αδόχως νὰ φιλοξενήσῃ τοὺς ἐν Ἀδρ/πόλει προξένους τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εὐγενέστατος κ. Μ. Νικολάου συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὸ τμήμα τῆς δικαιοδοσίας του περιοδείαν αὐτοῦ, ἀφίκετο καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν προσυναντηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἐλλήνων ὑπηκόων, εἰς ἀρκετὸν ἀπὸ τῆς πόλεως διάστημα ἐπὶ τούτῳ ἐκδραμόντων. Μετὰ τοῦ κ. Προξένου συνε-

ξέδραμε και ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἄδρ/πόλει Ὁθωμ. Τραπεζῆς κ. Grosier μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῆς δεσποινίδος ἀνεψιᾶς του. Ἀμφότεροι οὗτοι ἐφιλοξενήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐριτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Δημ. Δοδοπούλου μέχρι τῆς προχθῆς Κυριακῆς, ὅποτε ἀνεχώρησαν δι' Ἄδρ/πολιν προπεμφθέντες καὶ πάλιν μέχρι τοῦ δῶρον ἐντεῦθεν ἀπέχοντος χωρίου Γενιτζέ.

Χάρις εἰς τὰ δραστήρια καὶ σύντονα μέτρα τῆς χωροφυλακῆς ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ τακτικοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ ἀφ' ἑτέρου περὶ τὴν καταδίωξιν τῆς ἅπαντα τὸν μικρὸν Αἴμον ἀπὸ τοῦ ἔαρος ἤδη λυμαιομένης ληστρικῆς συμμορίας, κατωρθώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα παρὰ τὸ χωρίον Κουρούδερε ὁ φόνος ἐνὸς ἐκ τῶν ληστῶν. Οὗτος ζῶν ἔτι μετηνέχθη ἐνταῦθα καὶ ὑποβληθεὶς εἰς ἀνακρίσεις ὠμολόγησε πολλὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν συμμορίαν του καὶ τὴν καθόλου δρᾶσιν της. Οἱ λοιποὶ 2-3 σύντροφοὶ του ἐθεάθησαν μετὰ τρεῖς ἡμέρας οὐ μακρὰν τοῦ Σκοποῦ. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ἐν οὐ μακρῷ καὶ ἡ τύχη αὐτῶν θὰ εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τοῦ συλληφθέντος, ὅστις εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν σύλληψιν του ἀπέθανεν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἔκλειον τὴν παροῦσα μου τηλεγράφημα ἐκ Δερέκιοι ἀνήγγειλεν τὴν ὑπὸ τῆς ἄνω συμμορίας σύλληψιν ἐνὸς τῶν εὐπορούντων τοῦ εἰρημένου χωρίου κατοίκων, Μήλιου ὀνομαζομένου, γενομένην ἔξωθεν τοῦ χωρίου παρὰ τινι μύλῳ.



Εἰκ. 33: Το σπίτι του ἰατροῦ Σοφοκλή Τζελέπογλου.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 5 Ὀκτωβρίου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 29 Σεπτεμβρίου 1902.

Ἐὰν εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν ἡ ἀπονομὴ τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου καὶ ἡ βράβευσις διὰ τῆς ἠθικῆς ἀμοιβῆς παντὶ τῷ ἐκτελοῦντι τὸ καθήκον αὐτοῦ, ἄδικοι θὰ ἐλογιζόμεθα, ἐὰν παρεσιωπῶμεν καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας δὲν ἐξαίρομεν τὸν πρὸς τὸ καθήκον αὐτοῦ διάπυρον ἔρωτα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα μονοπωλίου τῶν καπνῶν, τοῦ ἀγαθοῦ πρεσβύτου καὶ ἀξιοτίμου κ. Περικλέους Ζωγράφου. Παρ' ὄλην τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν ὁ θαλερὸς οὗτος πρεσβύτης ἀναπτύσσει ἔκτακτον καὶ παρ' αὐτοῖς ἀκόμη τοῖς νεανίοις ζηλευτὴν δραστηριότητα ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν πολυασχόλων τῆς διευθύνσεως καθηκόντων, οὐ μόνον τιμῶν οὕτω τὴν ἐταιρείαν, ἣς σημαῖνον καὶ ἀρχαῖον μέλος τυγχάνει, ἀλλὰ καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς προασπίζων καὶ περισώζων. Καὶ πραγματικῶς ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ νῦν διευθυντοῦ, συμπαραστατουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου ταμίου κ. Κ. Καπώτου, ἀρκούντως περιορίσθη τὸ λαθρεμπόριον τοῦ καπνοῦ ὡς τοῦτο τρανώτατα καταδηλοῦται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμείου ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀντιστοιχοῦντας μῆνας τῶν λοιπῶν ἐτῶν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐκπνέοντος μηνὸς ἀνεπετάσθησαν αἱ πύλαι τοῦ Καφενείου τοῦ κ. Καταπόδη ὑπὸ τὴν ἔμπειρον διεύθυνσιν τοῦ κ. Κυριάκου Στυλιανοῦ ὑφ' ὅλως ὅμως ἀλλοίαν ἢ πρότερον ὄψιν. Τὰ δύο νεωστὶ ἐξ Εὐρώπης κομισθέντα σφαιριστήρια, ἡ μετὰ φιλοκαλίας διηυθετημένη καινουργῆς καὶ πολυτελῆς ἐπίπλωσις, ἡ ἀπαστρέπτουσα ἐκ καθαριότητος καὶ ἀνθαμιλλωμένη πρὸς τὴν πρόθυμον ὑπηρεσίαν, προσελκύει ἐν συνωστισμῷ τὸν καλὸν τῆς πόλεως ἡμῶν κόσμον. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν δαφιλιῆ τῶν θαμῶνων προσέλευσιν εἶναι τὰ ἀγνότατα, λαμπρὰ καὶ εὐγευστότατα ποτὰ τὰ ἐκ τῶν ἄριστα καὶ εὐρωπαϊκῶς κατηρτισμένων διυλιστηρίων τῶν ἐργοστασίων τοῦ κ. Δ. Δοδοπούλου προμηθευόμενα μετὰ τῶν συμπαραρομαρτούντων ἐκλεκτῶν μεζέδων.

Ἄστεριων.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 31 Ὀκτωβρίου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1902.

Ἐπὶ τῇ προχθῆς μνήμῃ τοῦ ἁγίου καὶ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου ἐτελέσθη μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ἐν μεγίστη τῶν πιστῶν συρροῇ ἀρχιερατικῆ λειτουργία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἱεουργοῦντος τοῦ τοῖς πᾶσι προσφιλοῦς Θεοφ. Ἐπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Ἀνθίμου, ὅστις κατὰ τὴν μεγάλην εἰσοδὸν ἐμνημόνευσε τοῦ ὀνόματος τοῦ τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ἄγοντος μεγάλου τῆς κοινότητος ἡμῶν εὐεργέτου κ.κ. Δημητρίου Δοδοπούλου καὶ τῆς ἀξιοτίμου αὐτοῦ συζύγου κ. Εὐανθίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ ἐριτίμου κ. Δ. Δοδοπούλου, τοῦ κατ' ἐξοχὴν φιλανθρώπου καὶ καλοκαγάθου τούτου τῆς πόλεως ἡμῶν ὁμογενοῦς, ἔσπευσαν πάντες ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτός, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκευάματος νὰ ὑποβάλωσιν αὐτῷ τὰς συγχαρητηρίους αὐτῶν εὐχάς. Πρὸς τοῖς λοιποῖς ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος, οἱ ἐξοχώτατοι διοικηταί, ὁ μουτσαρίφης ἡμῶν Νεσάτ Πασᾶς καὶ ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Βεχμπῆ Πασᾶς, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου Μουχιεδδὶν ἐφέντης, ὁ διευθυντὴς τοῦ τελωνείου καὶ πάντες οἱ ἀνώτεροι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, πρὸς δὲ καὶ διὰ τηλεγραφημάτων οἱ πολυπληθεῖς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ φίλοι αὐτοῦ διεβίβασαν αὐτῷ τὰ συγχαρητήριά των.

Χθὲς ἐσπέρας ἐν τῇ μητροπόλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου συνέστη ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ.κ. Φλώρου Φλωρίδου καὶ Σοφ. Δαδάκη ἱατροῦ μέλλουσα μετὰ τοῦ κ. Φωτιάδου νὰ περιέλθῃ πρὸς συλλογὴν ἐράνου ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς τῶν Πατριαρχείων. Πεπεισμεθα ἐκ τῶν προτέρων, ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν φιλοκάλων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν αἰσθημάτων ὅτι δὲν θὰ ὑστερήσωσι, καὶ ἐν τῷ θεαρέστῳ τούτῳ ἔργῳ τῶν λοιπῶν τῆς Μ. Ἀσίας ὁμογενῶν ἡμῶν, ἀλλ' ὅτι θέλουσιν ἀφειδῶς προσφέρει τὸν ὀβολὸν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἐξωραΐσεως τοῦ κέντρου τούτου τῆς Ὁρθοδοξίας, συντελοῦντες οὕτω κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν ἐπίτευξιν ἔργου, οὗτινος κατήρξατο ἡ ἰσχυρὰ θέλησις τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. Ἰωακείμ τοῦ Γ' τοῦ ἀρχῆθεν ἐπὶ τὸ δηνάριον τοῦ πλουσίου καὶ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας ἐλπίσαντος πρὸς συντέλεσιν τοῦ περιφανεστάτου καὶ ἐκλάφαντος ὑπὸ θρησκευτικὴν καὶ ἐθνικὴν ἔποψιν ἔργου.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Νοεμβρίου 1902

Τῆς ἐν Ταταούλοις ἀδελφότητος «Προόδου» πανηγυριζούσης τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 17 ὑπερμεσοῦντος τὴν τετάρτην ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ἐπέτειον ἑορτῆν, ἐν μὲν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τελεσθήσεται ἀρχιερατικὴ λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἁγίου Παμφίλου κ. Μελισσηνοῦ, ἐπιτίμου αὐτῆς προέδρου, ἐν δὲ τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοπτώχου ἀδελφότητος ἡ νενομισμένη πανήγυρις, καθ' ἣν ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Γ. Α. Μαγκλῆς ποιήσῃ ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένων, ὁ δ' ἐλλόγιμος κ. Κ. Σπανούδης, δημοσιογράφος, ἀπαγγελεῖ τὸν πανηγυρικόν.

Τὴν τελετὴν θέλει τιμῆσαι δι' εἰδικοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἡ Α. Θ. Παναγιώτης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Παρακαλοῦνται λοιπὸν ὑπὸ τοῦ οἰκείου γραφείου πάντα τὰ μέλη ὡς καὶ πᾶς φιλέορτος ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ τελετῇ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Νοεμβρίου 1902

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 11 Νοεμβρίου 1902.

Καὶ πάλιν παρέχεται μοὶ ἡ εὐκαιρία νὰ γράψω περὶ τοῦ σωματείου τοῦ Μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίωνος». Εἰς πλουσίαν μουσικὴν πανδαισίαν ἐνετρώφησαν χθὲς οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ παρασταθῶσιν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ σωματείου τούτου δοθείσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς τῶν Ἁγίων Πάντων συναυλία. Τὸ πρόγραμμα ἐξετελέσθη μετ' ἐκτάκτου ἐπιτυχίας ὑπὸ τὴν δεξιὰν διεύθυνσιν τοῦ νεαροῦ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας κ. Hollender Mauritz. Τόσον δὲ κατεγοητεύθη τὸ ἀκροατήριον ὥστε πᾶς τις θὰ ἐπεθύμει τὴν ἐπιμήκιστον διάρκειαν τῆς πνευματικῆς ταύτης ἀπολαύσεως· αἴφνης ἐν μέσῳ τῆς ρεμβώδους ἐκείνης καταστάσεως τῶν ἀκροατῶν, ἀποσβεσθείσης καὶ τῆς ἐσχάτης ἀπηχίσεως τῆς μελωδίας, ὡσεὶ ὑπὸ ἐλατηρίου τινος ἀφυπνισθέντες ἐξερράγησαν εἰς φρενιτιώδη χειροκροτήματα καὶ εἰς οὐρανομήκεις ἐπευφημίας προκαλεσάσας καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν μελωδιῶν τούτων, ἐξαιρέτως καταθελεξασῶν τὸ ἀκροατήριον.

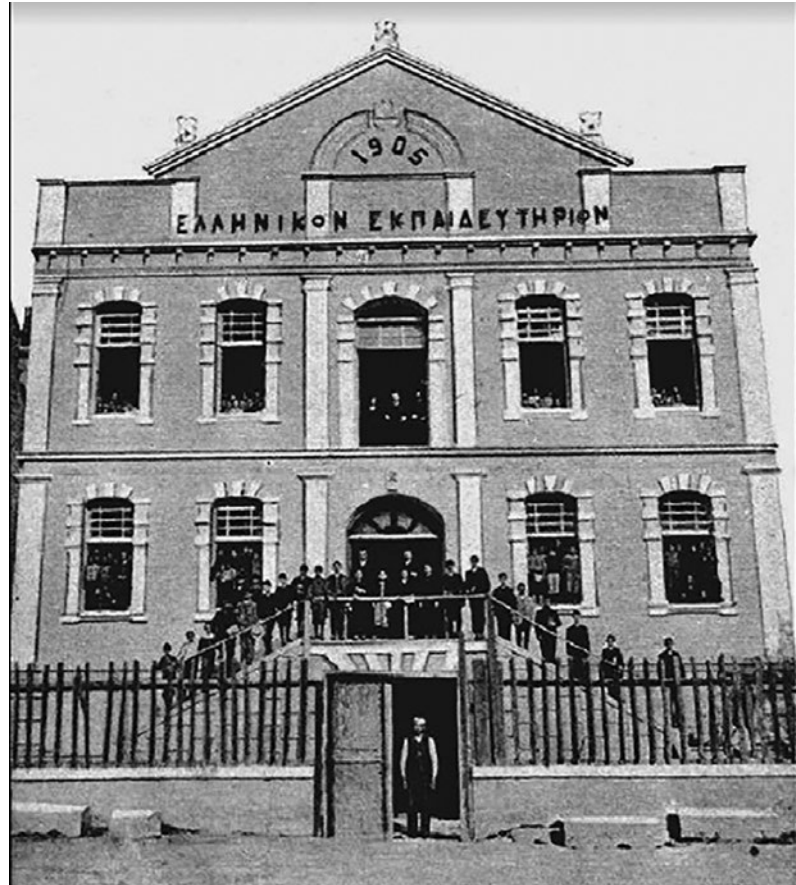
Μεταξὺ τῶν προσελθόντων διεκρίνοντο οἱ κ.κ. Ἀπόστολος Φλωρίδης, ὁ παρεπιδημῶν καίμακάμης τοῦ Βαβᾶ Ἐσκῆ, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἡμετέρου Πρωτοδικείου, ὁ νομ. Dunin καὶ ἄρκετοὶ μὲν ἕτεροι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων οὐχὶ ὁμως καὶ ἐπαρκεῖς ὥστε νὰ συντελέσωσιν εἰς σωτήριον ἀνακούφισιν τῶν οικονομικῶν τοῦ Ὀμίλου δυσχερειῶν καὶ εἰς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν πολυτίμων νέων.

Καὶ ἄλλοτε παρεσχέθη μοὶ ἀφορμὴ νὰ γράψω περὶ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ καὶ ἐξευγενιστικοῦ τούτου σωματείου τῆς πόλεώς μας, ἀλλ' ὑφ' ὁποίων αἰσθημάτων χαρᾶς καὶ ἐλπίδων ἐπὶ τῇ προφανεῖ προόδῳ αὐτοῦ κατεκλυζομένην τότε καὶ ὑφ' ὁποίων λύπης ἐνδομύχου συναισθημάτων κατέχομαι νῦν γράφων ταῦτα! Ἦκουσα θρυλούμενον ὅτι ὁ μουσικὸς ὄμιλος «Ἀρίων», ὁ τοιοῦτον εὐγενῆ, φιλόκαλον, ἐξανθρωπιστικὸν καὶ φιλάνθρωπον προθέμενος σκοπὸν, προσκρούσας, ὡς καὶ ἅπαντα σχεδὸν τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν σωματεῖα, εἰς τὸν οἰκονομικὸν σκόπελον μέλλει, ὡς μὴ ὄφειλεν νὰ ναυαγήσῃ ἐγκαταλείπων ἡμιτελεῖς τὸ ὁ ἀνέλαβεν ἔργον καὶ ἠδείας μόνον περὶ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ καὶ τῆς εὐδοκίμου κοινωνικῆς αὐτοῦ δράσεως ἀναμνήσεις. Ἄν τοῦτο ἔχῃται ἀληθείας, ὅπερ ἐκ καρδίας ἀπεύχομαι, τότε ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συναυλία ἦτο τὸ κύκνειον αὐτοῦ ὄραμα ὅπερ τόσον περιπαθῶς ἐτόνισεν.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο σωματεῖον ἀπὸ πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ δηλονότι, διατελεῖ ὑπὸ τὴν στιβαρὰν καὶ ἔμπειρον διεύθυνσιν τοῦ διαρκοῦς αὐτοῦ προέδρου ἀξιότιμου καὶ ἀξιολόγου νέου κ. Φλ. Φλωρίδου, εἰς οὗ καὶ μόνον τὴν πεφωτισμένην οἰακοστροφίαν καὶ γεναιοδωρίαν ἐλπίζεται ἡ ἐν τῷ μέλλοντι διαβίωσις αὐτοῦ. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἔσχε καὶ ἔχει πάντοτε προθύμους συναντιλή-

πτορας νέους, τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Ν. Σύρμα, τὸν ταμίαν Περ. Χ΄ Παρασκευᾶν καὶ τὸν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ φιλόπονον κ. Λάμπρον Δοξιάδη, ἀλλὰ τί δύνανται 4-5 ἄτομα, ἔστω καὶ ἂν διαπνέωνται ὑπ' ἀκραιφνεστάτων ὑπὲρ τῆς εὐδοκίμησης καὶ ἐπὶ τὰ πρόσω προαγωγῆς ἐνὸς σωματείου αἰσθημάτων; Τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐχὶ δι' ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ δι' ἰδιωτικοῦ χρήματος ἀλλὰ διὰ κοινῆς συνεργίας καὶ συμπράξεως παράγονται. Ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις τοῦ προέδρου δὲν ἰσχύει ἀπέναντι τῆς ἀδιαφορίας τῆς καταλαβούσης τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁμίλου ἀρωγὰ τε καὶ ἀνενεργὰ μέλη, βαθμηδὸν ἀποσυνδεόμενα καὶ ἀποστεροῦντα τούτων τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως, αὐτοπαρηγορούμενοι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι γενικῆ παρ' ἡμῖν τοῖς ἀψικόροις ἢ τοιαύτῃ τῶν πραγμάτων ἐξέλιξις. Ναι· ἀλλὰ τόσο σύντονος παρακμὴ ἐνὸς τοιούτου ἐξανθρωπιστικοῦ σωματείου προδίδει ἀσύγνωστον ἀφιλομουσίαν καὶ ἀκηδίαν τῶν πολλάκις μέχρι τοῦδε διὰ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων ὡς φιλομούσων καὶ φιλοπροόδων ἐξυμνηθέντων Σαρανταεκκλησιωτῶν. Πρὸς ἀναζωογόνησιν τοῦ συμπαθοῦς τούτου ὁμίλου δὲν ἀπαιτεῖται ἢ μικρά τις ὑλικὴ συνδρομὴ. Πεποίθαμεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἀνεχθῶσιν οἱ συμπολίται μας διὰ τὸ σχετικὸν εὐτελὲς καὶ ἀσήμαντον δι' αὐτοὺς ποσὸν νὰ ἴδωσι καταποντιζόμενον τὸν Ἀρίωνα περὶ ὃν διαπαιδαγωγεῖτο, οὕτως εἰπεῖν, καὶ διεπλάσσετο πνευματικῶς τε καὶ μουσικῶς ἢ νεολαία τῆς παρ' ἡμῖν ἀνωτέρας καὶ μέσης κοινωνικῆς τάξεως.

Ἀστερίων.



Εἰκ. 34: Αστική Σχολὴ Σαράντα Εκκλησιῶν.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Ἰανουαρίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῆ 28ῃ Δεκεμβρίου 1902.

Ἱστορικὸν ἀναμφιβόλως ἔργον εἶναι τὸ νὰ πειραθῆ τις κτητικὴν ἀνέλιξιν τῶν μεγάλων καὶ σοβαρῶν γεγονότων τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον εἰκοσιτετραετὲς χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον δηλονότι τοῦ Ὄσμαν ἀναρρήσεως τοῦ νῦν εὐκλεῶς ἀνάσσαντος λαοφιλεστάτου μονάρχου Σουλτᾶν Ἀβδοῦλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β', ἐπιτελεσθέντων ἐν τῇ Ὄθωμ. αὐτοκρατορίᾳ. Τὸ ἐφ' ἡμῖν παραλείποντες πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς λοιποῖς κλάδοις πρόοδον, στρέφομεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, τὴν μεγίστην λαβοῦσα ἐπίδοσιν, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἄνακτος. Δὲν ὑπάρχει σήμερον χωρίον, ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον, ὅπου νὰ μὴ συντηρῆ σχολεῖον συντελοῦν εἰς τὴν ἐξημέρωσιν τῶν ἠθῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ἐν γένει τοῦ λαοῦ ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκευματος. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὑψηλῆς καὶ φιλοπροόδου βουλῆς ἐπωφελοῦμενοι καὶ οἱ Σαρανταεκκλησιῶται ἀπεφάσισαν, κατεδαφίσαντες κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα τὸ παλαιὸν καὶ σεσαθρωμένον τῆς κεντρικῆς τῶν ἀρρένων σχολῆς κτίριον, ν' ἀνεγείρωσιν ἕτερον μεγαλοπρεπὲς καὶ ἄξιον τῆς φήμης τῆς πόλεως. Πρὸς τοῦτο ὁμως ἦτο ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως ὑψηλοῦ αὐτοκρατορικοῦ φερμανίου, ἐπιτρέποντος ἡμῖν τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς· ὡς θετικῶς πληροφοροῦμεθα, ἡ ἱερὰ ἡμῶν μητρόπολις ἀπὸ τινῶν ἤδη ἡμερῶν εἶναι κάτοχος τοῦ φερμανίου τούτου, δι' ὃ ἰδιαιτέραν ὄλως εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν πρὸς τὸν φιλομουσότατον ἡμῶν Ἄνακτα.

Ἄπασα δὲ πρὸς τούτοις ἢ ὁμοεθνῆς ἐνταῦθα κοινότης, ὑποβάλλουσα τὴν βαθυτάτην αὐτῆς εὐγνωμοσύνην τῷ Παναγιωτάτῳ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ ἐπὶ τῇ πατρικῇ μερίμνῃ ἣν κατέβαλε πρὸς τὴν ἐν σχετικῶς βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοκρ. φερμανίου, δέεται τοῦ Ἰψίστου, ὅπως περιφρουρῇ ὡς κόρη οφθαλμοῦ τὴν διὰ τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα πολύτιμον αὐτοῦ ζωήν.

Πλείστας ἐπίσης χάριτας καὶ εὐγνωμοσύνην ἀἴδιον ὀφείλομεν τῷ ὀτρυνῶ καὶ δημοφιλεῖ ἡμῶν Ἐπισκόπῳ κ. Ἀνθίμῳ, οὗτινος μέλημα κυριώτατον ἀπὸ τῆς ἐλεύσεώς του ἦτο καὶ εἶναι τοῦτο μὲν ἢ ἀνέγερσις καλλιπρεποῦς τῶν Μουσῶν τεμένους, τοῦτο δὲ εὐπρεπεστέρου τοῦ νῦν ὑπάρχοντος εὐκτηρίου οἴκου. Ὁ ἔνθερμος δ' αὐτοῦ ζῆλος καὶ ἡ τελεσφόρος αὐτοῦ κοινωφελὴς δρᾶσις δὲν περιορίζεται μόνον ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πέριξ, πανταχοῦ σπεύδοντος πρὸς βοήθειαν τοῖς χρεῖαν αὐτοῦ ἔχουσιν. Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτοῦ συναρωγὴ ὀφείλεται ὁ ἐν τῇ πλησιοχώρῳ κωμοπόλει Σκοπῶ

καλλιμάρμαρος Οἶκος τοῦ Θεοῦ· εἰς τὴν πειθῶ τῶν λόγων του καὶ τὸ μελίχιον τῶν τρόπων του ὀφείλεται καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου τριακοσιόλιρος συνδρομὴ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἐμπορευομένου κ. Ἰωσήφ Γεννάδη Σκοπηνοῦ. Ἄλλως τε ὅτι λυσιτελεῖς ὑπῆρξεν αὐτοῦ μέχρι τοῦδε μαρτυρεῖ ἡ οὐ πρὸ πολλοῦ διὰ πιτακίου ἐκφρασθεῖσα αὐτῷ Πατριαρχικὴ εὐαρέσκεια.

Τοῦ λόγου περὶ τῆς σχολῆς γενομένου θεωρῶ ἐπάναγκες νὰ ἐπιπροσθέσω τὰ ἐφεξῆς· κατεδαφίσαντες τὸ παλαιὸν κτίριον τῆς σχολῆς καὶ ἐφοδιασθέντες διὰ τῆς ἀπαιτουμένης ὑψηλῆς αὐτοκρατορικῆς ἀδείας πρὸς ἀνέγερσιν νέας, ἐνὸς καὶ μόνον εἰσέτι ἔχομεν χρεῖαν, τοῦ καὶ σπουδαιοτάτου, ἄνευ τοῦ ὁποίου, κατὰ Δημοσθένη, οὐδὲν ἔστι γενέσθαι. Κατὰ τὰς διενεργηθείσας τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς σχολῆς συνεισφορᾶς οἱ συμπολίται ἡμῶν, ἐκτὸς ὀλιγίστων, λίαν φειδωλοὶ ἐφάνησαν προσενεγκόντες ὡς ἐκ τοῦ καταλόγου δύναται τις νὰ βεβαιωθῇ μόνις τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὑπὲρ τῆς εὐδώσεως τοῦ ἔργου τούτου ἀπαιτουμένου ποσοῦ. Πολλαπλῶς ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπείγουσα ἐπιβάλλεται ἡ ἀνέγερσις εὐρυχώρου καὶ ἀξιοπρεποῦς σχολῆς. Κοινότητες ὀλιγωτέρους καὶ ἀπορωτέρους ἀριθμοῦσαι κατοίκους, ὡς ἡ τῶν ἐνταῦθα Ἰσραηλιτῶν, ἀνήγειραν περικαλλῆ ἐκπαιδευτικὰ δώματα εὐροῦσαι τὸν τρόπον τῆς περισυλλογῆς τοῦ ἐράνου τοῦ πτωχοῦ καὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ πλουσίου· ἡμεῖς, οἱ σχετικῶς πολυπληθέστεροι καὶ εἰς ὧν τὰς χεῖρας εὐρίσκεται ἅπαν σχεδὸν τό τε εἰσαγωγικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν τῆς πόλεως ἐμπόριον καὶ συνεπῶς εὐπορότεροι τῶν λοιπῶν δὲν θὰ ἐξεύρωμεν τὸν τρόπον πρὸς ὡς οἶόν τε ταχίστην ἀνοικοδόμησιν τῆς ἀναγκαιοτάτης τῆ Κοινότητι Κεντρικῆ σχολῆς;

Ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν πρέπει οἱ ἀρμόδιοι νὰ λάβωσι τὴν σύντονον τῆς σχολῆς ἀνέγερσιν διότι φροντίζοντες περὶ τῆς σχολῆς φροντίζουν περὶ τοῦ ἰδίου αὐτῶν οἴκου, μεριμνῶσι περὶ τῆς ὑγείας τῶν ἰδίων αὐτῶν τέκνων. Χωρίσαντες εὐτόλμως ἐπὶ τὸ ἔργον πεποίθασιν ἐπὶ τῆς συνδρομῆς σύμπασης τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος. Καὶ ὁ πτωχὸς καὶ ὁ ἡμερόβιος ὀφείλει νὰ συνεισφέρῃ ἐργασίαν ἡμερῶν τινῶν δωρεὰν καὶ ὁ πλούσιος, οὔτινος τὰς ἐργασίας ἐπηυλόγησεν ὁ Θεός, πλουσιπαρόχως νὰ προσφέρῃ τὸν ἔρανον του. Κατὰ τὴν διενεργηθησομένην δὲ πιθανῶς συνεισφορὰν δὲν πρέπει καὶ πάλιν νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ κακόζηλος ἐκείνη ἄμιλλα, ἡ τὴν διάθεσιν ἐνὸς καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ζῆλον του ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης διαθέσεως τῶν κοινωνικῶς ὑψηλότερον ἰσταμένων ἐξαρτῶσα.

Ἀπ' ἀρκετοῦ μὲν χρόνου ἰδίως ὅμως ἀπὸ τινες ἐβδομάδες ἡ ταχυδρομικὴ ἐνταῦθα ὑπηρεσία χωλαίνει. Ἐφημερίδες ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐβδομάδας καθυστεροῦνται, ὡς καὶ ἐπιστολαί, ὧν ἡ καθυστέρησις μεγίστην ἐπιφέρει ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἀνωμαλίαν καὶ βλάβην οὐ σμικράν. Ἡ ἐνταῦθα ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, παρὰ τὰς αὐστηρὰς διαταγὰς τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ἐντελλομένη, τὴν ἀνελλιπὴ ὑφ' ἐκάστου ὑπαλλήλου ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, δὲν γνωρίζομεν τίνας ἐνεκεν τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Κυριακὴν δὲν φροντίζει περὶ τῆς ἐκ Βαβᾶ Ἐσχῆχ μεταφορᾶς πάντων τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, περιοριζομένη μόνον εἰς τὸ δέμα τῶν ἐπιστολῶν καὶ τοῦτο οὐχὶ πάντοτε.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 13 Φεβρουαρίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῆ 5ῃ Φεβρουαρίου 1903.

Ἄλλεπάλληλοι ἐπῆλθον αἱ τῶν γραμμάτων τελεταὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν. Ἡ Ἀγαθοποιὸς Ἀδελφότης «Εἰρήνη» ἡ τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς ἐνορίας τῶν Σαράντα Μαρτύρων συντηροῦσα, ἐτέλει τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς διὰ μεγαλοπρεποῦς πανηγύρεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀρρεναγωγείου τῆς ἐνορίας ταύτης. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ διευθυντῆς τῆς σχολῆς κ. Περ. Παπαχριστοδοῦλου, ὃν ἐπηκολούθησαν ἐμμελέστατα ἄσματα τῶν μαθητῶν. Ἐν συντόμῳ ἡ τελετὴ διεξήχθη ἐπιτυχῶς. Ἡ ἐπιφανεστάτη ὅμως καὶ οὐσιωδεστάτη ταύτης στιγμή, ἦν ἐκείνη καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εὐδοκίμωτα ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἀδελφότητος ἐργαζομένου προέδρου αὐτῆς ἀξιότιμου κ. Περ. Χ' Παρασκευᾶ ἐπιστολὴ τοῦ ἀνεξαντλήτου ἐν εὐ ποιεῖν καὶ μεγάλου τῆς Κοινότητος ἡμῶν εὐεργέτη κ. Δημ. Δοδοπούλου, δι' ἧς ἔδωρεῖτο τῇ Ἀδελφότητι δώδεκα λίρας Τουρκίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πολλαπλῶν αὐτῆς ἀναγκῶν.

Σεμνὴ ἐπίσης καὶ ἐπιβλητικωτάτη ἐωρτάσθη καὶ ἡ ἐπέτειος τοῦ γεραροῦ ἡμῶν Φιλεκπαιδ. Συλλόγου ἑορτὴ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Καὶ τὴν μὲν πρωΐαν δι' ἀρχιερατικῆς ἐπιμνημοσύνου λειτουργίας ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐμνημονεύθησαν τὰ ὑπεροκτακόσια ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τοῦ ὀνόματος τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Συλλόγου κ. Δ. Δοδοπούλου μνημονευθέντος ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν μεγάλην εἴσοδον ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς θείας λειτουργίας διὰ λαμπρᾶς πανηγύρεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίωνος» ἔνθα συνεκεντρώθη πᾶν ὅ,τι ωραῖον καὶ καλὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ πόλις ἡμῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστείαν καὶ τὸν ὕμνον πρὸς τὸν Θεὸν ὁ διδάσκαλος τῆς Κεντρικῆς τῶν ἀρρένων σχολῆς κ. Ἰ. Μαγκριώτης ἀπήγγειλεν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἀναπτύξας σαφῶς καὶ γλαφυρῶς τὰ περὶ τῆς ὀρθῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς ζητήματα. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ λόγου, ὃν παταγῶδη χειροκροτήματα ὑπεδέχθησαν, ἐφάλησαν διάφορα ἄσματα τῶν τε μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Εἶτα ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος ἐπεσφράγησεν τὴν τελετὴν διὰ λαμπροῦ ἐκ τοῦ προχείρου λογιδρίου ἐκφράσας τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ πρὸς τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου καὶ δὴ πρὸς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ κ. Δημ. Ταυρίδην ἰατρόν, ὅστις

διὰ τῆς ἀκαταπονήτου αὐτοῦ δραστηριότητος, διὰ τῆς ενδεδεχοῦς αὐτοῦ περὶ τὰ συλλογικὰ ἐπιμελείας, ἐπέτυχεν ὅπως ἐν βραχεῖ ἀπὸ τῆς προεδρίας αὐτοῦ ἐπανακτήσῃ καὶ ἀκμαῖον ἀποδώσῃ τῷ συλλόγῳ τὸ γόητρον καὶ τὴν εὐκλειαν αὐτοῦ. Ἄμα δ' ἠὺχθήθη ὅπως κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος πανηγυρίσωμεν τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐν τῇ νέα αἰθούσῃ τῆς ἀνεγερθησομένης σχολῆς παροτρύνοντας τοὺς ἀκροατὰς ἵνα προθύμως συνεισφέρουσι τὸν ὀβολὸν τῶν ἑκάστος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ.

Τὸ λίαν εὐφήμως καθ' ἅπασαν τὴν ἀχανῆ Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν γνωστὸν καὶ εὐεργετικῶς δρῶν τραπεζικὸν κατάστημα τοῦ κ. Στ. Πεσματζόγλου ἐπεξέτεινε καὶ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, διωρίσαν ἀπὸ τριετίας ἤδη ἀντιπροσώπους αὐτοῦ τοὺς δραστηρίους καὶ φιλοπόνους ἀδελφοὺς κ.κ. Σύρμα. Οἱ κύριοι οὗτοι μετὰ πάσης εὐσυνειδησίας καὶ ἀφιλοκερδῶς ἐργαζόμενοι, ἐπέτυχον ἐν βραχεῖ σχετικῶς χρονικῶ διαστήματι πλείστους τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐν τῇ ἀπειροπληθεῖ τῶν πελατῶν τοῦ καταστήματος χορεῖα νὰ συγκαταριθμήσωσι καὶ ἀνεπαισθήτως οὕτως καὶ ἤρεμα διὰ μικρᾶς οἰκονομίας καὶ διὰ μηνιαίων δόσεων πολλοὺς διαφόρων λαχειοφόρων ὁμολογιῶν κατόχους νὰ καταστήσωσι. Τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἱκανότητα καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν ἀδελφῶν Σύρμα καὶ ἡ «Γενικὴ Ὀθωμανικὴ Ἐταιρεία Ἀσφαλειῶν» (Société Générale d'Assurances Ottoman) κατιδοῦσα ἔγνω νὰ διορίσει τούτους πράκτορας αὐτῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, οἵτινες ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας προσγενομένην αὐτοῖς τιμὴν καὶ εἰς τὰς προσδοκίας ταύτης ἱκανάς, ὡς πληροφοροῦμαι, ἠσφάλισαν οἰκίας.

Μετὰ βαρεῖαν καὶ πολυώδινον καρδιακὴν νόσον, καθ' ἧς δὲν ἴσχυσαν οὔτε ἡ ἀγάπη καὶ περίθαλψις φιλότιμων τέκνων, οὔτε αἱ περιποιήσεις συγγενῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν ὀτρηνῶν τῆς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμης θεραπεύοντων ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν τὴν παρελθοῦσα Κυριακὴν σεβαστὴ δέσποινα, ἡ ἀοίδιμος Μαργαριτάρη Β. Ψάλτου μήτηρ τοῦ ἀπὸ πενταετίας εὐδοκιμώτατα διευθύνοντος τὴν Κεντρικὴν ἀστικὴν σχολὴν συμπαθοῦς καὶ εὐρυμαθοῦς κ. Σταματίου Ψάλτου. Τὴν ἐπαύριον Δευτέραν ἡ κηδεῖα ἐγένετο ἐν μέσῳ ἀπείρου πλήθους προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μετὰ παντὸς τοῦ ἱερατείου τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Τὴν κηδεῖα παρηκολούθησε καὶ ἅπαν τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν μετὰ τεσσάρων τάξεων. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκ μέρους μὲν τοῦ Φιλεκπ. Συλλόγου, οὔτινος δωρήτρια ἐκηρύχθη ἡ ἀείμνηστος συννεπεία δεκαλίρου προσφορᾶς, ἦν κατὰ τὰς ὑστάτας αὐτῆς στιγμὰς ἀφιέρωσεν αὐτῷ, ὠμίλησεν ὁ κ. Θωμᾶς Ταυρίδης, τὸν δὲ ἐπικήδειον αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ ἀπήγγειλεν ὁ ἐλλόγιμος κ. Ἰω. Μαγκριώτης. Εἶθε ὁ ὕψιστος τὴν μὲν μετεστᾶσαν νὰ κατατάξῃ ἐν κήποις δικαίων, τῷ δὲ βαρυπενθούντι συζύγῳ καὶ τοῖς πολυκλαύστοις τέκνοις αὐτῆς νὰ καταπέμψῃ τὸ βάλαμον τῆς παρηγορητικῆς αὐτοῦ δυνάμεως.



Εἰκ. 35: Ο Δημήτριος Π. Δοδόπουλος με τὴ σύζυγό του Ευανθία.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 14 Φεβρουαρίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 1903.

Μετὰ πολλὰς θυέλλας ἀπειλησάσας τὸν Μουσικὸν Ὅμιλον «Ἀρίωνα», τὸ Σωματεῖον ἐπέτυχεν ἐπὶ τέλος νὰ ὑπερπηδῆσῃ τὰ ἐν τῷ εὐεργετικῷ αὐτοῦ σταδίῳ παρεμβαλλόμενα προσκόμματα καὶ νὰ κατευθυνθῇ εἰς σωτήριον καὶ εὐδίων λιμένα. Καὶ ἦν τοιοῦτος ἡ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πανηγυρισθεῖσα πενταετηρὶς τοῦ «Ἀρίωνος».

Τὸ εὐχάριστον γεγονός ἐώρτασε ὡς οἶόν τε μεγαλοπρεπῶς ὁ «Ἀρίων» τὴν μὲν πρωΐαν δι' ἀρχιερατικῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου λειτουργίας, μετ' αὐτὴν δὲ διὰ σεμνοπρεποῦς τελετῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καταστή-

ματος τοῦ Ὁμίλου, ὅπου τὸ πᾶν ἀπετέλει ἀρμονικόν τι καὶ ἐξάισιον· μουσική, φιλοκαλία καὶ καλλιτεχνία. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστίαν καὶ τὴν λογοδοσίαν τοῦ προέδρου κ. Φλ. Φλωρίδου, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ κ. Π. Παπαχριστοδούλου, ἀναπτύξας μετὰ δυνάμεως λόγου τὸ περὶ μουσικῆς ζήτημα. Μεθ' ὃ, παιανισάσης τῆς ὀρχήστρας ἐκλεκτὰ τινὰ τεμάχια, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Θ. ἐπίσκοπος, παραινέσας τὴν νεολαίαν νὰ μὴ ἀπογοητεύηται πρὸ τῶν τυχόν ἀντιξόνων ἀναφυομένων περιστάσεων. Παρίσταντο ἐν τῇ τελετῇ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ κ.κ. Ἀπόστολος Φλωρίδης, δωρησάμενος λίρας ὀθωμανικὰς δύο, Κ. Χ' Γιαννάκογλους, προσενεγκὼν δύο ἐπίσης λίρας Τουρκίας, ὁ πρόεδρος τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου κ. Δ. Ταυρίδης, ἰατρός, ὁ πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου ἀδελφότητος «Ὁμόνοια» κ. Σ. Δαδάκης, ἰατρός, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος «Ἐλπίδος» κ. Σ. Γιαννακόπουλος κλπ.

Τὸ ἑσπέρας εἰς πλουσίαν μουσικὴν πανδαισίαν προσεκάλει ὁ «Ἀρίων» τὰ ἀρωγὰ αὐτοῦ μέλη. Καὶ ἀνετραφήκαμεν πραγματικῶς εἰς τὰς ἐμμελέστατα ὑπὸ διαφόρων μουσολήπτων νέων ψαλίσας μελωδίας καὶ εἰς τοὺς ἀπαλοὺς φθόγγους τῆς ὀρχήστρας, διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου καὶ διευθυντοῦ κ. Mauritz Hollender. Τὴν μουσικὴν ἑσπερίδα ἐπεσφράγισε καὶ κωμῶδια ἀμέμπτως ἐκτελεσθεῖσα. Ὡς τὴν πρωΐαν δὲ οὕτω καὶ τὸ ἑσπέρας ἐξηκολούθησεν ἡ δι' ἔργων ἐκδηλωθεῖσα συμπάθεια τοῦ δημοσίου. Πρῶτος κατήρξατο τοῦ ἀριζήλου ἔργου ὁ κ. Κωνστ. Δ. Δοδόπουλος ὁ τοῖς ἴχνεσι τοῦ πατρὸς ἐπόμενος, προσενεγκὼν 2 λίρας ἀγγλικὰς καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ. Δ. Ταυρίδης 1 λ. τ., ὁ κ. Περ. Τασσιδης 1 λ. τ., ὁ κ. Μελισσηνὸς Π. Μελισσηνοῦ 1 λ. τ., ἀνώνυμος 1 εἰκοσόφραγκον, ὁ κ. Θεόφιλος ½ λ. τ. καὶ ἄλλοι. Τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ 40 φρ. χρ. προσενεχθέντων ὑπὸ τοῦ θεοφ. ἐπισκόπου, ἐν λίαν ἐπικαίρῳ στιγμῇ ἐπῆλθεν πρὸς ἀναζωογόνησιν τοῦ Ὁμίλου.

Ἡ διαρκὴς ὀρθοπόδησις ὅμως τοῦ καλλίστου τούτου σωματείου φρονοῦμεν ὅτι κατὰ μέγα μέρος ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ μεταρρυθμιστικώτερον καὶ ἐπὶ ἀσφαλεστέρων βάσεων διακυβερνήσεως αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο δέον τὸ ἄλλως τε ἐκ δραστηρίων καὶ ἐνεργῶν στοιχείων ἀπαρτιζόμενον συμβούλιον αὐτοῦ νὰ ἀφιερῶσιν τὴν σύντονον αὐτοῦ προσοχήν. Τὸ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον διαλαληθὲν ἀναγνωστήριον διατελεῖ δυστυχῶς μέχρι τῆς σήμερον ἀπόφασις ἀνεκτέλεστος, τὰ δὲ εἰς τὴν γεναιοδωρίαν τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου ἐξοχωτ. Γρηγ. Μαρασλῆ ὀφειλόμενα λαμπρὰ καὶ ἀξιανάγνωστα βιβλία, ἐγκλεισθέντα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ὁμίλου, μάτην ἐπικαλοῦνται διὰ τῶν προκλητικῶν αὐτῶν τίτλων τὴν φιλαναγνωσίαν τῶν περιεργαζομένων αὐτά. Διαρρυθμιζόμενος ἄρα γε ὁ κανονισμὸς τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἀλλοίων βάσεων δὲν θὰ παρεῖχε μείζονας ἐκδουλεύσεις εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ δὲν θὰ ἐξησφάλιζε πλείστους τίτλους εὐγνωμοσύνης καὶ συμπαθείας καὶ εἰς αὐτὸν τὸν «Ἀρίωνα»;



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 21 Φεβρουαρίου 1903

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1903.

Συνεχίζων τὰς πληροφορίες μας ἐν σχέσει πρὸς τὴν δίκην τοῦ Κ. Δάκου κατηγορουμένου ὡς δολοφόνου τοῦ μακαρίτου Γιαννάκου Χ' Παναγιώτου, καὶ τοῦ ὡς συνενόχου καὶ ὡς πρωταιτίου κατηγορουμένου Νικολάκη Ματζαράκη Κοκκίνου, γνωρίζω ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα. Ἐπιστραφέντων ἐνταῦθα τῶν δικηγράφων ἐκ Κ/πόλεως μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς αὐτόσε ἀποστολῆς, ὠρίσθη ὡς δικάσιμος ἡμέρα ἡ 22α παρελθόντος Ἰανουαρίου. Ὀλίγας ὅμως ἡμέρας πρὸ τῆς νέας ἐνάρξεως τῆς δίκης ἀνωτέρα διαταγῇ καὶ αὐθις εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐπέμφθησαν ταῦτα, τῇ δὲ 31ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀπεστάλησαν οἱ δύο κατηγορούμενοι δέσμιοι ὑπὸ συνοδείαν εἰς Ἀδριανούπολιν, ἐνθα διεξαχθήσεται ἡ δίκη, ἀφοῦ τὴν προηγουμένην τηλεγραφικῇ διαταγῇ ἐπαύθη ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως μας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο καταδεικνύει πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐκείνου διατάγματος, τοῦ ἐντελλομένου «ὅπως οἱ δικαστικοὶ λειτουργοὶ ὧσι τακτικοὶ καὶ ἐπιμελεῖς περὶ τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπολύωνται δὲ τῆς ἀρχῆς οἱ παρανόμους πράξεις διαπράττοντες». Ἡ σεβαστὴ αὐτοκρατορ. Κυβέρνησις οὐδὲν ἄλλο ποθεῖ ἢ τὴν πλήρη εὐημερίαν πάντων τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. Μεγαλειότητος πάντων τῶν λαῶν τῶν ἀνὰ τὴν ἀχανῆ αὐτοκρατορίαν βιούντων, δὲν ποιεῖται οὐδ' ἐπιθυμεῖ διάκρισιν ἐθνικοτήτων, κοινωνικῶν τάξεων, πλοῦτου καὶ πενίας κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν αὐτὴν ἀείποτε φροντίζουσαν περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας. Βλέπομεν ἐκλεκτὸν μέλος αὐτῆς, τὴν Α. Ὑψηλότητα τὸν ἀκοίμητον φρουρὸν τῆς δικαιοσύνης, τὸν ρέκτην Ἀβδουρραχμᾶν πασᾶν, διορίζοντα νέα δικαστικὰ μέλη (ἰζάδει) ἄνδρες ἱκανοὺς, εὐσυνειδήτους νομικοὺς, μὲ ἀδρᾶν καὶ τακτικὴν πληρωμὴν. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τὸν ἄγρυπνον ὑπουργὸν σείοντα ἀδιαλείπτως πρὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τὸ ὡς ἄνω αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, συνιστῶντα σύμφωνον πρὸς τοῦτο πολιτεῖαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ πάσης ἐπιρροῆς, βραβεύοντα τοὺς ἱκανοὺς, τοὺς ἀνωτέρους ἐπιρροῶν καὶ πατάσσοντα ἀμειλίκτως τοὺς ἀνικάνους, τοὺς ἐλαστικῆς συνειδήσεως καὶ τοὺς παρανομοῦντας. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἡμῶν εἶναι λίαν συγκεκινημένοι ἐκ τῶν τελευταίων μέτρων τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰρημένην δίκην.

5x Ταμείον ἱερῶν ἐπιμηροῦσιν αἰγίων
 Λαβείν τοῦ ἔτους 1911-12. Δούνα

Μαίου 18 Μεταφορά ἐν Ἱεῖ ὁμοῦσιν αἰγ. (26) 5ρ 21,821-33	Μαίου 18 Μεταφορ.
Μαίου 18 Ἱεῖ Ἁγίου Θεοφάνους 655	Κυριακ.
-- 21 Τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου 140	γαμωσ.
-- 27 Κυριακῆς 77	Ἱεροσίου 1
Ἰουνίου 3 Κυριακῆς 185	Εἰς Ἁγ.
-- Ἀσὸς ἐπιμῆρος μαμαρ. Μαργαριτάρης Κιρραφίω 312	Κυριακῆς
Εἰς ἐπιμῆρος μαμαρ. ἐν ἐπιμῆρος Μαργαρ. Κιρ.	Εἰς Ἱεροσ.
-- 10 Μαρτ. 9. Εἰς τὸ Ἱωάννην Γεωργίου 70	γαμωσ.
-- Κυριακῆς 168	Ἱεροσίου
12 Κυριακῆς 984	Ἱεροσίου

Εικ. 36: Απόσπασμα από το βιβλίο Λαβείν-Δούνα, της Εκκλησίας των Αγίων Πάντων στις Σαράντα Εκκλησίες. Η εγγραφή με ημερομηνία 3/6/1911, δηλώνει τον θάνατο της προ-γιαγιάς μου Μαργαριτάρης.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 4 Μαρτίου 1903

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 26ῃ Φεβρουαρίου 1903.

Καί ἡμεῖς ὡς τέχνα πιστὰ τῆς ὀρθοδόξου Μητρὸς Ἐκκλησίας ὄρθρον βαθέος τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας ὑπὸ τῶν χαρμοσύνως κρουομένων κωδῶνων προσεκαλούμεθα εἰς πάνδημον πανυγηρισμὸν τοῦ εὐσήμου τῆς ἡμέρας ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐκκλησίᾳ. Ἡ λειτουργία διεξήχθη ἐν τῇ πρεπούσῃ ἐπιβλητικότητι, ἐν μέσῳ ἀσφυκτικῆς συρροῆς τῶν πιστῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, τελεταρχοῦντος τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν ἐπισκόπου, συμπαραστατομένου καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου τῆς ἐκκλησίας. Τὴν τελετὴν ἐλάμπρυνεν ἔτι μᾶλλον καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἐορταζούσης συντεχνίας τῶν ὑφασματοπωλῶν ἐπιτελούμενον μνημόσυνον. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς ἀστικῆς σχολῆς κ. Ἰ. Μαγκριώτης, λαβὼν ὡς θέμα τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς. Ἐκκλησίᾳ ἐποιήσατο εἰς τὰ φιλόθηρα τῶν πανηγυριζόντων ὑφασματοπωλῶν αἰσθήματα, παροτρύνων τούτους ἵνα ἠγηθῶσι τῆς ὁδοῦ ἐν τῷ θεαρέστῳ τούτῳ ἔργῳ αὐτοὶ πρῶτοι λόγῳ πληθῆος καὶ οικονομικῆς εὐπορίας προέχοντες νὰ κατάρξωνται κλείοντες κατὰ τὰς Κυριακὰς τὰ καταστήματά των, γινόμενοι οὕτω τύπος καὶ ὑπογραμμὸς καὶ τῶν λοιπῶν συντεχνιῶν πρὸς ἀπομίμησιν. Οἱ λόγοι οὗτοι φαίνεται ὅτι εὖρον ἠχώ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, διότι εὐθὺς μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν συνελθόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλεκαπαιδευτικοῦ Συλλόγου ἐν τῷ μητροπολιτικῷ οἰκίματι ἀπεφάσισαν κοινῇ νὰ κλείωσι τοῦ λοιποῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς τὰ καταστήματά των. Ἰδωμεν τὴν φιλόχριστον ταύτην ἀπόφασιν καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτῆς.

Ἡ καθ' ἑαυτὴν πανηγυρικὴ τῆς ἡμέρας ὄψις προσέλαβε δι' ἡμᾶς χαρακτῆρα ἐπισημότερον, διότι ἐξεπληροῦτο πλέον ὁ μύχιος ἡμῶν πόθος ὁ ἀπὸ τοσοῦτων ἤδη ἐτῶν εἰς τὰς συνειδήσεις ἀπάντων ἐμφολεύων. Κατετίθετο δηλονότι ὁ θεμέλιος λίθος

τῆς κεντρικῆς ἀστικῆς σχολῆς. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ τῆς τετάρτης ἤδη ὥρας τουρκιστὶ ἔκτακτος ἤρξατο κίνησις ἐν τῷ μητροπολιτικῷ μεγάρῳ. Εὐθὺς μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἤρχισεν ἡ συγκέντρωσις ἀπάντων τῶν προσκεκλημένων, οὓς προσηθέστατα καὶ εὐπροσηγόρως ὑπεδέχτο ὁ τῶν πάντων ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείματος τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν ἀπεσπασάμενος ρέκτης καὶ φιλόκαλος ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος, οὗ τὴν φιλοπονίαν ὀφείλεται κατὰ πλείστον καὶ τὸ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξάμενον ἤδη ἔργον. Ἐκ τῶν πρώτων κατέφθασεν ὁ μέγας τῆς κοινότητος ἡμῶν εὐεργέτης ὁ φιλομουσότητος κ. Δημ. Δοδόπουλος μετὰ τοῦ πατρῴζοντος αὐτοῦ υἱοῦ κ. Κωνσταντίνου, ὁ φιλοπρόδος μουτεσαρίφης ἡμῶν Ἐξ. Νικὲ Πασᾶς, ὁ μουαβίνης τῆς διοικήσεως ἡμῶν Χρηστάκης ἐφέντης, οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν συνοίκων ἐθνῶν, ὁ μουφτῆς, ὁ ἱεροδίκης, ὁ ἀρχιμανδρίτης τῶν Βουλγάρων καὶ ὁ ραβίνος τῶν Ἰσραηλιτῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ χιλίαρχος τῆς χωροφυλακῆς, οἱ πρόεδροι πάντων τῶν σωματείων τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος καὶ πάντες οἱ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ τε καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι πλὴν τοῦ στρατ. διοικητοῦ ἔξ. Βεχμπῆ πασᾶ ἀσθενοῦντος. Τὴν διαμονὴν τῶν προσερχομένων ἐφαίδρυνεν ἡ πάνυ προφρόνως εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ πρόσκλησιν ἀνταποκριθεῖσα ὀρχήστρα τοῦ μουσικοῦ ὁμίλου «Ἀρίωνος» ἀνακρούουσα ἐκλεκτότατα τεμάχια μέχρις τῆς πέμπτης ἀκριβῶς, ὅποτε ἐγένετο ἡ ἐκκίνησις ἀπάντων τῶν προσκεκλημένων καὶ τοῦ ἀπείρου πλήθους τοῦ κατακλύσαντος ἐνωρίτατα τὸν περίβολον τῆς ἐκκλησίας ἠγουμένων τῶν ἐξαπτερυγῶν καὶ προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου συνοδευομένου καὶ ὑφ' ἄπαντος τοῦ ἱερατείου. Μετὰ λεπτῶν τινῶν πορείαν ἡ συνοδεία κατέφθασεν εἰς τὸ προχείρως διὰ σημαίων καὶ μυρσινῶν διακοσμηθὲν γήπεδον χάριν τῆς τελετῆς. Παρὰ τὴν δριμύτητα καὶ τὸ συννεφῶδες τοῦ καιροῦ πλῆθος ἄμετρον εἶχε καταλάβει καὶ τὴν πρὸ τῆς σχολῆς πλατεῖαν καὶ τὸ περιορισμένον αὐτῆς γήπεδον· οἱ δὲ ἐξῶσται τῶν πέριξ οἰκιῶν ἔστεγον ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπ' αὐτῶν συνωστιζομένων δεσποινίδων καὶ δεσποινῶν. Τῆς τελετῆς κατήρξατο ὁ ἐπίσκοπος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἱερέων τελέσας τὸν νενομισμένον ἀγιασμόν, μεθ' ὃ, λαβὼν τὸν λόγον μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εὐγλωττίας ἀνέπτυξε μετὰ γλαφυρότητος τῆς συμπνοίας τὰ ἀποτελέσματα ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς διχονοίας τὰ ἔργα ἀφ' ἑτέρου. Μετὰ τὴν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν, τὸν εὐδοκίσαντα νὰ καθαγιασῇ τὸ κοινωφελὲς τοῦτο ἔργο, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπαξάπαντος τοῦ νομοταγοῦς αὐτοῦ ποιμνίου πρὸς τὸν φιλόκαλον ἡμῶν ἀνακτα, τὸν παρασχόντα τὴν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς σχολῆς ἄδειαν. Εἶτα δ' ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπάντων πρὸς τὸν κλείζοντα τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον σεπτὸν πρωθιεράρχην Ἰωακείμ τὸν Γ', ἔστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν μουσολήπτον καὶ μέγαν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν εὐεργέτην κ. Δημ. Δοδόπουλον, τὸν ἀφειδῶς ἐν εὐποιΐαις σκορπίζοντα τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογηθέντα αὐτοῦ πλοῦτον καὶ εἰς οὗ τὴν ἀνεξάντλητον γενναιοδωρίαν ἐπιτρέπομεν ἡμῖν αὐτοῖς ἀκραδάντως νὰ προσδοκῶμεν τὴν κατὰ τὸ πλείστον ἴδρυσιν τῆς σχολῆς ταύτης. Μετὰ τὴν προσλαλίαν τοῦ Ἐπισκόπου ἐπηκολούθησεν ὁ πρὸς τὸν Ἄνακτα πολυχρονισμὸς ψαλεῖς ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς καὶ εἶτα λόγος Τουρκιστὶ ἀπαγγελλεῖς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῶν Τουρκικῶν

κ. Γ. Ζωγράφου. Μεθ' ὃ ἐπανήλθον πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐν τῇ Μητροπόλει, ἔνθα προσεφέρθησαν τοῖς προσκεκλημένοις διάφορα ἀναψυκτικά, τῆς ὀρχήστρας ἀνακρουούσης διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια. Ἀπελθόντων δὲ τῶν προσκεκλημένων διενεργήθη μεταξὺ τῶν ἐναπομεινάντων ὁμογενῶν ἔρανος ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς σχολῆς, τὰ ἀποτελέσματα ὅμως τούτου ἐν προσεχεί ἀλληλογραφία.

Ἐν χαρᾷ δικαίᾳ καὶ σκιρτώσει καρδία ἐγένετο ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐνθέρμου πόθου τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν προκειμένου ν' ἀναπληρωθῇ οὐσιώδης ἐκπαιδευτικὴ ἔλλειψις διότι πάντες συνησθάνομεθα ἀληθῶς ὅποιον ἀλγινὸν θέαμα παρεῖχεν εἰς τὰ ὄμματα πάντων μὲν ἰδίᾳ ὅμως τῶν ξένων τὸ ὑπάρχον ἤδη σεσαθρωμένον καὶ παντὶ ἀνέμῳ ἀνατεταμένον κτίριον. Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο, ὁ θεμέλιος λίθος κατετέθη καταξιώσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς πανηγυρίσαι ἐν τῷ μακρῷ καὶ τα ἐγκαίνια τῆς ἀνεγερθησομένης ὑψηροῦς καὶ καλλιμαρμάρου σχολῆς. Πρὸς ἐπίτευξιν ὅμως τοῦ τὰ μάλιστα ἐπείγοντος ἔργου πρὸς ὅσον οἶόν τε ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν μαθητευόντων ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἐστίας μολυσμάτων, ὑφ' ἧς πάντως βλαβήσεται ἡ υἰεία αὐτῶν, πεποιθόμεν ὅτι πάντες ἐκ τοῦ ὑστερήματος γενναίως θέλουσι συνδράμει καὶ ὅτι ὁ πίναξ τῶν ευεργετῶν ὁ ἀναρτηθησόμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς θέλει περιλάβει πολλὰ ὀνόματα φιλοanthρώπων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὧν ἡ πρόθυμος ἀρωγὴ συντελέσει τὸ ἔργον, οὔτινος τόσον ἐπισήμως κατηρξάμεθα. Εἶθε νὰ ἐπιπλεύσῃ ἀδιάλειπτον πνεῦμα συμπνοίας, πνεῦμα συνδιαλλακτικότητος, πνεῦμα ἐνότητος ἀνεπηρέαστον.



Εἰκ. 37: Κωνσταντῖνος Ι. Κεραμεύς, Γεώργιος Κ. Κεραμεύς. Σαράντα Εκκλησιές, 1917-1918. Ὑπηρετώντας τὸν Τουρκικὸ στρατό.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 11 Μαρτίου 1903

Ἐρίτιμοι κ. Ἰ. Σύρμα καὶ Κ. Κεραμεῦ,

Μετὰ πολλῆς λύπης πληροφορηθέντες τὴν δυσαρέσκειαν τὴν ἐμφυεῖσαν μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἁγίου Ροδοστόλου προαγόμεθα διὰ τῆς παρούσης ἡμῶν πατρικῆς νὰ παρακαλέσωμεν καὶ προτρέψωμεν ὑμᾶς, ὅπως κατὰ μέρος ἀφέντες πᾶσαν διχόνοιαν καὶ δυσαρέσκειαν ἐξακολουθήσητε ὡς πρὶν ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ Δημογεροντίᾳ ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν αὐτόθι ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν καὶ δὴ ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει, ὅποτε ἀνεγείρετε καὶ τὸ ἀρρεναγωγεῖον ὑμῶν καὶ ὑπάρχει εἴπερ ποτὲ ἢ ἄλλοτε μεγαλητέρα ἀνάγκη τῆς κοινῆς συνεργασίας καὶ συμπράξεως ὑμῶν. Πρὸς τούτοις προτρεπόμεθα νὰ ἀγαπᾶτε καὶ ἐκτιμᾶτε τὸν ἅγιον Ροδοστόλου ὡς ἔχει καὶ ὡς ἀρμόζει νὰ φέρωνται τὰ τέκνα πρὸς πνευματικὸν πατέρα καὶ νὰ ὑποβοηθήτε αὐτὸν ἐν παντὶ πρὸς ἀπρόσκοπτον ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀποστολῆς καὶ τῆς ὠφελείας τῆς κοινότητος ὑμῶν.

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμενοι ὑμᾶς πατρικῆς ἐν Κῶ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης πολλῆς.

Ἐν Ἀδρ/πόλει τῇ 11 Μαρτίου 1903.

Φίλος καὶ εὐχέτης
ὁ Ἀδρ/πόλεως Κύριλλος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 11 Μαρτίου 1903

Θεοφιλέστατε,

Τὴν ἀπὸ 21 λήξαντος ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας Θεοφιλείας, τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκλογὴν τῆς Δημογεροντίας ὡς καὶ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐντίμου Δημογεροντίας ἐλάβομεν· ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐξάγεται ἐκ τούτων ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐντίμου Δημογεροντίας ἐγένετο συνωδῆ τῷ ἐν ἰσχύει κανονισμῷ ἐπικυροῦμεν τὴν ἐκλογὴν τῶν διὰ μίαν νέαν διετῆ περίοδον ἐκλεγέντων ὡς Δημογερόντων κ.κ. Ἰωάννου Σύρμα, Ἀποστόλου Φλωρίδου, Δημητρίου Ταυρίδου, Κων. Κεραμέως, Ἰωάννου Τασσιίδου καὶ Ἰ. Ἀναστασιάδου καὶ προτρεπόμεθα Σε νὰ ἐκδόσης τὰ πιττάκια αὐτῶν, διαβιβάζων αὐτοῖς τὰς εὐχὰς ἡμῶν μετὰ τῶν συγχαρητηρίων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ των συνάμα δὲ νὰ ἐξακολουθήσης συνεργαζόμενος μετ' αὐτῶν ἐν ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων τῶν αὐτόθι χριστιανῶν μας καὶ προσπαθήσης διὰ παντὸς τρόπου ἵνα ἐξευμενίσῃς τοὺς δυσαρεστημένους πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Δημογεροντίας ὡς γράφομεν περὶ τούτου καὶ πρὸς αὐτοὺς.

Ἐν Ἀδρ/πόλει τῇ 11 Μαρτίου 1903.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
ὁ Ἀδρ/πόλεως Κύριλλος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, 17 Μαρτίου 1903

Ἐρίτιμε φίλε κ. Κ. Δοδόπουλε,

Τὴν ἀπὸ 14 ὑπερμεσοῦντος ἐπιστολὴν ὑμῶν ἔλαβον καὶ ἐπισταμένως διεξήλθον αὐτήν· ἐπίσης ἔλαβον καὶ τὰς ἐπιστολάς τῶν κ.κ. Ἰ. Σύρμα, Θ. Δοδοπούλου, Ἀ. Ναλίδου, Ἰ. Κοκκίνου. Μετὰ λύπης δὲ παρετήρησα ὅτι ἐξακολουθήτε ἐπιμένοντας εἰς τὴν παῦσιν τοῦ ἁγίου Ροδοστόλου ὅπως ἀπείρου περὶ τὸ διοικεῖν. Ἀλλὰ γνωρίζετε μόνη ἢ ἀπειρία ἐνὸς Ἀρχιερέως δὲν εἶναι λόγος ἀποχωρῶν πρὸς παῦσιν αὐτοῦ, διότι πολλάκις ἀπλοὶ ἱεροδιδάσκαλοι ὅπως προαγόμενοι εἰς Μητροπολίτας καλοῦνται εἰς τὴν διακυβέρνησιν ἐπαρχίας, καὶ οἱ χριστιανοὶ φέρονται ἐπιεικῶς εἰς τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἔλλειψιν διότι ἡ πείρα καὶ ἡ ἐπωφελῆς διακυβέρνησις ἀποκτᾶται σὺν τῷ χρόνῳ, ὁ δὲ ἅγιος Ροδοστόλος κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὑμῶν καὶ μεμορφωμένος εἶναι καὶ ἠθικὸς καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Κοινότητος ὑμῶν ὑποστηρίζει. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπάρχουσι λόγοι σπουδαῖοι ἐναντίον του προκαλοῦντες τὴν παῦσιν του καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν αὐτόθι σημαινόντων καὶ εὐεργετικῶς ἐν τοῖς κοινοτικαῖς ὑμῶν πράγμασι δρῶντες, ἐκθύμως ὑποστηρίζουσιν αὐτὸν καὶ εἶναι εὐχαριστημένοι παρ' αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιμονὴ ὑμῶν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς παύσεως αὐτοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως λάβητε τὴν καλοσύνην νὰ καθησυχάσετε τοὺς δυσαρεστημένους ἐναντίον του καταδεικνύοντες τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐπιθυμίας των καὶ προσπαθήσετε νὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ καταλλήλου μέσου ἢ συμφιλίωσις, διότι ἡ τοιαύτη διάστασις δὲν θὰ ἔχη καλὰς συνεπειὰς διὰ τὴν κοινότητα ὑμῶν, ἐλπίζω δὲ ὅτι οὐδέποτε ὑμεῖς οἱ ὑπὸ φιλογενῶν καὶ φιλοπροόδων αἰσθημάτων ἐμφορούμενοι θ' ἀνεχθῆτε ἵνα ἡ τόσον ἀνθοῦσα καὶ ὁμονοῦσα κοινότης ὑμῶν διχασθῇ ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τῶν κοινοτικῶν ὑμῶν πραγμάτων. Παρακαλῶ δὲ ταῦτα νὰ κοινοποιήσητε καὶ τοῖς ὡς ἄνω μνημονευθέντας κυρίους διαβιβάζοντες αὐτοῖς καὶ τὰς εὐχὰς μας.

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμεθα ὑμᾶς πατρικῶς
διατελῶ μεθ' ἀγάπης πολλῆς

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 17 Μαρτίου 1903.
Φίλος καὶ εὐχέτης
ὁ Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 20 Μαρτίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 26ῃ Φεβρ. 1903.

(Καθυστερήσασα)

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Ἰωάννου Βαφείδου

ἐπισυμβάντα περὶ τὰ μέσα λήγοντος μηνός. Ὁ μακαρίτης, προσβληθεὶς πρὸς διετίας περίπου ὑπὸ ἀμειλίχτου νόσου, βραδέως τὴν ὑγείαν αὐτοῦ ὑποσκαπτούσης, παρ' ὅλας τὰς μετ' αὐταπαρησίαις καὶ στοργικῆς ἀφοσιώσεως περιθάλψεις τῆς συζύγου του καὶ τὰς προσπαθείαις διακεκριμένων ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Κων/πόλει ἐπιστημόνων ὑπέκυψε εἰς τὸ μοιραῖον τέλος ἐγκαταλείψας τὴν τάλαιναν αὐτοῦ σύζυγον καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἀπαραμυθῆτῳ θλίψει. Τὴν ἐκφορὰ του συνόδευσε πλῆθος πολὺ τῆς ἐπιλέκτου ἡμῶν κοινωνίας, τιμῶντας τὴν μνήμην τοῦ μεταστά-ντος ὃν δι' ἀγάπης περιέβαλλε διὰ τὰς διακρινούσας αὐτὸν ἀρετάς. Ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος ἅγιος Ροδοστόλος κ. Ἄνθιμος προεξάρχων τῆς νεκρωσίμου τελετῆς ἐξεκόνισε τὸν βίον τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν ἐπωφελῆ αὐτοῦ εἰς τὰ κοινοτικὰ ἡμῶν πράγματα δρᾶσιν. Ὁ μακαρίτης κατῆλθε τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων τῆς πατρίδος μας ἐπὶ δωδεκαετίαν μὲν ἐν Κων/πόλει, ἐπὶ πενταετίαν δὲ ἐν Βαρδῶ τῆς Γαλλίας ὅπου ἐγνώρισε τὸν τόπον μας ὡς οἰνοπαραγωγὸν τῆς Τουρκίας πόλιν.

Συλλυπούμενος τῇ βαρυπενθούσῃ αὐτοῦ οἰκογενείᾳ, εὐχομαι ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐπιχέῃ αὐτῇ παρηγορίας βάλσαμον.

**TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Ἀπριλίου 1903**

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 10 Ἀπριλ. 1903.

Μετὰ πάσης τῆς εἰθισμένης ἐπισημότητος καὶ τῆς ἐξαιρέτως ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπειᾶς διεξήχθη προχθὲς καὶ παρ' ἡμῖν ἡ τελετὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως περὶ τὴν τρίτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τουρκιστί, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀνθίμου Σαρίδου.

Ἡ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης «Ὁμόνοια», ἐκτὸς τῆς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τοῖς πενομένοις καὶ ἀναξιοπαθοῦσι χορηγουμένης ὑπ' αὐτῆς ἀνακουφίσεως καὶ ἀρωγῆς, διὰ νὰ ἐπαρκῆ ὡς οἶόν τε γενναιότερον τῇ πενομένη τῶν πολιτῶν τάξει, ἐξέδωκε λαμπρὸν σιγαρόχαρτον συνενοῦν τοὺς ὄρους τῆς τε ὑγιεινῆς καὶ τῆς εὐθηνίας. Πλεονεκτεῖ δὲ κατὰ τοῦτο τῶν λοιπῶν σιγαροχάρτων ὡς ἐνέχον ἀντινικοτίνην, ἀντιδρῶσαν ἐπωφελῶς κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν τοῦ καπνοῦ συστατικῶν. Παρακαλοῦνται ὅθεν πάντες οἱ πωληταὶ καὶ καταναλωταὶ τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τῶν πέριξ νὰ προμηθεύονται ἐκ τοῦ σιγαροχάρτου τούτου συντελοῦντες οὕτως εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εὐαγγελικωτάτου τούτου ἔργου. Τὸ κάλλιστον τοῦτο σωματεῖον ἀπαρτίζεται ἐκ νέων φιλοπροόδων καὶ φιλοκάλων. Καὶ καθ' ὅλον μὲν τὸ ἔτος ἐξ εἰλικρινῶν πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν

διαθέσεων ὀρμώμενον τὸ προεδρεῖον τῆς «Ὁμονοίας», πράττει πᾶν ὅ,τι εἶναι δυνατὸν ὑπὲρ τῶν τῆς αρωγῆς αὐτοῦ χρηζόντων, παρέχον αὐτοῖς δωρεὰν οὐ μόνον ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ φάρμακα πολλὰ καὶ χρήματα, ἄρτον καὶ ἕτερα εἰς εἶδη, ἐξαιρέτως δὲ κατὰ τὰς εὐσήμους τοῦ Χριστιανισμοῦ ἡμέρας, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα, διανέμει ἀρκετοὺς σάκκους ἀλεύρου, χρήματα, ἕτερα ἐλέη καὶ εἶδη καὶ ὑποδήματα εἰς ἀπόρους τῶν σχολείων μαθητάς, πρὸς δὲ καὶ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῶν μαθημάτων εἰς πολλοὺς τούτων παρέχει δωρεὰν βιβλία. Τοιοῦτον σωματεῖον, ὅπερ ἐκ παντὸς τρόπου ἀγωνίζεται ὅπως ἀνακουφίση ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν τοὺς ἐνδεεῖς, δικαίως ἐφελκύνει τὴν ἑνθερμον τῆς εὐεργετουμένης κοινωνίας εὐγνωμοσύνην καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὰς εὐλογίας.

Τὴν δευτέραν τοῦ Πάσχα ἡμέραν ἀπὸ πρωΐας τηλεγραφικῶς ἀναγγελθείσης τῆς ἐξ Ἀδρ/πόλεως ἀφίξεως τοῦ νεωστὶ διορισθέντος μουτσαρίφου ἡμῶν Ἐξοχ. Φερῆτ πασᾶ, ἐνωρίτατα, πλὴν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου ἡμῶν, τῆς Δημογεροντίας, τοῦ Ἐξοχ. στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τοῦ προσωρινῶς καὶ καθήκοντα πολιτικοῦ ἐκπληροῦντος Βαχπῆ πασᾶ, πάντων τῶν ἀνωτέρων πολιτικῶν ὑπαλήλων καὶ τῶν ἐγκρίτων τῆς πόλεως ἡμῶν τῶν ἐκδραμόντων πρὸς ὑποδοχὴν καὶ δεξίωσιν τοῦ διοικητοῦ μέχρι τῆς δῖωρον ἐντεῦθεν ἀπεχούσης κωμοπόλεως Γενιτζέ, καὶ πλῆθος ἄμετρον ἐξώρμησε τῆς πόλεως κατακλῦσαν τὴν εἰς Ἀδρ/πολιν ἄγουσαν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἰσχυρὸν ἀπόσπασμα στρατοῦ ἦν παρατεταγμένον ὀλίγον ἕξωθεν τῆς πόλεως μετὰ μουσικῆς πρὸς τιμὴν τῆς Α. Ἐξοχ.

Πολλῶν διορθώσεως χρηζόντων τὴν διόρθωσιν ἀπεκδέχεται ἡ ἐπαρχία παρὰ τοῦ νέου αὐτῆς διοικητοῦ Ἐξοχ. Φερῆτ πασᾶ· λαμβάνοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑψηλὴν θέσιν ἣν κατεῖχε, πεποίθαμεν ἀκραδάντως ὅτι καὶ ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ ὑπουργήματι καὶ κατὰ τὰς εὐθιδικούς τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν Ἄνακτος βουλὰς θὰ διοικήσῃ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίδας ἡμῶν θὰ δικαίωσῃ.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 26 Ἀπριλίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῆ 21 Ἀπριλίου 1903.

Ἡ διαρεύσασα ἑβδομάς, ἀπὸ τῆς 14ης μέχρι τοῦ προχθὲς Σαββάτου 19 Ἀπριλίου ἦτο ἑβδομάς ἀνιαρᾶς διὰ τὴν πόλιν μας ἀνυπομονησίας, ἐπειδὴ ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῆ τὸ Σάββατον ἢ τελεσιδίκος ἀπόφασις ἐπὶ τῆς πολυκρότου δίκης τοῦ Νικολάκη Ἰ. Ματζαράκη καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Δάκου, κατηγορουμένων ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ συμπαθοῦς Γιαννάκου Χ' Παναγιώτου. Ἡ ἀγωνία ἐκορυφώθη μετὰ τὴν

δύσιν τοῦ λαμπροῦ τῆς ἡμέρας ἀστέρος, τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος μὴ μεταδίδοντος οὐδεμίαν περὶ τῆς ἀποφάσεως ἀγγελίαν ἐξ Ἀδρ/πόλεως, διότι, ὡς γνωστόν, αὐτόθι ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις. Μόλις χθὲς ὄρθρου βαθέως ὡς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα κυκλοφορήσασα ἢ περὶ τῆς καταδίκης ἀμφοτέρων φήμη ἐπήνεγκεν ἀνακούφισιν εἰς τὰς συνειδήσεις. Καὶ ὁ μὲν αὐτουργὸς τοῦ φρικαλέου κακουργήματος Κωνστ. Δάκος κατεδικάσθη εἰς ἀγχόνην, ὁ δὲ Νικολάκης Ἰ. Ματζαράκης ὡς ἠθικὸς συνένοχος αὐτοῦ εἰς τετραετὴ φυλάκισιν.

Τιμὴ καὶ ἔπαινος ὀφείλεται τῷ εἰσαγγελεῖ καὶ τῷ προέδρῳ τοῦ δικαστηρίου τῆς Ἀδριανουπόλεως, οἵτινες ἀνέγνωσαν τὰς καταθέσεις, ἠκροάσθησαν τὰς μαρτυρίας, ἔκριναν καὶ ἀπεφάσισαν ἀμερολήπτως καὶ κατὰ συνείδησιν. Ἴδου δικασταὶ ἀδέκαστοι καὶ ἄξιοι τοῦ υψηλοῦ αὐτῶν ὑπουργήματος, λάτρεις ἀληθείας καὶ θεράποντες γνήσιοι τῆς Θεμίδος κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ νόμον δρῶντες.

Τοιοῦτοι εὐσυνείδητοι μύσται τῆς δικαιοσύνης οὐ μόνον τὴν ἱερὰν ταύτην ἐπιστήμην τιμῶσι καὶ εἰς περιωπὴν διατηροῦσιν ἀλλὰ καὶ τῶν εὐθυδίκων καὶ φιλοδικαίων τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος βουλῶν διερμηνεῖς γινώμενοι δικαίως ἐφελκύνουσιν ἐφ' αὐτῶν τὴν τε ὑψηλὴν εὐνοίαν καὶ ἐκτίμησιν καὶ τῶν πιστῶν ὑπηκόων τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην.

Πάντοτε μὲν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἰδίᾳ ὅμως νῦν ὅποτε τρανότατα ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ἀδέκαστος δικαιοσύνη πάντων τὰ συμφέροντα ἐν ἴσῃ μοῖρα τίθησιν ἀδιακρίτως κοινωνικῆς τάξεως καὶ ὑλικῆς εὐπορίας αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην ὅπως τείνοντες χεῖρας ἰκέτιδας τῷ Παναγάθῳ Θεῷ δεηθῶμεν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς εὐκλείας καὶ μακροημερεύσεως τοῦ φιλοδικαίου καὶ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος Σουλτάνου Ἀμπτοῦλ Χαμίτ Χὰν τοῦ Β', τοῦ εὐδοκοῦντος ἀείποτε τοιούτους νὰ διορίζῃ λειτουργούς, συναίσθησιν τοῦ ἑαυτοῦ καθήκοντος ἔχοντες καὶ μετὰ πατρικῆς ὄντως προνοίας φρουροῦντας καὶ προασπιζομένους τὰ συμφέροντα ἀπαξιαπάντων τῶν πιστῶν καὶ ἀφοσιωμένων αὐτοῦ ὑπηκόων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 18 Ἰουνίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῆ 12ῃ Ἰουνίου 1903.

Μετὰ δὶμηνον καὶ πλέον ἀπουσίαν ἀφίκετο χθὲς προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ὁ μέγας τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς κοινότητος ἡμῶν εὐεργέτης κ. Δ. Δοδόπουλος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου αὐτοῦ κ. Εὐανθίας. Πλὴν τοῦ υιοῦ του κ. Κωνσταντίνου μετὰ τῆς συζύγου του κ. Θηρεσίας ἀπὸ πρωΐας ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος, μετὰ τοῦ ἐπωφελέστατα ἐν τοῖς κοινοτικοῖς ἡμῶν δρῶντος κ. Δ. Ταυρίδου ἐξέδραμον μέχρι τοῦ δῖωρον ἐντεῦθεν ἀπέχοντος χωρίου Καβακλῆ πρὸς δεξίωσιν τοῦ φιλογενεστάτου ἀνδρός. Ἄμα δὲ τῇ ἀφίξει αὐτοῦ ἅπαντες οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ πολυπληθέστατοι φίλοι του, τὰ ἀγαθοποιὰ καὶ φιλεκπαιδευτικὰ σωματεῖα, προεξάρχοντος γεραροῦ Φιλεκ. Συλλόγου, ἔσπευσαν νὰ προσαγορεύσωσιν αὐτὸν

καὶ νὰ ἐκδηλώσωσιν ἅπαξ ἔτι τὴν ἀπειρον ἀγάπην, τὸν ἀμέριστον σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ εὐεργετικωτάτου ἀνδρός.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Ἰουλίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 24ῃ Ἰουνίου 1903.

Λαμπρά, σεμνοπρεπῆς καὶ ἐξαιρετικῶς μεγαλοπρεπῆς ἐγένετο τῇ προχθῆς Κυριακῇ ἢ ἐπὶ τῇ ἐπιδόσει τῶν ἐνδεικτικῶν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς κεντρικῆς ἀστικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου τελετῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Μουσικοῦ Ὁμίλου «Ἀρίωνος». Ἡ συγκέντρωσις ἤρξατο εὐθὺς μετὰ τὴν λειτουργίαν καταφθάντων πρῶτων τοῦ δημοφιλοῦς ἡμῶν Ἐπισκόπου κ. Ἀνθίμου καὶ τοῦ μεγάλου τῶν σχολῶν ἡμῶν εὐεργέτου κ. Δ. Δοδοπούλου, οὓς ὑποδεχθέντες οἱ κασμήτορες ὠδήγησαν εἰς τὰς οἰκίας θέσεις. Τῇ 1ῃ ὥρᾳ τουρκιστὶ ἀκριβῶς κατεκλύζετο ἡ αἴθουσα ὑπὸ τε τῶν μαθητριῶν καὶ μαθητῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Μεταξὺ τῶν παραστάντων διεκρίνοντο ἡ Α. Ἐξ., ὁ πολιτικὸς διοικητὴς ἡμῶν Φερὴτ πασᾶς, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς Βεχμπῆ πασᾶς, ὁ ἱεροδίκης, ὁ Μουφτῆς, ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ Σερὶφ βέης, ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ, ὁ πρόεδρος τοῦ τελωνείου, ὁ μουδρῆς τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν κ. Π. Ζωγράφος, ὁ δημαρχιακὸς ἰατρὸς Λέων ἐφέντης καὶ πλείστοι ἄλλοι στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐτίμησαν τὴν τελετὴν ταύτην τῶν γραμμάτων, πλὴν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Σοφοκλ. Τζελέμπογλου ἰατροῦ, καὶ οἱ κ.κ. Δ. Ταυρίδης, Φλῶρος Α. Φλωρίδης, πρόεδρος τοῦ Μουσικοῦ Ὁμίλου «Ἀρίωνος», Σωτήρ. Γιαννακόπουλος, πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος «Ἐλπίδος», Σοφοκλ. Δαδάκης, πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος «Ὁμόνοια» καὶ πολὺ ἄλλο πλῆθος. Ἡ τελετῇ ἤρξατο διὰ τοῦ εἰς Θεὸν ὕμνον ὑπὸ τῶν μαθητῶν ὃν πάντες ἐπὶ ποδὸς ἠκροάσθησαν. Τοῦτον διεδέχθη ὕμνος πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτᾶνον ὑπὸ τῶν μαθητριῶν, μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ἡ λογοδοσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς κεντρικῆς ἀστικῆς σχολῆς κ. Στ. Ψάλτου, ἐν ἣ μεταξὺ ἄλλων ἀνεκινήθη καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγειρομένης σχολῆς, ἧς αἱ ἐργασίαι ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσαν ἐλλείψει τῶν πρὸς τοῦτο μέσων· διερμηνεύων δὲ ὁ διευθυντὴς τὴν ἀπειρον τῆς σπουδαζούσης νεολαίας εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν κ. Δ. Δοδόπουλον, τὸν γεναίως καὶ ἀφειδῶς πάντοτε τὸν ὀβολὸν του προσφέροντα ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, προσέθετο ὅτι ἡ ἐλπίς καὶ τὰ βλέμματα ἀπάντων πρὸς αὐτὸν καὶ μόνον εἶναι ἐστραμμένα. Μετὰ ταῦτα ἐψάλησαν ἐκ περιτροπῆς

διάφορα ἐμμελέστατα σχολικὰ ἄσματα ὑπὸ τε τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰ. Μαγκριώτου καταχειροκροτηθέντα.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν Τουρκικῶν καὶ Γαλλικῶν προσεφώνησε τουρκιστὶ ὁ διδάσκαλος τῶν ξένων γλωσσῶν κ. Γ. Ζωγράφος μεθ' ὃ δὲ λαβῶν τὸν λόγον ὁ εὐφραδέστατος ἐπίσκοπος ἡμῶν προσεφώνησε πρῶτον τοὺς ἐπισήμους ξένους τουρκιστὶ εἶτα δὲ ἑλληνιστί, ἐν ᾧ πλὴν τῶν λοιπῶν τῶν λίαν ἐπικαίρως καὶ προσηκόντως λεχθέντων, τοῦ λόγου γενομένου περὶ τῆς σχολῆς, εἶπεν ὅτι πάντες ὀφείλουσι μακρὰν πάσης πλαγίας καὶ ξένης εἰσηγήσεως συνεργαζόμενοι νὰ συνδράμωσιν ἕκαστος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἡμιτελοῦς σχολῆς. Γενομένης δὲ καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐνδεικτικῶν ἀπῆλθον ἅπαντες κατενθουσιασμένοι συναποκομίζοντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ θαυματοῦς πνευματικοῦ ἀμνητοῦ τῆς δεκαμῆνου εὐσυνειδήτου ἐργασίας διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων.



Εἰκ 38: Ἡ πινακίδα που τοποθετήθηκε στο σπίτι του παππού Κωνσταντίνου τῆ δεκαετία τοῦ '60: «Ὁ Μεγάλος Ἀπελευθερωτὴς Στρατάρχης Μουσταφά Κεμάλ Ἀτατούρκ ἐκφώνησε ομιλία σε αὐτὸ το κτήριο στις 21 Δεκεμβρίου 1930».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 6 Αὐγούστου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 31 Ἰουλίου 1903.

Περιοδεύων ἀνὰ τὴν Θράκην ἀφικόμενῃ πρό τινος καὶ ἐν 40 Ἐκκλησίαις, πόλει τὸ πλεῖστον ὑπὸ ὁμογενῶν κατοικουμένη καὶ κατεχούσῃ τὸ κέντρον κύκλου ἀπεράντου

ὕπ' ἀμπελώνων κατεσπαρμένου. Ἡ κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ἐπιτελεσθεῖσα ἐν αὐτῇ πρόοδος εἶναι ἀληθῶς καταπληκτική· ὁδοὶ εὐθύτατοι καὶ πλατεῖαι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς πόλεως ρυμοτομηθεῖσαι κατέστησαν εὐκολωτάτην τὴν συγκοινωνίαν, οἰκοδομήματα δημόσια τε καὶ ἰδιωτικὰ ἀνεγερθέντα μεγαλοπρεπῆ προσδίδουσιν αὐτῇ ὄψιν μεγαλουπόλεως, σωματεῖα διάφορα φιλανθρωπικά, φιλεκπαιδευτικά καὶ μουσικά συστάνατα μαρτυροῦσιν εἰς οἶον βαθμὸν προόδου καὶ πολιτισμοῦ προήχθη ἢ μεσόγειος αὐτὴ πόλις. Περὶ πλείστων καὶ διαφόρων ἐμερίμνησαν οἱ φιλοπρόοδοι αὐτῆς κάτοικοι, ἐνὸς ὅμως καὶ τοῦ σπουδαιοτάτου κατὰ τὴν ἡμῖν ἀντίληψιν ἡμέλησαν ἢ τοῦλάχιστον δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχωσι, μονίμων τοῦτέστιν πόρων πρὸς συντήρησιν τῶν σχολῶν αὐτῶν. Καὶ λοιπὸν μυρία μηχανῶνται πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦντος χρήματος, ὑπέρογκα εἰσιτήρια τέλη θεσπίζοντες, θεατρικὰς παραστάσεις καὶ μουσικὰς συναυλίας διοργανοῦντες, λαχεῖα ἐκδίδοντες, πανηγύρεις ἐπιτελοῦντες καὶ προαιρετικούς πρὸς τοῦτο ἐράνους ἐνεργοῦντες.

Πανήγυρις τοιαύτη σκοπὸν καὶ προχθὲς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς διοργανοῦτο ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος Εἰρήνης, εἰς ἣν καὶ ὁ τὰς γραμμάς ταύτας χαράττων παρευρέθη τῇ προσκλήσει τῆς Α. Θεοφιλίας τοῦ ἐπισκόπου κ. Ἀνθίμου. Καταφθάντες εἰς τὸ ἡμίσειαν ὥραν τῆς πόλεως ἀπέχον Ἁγίασμα ἐγενόμεθα δεκτοὶ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος. Τὸ Ἁγίασμα τοῦτο κεῖται ἐν τῇ θέσει Μπαμπᾶ Μπουναρ εἰς τὰς ὑπορείας λόφου, κάτωθεν τοῦ ὁποίου κοιλάς ἀπέραντος ἐξαπλοῦται διαρροεμένη ἡρεμα δ' ἐλικοειδοῦς ποταμοῦ, οὔτινος αἱ δύο ὄχθαι διὰ σιδηρᾶς καὶ μεγαλοπρεποῦς συνδέονται γεφύρας. Ἐδῶ ἀποθαυμάζει τις τὸ ἄγριον καὶ εἰδυλλιακὸν κάλλος τῆς φύσεως, αἱ λόχλαι ἀποπνέουσιν εὐοσμίαν καὶ ἐμποιοῦσι τὴν ἐντύπωσιν αἰωνίου ἔαρος ἐν τῇ βαθυγλίῳ ταύτῃ κοιλάδι, αἱ αὔραι διὰ τῶν συστοιχιῶν τῶν ἰτεῶν ἐπὶ κεφαλῆς οἰοῦναι τῶν ὁποίων ὑπὸ τῆς φύσεως ἐτάχθησαν τρεῖς πανύψηλοι αἴγειροι, ψιθυρίζουσιν εἰδύλλια γλυκύτερα τῶν τοῦ Θεοκρίτου, πέραν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς μὲν πλαγίᾳς τῆς κοιλάδος ἐπαναπαύεται ἢ δρᾶσις ἐπὶ τῶν ἀποφιλωμένων κορυφῶν τῶν ὑψωμάτων ἀποκλειόντων τὸν ὄριζοντα, ἐπὶ τῆς δυτικῆς δὲ ἐπὶ τοῦ ἡρεμα ἀναπτυσσομένου ἀμπελοφύτου ἐδάφους. Τῇ φιλοκάλῳ μερίμνῃ τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, σκιάδες ἐστήθησαν, τὸ ἔδαφος ἐν πολλοῖς ἰσοπεδώθη καὶ πᾶσα φροντίς κατεβλήθη, ὅπως ὡς ἐνεστὶν ἄνετος καὶ τερψίθιμος καταστῆ ἢ διαμονὴ τῶν πανηγυριστῶν. Πλήθος ἄπειρον εἶχε κατακλύσει τὴν ἀτέρμονα κοιλάδα, ὅπερ μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου ψαλέντα ἁγιασμὸν διαχυθὲν ὑπὸ τὰς σκιάς τῶν παντοειδῶν δένδρων ἐπιδόθη εἰς διασκέδασιν καὶ εὐθυμίαν. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ προσέδιδεν ἐκτάκτως πανηγυρικὴν ὄψιν ἦτο ἢ εὐγενῶς προσενεχθεῖσα ὀρχήστρα τοῦ Μουσικοῦ Ὀμίλου «Ἀρίωνος», ἣτις ἐπαιάνιζεν ἐμμελέστατα καὶ ἐκλεκτὰ τεμάχια καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς τοῦ πλήθους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Mario Adorno, ὅστις διὰ τῆς εὐμεθοδίας του, τῆς ἐκτάκτου δραστηριότητός του καὶ τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας, ἦν κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τοῖς μαθηταῖς, ἐπέτυχεν ἐν βραχυτάτῳ σχετικῶς χρονικῶ διαστήματι τριῶν μόλις μηνῶν νὰ καταρτίσῃ ἀξιόλογον μουσικὴν.



Εἰκ. 39: Ἀριστερά, τὸ σπίτι τοῦ δικηγόρου Βασιλείου Μελανίωνος. Δίπλα τὸ σπίτι τοῦ Δημητρίου Δοδόπουλου. Ἡ φωτογραφία αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Βουλγαρικῆς κατοχῆς 1912-1913.

Τὴν πανήγυριν ἐτίμησεν ἅπασα σχεδὸν ἢ ἐπίλεκτος τῆς πόλεως κοινωνία, ἐν τῇ ὁποίᾳ διεκρίνοντο οἱ κ.κ. Κ. Δ. Δοδόπουλος οἰκογενειακῶς, Ἰ. Σύρμας, Κ. Κεραμεύς, Ἰ. Κόκκινος, Κ. Χατζηγιαννάκης, Φλ. Φλωρίδης, Α. Χατζησταύρου, Σοφ. Δαδάκης, Σωτ. Γιαννακόπουλος, Π. Μουριάδης δημοχρῆμα φαρμακοποιός, Περ. Τατσοῖδης ὁ καὶ πρόεδρος τῆς πανηγυριζούσης ἀδελφότητος καὶ πλείστοι ἄλλοι. Ὑπὸ τῶν φθόγγων τῆς θείας τῆς Μελπομένης τέχνης θελχθέντες τινὲς προσήνευγον ἀνωνύμως 2½ λ. Τ. ὑπὲρ τοῦ Ὀμίλου καὶ ½ λ. Τ. ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος. Ἐν ἀδιαπτῶτῳ εὐθυμία καὶ τέρψει διατελοῦντες ἐμείναμεν ἐν τῇ γραφικωτάτῃ τοποθεσίᾳ μέχρι τῆς 12 τουρκιστί, ὁπότε ὅλως ἔκτακτον καὶ μαγευτικώτατον φαινόμενον ἐπεφυλάσσετο πρὸς ἄρρητον τῆς ὀράσεως ἡμῶν τέρψιν. Ἐνῶ πεζῇ ἀνηρχόμεθα τὸν λόφον ἐν μέσῳ τῆς ἐσπερινῆς ἀμφιλύκης τῆς ἀμυδρῶς τὰ περίεξ φωτιζούσης, φωνή τις αἴφνης φίλου «ἢ σελήνη, ἢ σελήνη» προσεῖλκυσε ἡμᾶς στραφέντες παρέστημεν μάρτυρες μυστηριώδους ὄντως καὶ ὑπερωνοῦς τῆς φύσεως μεγαλείου· ὅπισθεν τῆς ὀροσειρᾶς ἀνήρχετο πλησιφαῆς καὶ ὀλόφωτος αἱ κορυφαὶ ἐσκιαγραφήθησαν αἴφνης ἐν τῷ ὀρίζοντι πλήρεις θρησκευτικοῦ μυστηρίου, ἢ πεδιάς ὡς κάτοπτρον ἀπέστλινε καὶ τὰ διαυγῆ τοῦ ποταμοῦ ὕδατα ἀντανάκλων τὰς ἀργυροχούσους τῆς σελήνης ἀκτίνας· ἐν ἐνὶ λόγῳ οὐδέποτε ἐπὶ ζωῆς ἡμῶν, οὐδέποτε ἀπολαύσαμεν τοιοῦτου μαγευτικοῦ πανοράματος. Ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων ἐντυπώσεων ἀποχαιρετήσαντες ἀλλήλους καὶ εὐχθθέντες ἀπῆλθομεν διὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀναμενουσῶν ἀμαξῶν εἰς τὴν πόλιν.

Ἀποθανῶν αἰφνιδίως ἐξ ἀποπληξίας προχθὲς τὴν Δευτέραν ὁ ἐπὶ 15ετίαν δι-ατελέσας διερμηνεὺς τοῦ ἐνταῦθα Αὐστροουγγρικοῦ πρακτορείου καθολικὸς

Adolphe von Dounis ἐκηδεύθη τὴν ἐπομένην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Καίτοι τὸν θάνατον ἀφ' ἐσπέρας πρώτη ἢ βουλγαρική ἐκκλησία ἐξήγγειλε καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐκφορᾶς ἐπεκράτει ἡ γνώμη τῆς ὑπὸ βουλγάρων ἱερέων κηδείας τοῦ θανόντος, οὐχ ἦττον ἅμα τῇ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀφίξει τοῦ διερμηνέως τοῦ αὐτόθι Προξενείου κ. Παπασλιᾶν τὰ σχέδια ἄρδην μετετρέπησαν. Τῆς κηδείας προϊστάτο ἡ α. Θεοφ. ὁ ἡμέτερος Ἐπίσκοπος μετὰ τεσσάρων ἱερέων, παρηκολούθουν δὲ ὁ προξενικός πράκτωρ τῆς Αὐστρουγγαρίας κ. Ματζαράκης Κόκκινος, ὁ διερμηνεὺς τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει προξενείου κ. Παπασλιᾶν, ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸν πράκτορα τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας κ. Κ. Δ. Δοδόπουλος, ἅπαντες οἱ ἰατροί, ἀντιπροσωπεῖται τῶν διαφόρων σωματείων καὶ Ἀδελφοτήτων, πλείστοι τῶν ἐν πόλει καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ ἀοιδίου. Συλλυπούμενοι τῇ συζύγῳ καὶ τῇ ἀνεψιᾷ αὐτοῦ δεσποινίδι Ἰθα ἐπὶ τῇ πληξιάσῃ αὐτὰς ἀνεπανορθώτῳ συμφορᾷ, δεόμεθα τοῦ Ὑψίστου ὅπως αὐταῖς μὲν καταπέμψῃ βάλσαμον ἀκεσώδυνον, τὴν δὲ ψυχὴν τοῦ μεταστάντος κατατάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ὁ ἐπὶ δεκαετίαν εὐδοκιμώτατα διδάξας ἐν τῇ ἐνταῦθα Κεντρικῇ τῶν ἀρρένων σχολῇ πρωτοβάθμιος τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν κ. Ἰ. Μαγκριώτης, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ταχυδρόμου», προσκληθεὶς νὰ διευθύνῃ τὴν σχολὴν τοῦ Σουφλίου, παρητήθη τῆς ἀσφαλοῦς ἄλλως τε αὐτοῦ θέσεως καὶ ἀπέρχεται ὁσονούπω εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν. Συγχαίρομεν τοὺς φίλους Σουφλιώτας ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ταύτῃ ἐκλογῇ καὶ τῇ ἀποκτήσει ἱκανοῦ, ρέκτου καὶ δραστηριωτάτου διευθυντοῦ.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Αὐγούστου 1903

Διοίχσεις Σαράντα Ἐκκλησιῶν. Ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ὁ συνταγματάρχης τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν Ἰσμαήλ βέης, προαγόμενος εἰς τὸν βαθμὸν ὑποστρατήγου, διωρίσθη στρατιωτικὸς διοικητὴς Σαράντα Ἐκκλησιῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Βεχμπῆ πασᾶ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 19 Νοεμβρίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις τῇ 16 Νοεμβρίου 1903.

Θὰ ἦτο ὄλως περιττὸν νὰ ἐπαναλάβῃ τις ὅτι πολλάκις πολλοὶ εἶπον περὶ τοῦ θείου κηρύγματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τὴν ἠθικὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν μεγάλην

ψυχικὴν ἡδονὴν τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ τις ὅταν μάλιστα ὁ κηρύττων ἔχει καὶ δύναμιν λόγου καὶ εὐφράδειαν καὶ γινώσκει νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ πραγματευῆται τὰ θέματα οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ. Ταῦτα ἐσκεπτόμεν σήμερον, ὅτε ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος μετὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν γνωστὴν περὶ τοῦ Σαμαρίτου περικοπὴν τοῦ εὐαγγελίου, ἤρξατο ὠραίας σαφοῦς καὶ ἀπλῆς διδασκαλίας περὶ τῆς πρὸς τὴν πλησίον ἀγάπης, μετὰ γλῶσσαν ἀπλῆν, ἀφελῆ ἄνευ ρητορικῶν σχημάτων καὶ ἀποστροφῶν, κρατήσας οὕτω πολυπληθὲς ἀκρατήριον, τὸ ὁποῖον μετὰ ἀνεσιν καὶ μετὰ αὐξάνον ἐνδιαφέρον παρηκολούθησε τὴν ἀληθῶς ὠραίαν αὐτοῦ διδασχὴν. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐξήλθομεν καλλίτεροι ἀπὸ τοῦ ναοῦ, διότι καὶ διδακτικώτατον μάθημα ἐλάβομεν καὶ κάλλιστον ἠκούσαμεν ρήτορα, ὅστις μετὰ ζήλου ἐκτελεῖ τὸ ἔργον τοῦτο, διδάσκων συχνότατα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος.

Τάξις καὶ ἡσυχία ἐπικρατεῖ καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν· ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ πάντες ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, χάρις εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ ἐξοχωτάτου ἡμῶν Διοικητοῦ Φερὶτ πασᾶ κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν ἀγρυπνον ἐπιτήρησιν τοῦ νέου ἡμῶν ἀρχιαστυνόμου Τεφὶκ ἐφέντη, ὅστις μετὰ συνέσεως καὶ αὐστηρότητος ἐκτελεῖ τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ ὑψηλὸν ἔργον.

Γνωστὸν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν κεῖται ἐν μέσῳ ἀμπελώνων. Εἰς παρελθόντα ἔτη τὸ προῖον αὐτῶν ἀφθονώτερον καὶ ἐπωλεῖτο εἰς καλλιτέρας τιμάς, ἐφέτος ὅμως τὰ ἀποτελέσματα τοῦ τρύγου δὲν ἦσαν ἀνάλογα τῶν προσδοκιῶν μας, διότι μόλις ἡ ἐσοδεία ἔφθασεν εἰς 4-5 χιλ. ληνῶν, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν 400-500 χιλ. μέτρων οἴνου λευκοῦ καὶ μαύρου, ποιότητος καλῆς, τιμωμένων ἀπὸ 6-7 γροσίων κατὰ μέτρον τῶν 8 ὀκάδων. Τόσον πολλοὶ ἄμπελοι, μετὰ τόσον ὀλίγον προῖον, ἔτι δὲ εἰς τοιαύτας τιμάς, καθιστῶσι κάπως τὴν θέσιν ἡμῶν προβληματικὴν ἐφέτος. Εἶναι ἡ ἄμεσος συνέπεια τῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξακολουθούσης καταστρεπτικῆς ἐπιδόσεως τοῦ καιροῦ ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν μας, ἐξ ὧν ἐνταῦθα τὰ πάντα προσδοκῶμεν. Ὑπάρχει ἐλπίς. Ἀλλάζουν οἱ καιροί.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος γίνεται περὶ τοῦ καιροῦ, προσθέτω ὅτι εἶναι βροχερὸς διότι ἐπὶ πολλὰς συνεχῶς ἡμέρας ἄλλοτε ψιλὴ, ἄλλοτε ραγδαία βροχὴ ἔρανε τὴν πόλιν μας καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲ ὁ οὐρανός, μαῦρος ἀπὸ σύννεφα, ἀπειλεῖ καὶ πάλιν νὰ ξεσπάσῃ εἰς βροχὴν καὶ ὄχι ἀκόμη εἰς χιόνια, διότι φαίνεται θέλει νὰ δείξῃ εὐσπλαχνίαν καὶ οἶκτον πρὸς πολλοὺς δυστυχεῖς, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται ξύλων καὶ ἀνθράκων.

Τῶν προκρίτων τῆς πόλεως ταύτης πολλοὶ τηλεγραφικῶς συνεχάρησαν τὸν ἐν Κων/πόλει εὐφῆμως γνωστὸν ἔμπορον κ. Κ. Γρυζαγορίδην, τελέσαντα τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς εὖ ἡγμένης καὶ διὰ πολλῶν χαρίτων πεπρωκισμένης δεσποινίδος Εὐφρονίας Ἰ. Ταστσίδου, θυγατρὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει μεγαλεμπόρου κ. Ἰωάννου Ταστσίδου, εὐχόμενοι τοῖς νεονύμφοις πᾶν ἀγαθόν.



Εικ. 40: Η ξυλόσομπα του σπιτιού του παππού στις Σαράντα Εκκλησιές, η οποία στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκε στο σπίτι της Θεσσαλονίκης μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1960. Σήμερα κοσμεί το σπίτι του Νικολάου Γ. Κεραμέως.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 6 Δεκεμβρίου 1903

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῆ 30ῆ Νοεμβρίου 1903.

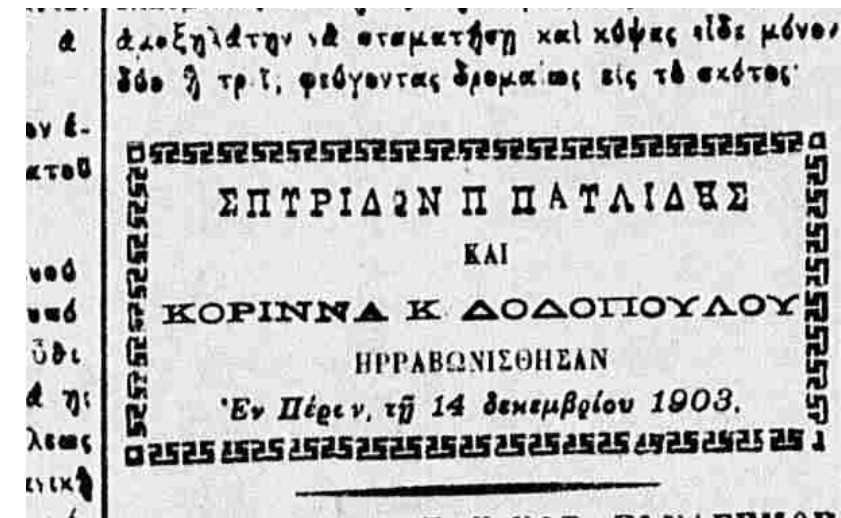
Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς 30ῆς Νοεμβρίου, ἐν μέσῳ εὐαρίθμου μὲν, ἀλλ' ἐπιλέκτου τῆς πόλεώς μας μερίδος, ἐκ χαριτοβρίτων δεσποινίδων καὶ κυριῶν, προεξεχούσης τῆς ἀξιοτίμου συζύγου τοῦ μεγάλου τῆς κοινότητος εὐεργέτου κ. Δ. Δοδοπούλου, ἐκ κυριῶν καὶ πολλῶν βαθμούχων τῆς τε πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ἐν οἷς ὁ κ. Χ. Καλατζιάδης, βοηθὸς μουτσαρίφη, Τεφὴκ βέης, διοικητὴς τῶν ἐφεδρῶν τοῦ τάγματος Καλλιπόλεως, Ἀσὰφ βέης, πρόεδρος τοῦ Ποινικοῦ δικαστηρίου, Μοχαούτ βέης, υἱὸς τῆς Α. Ε. τοῦ μουτσαρίφου Φαρήτ πασᾶ, ἐδόθη μουσικὴ ἐσπερίς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν σχολῶν τῶν Ἁγίων Πάντων ποικίλη, συνισταμένη ἐκ πολλῶν ἐκλεκτῶν τεμαχίων διαφόρων μελοδραμάτων, ὁσμᾶτων καὶ μιᾶς μικρᾶς κωμωδίας, καταθέλξασα τοὺς παραστάντας, οἵτινες ἀείποτε εἰς πᾶσαν συναυλίαν διδομένην ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίωνος» φαίνονται πρόθυμοι νὰ παραστῶσι καὶ ὑποστηρίξωσιν αὐτὸν εἰς τὸ εὐγενές του ἔργον.

Ἡ συναυλία ἐδόθη ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σωματείου τούτου, οὗ ὁ τε δημοφιλῆς πρόεδρος κ. Γ. Φλωρίδης, ἡ ψυχὴ τοῦ ὀμίλου, καὶ ἅπαντα τὰ φιλότιμα αὐτοῦ μέλη πολλοὺς καὶ ἀτρήτους μόχθους καταβάλλουσιν ὅπως τὴν τε μουσικὴν

διαδώσωσιν ἐν τῇ πόλει μας καὶ τροφὴν ἐκλεκτὴν καὶ εὐάρεστον προσενέγκωσιν εἰς τὰς ἐκάστοτε διδομένας συναυλίας. Ὁ μουσικὸς ὀμιλος «Ἀρίων», ἀπὸ ἐξαιτίας ἰδρυθεὶς ὑπὸ εὐαρίθμων καὶ φιλοτίμων νέων, κατάρθωσε σήμερον διὰ τῆς δεξιᾶς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς του κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἱκανοῦ καὶ ρέκτου μουσικοδιδασκάλου κ. Μ. Adorno νὰ σχηματίσῃ ὀρχήστραν, τῆς ὁποίας πολλοὶ θὰ ἐζήλευον τὴν κατάρτισιν καὶ θὰ ἠύχοντο ἀπόκτησιν. Σύμπνοια καὶ ἀγάπη ἀμοιβαία τῶν μελῶν, αὐστηρὰ καὶ λελογισμένη διαχείρισις τῆς ἐπιτροπῆς, δεξιὰ καὶ πειθαρχικὴ διεύθυνση τοῦ μουσικοδιδασκάλου, εἶναι τὰ τρία μέσα δι' ὧν βαίνει, καίτοι μετὰ πολλῶν δυσχερειῶν, πρὸς τὰ πρόσω τὸ σωματεῖον τοῦτο, τὸ τιμῶν ἀληθῶς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν.

Κλείων τὴν παροῦσαν μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλω τοὺς γάμους τῆς εὐπαιδέου καὶ μετὰ πολλῶν προτερημάτων πεπρωκισμένης θυγατρὸς τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ πόλει μας ἱατροῦ κ. Χρηστίδου, Θαλείας, μετὰ τοῦ ἐκ Διδυμοτείχου λαμπροῦ καὶ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων κ. Λάμπρου Ἀποστολίδου. Τοὺς γάμους ἠυλόγησεν ἡ Α. Θεοφιλία ὁ ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἄνθιμος ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης ἐν μέσῳ πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων εὐχρηθέντων τὰ εἰκότα τῷ λίαν εὐαρμόστῳ ζεύγει.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 15 Δεκεμβρίου 1903



TAXYΔΡΟΜΟΣ, 3 Ἰανουαρίου 1904

Ἑλλ. ὑποπροξενεῖον εἰς 40 Ἐκκλησίας. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας, ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ ὑποπροξενεῖον εἰς 40 Ἐκκλησίας καὶ εἰς τινὰς ἄλλας μικροτέρας πόλεις. Τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον καθιερώθη ἤδη καὶ θὰ ὑποβληθῇ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν Βουλὴν.



TACHYDROMOS, 18 Μαρτίου 1904

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν μεταδίδονται ἡμῖν τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ ὑπὸ τῆς φερωνύμου ἐνορίας πανηγυρισμοῦ τῆς ἑορτῆς τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Τῇ πρωΐᾳ ἐν τῷ ἑορτάζοντι ναῷ ἐψάλη πανηγυρικὴ ἀκολουθία, τελεταρχοῦντος τοῦ θεοφ. ἀγίου Ροδοστόλου κ. Ἀνθίμου, παρόντων δὲ τῶν ἐφοροεπιτρόπων τῆς ἐνορίας, τῶν διδασκάλων μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἐνορίας, τὰ ὁποῖα ἐποπτεύει ἡ Ἀδελφότης Εἰρήνη, τῆς ὁποίας ἐφέτος τὴν διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, παροῦσαν κατὰ τὴν τελετὴν, ἀποτελοῦσιν οἱ κ.κ. Ἀγγελάκης Μιχαήλ, Νικόλαος Ναλμπάντης, Κων. Ζαφειριάδης, Π. Παπουτσόγλου, Κ. Ζαχαρόπουλος, Σόικος καὶ Μιχαήλ Μοσχόπουλοι. Κατὰ τὴν τελετὴν παρῆσαν πρὸς τούτοις ἀντιπρόσωποι τῶν ἄλλων ἐνοριῶν καὶ Ἀδελφοτήτων καὶ πολὺ πλῆθος ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ταμίου τῆς Ἀδελφότητος κ. Ζαχαροπούλου παρετέθη δεῖπνον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ὁποίου καὶ νέα μέλη ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Ἀδελφότητα, προαγομένην αἰσίως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς παιδευομένης νεολαίας τῆς ἐνορίας.

TACHYDROMOS, 31 Μαρτίου 1904



TACHYDROMOS, 16 Ἀπριλίου 1904

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 4 Ἀπριλίου 1904.

Ἐν συρροῇ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος πιστῶν καὶ ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει οὐδαμῶς ἐφέτος διαταραχθεῖσιν ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη συνήθων πυροβολισμῶν διεξήχθησαν καὶ παρ' ἡμῖν αἱ κατανοκτικαὶ ἀκολουθίαι τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Μετ' ἐκτάκτου δ' ὁμως λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπειᾶς τοιαύτης, οἷαν οὐδέποτε οἱ ἡμέτεροι συμπολιταὶ ἐνθυμοῦνται, ἑορτάσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως, χάρις κυρίως εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἀβροφροσύνην καὶ εὐγένειαν, ἣν ἐπεδειξάντο αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Ἀπὸ τῆς παραμονῆς τοῦ Πάσχα ἡ Α. Ε. ὁ ἐπὶ εὐγενεῖᾳ τρόπων καὶ διοικητικῇ περινοίαν διακρινόμενος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ἀπάντων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐν οὕτωσιν σμικρῷ χρονικῷ διαστήματι ἐπισπασάμενος μουτσαρίφης ἡμῶν Γκαλήπ πασᾶς εἶχεν ἀνακοινῶσει τῇ Α. Θεοφ. τῷ πεπνυμένῳ ἡμῶν ἐπισκόπῳ ἀγ. Ροδοστόλου κ. Ἀνθίμῳ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἥτις καὶ μετὰ θερμῶν εὐχαριστιῶν ἀποδεκτὴ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἡμῶν ἐπισκόπου. Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εἶχον ἤδη περὶ τὰς 3 τουρκιστὶ συναθροισθῆ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς τῆς Μητροπόλεως πάντες οἱ τὰ πρῶτα φέροντες παρ' ἡμῖν, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ προξενικὸς πράκτωρ τῆς Γαλλίας κ. Δ. Δοδόπουλος, φέρων τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ στολὴν, ὁ τὸν προξενικὸν πράκτορα τῆς αὐστρουγγαρίας ἀντιπροσωπεύων κ. Μιχαήλ Λυκίδης, πολλοὶ τῶν δημογερόντων καὶ ἄλλοι, ὅτε ἀνηγγέλθησαν προσερχόμενοι ὁ τε πολιτικὸς ἡμῶν διοικητὴς Ἐξοχ. Γκαλήπ πασᾶς καὶ ὁ Ἐξ. στρατιωτικὸς διοικητὴς Χασάν πασᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μουαβίνη τῆς διοικήσεως ἐνδοξ. Χριστάκη ἐφέντη καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων. Τὰς Α. Α. Ε. Ε. προῦπαντήσασα ὑπεδέξατο ἡ Α. Θεοφ. ὁ ἐπίσκοπος ἡμῶν, εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διοικητικῶν ἤρξατο κατὰ τὰ εἰθισμένα ψάλλοντος τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν ἐνδείμενος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν, μεθ' ὃ, προηγουμένων τῶν ἐξαπτερύγων, ἤρξατο ἡ διὰ τῶν κεντρικωτέρων τῆς πόλεως ὁδῶν συνήθης πομπὴ καταλήξασα εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Μητροπόλεως, ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τῆς ὁποίας ἀνέμενον αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί. Ἐνώπιον τούτων ἡ Α. Θεοφιλ. ὁ ἐπίσκοπος ἀπήγγειλε τουρκιστὶ εὐχὴν ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος, εὐχαριστήσας τοῖς παρισταμένοις διοικηταῖς ἐν τέλει ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ αὐτῶν εὐγενεῖᾳ, μεθ' ἧς εὐηρεστήθησαν νὰ τιμήσωσι τὴν ἑορτὴν. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Θεοφ. παρακολουθουμένη ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπὸ ἀπείρου πλήθους εἰσηλθεν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, ἔνθα μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως καὶ λαμπρότητος διεξήχθη ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καθ' ἣ ἑλληνιστὶ μὲν καὶ τουρκιστὶ ἀνεγνώσθη τὸ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τῆς ἀγ. Θεοφ., εἰς ἄλλας δὲ γλώσσας ὑπὸ τῶν ἱερέων. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελετῆς ἡ Α. Θ. διένειμε τὰ Πασχάλια ὡς

ταῖς πολιτικαῖς καὶ στρατιωτικαῖς ἀρχαῖς καὶ εἶτα σύμπαντι τῷ ἐκκλησιάσματι κατενθουσιαμένῳ διὰ τὴν ἔκτακτον τῆς ἑορτῆς λαμπρότητα. Ἐν γένει ἢ κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην παρουσία τῶν ἐξοχ. διοικητῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων καθὼς καὶ ἢ κατὰ τὴν πανηγυριν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς συμμετοχῇ αὐτῶν τὴν εὐαρεστάτην παρ' ἅπασιν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν, οἵτινες ἐπὶ τῇ ἰδιαζούσῃ πρὸς τὸ ἡμέτερον γένος ἀβροφροσύνη τῶν ἀρχῶν εὐγνωμονοῦσι τῇ Α. Α. Μ. τῷ πατρικῷ ἡμῶν Ἄνακτι.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 3 Ἰουλίου 1904

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, 17 Ἰουνίου 1904.

Ὁ Μουσικὸς Ὅμιλος «Ἀρίων», τὸ ἀγαπητὸν τοῦτο σωματεῖον τῆς πόλεώς μας νέαν μᾶς παρέσχεν ἀπόλαυσιν διὰ τῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 13ην τρέχοντος ἐξοχικῆς ἐκδρομῆς των.

Ἐπάρχει πλησίον τῆς πόλεως μαγευτικὴ τοποθεσία τέταρτον ὥρας μόνις ἀπέχουσα ὀνομαζομένη Μπαντεμλίκι. Εἰς τὴν ἐξαισίαν λοιπὸν αὐτὴν θέσιν, τὴν ὑπὸ τόσων ἀφθόνων τῆς φύσεως καλλονῶν πλουτισθεῖσαν, προσεκάλει ὁ «Ἀρίων» διὰ σχετικῶν κοινοποιήσεων ὅλους τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ συνδυάσωσι τὴν ἀπόλαυσιν τῶν χαρίτων τῆς ἐξοχῆς μετὰ τῆς ἀπολαύσεως τῆς μουσικῆς πανδαισίας, ἣν διὰ τῆς Φιλαρμονικῆς του ἐπρόκειτο οὗτος νὰ προσφέρῃ. Ἡ πρόσκλησις μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐγένετο ἀποδεκτὴ, τὸ δὲ φιλόμουσον κοινὸν ἀθρόον καὶ μετὰ χαρᾶς ἔσπευσε νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς παρουσιασθείσης εὐκαιρίας, ὅπως ἀπλήστως ροφήσῃ τὸν ζωογόνον τῆς ἐξοχῆς ἀέρα, μετ' αὐτοῦ δὲ τοὺς ἠδεῖς τόνους τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Φιλαρμονικῆς τεμαχίων. Εἶχε κάτι τὸ ἐξαιρετικόν, κάτι τὸ ἐκτάκτως ὠραῖον ὁ περίβολος, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἦσαν κατασκηνωμένοι οἱ προοδευτικοὶ καὶ μουσικοτραφεῖς νέοι οἱ τὴν Φιλαρμονικὴν ἀπαρτίζοντες μετὰ τὸ πέρυξ διεσπαρμένον πλῆθος. Αἱ πολύχρωμοι ἐαριναὶ ἀμφιέσεις τῶν πλουσίως συρρευσασῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων προσέδιδαν ἔκτακτον λαμπρότητα εἰς τὸ ὄντως μαγευτικὸν θέαμα καὶ γενικὴ εὐχὴ ἐξεφράζετο ὅπως ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον παραταθῇ ἢ ἀπολαυστικὴ αὕτη διασκέδασις. Ἐν τούτοις ἢ ὥρα παρήρχετο, ὁ ἥλιος ἔδυσεν ἐν ὅλῃ του τῇ μεγαλοπρεπείᾳ, ἢ δὲ Φιλαρμονικὴ ἠτοιμάσθη νὰ ἐκκινήσῃ. Ἦτο ἢ εἰδοποίησις τῆς λήξεως τῆς πανηγύρεως. Ἡ Φιλαρμονικὴ προεπορεύετο παιανίζουσα, τὸ πλῆθος παρηκολούθει καὶ ὅλοι ἐπέστρεφον εἰς τὰ ἴδια μετὰ ζωηρὰς ἀναμνήσεις εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ προσφιλοῦς τούτου σωματείου, ὅπερ τοσοῦτον εὐγενεῖς ἀπολαύσεις γνωρίζει νὰ προσφέρῃ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δίκαιον κρίνομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸν ἐξοχ. μουτσαρίφην μας Γκαλήπ πασᾶν, ὅστις λίαν εὐγενῶς παρέσχεν τὴν ἄδειαν τῆς διοργανώσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐκδρομῆς, πρωτίστως δὲ πρὸς τὸν ἰκανώτατον ἀρχιαστυνόμον μας, χάρις εἰς τὴν ἄγρυπνον ἐποπτεῖαν τοῦ ὁποῖ-

ου, αὐτοπροσώπως μάλιστα τιμήσαντος τὴν ἐκδρομὴν, ἐν πλήρει τάξει καὶ ἄνευ τοῦ παραμικροῦ δυσαρέστου ἐπεισοδίου αὕτη διεξήχθη.



Εἰκ. 41: Το σπίτι του παππού ἀπὸ τὸν δρόμο που ἐρχεται ἀπ' τὸν Καρά-Μουρά. Φωτογραφία 1952. Οἰκ. Δημητρίου Κ. Κεραμέως.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 7 Ἰουλίου 1904

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 23 Ἰουνίου 1904.

Ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἤρξατο καὶ πάλιν, τύχῃ ἀγαθῇ, ἀνακαινιζόμενον τὸ ζωτικώτατον ζήτημα τῆς πλημμελοῦς ὑπὸ ὑγεινοῦς ὅρους λειτουργίας τῶν παρ' ἡμῖν Ἐκπαιδευτηρίων. Ἐπὶ τῆς συμπαθοῦς ὄψεως τῶν παρουσιασθέντων εἰς τὰς ἐνιαυσίους προφορικὰς ἐξετάσεις μαθητῶν πᾶς τις ἠδύνατο νὰ κατίδῃ τὰ οἰκτρὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐκ παραλλήλου πνευματικῆς καὶ σωματικῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως αὐτῶν, ἣτις διττὴ μόρφωσις πρώτιστα πάντων ὡς γνωστὸν δέον νὰ ἀποτελῇ τὸ κρηπίδωμα πάσης καλῶς ἐννοουμένης ἀγωγῆς. Τὸ ὅτι δὲ τὰ ἀρχαιολογικὴν μόνον ἀξίαν ἔχοντα Ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν, ἐνθα ἑκατοστύες μαθητῶν, δίκην ἀφύων συσσωρεύονται, δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῶν προορισμόν, καὶ τῷ ἀπλῶ παρατηρητῇ δῆλον. Ἄν εἶνε ἀληθῆς ἢ παρατήρησις τῶν περὶ τὰ σχολειακὰ ἀσχολουμένων, ὅτι ἐν ἐκπαιδευτηρίοις, ἐνθα παλαιότερα κατανάλωσις κρητίδος γίγνεται ἐν αὐτοῖς πολλῶ ὑπέρτερα πνευματικὰ ἀποτελέσματα παρατηροῦνται, τῆς κρητίδος λαμβανομένης ὡς προχείρου δείγματος ἐποπτικῆς ἐπὶ τοῦ μελανοπίνακος τελεσφορωτέρας ἐργασίας, ἐπίσης κατ' ἀναλογίαν προκειμένου περὶ τῆς ὑγεινῆς καὶ σωματικῆς ἀναπτύξεως τῶν παιδῶν ἢ ἐξωτερικῆ καὶ ἐσωτερικῆ διευθέτησις

καὶ διαρρυθμίσεις ἐνὸς ἐκπαιδευτηρίου ἀποτελεῖ πρόχειρον δείγμα τῆς λυσιτελοῦς ἢ πλημμελοῦς σωματικῆς διαπλάσεως αὐτῶν, ἥτις δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἤκιστα παρατηρεῖται.

Ἡ ἡμετέρα κοινότης, ἀπὸ καιροῦ ἤδη, πρὸς τὴν σπουδαίαν ταύτην ἔλλειψιν μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ἀποβλέπουσα ἐπειράθη ἵνα θεραπεύσῃ· ἔχουσα δ' ὑπ' ὄψει ὅτι πᾶν τὸ ζητούμενον ἀλωτὸν ἐκφεύγει δέ τ' ἀμελούμενον, ἐπελάβετο τῆς οἰκοδομήσεως ἐν εὐαέρῳ καὶ εὐηλίῳ πλατεῖᾳ τῆς πόλεως, ἐκπαιδευτηρίου ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς σημερινὰς παιδαγωγικὰς συνθήκας καὶ ἀπαιτήσεις· δυστυχῶς ὅμως πρὶν ἢ ἐπιστεγασθῆ ἢ οἰκοδομῆ ἐξαντληθέντος τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ συνδρομῶν διενεργηθέντος ἀνεπαρκοῦς ποσοῦ, ἐματαιώθη ἔνεκα ἐλλείψεως πόρων πᾶσα περαιτέρω ἐξακολούθησις καὶ ἀποπεράτωσις αὐτῆς, εἰ μὴ χεῖρ ἀρωγὸς συνέτεινεν εἰς τοῦτο. Ἡ Α. Θεοφιλία ὁ Ἅγιος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος, ἱεράρχης ἐκ τῆς μουσοτραφοῦς ἐκείνης τῶν Λευϊτῶν πλειάδος, μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἐριτίμου Δημογεροντίας καὶ Ἐφορείας ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως αὐτῆς, οὐκ ἐπαύσατο διηνεκῶς μεριμνῶσα πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἡμιτελοῦς ἀφειθείσης σχολῆς ἀναγκαιούντων πόρων. Ὡς δὲ πᾶσα εὐγενῆς προσπάθεια πρὸς ἕναν ἱερὸν καὶ εὐγενῆ σκοπὸν ἀποβλέπουσα ὑπὸ ἐπιτυχίας ἐπιστέφεται οὕτω καὶ αἱ λαμπραὶ ὑποθήκαι τῆς Α. Θ. μυχιαίτατα συγκινήσασαι, εὔρον ὡς φαίνεται ἀπήχησιν παρά τισι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, οἵτινες λίαν νωρὶς κατιδόντες τὴν σπουδαίαν ταύτην ἔλλειψιν τῆς ἐκθρεψάσης αὐτοὺς πατρίδος, γινώσκοντες δὲ ὅτι οὐδὲν τιμιώτερον καὶ τιμαλφέστερον τῆς πατρίδος ἤρξαντο, ὡς μανθάνομεν, συνεισφέροντες εἰς τοὺς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς σχολῆς ἀνοιγέντας καταλόγους τῶν συνδρομητῶν τὸν ἑαυτὸν ἔρανον.

Καὶ ἡ ἐπίκλησις δὲ τῆς πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν συνδρομῆς τῶν εὐγενῶν ὁμογενῶν ἐγκαίρως γιγνομένη, οὐδόλως φαίνεται ναυαγήσασα. Τὴν κωρωνίδα, οὕτως εἰπεῖν, τῶν ἀρξαμένων συνδρομῶν ἀπετέλεσε ἡ γνωστὴ δωρεὰ τοῦ ἐριτίμου κ. Εὐγενίδου, πάνυ εὐγενῶς σπεύσαντος ἵνα μεταξὺ τῶν πρῶτων εὐεργετῶν τῆς πόλεως ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν συνδρομητῶν διὰ γενναίας δωρεᾶς ἐγγραφῆ. Ἡ Α. Θ. ὁ Ἅγιος Ροδοστόλου μετὰ τῆς ἀξιότιμου Δημογεροντίας, ἅμα τῷ ἀκούσματι τοῦ εὐφροσύνου γεγονότος τοῦ εὐγενοῦς οἴκου τοῦ ἐριτίμου κ. Ε. Εὐγενίδου τηλεγραφικῶς ἔσπευσεν, ὡς ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ» ἐγκαίρως ἀνεγράφη, ἵνα θερμῶς συγχαρῆ τῷ μεγάλῳ τούτῳ εὐεργέτῃ τῆς πόλεως ἐκδηλοῦσα τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς, ὡς ἀνταπάντησιν δὲ ἔλαβε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα. «Εὐγνωμονῶ Ἰ. Θεοφιλίαν καὶ ἀξιότιμον Δημογεροντίαν πόλεως ἐπὶ ταῖς συγχαρητηρίοις εὐχαῖς».

Ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ὁ ἐρίτιμος ὁμογενῆς ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ αὐτὸν φιλομουσίᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ δὲν θὰ παύσῃ καὶ ἐν προσεχεῖ μέλλοντι λίαν εὐγενῶς ἐνδιαφερόμενος περὶ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν εὐγνωμονούσης κοινότητος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι συμπληρουμένου διὰ τῶν διενερ-

γουμένων συνδρομῶν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ οὕτινος τύχη ἀγαθῆ ἢ αὐξήσις βαίνει γοργῶς, θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς σχολῆς ἐργασιῶν ν' ἀναγγεῖλωμεν.

Σ. Γ.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 16 Ἰουλίου 1904

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 14 Ἰουλίου 1904.

Ἡ εὐχὴ ἦν ἐν προηγουμένη ἀνταποκρίσει ἡμῶν περὶ τῆς ὁσονούπω ἐνάρξεως τῶν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ἐργασιῶν ἐξεφράσαμεν τάχιστα ἐπραγματοποιήθη, ἤδη εὐοιῶνως τῶν ἐργασιῶν ἀρξαμένων.

Γηθοσύνως σπεύδομεν ν' ἀναγράψωμεν τὸ εὐάρεστον γεγονός, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐν τῇ ἀρχῇ εἰσέτι τῶν ἐργασιῶν ἀρκούντως ἐξησφαλίσθη ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου δι' ἑτέρας νέας καὶ γενναίας δωρεᾶς. Ἡ οὕτως ἐπικαίρως γενομένη ἐκ 200 Λ. Τ. δωρεὰ ἐκτὸς ἑτέρων σχεδὸν ἑκατὸν πρὸ καιροῦ καὶ ἐκ διαλειμμάτων χορηγηθεισῶν, ὀφείλεται εἰς εὐγενῆ καὶ φιλότιμον τέκνον τῆς πατρίδος, ὅπερ οὐχὶ ἄπαξ ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν καὶ φιλεκπαιδευτικῶν σκοπῶν γενναίας δωρεᾶς προσήνεγκεν, τὸν κ. Δ. Δοδόπουλον. Ἡ δωρεὰ ἐγένετο ἀθορύβως, ἀλλ' ἡ ταχύπτερος φήμη διεσάλπισεν αὐτὴν ταχέως ἀνὰ τὴν ἡμετέραν Κοινότητα, χειτοκροτοῦσαν καὶ εὐγνωμονοῦσαν.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς δι' ἧς ἀγγέλλει τὴν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς Σχολῆς νέαν αὐτοῦ δωρεὰν καὶ ἦν καταχωρίζομεν ᾧδε, φαινότατα καταφαίνεται ὁ εὐγενῆς τοῦ ἀνδρὸς χαρακτήρ καὶ τὸ ψυχικὸν ἄλγος ὑφ' οὗ διακατέχεται ἡ μεγάλη αὐτοῦ ψυχὴ ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ἀνθυγιεινῶς διαπλασσομένης ἐν ἀσφυκτικαῖς αἰθούσαις νεαρᾶς ἡλικίας τῆς πόλεως. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ δωρητοῦ ἔχει ᾧδε:

Τῷ θεοφιλεστάτῳ ἀγίῳ Ροδοστόλου κκ. Ἄνθιμῳ προέδρῳ τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Κεντρικῆς ἀστικῆς σχολῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα.

Θεοφιλέστατε,

Ἡ ὑπὸ τόσον αἰσίους οἰωνοὺς ἀρξαμένη ἀνέγερσις τῆς ἡμετέρας ἀστικῆς σχολῆς, εἴμαρτο νὰ προσκόψῃ πρὸ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν, ἀνώτεροι δὲ πάντως λόγοι τῆς ἀγαθῆς θελήσεως καὶ προαιρέσεως τῆς ἧς πάνυ ἐπαξίως προΐστασθε ἐπὶ τῆς

ἀνεγέρσεως αὐτῆς ἐπιτροπῆς. Κατήντησαν νὰ ἐπιφέρωσι παρ' αὐτῆ μονοῦ τὴν ἀπογοήτευσιν περὶ τῆς ἀνεγέρσεως αὐτῆς.

Τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν ἔχων ὑπ' ὄψιν, κατάστασιν ἣτις παρατεινομένη θέλει προκαλέσει τὸν χλευασμὸν καὶ τὴν περιφρόνησιν ἐκ μέρους τῶν συνοίκων ἔθνων καὶ μετὰ πόνου ψυχῆς ἀναλογιζόμενος ὡς πᾶς συμπολίτης μου, ὅτι ἂν τὸ κοινωφελέστατον τοῦτο ἴδρυμα μένη ἡμιτελὲς καὶ ἐφέτος, θὰ καταδικασθῶσι καὶ πάλιν τὰ φίλτατα τέκνα τῆς πόλεως ἡμῶν νὰ ἐνδιαιτῶνται καὶ μορφώνονται δίκην καταδεδικασμένων ὄντων ἐντὸς διαμερισμάτων στερουμένων πάντων τῶν ὄρων τῆς ὑγιεινῆς, ἐπιθυμῶν δὲ ὡς συμπολίτης νὰ συντελέσω κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀναγκαιωτάτου τούτου διὰ τὴν ἐθνικὴν μόρφωσιν πνευματικοῦ φυτωρίου, ἀπεφάσισα νὰ προσφέρω καὶ αὐθις τὸ ποσὸν διακοσίων (200) λιρῶν Τουρκίας τὰς ὁποίας τίθημι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀξιότιμου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς σχολῆς ταύτης καὶ εὐαρεστήθητε νὰ γνωρίσητε τοῦτο τῷ κ. Ταμίᾳ αὐτῆς πρὸς παραλαβὴν τοῦ ποσοῦ τούτου τῆς συνεισφορᾶς μου.

Ἔχω δὲ διὰ πεποιθήσεως, ὅτι καὶ ἄλλοι φίλοι τῶν Μουσῶν συμπατριῶται θέλουσι προσέλθει ἄρωγοὶ πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἱεροῦ καθιδρύματος, ἣ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὁποίου καταφανεστάτη πᾶσι τοῖς ὁμογενέσι καθίσταται.

Δέξασθε Θεοφιλέστατε τὴν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ ἔκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀφοσιώσεώς μου, μεθ' ἧς διατελῶ.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῆ 6 Ἰουλίου 1904.
(ὑπογρ.) Δ. Δοδόπουλος



Ὁ θεοφιλ. ποιμενάρχης ἡμῶν κ. Ἄνθιμος ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίᾳ τῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς σχολῆς ἐπιτροπῆς τὰ ὑπερπληροῦντα αἰσθήματα τῆς κοινότητος διηρμήνευσε, τῇ ὁμοφώνῳ δὲ ἀποφάσει τῆς τε δημογεροντίας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐψηφίσθησαν τάδε:

Αον) Ὅπως συνταχθῆ καὶ ἀποσταλῆ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τῷ ἐριτίμῳ δωρητῇ κ. Δημ. Δοδοπούλῳ.

Βον) Ἡ Αἴθουσα τοῦ β' ὀρόφου τῆς σχολῆς ὀνομασθῆ «Αἴθουσα Δ. Δοδοπούλου».

Γον) Μία παράδοσις τῆς σχολῆς κληθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ευγενοῦς εὐεργέτου καὶ δωρητοῦ τῆς πόλεως ἐριτίμου ὁμογενοῦς Ε. Εὐγενίδου «Εὐγενίδειος παράδοσις».

Δον) Ἐτέρα παράδοσις κληθῆ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Κων/πόλει Φιλεκπαιδευτικῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότητος γενναίως συνδραμούσης ὑπὲρ τῆς σχολῆς.

Εον) Ὅπως ἐκάστη παράδοσις τῆς σχολῆς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν ὑπὲρ αὐτῆς πενήκοντα (50) καὶ ἄνω λ. Τ. δωρησομένων.

Ἡ πρὸς τὸν μεγάλτιμον δωρητὴν εὐχαριστήριος τῆς κοινότητος ἐπιστολὴ ἔχει ὧδε:

Φιλογενέστατε καὶ μεγάλτιμε ἄνερ,

Ἡ ὀρθόδοξος ἑλλ. Δημογεροντία τῆς ἡμετέρας πόλεως μετὰ βαθυτάτης ψυχικῆς συγκινήσεως καὶ εὐφροσύνου χαρᾶς μαθοῦσα τὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεγειρομένης σχολῆς διακοσιάλιρον ὑμῶν δωρεάν, ἣτις προστιθεμένη τῇ ἤδη ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σχολῆς προσενεχθείσῃ καὶ τοσαύταις ἄλλαις, ὧν ἀπὸ ἐτῶν οὐκ ἐπαύσασθε ἐπιδαφιλεύοντας τὰ σχολικὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως, νέον τίτλον εὐγνωμοσύνης καὶ δὴ τὸν μέγιστον, ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης συμπάντων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ὑμῖν παρέχει, σπεύδει ὅπως ἐν ὀνόματι ἀπάσης τῆς Κοινότητος καθυποβάλλῃ ὑμῖν τὰς θερμοτάτας αὐτῆς εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ γενναίᾳ ταύτῃ χορηγίᾳ· γνωρίζουσα ἅμα ὑμῖν ὅτι ἐλάχιστον εὐγνωμοσύνης φόρον ἀποτίουσα ἀπεφάσισεν ἐν συσκέψει μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Κεντρικῆς σχολῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἡ αἴθουσα τοῦ β' ὀρόφου ὀνομασθῆ «Αἴθουσα Δ. Δοδοπούλου». Δεόμενος δὲ τοῦ Ἰψίστου ὅπως διαφυλάττῃ καὶ περιφρουρῆ ἐν ἀδιαπτῶτῳ ὑγείᾳ ὑμᾶς τε καὶ τὴν εὐγενεστάτην ὑμῶν οἰκογένειαν, κατευοδοὶ δὲ πάσας τὰς ἐπιχειρήσεις ὑμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἰδίᾳ, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐγνωμοσύνης μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ τε ἀγίου Ροδοστόλου καὶ τῆς Δημογεροντίας)

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τοῦ ἐριτίμου κ. Δ. Δοδοπούλου θὰ μιμηθῶσι καὶ ἕτερα εὐγενῆ καὶ φιλότιμα τέκνα τῆς πόλεως ἡμῶν πρὸς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν παρέχοντα.



TAXYΔΡΟΜΟΣ, 10 Αὐγούστου 1904

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πολυπληθοῦς μου πελατείας ὅτι ἀποσυρθεὶς τῶν ἐργασιῶν παρεχώρησα τὴν ἐπιχείρησίν μου τοῦ ἀτμομύλου εἰς τὸν υἱόν μου Κωνσταντῖνον. Οὗτος θέλει ἐργάζεσθαι τοῦ λοιποῦ δι' ἴδιόν του λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπωνυμίαν

Κωνσταντῖνος Δ. Δοδόπουλος.

Παρακαλῶν τοὺς κυρίους πελάτας νὰ δείξωσι καὶ πρὸς τὸν υἱόν μου Κωνσταντῖνον τὴν ἰδίαν ἐμπιστοσύνην, δι' ἧς εὐηρεστήθησαν νὰ μὲ τιμήσωσιν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν πολυετῆ καὶ τελεσφόρον ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν ὑποστήριξιν.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 7 Αὐγούστου 1904
Δ. Δοδόπουλος

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ δημοσίου ὅτι τοῦ σεβαστοῦ μου πατρὸς ἀποσυρθέντος τῶν ἐργασιῶν, ἀνέλαβον δι' ἴδιόν μου λογαριασμὸν τὴν ἐπιχείρησίν του τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἀτμομύλου αὐτοῦ.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλω τύχει παρὰ τοῖς ἀξιοτίμοις πελάταις τοῦ σεβαστοῦ μοι πατρὸς τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑποστηρίξεως, δι' ἧς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν οὐδὲ ὅλως ἐπαύσαντο τιμῶντες αὐτόν, ἐκφράζω ἐκ τῶν προτέρων τὰς εὐχαριστίας μου. Ἐλπίζω δὲ νὰ δικαιώσω ἐν πᾶσι τὴν εὐνοίαν αὐτῶν φέρων πᾶσαν δυνατὴν καὶ ἐπιθυμητὴν ταχύτητα καὶ προσοχὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν αὐτῶν.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 7 Αὐγούστου 1904

Κ. Δ. Δοδόπουλος



Εἰκ. 42: Το σπίτι του ἱατροῦ Κωνσταντίνου Ν. Χατζηγιαννάκη.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 16 Αὐγούστου 1904

Πολλὰ τὰ καλὰ μεταδίδονται ἡμῖν ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν περὶ τῆς δραστηριότητος καὶ ἐπωφελοῦς διὰ τὸν τόπον δράσεως τοῦ νέου αὐτῶν δημάρχου Τοσοῦνζαδὲ Μεχμέτ ἐφέντη, ὅστις, ὡς ἐκ τῶν πρώτων αὐτοῦ πράξεων ἐφάνη, οὐ μόνον ἔχει πλήρη συναίσθησιν τῶν υψηλῶν καθηκόντων, ἀ συνεπάγεται τὸ δημαρχιακὸν ἀξίωμα, ἀλλ' ἐμφορεῖται καὶ ὑπὸ καλῆς θελήσεως ὅπως δράσῃ ὅσον ἔνεστι ἐπωφελέστερον καὶ σκοπιμώτερον διὰ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως συμφέροντα.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 18 Αὐγούστου 1904

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 13 Αὐγούστου 1904.

Αἱ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἐργασίαι βαίνουσιν ἤδη πρὸς τὸ τέλος γοργῶς καὶ ἀπροσκόπτως· ἐλπίζομεν ὅτι μέχρι τῶν μέσων τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὅτε ἄρχονται πλέον τακτικῶς τὰ μαθήματα, νὰ ἦ ἔτοιμον τὸ οἰκοδόμημα πρὸς ὀριστικὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐν αὐτῷ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας τῆς πόλεως. Τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ κτιρίου οὐδεμίαν οὐσιώδη τροποποίησιν ὑπέστη, ὡς ἐσφαλμένως που ἐγράφη. Ἐπαινετὴ δὲ φροντὶς κατεβλήθη, ὅπως ἅπασαι αἱ αἴθουσαι διδασκαλίας ὧσιν εὐρύχωροι, κατάλληλοι πρὸς ἄνετον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐργασίαν καὶ συνεπῶς πρὸς πάσας τὰς παιδαγωγικὰς συνθήκας ἀνταποκρινόμεναι.

Καὶ ἑτέραν πεντηκοντάλιρον δωρεὰν ὑπὲρ τοῦ ἀποπερατουμένου ἐκπαιδευτηρίου, τῆς ἀειμνήστου Εὐθαλίας Κ. Χατζηγιαννάκη ἱατροῦ, σπεύδομεν ν' ἀναγράφωμεν. Ἡ μεταστάσα καταγομένη ἐκ μιᾶς τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ ἐπὶ εὐσεβέσιν αἰσθήματι διακρινόμενων οἰκογενειῶν, ἀπὸ καιροῦ ὑπὸ νοσήματος ἀνιάτου προσβληθεῖσα καὶ τὸ μοιραῖον τέλος τοῦ βίου ἐπικείμενον ὁσημέραι διαβλέπουσα, ἔσπευσεν ἐγκαίρως, ὡς ἀγαθὴ δέσποινα χριστιανικῶς δρῶσα, ἵνα τὰ πάντα τακτοποιήσῃ δωροῦσα ἅμα ὑπὲρ τῆς ἀνεγειρομένης σχολῆς πενήκοντα (ἀριθ. 50) λίρας Τουρκίας. Πόσων δὲ ἦ τε μεταστάσα καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτῆς ἀμερίστων συμπαθειῶν τυγχάνουσιν, ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν κηδεῖαν, πλήθους ἀπείρου μέχρι τῆς ὑστάτης αὐτῆς κατοικίας συνοδεύσαντος, καὶ ἐκ τοῦ κατωτέρω ψηφίσματος τῆς Δημογεροντίας τῆς πόλεως. Λόγον ἐπικηδεῖον γλαφυρώτατον ἐξεφώνησεν ὁ γηραιὸς τῆς Θέμιδος λειτουργὸς κ. Μελανίων, ὡς καὶ ὁ θεοφίλ. Ἐπίσκοπος ἅγιος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος τὰς ἀρετὰς τῆς μεταστάσης ἀπαριθμήσας καὶ τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν τῶν βαρυπενθούτων συγγενῶν ἐπικαλεσθεῖς.

Ἡ Δημογεροντία ἅμα τῷ ἀκούσματι τοῦ θανάτου τῆς Εὐθαλίας Κ. Χατζηγιαννάκη συνελθοῦσα εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν ἐψηφίσαστο τάδε.

Ψήφισμα.

Ἡ ὀρθόδοξος Ἑλλ. Δημογεροντία τῆς ἡμετέρας πόλεως συνελθοῦσα εἰς ἕκτακτον συνεδρίαν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἁγίου Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμου σήμερον 12ην Αὐγούστου 1904 ἡμέραν Πέμπτην καὶ 12ην τῆς πρωΐας τουρκιστί, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Εὐθαλίας Κ. Χατζηγιαννάκη ἱατροῦ, προσενεγκούσης πενήκοντα (ἀριθ. 50) λίρας ὀθωμανικὰς ὑπὲρ τῆς ἀνεγειρομένης Κεντρικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ἐψηφίσαστο: 1) Νὰ ἐκφρασθῇ διὰ συλλυπητηρίου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἐξοχώτατον σύζυγον αὐτῆς, κ. Κ. Χατζηγιαννάκη ἱατρόν, ἡ λύπη τῆς ὁμογενοῦς Κοινότητος ἐπὶ τῷ σκληρῷ καὶ ἄωρῳ θανάτῳ τῆς ἀοιδίου· 2) νὰ σημαίνωσι πενθίμως οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν· 3) νὰ κατατεθῇ στέφανος ἐκ μέρους τῆς Δημογεροντίας· 4) νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν ἡ Δημογεροντία ἐν σώματι· 5) νὰ παραγγεληθῶσιν οἱ

διδάσκαλοι τῆς Κεντρικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ αἱ διδασκάλισσαι τοῦ Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου, ἵνα παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν· 7) νὰ ἐκφωνηθῆ κατάλληλος ἐπικήδειος ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δημογεροντίας κ. Β. Μελανίωνος· 8) ν' ἀναγραφῆ κατὰ τὴν προηγουμένην σχετικὴν ἀπόφασιν μία αἴθουσα παραδόσεως τῆς Κεντρικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ἐπ' ὄνοματι τῆς αἰοιδίμου Εὐθαλίας Κ. Χατζηγιαννάκη πρὸς αἰώνιον μνημόσυνον αὐτῆς· 9) νὰ διακοπῶσι σήμερον αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνεγειρομένης Σχολῆς εἰς ἔνδειξιν πένθους· 10) νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῶν ἐφημερίδων τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 12ῃ Αὐγούστου 1904.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 17 Σεπτεμβρίου 1904

Ἐκ Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἀγγέλλεται ἡμῖν ὅτι ὁ Βεχμῆ ἐφέντης ἐπιθεωρητῆς τῶν διαβατηρίων ἐν Μουσταφᾶ Πασᾶ, Ἰβραχῆμ ἐφέντης ἀστυνόμος καὶ Φαζήλ ἐφέντης λοχαγὸς τῆς ἐπιμελητείας, διὰ τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν συμπεριφορᾶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν λεπτῶν αὐτῶν καθηκόντων προσεῖλκυσαν τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν τε διαμενόντων ἐν τῷ σταθμῷ ὡς καὶ τῶν ταξειδιωτῶν τῶν ἐκεῖθεν διαβαινόντων.



Εἰκ. 43: Από το σπίτι του παππού, σε πρώτο πλάνο το σπίτι του Γιάγκου του Σαράφη και στο βάθος ἀποψη τῆς πόλεως (Σαράντα Ἐκκλησίες). Φωτογραφία 1952. Οἰκ. Δημητρίου Κ. Κεραμέως.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Σεπτεμβρίου 1904

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1904.

Ἐπικειμένης τῆς ἐποχῆς τοῦ τρυγητοῦ, ἀρχομένου ἐν τῇ κατ' ἐξοχὴν οἰνοπαραγωγῷ ταύτῃ πόλει φθίνοντος Σεπτεμβρίου, κίνησις ἔκτακτος ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη παρατηρεῖται, πάντων ἀσχολουμένων εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς τῆς ὑποδοχῆς τῆς συγκομιδῆς ἐργασίας. Ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ πόλει παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτῶν καλλιιεργείας τῶν ἀμπελώνων καὶ ἐμπορίας τοῦ οἴνου, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τεχνῶν. Ἐκάστη οἰκία διαιρεῖται εἰς δύο ἀναπόσπαστα τμήματα. Τὴν τιμιωτέραν δὲ θέσιν πάντοτε κατέχει ἡ οἰναποθήκη μετὰ τῶν ταύτῃ παρομαρτούντων ληνῶν καὶ διαιρέσεων, ποικίλλουσα κατὰ τὴν ἔκτασιν, τὴν κατασκευὴν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ληνῶν καὶ τὸν ὄγκον αὐτῶν, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν καλλιεργουμένων ἀμπελώνων καὶ τῆς υλικῆς τοῦ οἰκοδεσπότη καταστάσεως.

Ἡ πόλις Σαράντα Ἐκκλησίαι περιστέφεται δι' εὐρείας ζώνης ἀμπελώνων. Οἱ δημοτριακοὶ καρποί, τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, ἥμιστα καλλιεργοῦνται ἐν τοῖς πέριξ, καίτοι εἰς τὰς ἐριβύλακας νοτίους πεδιάδας τῆς πόλεως ἠδύναντο κάλλιπτα νὰ εὐδοκιμήσουν καὶ παραχθῶσιν. Ἐκ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων μόνον ἡ ἀμυγδαλή, ἡ καρυὰ καὶ τινὰ εὐάριθμα τῆς συνομοταξίας ταύτης δένδρα ἐν λίαν περιορισμένῳ κύκλῳ καλλιεργοῦνται.

Ὁ τρυγητός, διαρκῶν ἐπὶ 15 σχεδὸν ἡμέρας, ἀποτελεῖ πανήγυριν συνεχῆ. Πάντες καὶ πᾶσαι εἰς τοὺς πέριξ ἀμπελώνας διασκορπιζόμενοι, ἐν μέσῳ εὐθύμων ἀσμάτων καὶ γελώτων περὶ τὴν συγκομιδὴν, ἀσχολοῦνται. Φαινόμενον δὲ ἄξιον ἀναγραφῆς εἶναι καὶ τόδε: Ἐνῶ ὁ Διόνυσος διὰ χειμάρρων οἴνου περιλούει τὴν πόλιν, ὁ δὲ Βάκχος δι' ἰακῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ χαρὰν τοῦ ἐκδηλοῦ, ἡ δεινὴ τοῦ νέου πολιτισμοῦ μᾶστιξ, ὁ ἀλκοολισμὸς, ὅστις ἐν χώραις στερουμέναις τοῦ ποτοῦ τούτου ἢ καὶ λίαν φειδωλῶς ὑπὸ τῆς φύσεως δωρουμένου, καταπληκτικῶς ἐπεκτείνεται, ἐνταῦθα τὸ κακὸν τοῦτο ὅλως ἄγνωστον διατελεῖ.

Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογίζεται εἰς ὀκτακισχιλίους ληνοὺς· ἦτοι περὶ τὰς 6.800.000 ὀκάδας οἴνου, πολλῶ ἀνωτέρας ποιότητος τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕνεκα τῶν εὐνοϊκῶν ἀτμοσφαιρικῶν συνθηκῶν. Τοῦτο ἰδίως ὀφείλεται, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημόνων, εἰς τὴν ἐπικρατήσαν ἀνομβρίαν ἀπὸ τῶν μέσων σχεδὸν τοῦ παρελθόντος Μαρτίου μέχρι Ἰουνίου, ἥτις κατὰ τοὺς μῆνας τούτους εὐνοϊκωτάτη εἰς τοὺς ἀμπελώνας λογίζεται. Αἱ τελευτῶντος δὲ Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου ἀρχομένου καταπεσοῦσαι βροχαὶ τὰ μάλα εἰς τὴν κατ' ὄγκον καὶ ποιότητα αὐξήσιν τῶν σταφυλῶν θεωροῦνται συντελέσασαι. Ἐπίσης καὶ αἱ τιμαί, ἕνεκα τῆς καλῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος, πολλῶ τῶν περυσινῶν ὑπέρτεροι ἐλπίζονται.

Ἡ βιομηχανία τῆς κονιακοποιίας ἐπίσης ἐνταῦθα ἤρξατο προοδεύουσα. Διὰ διπλῆς ἀποστάξεως ἐν τελείῳς διύλισθηρίοις παρασκευάζεται ἐγχώριον Κονιάκ ἐφάμιλλον

τῶν Εὐρωπαϊκῶν κατά τε τὴν γεῦσιν καὶ τὸ ἄρωμα. Ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ταύτῃ πρωτεύει ὁ πασίγνωστος ἐμπορικὸς οἶκος Δοδοπούλου, ὡς καὶ οἱ οἰνεμπορικοὶ οἶκοι Χ. Παρασκευᾶ, Καταπόδη, Ναλλίδου, Σκουλίδου, Τσιότσιου κ.λ. Τὰ Κονιάκ τῆς πόλεως, ἄτε ἀμιγῆ ξένων, ἐπιβλαβῶν τῇ υγείῃ, χημικῶν οὐσιῶν ὄντα, εὐρίσκουσι προθύμους ἀγορὰς καταναλώσεως, οὐ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρα χώρᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλαχού. Ἐπίσης καὶ ἡ ρακοποιΐα ἰκανὰς προόδους ἤρξατο ποιοῦσα. Τὸ πλεῖστον τοῦ προϊόντος τούτου καταναλίσκεται ἐν Σερβίᾳ.

Ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1900-1901 ἐνσκήψας εἰς τοὺς ἀμπελῶνας περονόσπορος, ὡς εἰκὸς ἐπέφερε καὶ ἐνταῦθα τὴν καταστροφὴν του· ἐντὸς βραχέος ὅμως χρονικοῦ ἀπὸ τῆς θεομηνίας ταύτης διαστήματος ἤρξαντο οὗτοι ἀναλαμβάνοντες καὶ ἡ ὅλον ἐτησίως αὐξάνουσα παραγωγή παρέχει τοῖς πολλοῖς τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι μετ' ὀλίγα ἔτη ἡ παραγωγή τοῦ οἴνου θ' ἀνέλθῃ εἰς τὴν πρὸ τῆς θεομηνίας ἐτησίαν παραγωγὴν.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 12 Ὀκτωβρίου 1904

Φιλόμουσος Δωρεά. Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἡμετέρου ἐν 40 Ἐκκλησίαις ἀνταποκριτοῦ ἀποσπῶμεν τὴν ἐνδιαφέρουσαν εἶδησιν ὅτι ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φιλογενῆς τραπεζίτης κ. Ματζαράκης προσῆλθε γενναίως ἐπίκουρος εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος ἀνάγκας διὰ δωρεᾶς ἐκ λιρῶν Τουρκίας ἑκατόν, ἀφιερουμένας εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀναγκαίων πόρων τῆς ἀνεγέρσεως νέου κεντρικοῦ ἰδρύματος τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν 40 Ἐκκλησίαις.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Ὀκτωβρίου 1904

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1904.

Ὁ ἀπὸ τινος χρόνου παρακολουθῶν τὴν εὐγενῆ ἄμιλλαν τῶν διαφόρων κοινοτήτων ἐν πνεύματι συνέσεως καὶ ὁμονοίας ἐργαζομένων πρὸς βελτίωσιν καὶ διαρρύθμισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, πρὸς ἀνεγερσιν καταλλήλων συνωδῶν τῶν ἀπαραιτήτων τῆς υγιεινῆς ὄρων καὶ παραγγελημάτων, τεμενῶν τῶν Μουσῶν, ἰδρυμάτων φιλανθρωπικῶν, μορφωτικῶν, ἠθικοποιητικῶν, θεραπευτικῶν κλπ., τῇ εὐγενεὶ καὶ πρόφρονι ὑποστηρίξει τῶν υψηλῶν τοῦ φιλολάου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος λειτουργῶν, πρὸ συγκινητικωτάτου παρίσταται θεάματος ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ τῆς ἡμερώσεως καὶ τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου, ὅπερ ἐπιτελεῖται.

Ἐκπαιδευτήρια ποικιλώνυμα συνωδᾶ ταῖς κοινοτικαῖς καὶ βιωτικαῖς ἀπαιτήσεις ἐκάστοτε ἐγείρονται, ἔνθα διὰ διττῆς μορφώσεως τοῦ τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς σφυρηλατεῖται καὶ διαπλάσσεται ἡ σπουδάζουσα νεαρὰ ἡλικία, ὑγιῶς μὲν κατὰ τὸ σῶμα, ἵνα δύνηται ἐν τῇ κοινωνίᾳ βραδύτερον ν' ἀντέχῃ εἰς τὰς κοπώσεις τῆς καθ' ἡμέραν βιοπάλης εὐχερῶς, ὑγιῶς δὲ κατὰ τὸν νοῦν ἐπὶ τῇ βάσει ἐδραίων ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων, ἐξ ὧν ἐκάστοτε νέον ν' ἀντλή θάρρος ἐν ταῖς ἀντιξόοις τῆς βιοπάλης περιστάσεσιν.

Ἐν τῇ εὐγενῇ ταύτῃ ἀμίλλῃ οὐδόλωσ ἦτο δυνατόν, ἐν προσηκούσῃ ἀναλογία, νὰ ὑστερήσῃ καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις.

Ἄνδρες ὑπὸ ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων ὀρμώμενοι, λίαν ἐνωρὶς τὴν προσοχὴν αὐτῶν στρέψαντες πρὸς τὴν πλημμελῶς ἐν ἀνθυγεινοῖς κτιρίοις τελουμένην σωματικὴν διάπλασιν τῆς νεαρᾶς ἡλικίας, διὰ διαφόρων συνδρομῶν καὶ δωρεῶν κατόρθωσαν ἐν οὕτωσὶ βραχεῖ χρονικῶ διαστήματι δι' ἀδραῆς δαπάνης ν' ἀνεγείρῳσιν ἐν περιόπτῳ καὶ εὐηλίῳ θέσει περικαλλῆς τῶν Μουσῶν τέμενος, ὅπερ ἤδη ἐν τῷ τελειοῦσθαι εὐρίσκεται.

Πολάκις ἐλάβομεν ἀφορμὴν σεβαστὰ δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν ὀνόματα τῆς πόλεως ν' ἀναγράψωμεν.

Βραχὺς χρόνος διέρρευσε ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐγένοντο αἱ ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς Σχολῆς δωρεαὶ τοῦ ἐριτίμου κ. Ε. Εὐγενίδου, τῆς ἐν Κων/πόλει Φιλεκπ. καὶ Φιλανθ. Ἀδελφότητος, τοῦ κ. Δ. Δοδοπούλου, τῆς ἀειμνήστου Εὐθαλίας Χατζηγιαννάκη ἰατροῦ κλπ. καὶ ὁ Ταχυδρόμος γηθοσύνως νέαν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἑκατοντάλιρον δωρεὰν ἀνέγραψε, τὴν τοῦ εὐφήμους γνωστοῦ καὶ σεβαστοῦ τοῖς πᾶσι φιλοπάτριδος πρεσβύτου Σαράφ Ματζαράκη Κοκκίνου, ὅστις δι' ἐπιστολῆς ἀπεικονιζούσης τὰ ἀκραιφνῆ τοῦ ἀνδρὸς αἰσθήματα πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐδήλωσε τοῖς ἀρμοδίοις τὴν ὑπὲρ Σχολῆς δωρεὰν αὐτοῦ.

Ὁ ρέκτης καὶ πολυτρόπως ὑπὲρ τῆς κοινότητος μοχθῶν Θεοφ. ἐπίσκοπος Ροδοστόλου κ. Ἄνθιμος, αὐθημερὸν μετὰ τοῦ διακεκριμένου ἀσκληπιάδου κ. Ταυρίδου ἐπεσκέψαντο τὸν κ. Ματζαράκη, ὅπως διερμηνεύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κοινότητος ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως ἐπιδαφιλεύσῃ διὰ τῶν θεοπαθῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας εὐχῶν τὸν δωρητὴν.

Ἐν ἐκτάκτῳ δὲ συνεδρίᾳ ἡ δημογεροντία τῆς πόλεως ἀπεφάσισεν ὅπως καὶ δι' ἐπιστολῆς ἐκφρασθῇ τῷ εὐγενεῖ συμπολίτῃ ἡ εὐγνωμοσύνη συμπάσης τῆς κοινότητος.

Ἡ πρὸς τὸν δωρητὴν ἐπιστολὴ τῆς δημογεροντίας ἔχει ὧδε:

Φιλογενέστατε καὶ ἐρίτιμε ἄνερ,

Ἡ ὀρθόδοξος ἐλληνικὴ Δημογεροντία τῆς ἡμετέρας πόλεως, μετὰ βαθυτάτης ψυχικῆς συγκινήσεως καὶ εὐφροσύνου χαρᾶς πληροφορηθεῖσα τὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεγειρομένης Κεντρικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ἑκατοντάλιρον ὑμῶν δωρεὰν, ἧτοι πεντήκοντα μὲν λιρῶν ἐπ' ὀνόματι ὑμῶν, ἑτέρων δὲ πεντήκοντα πρὸς αἰώνιον μνημό-

συνον τῆς ἀποβιωσάσης συζύγου ὑμῶν μακαρίτιδος Καρυοφύλλης, σπεύδει ὅπως ἔπ' ὄνόματι ἀπάσης τῆς Κοινότητος ὑποβάλλῃ ὑμῖν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ γενναίᾳ ταύτῃ χορηγίᾳ γνωρίζουσα ἅμα ὑμῖν ὅτι συνωδᾷ προηγουμένη περὶ τοιούτων δωρεῶν ἀποφάσει, ἀπεφασίσθη ὅπως μία τῶν αἰθουσῶν παραδόσεων τῆς ρηθείσης σχολῆς ἀναγραφῇ ἐπ' ὄνόματι τῆς μακαρίτιδος ὑμῶν συζύγου Καρυοφύλλης, ἑτέρα δὲ ἐπ' ὄνόματι ὑμῶν.

Δεόμενοι δὲ τοῦ Ἰψίστου, ὅπως διαφυλάττῃ καὶ περιφρουρῇ μὲν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς ὑμῶν οἰκείους ἐν ὑγείᾳ ἀμεταπτώτῳ, τῇ δὲ μεταστάσει χορηγῇ αἰώνιαν τὴν ἀνάπαυσιν ἐν σκηναῖς δικαίων, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐγνωμοσύνης μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῇ 10ῇ Ὀκτωβρίου 1904.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῶν μελῶν τῆς Δημογεροντίας)



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 30 Δεκεμβρίου 1904

Προξενικά. Ἀρμοδίως ἐπεκυρώθη ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γιαννοπούλου εἰς τὴν θέσιν προξένου τῆς Αὐστρίας ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 14 Ἰανουαρίου 1905

Ἰπὸ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς καὶ ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν τὴν 7ην ἐνεστῶτος μηνὸς ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις οἱ ἀρραβῶνες τῆς εὖ ἡγμένης καὶ διὰ πολλῶν ἀρετῶν πεπρωκισμένης δεσποινίδος Μελπομένης Ἀλεξάνδρου βέη Εὐκλείδου μετὰ τοῦ συμπαθοῦς καὶ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητοῦ νέου κ. Ἀγαπίου Σκαρλάτου, φαρμακοποιοῦ. Οἱ φίλοι συγχαίροντες εὐχονται τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν καὶ εὐφρόσυνον καὶ τὴν διὰ τοῦ Ἰμεναίου ἱεράν ἔνωσιν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 15 Ἰανουαρίου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1905.

Αἱ ἱεραὶ καὶ κοσμοσωτήριοι ἑορταὶ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διέρρευσαν ἐν μεγίστῃ τάξει καὶ παραδειγματικῇ ἡσυχίᾳ, ἧτις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν διοίκησιν χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ ἰκανότητα τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, πιστῶν

ἐκτελεστῶν τῶν τοῦ φιλολάου καὶ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος ὑψηλῶν βουλῶν. Δικαίως ἄρα ἠκούσθησαν χαρμοσύνως αἱ γενόμεναι ὑψηλαὶ παρασημοφορίαι ἀνωτέρων τινῶν ἐνταῦθα λειτουργῶν ἐσχάτως γενόμεναι πρὸς βράβευσιν τῆς ἀγρύπνου περὶ τὸ καθῆκον αὐτῶν ἀφοσιώσεως. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἑορτῶν ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀκουράστου Θεοφιλ. ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀνθίμου. Ὁ χρηστὸς ἱεράρχης εἶτε περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς πόλεως μεριμνῶν, εἶτε περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν πολλαπλῶν τῆς κοινότητος ἀναγκῶν μοχθῶν, εἶτε ἐπ' ἐκκλησίας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρύττων, ἀξίως τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐργάζεται.

Περὶ τῶν σχολικῶν ἡμῶν ἐν προηγουμένη ἐπιστολῇ ἐγράφομεν, ὅτι ταῦτα κατὰ τὴν τῶν εἰδημόνων γνώμην ὁμαλῶς βαίνουσι· πάνυ εὐχαρίστως ἐν τῇδε ἀναγράφω τὴν ὑπὸ τῆς ἐλλανοδίκου ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης ἐκθέσεως ἀπονομῆν καὶ πρὸ ἡμερῶν ἀποστολὴν τιμητικοῦ διπλώματος εἰς τὴν ἐνταῦθα κεντρικὴν ἀστικὴν Σχολὴν ἐγκαίρως συμμετασχούσαν τῆς ἐκθέσεως ἐκείνης.



Εἰκ. 44: Ἀστικὴ Σχολὴ Σαράντα Ἐκκλησιῶν Ανατολικῆς Θράκης, Ἰούνιος 1912. Στὴν πρώτη σειρὰ των μαθητῶν, τρίτος ἐκ δεξιῶν ὁ Δημήτριος Κ. Κεραμεύς. Στὴν τρίτη σειρὰ, πρῶτος ἐκ δεξιῶν ὁ Γεώργιος Κ. Κεραμεύς. Στὴν τελευταία σειρὰ, τρίτος ἐκ δεξιῶν ὁ Νικόλαος Κ. Κεραμεύς. Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὁ Νικόλαος Ι. Ζαφειρίου.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 8 Φεβρουαρίου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1905.

Ἀπό τινος, ὡς ἐκ τοῦ βαρυτάτου καὶ παρατεταμένου χειμῶνος καὶ τῆς ἀφθό-
νως καταπεσοῦσης χιόνος, ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ σχεδὸν ἐν ἀποκλεισμῷ. Ὅγκοι
χιόνων καὶ πάγων ἐν τοῖς ὑψώμασι, στρώματα ἀλλεπάλληλα τοιούτων ἐν ταῖς πε-
διᾶσι εἰς ὕψος μέτρου σχεδὸν κινούμενα, ὄψις διαρκῶς λευκάζουσα καὶ ἐκθαμ-
βωτική τοῦ ὀρίζοντος δύνανται νὰ παράσχωσι τῷ θεατῇ ὄψιν τινὰ τῶν κατε-
φυγμένων πολικῶν χωρῶν καὶ τῆς δριμύτητος καὶ διαρκείας τοῦ ψύχους αὐτῶν.
Πόσης δὲ ζημίας πρόξενος καθίσταται εἰς τὰς ἐργατικὰς ἰδίᾳ τάξεις τὰς ἐκ τῆς
ἡμερησίας ἐργασίας αὐτῶν ψωμιζομένων ἢ ἄνευ διαλειμμάτων παράτασις τοῦ
ἐφειμένου χειμῶνος τοῖς πᾶσιν εἶναι γνωστόν. Ὡς ἀντιστάθμισμα λοιπὸν δύναται
νὰ λογισθῇ ἡ εὐεργετικὴ τῶν ἀφθόνων βροχῶν ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν καλλιεργουμέ-
νων γαιῶν, πληρέστατα ἱκανοποιούσα τὴν γεωργικὴν τάξιν ἣτις ἐκ τῆς τοιαύτης
ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως πολλαπλασίονα τὴν συγκομιδὴν ἐν καιρῷ τῷ δέο-
ντι προοιωνίζεται.

Ἡ γρίπη, ὡς ἐκ τοῦ παρατεινομένου ψύχους, μᾶς ἐπεσκέφθη ἐφέτος· εὐτυχῶς
φέρει ἥπιον καὶ καλοήγη χαρακτήρα.

Μεθ' ὅλην τὴν δριμύτητα τοῦ ψύχους καὶ τὰς πολλὰς τοῦ γηραιοῦ βορρᾶ ἐνο-
χλήσεις, πλῆθος πολὺ κατέκλυσεν τὴν αἶθουσαν τῆς σχολῆς τῶν 40 Μαρτύρων
κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ ὑπὸ φιλοτίμων καὶ καλῶν οἰκογενειῶν νέων δοθείσας δύο πα-
ραστάσεις πρὸς ὄφελος τῆς τε σχολῆς καὶ τοῦ ἐνταῦθα μουσικοῦ ὀμίλου «Ἀρίω-
νος». Καὶ αἱ δύο παραστάσεις ὡς καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τοῦ Ὀμίλου ἐκλεκτὰ
μουσικὰ τεμάχια ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τὰς παραστάσεις ἐτίμησε
διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ὁ ἐντιμότερος διοικητῆς Γαλιπ πασᾶς. Περὶ τῶν
δύο τούτων θεατρικῶν παραστάσεων προκειμένου, φρονοῦμεν ὅτι αὐταὶ διπλα-
σιαζόμεναι δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν σμικρὸν μὲν ἀλλὰ διαρκῆ τινα πόρον διὰ
τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως, ἅτινα, δυστυχῶς, ἐκτὸς τῶν διδάκτρων τῶν μα-
θητῶν οὐδὲνα ἕτερον μόνιμον πόρον κέκτηνται. Παντὸς δ' ἐπαίνου ἀνώτεροι
εἰσὶν οἱ ὑπὸ τοιαύτας δυσχερεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς
πόλεως ἰθύνοντες, οἵτινες δι' ἐνδελεχοῦς μερίμνης τὴν ἀνελλιπῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ
αὐτῶν συντήρησιν κατορθώνουν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 22 Φεβρουαρίου 1905

Σαράντα Ἐκκλησίαι, 17 Φεβρουαρίου 1905.

Ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἐν μέσῳ φαιδροῦ ὀμίλου οἰκείων καὶ συγγενῶν, ἐτελέστη-
σαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ συμπαθοῦς καὶ φερέλπιδος δικηγόρου κ. Ἐπαμεινώνδα
Κοκκίνου, γόνου μιᾶς τῶν ἐγκριτοτέρων παρ' ἡμῖν οἰκογενειῶν, μετὰ τῆς εὖ ἡγμέ-
νης καὶ δι' ἐπιζήλων ἀρετῶν κεκοσμημένης δεσποινίδος Ἀρσινόης Σοφιανοπούλου.

Τοῖς οὕτως ἐναρμόστως συνδεθείσιν οἱ πολυπληθεῖς φίλοι εὐχόνται ταχεῖαν
τὴν στέψιν καὶ τὸν βίον ἀνέφελον καὶ εὐδαίμονα.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 11 Μαΐου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 21 Μαΐου 1905.

Ἡ Α. Ε. ὁ στρατηγὸς (φερίκης) ἀ' τάξεως Σαδικ πασᾶς, ἀρχηγὸς τῆς ἐνταῦθα
ἐδρευούσης μεραρχίας ἐλθὼν ἐξ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐπιθεωρήσας τὰ ὑπὸ τὴν
διοίκησιν αὐτοῦ στρατιωτικὰ κέντρα ἐνταῦθα καὶ ἐν Τυρνόβῳ καὶ Σαμμακοβίῳ
ἀπῆλθεν αὐθις διὰ Λουλέ-Βουργάζ εἰς Ἀδριανούπολιν.

Ἐπίσης ἦλθεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἐνταῦθα καὶ ὁ στρατηγὸς (Φερίκης) Μεχ-
δοῦχ πασᾶς, ἀρχηγὸς τῶν ἐφέδρων πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐφεδρικῶν ἀποθηκῶν
καὶ ὄπλων, ὡς συνήθως γίνεται, καὶ μέλλει νὰ μεταβῇ καὶ εἰς Ραιδεστὸν καὶ
Καλλίπολιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ.

Προχθὲς ἐπταμελὴς ληστρικὴ συμμορία συλλαβοῦσα ἀπήγαγεν εἰς τὰ ὄρη
ὁμογενῆ ἐκ Βουνάρ-Χισσάρ ἔξωθεν τῆς εἰρημένης πόλεως μεταβαίνοντα εἰς τὰ
πρόβατά του, ἀπαιτοῦσα πρὸς ἀπολύτρωσίν του ἑκατὸν εἴκοσι λίρας. Ἄμα τῇ
εἰδήσει τῆς συλλήψεως τοῦ εἰρημένου πανταχόθεν ἔσπευσαν ἀποσπάσματα τοῦ
αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν τούτων, ὧν ὁ εἶς ἀνεγνω-
ρίσθη ὅτι εἶναι ὁ ἐκ Βουνάρ-Χισσάρ πέρυσι φονεύσας τὸν συνέταιρόν του κη-
πουρὸν παρὰ τὴν Μήδεια καὶ ἔκτοτε ἐπιδοθεὶς εἰς τὸν ληστρικὸν βίον Στέργιος.
Ἡ αὐτὴ συμμορία εἶχεν ἐμφανισθῆ πρὸ ἐβδομάδος ἔξωθεν τῆς Μηδείας καὶ εἶχεν
ἀφαιρέσει ἀπὸ διαφόρους ἀμαξηλάτας ἄλευρον καὶ ἄρτον.

Ἡ ἀλιεῖα τῶν τζίρων ἐν Μηδεῖα ἐφέτος ἦν ἄφθονος· μόνον κατὰ τὸν παρελ-
θόντα μῆνα εἶχον ἀλιευθῆ ἐν τῷ κολπίσκῳ Σερβῶν ὑπὲρ τὰ δέκα ἑκατομμύρια
τοιούτων καὶ οἱ κάτοικοι ἰδίως οἱ πτωχοί, ἀποζῶντες ἐξ αὐτῶν, ἀνεκουφίσθησαν
ἐκ τῆς μεγάλης ἐνδείας εἰς ἣν διετέλουν. Δὲν ἦτο ὅμως ἄφθονος ἡ ἀλιεῖα ἐν Βα-
σιλικῷ καὶ Θυνιάδει (Νιάδα) καὶ Μαλαθρᾷ, ἥτοι εἰς τὰ ἐν τῷ Εὐξείνῳ παράλια
ταῦτα μέρη ἔνθα ἔκπαλαι κυρίως γίνεται ἡ ἀλιεῖα τζίρων τε καὶ παλαμῆδων,
ὅπως καὶ ὁ Στράβων ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς του ἀναφέρει περὶ τῶν μερῶν τούτων
καὶ τῆς ἀλιείας αὐτῶν.

Δύο Βουλγάριδες, ἡ μία ἐκ Γέννης, ἡ δὲ ἄλλη ἐκ Καρακότης χωρίων τοῦ ἡμετέρου

τμήματος διευκολύνουσαι τὸ ἔργον τῶν ταραξιῶν ὁμογενῶν αὐτῶν συλληφθεῖσαι ὑπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀρχῶν καὶ ἀποδειχθείσης τῆς ἐνοχῆς των ἀπεστάλησαν εἰς Ἀδριανούπολιν διὰ νὰ δικασθῶσιν ἐν τῷ αὐτόθι ἐκτάκτῳ δικαστηρίῳ. Ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ ταύτῃ σημειῶ, ὅτι καὶ ἄλλαι τοιαῦται γυναῖκες ἐφωράθησαν ἄλλοτε διευκολύνουσαι τὰ καταθόνια ἔργα ὁμοφύλων αὐτῶν ταραξιῶν λαμβάνουσαι θάρρος ἐκ τοῦ σεβασμοῦ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀρχῶν πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ διαφεύγουσαι οὕτω τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν καὶ τὴν ἔρευναν ἐπ' αὐτῶν.

Καθὰ καὶ ἐν τῇ προηγουμένη ἐπιστολῇ μου ἔγραφον ἡ ξηρασία παρατείνεται· ὁ οὐρανὸς μένει ἄτεγκτος εἰς τὰς δεήσεις τῶν γεωργῶν καὶ τὰ ἐαρινὰ σπαρτὰ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς, ἐὰν ἐντὸς ἐβδομάδος ὁ Jupiter Pluvius δὲν καταπέμψῃ τοὺς ὑετούς του. Ἐκ τῆς ξηρασίας ταύτης ἤρχισαν νὰ βλάπτωνται καὶ αἱ ἄμπελοι, διότι ἀνεπτύχθη σκώληξ τις κατατρῶων τοὺς νεαροὺς αὐτῶν βλαστούς. Οἱ δὲ ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἐρχόμενοι διηγοῦνται ὅτι εἰς τὰς ἀμπέλους Πύργου καὶ τῶν πέριξ ὁ αὐτὸς σκώληξ ἀναφανεῖς προξένησε μεγάλας καταστροφάς.

Ἐν Βιζύῃ διὰ συνδρομῆς τῶν κατοίκων ἐντὸς ὀλίγου ἀνεγείρεται εὐρύχωρος στρατὸν πρὸς στρατωνισμὸν τῶν αὐτόθι ἐδρευόντων στρατιωτῶν τῶν ἐγκαταστάτων πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἀπὸ ἔτους.

Κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἡ μουσικὴ τοῦ ἐνταῦθα αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ θὰ παιανίζῃ δις τῆς ἐβδομάδος κατὰ Παρασκευὴν καὶ Κυριακὴν ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῇ ἔμπροσθεν τοῦ Διοικητηρίου χάριν τοῦ λαοῦ.

Ἴσως νομίζετε, ὅτι ὁ ἐν τῇ Ἄπῳ Ἄνατολῇ πόλεμος δὲν ἔχει καὶ ἐδῶ τὸν ἀντίκτυπόν του καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι διηρημένοι ὡς πρὸς τὰς συμπαθείας των διὰ τοὺς ἐμπολέμους. Καὶ ὅμως ἐν Λουλέ-Βουργὰς δύο ὁμογενεῖς νέοι ἐκ πλατωνικῶν συζητήσεων ἤλθον εἰς χεῖρας καὶ τὸ ξυλοκόπημα ἐπεσφράγισε τὴν συζήτησιν καὶ τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ ἀνηνέχθη τοῦτο, ἐπέβαλε τὴν ἰσαξίαν ποινὴν τῷ ξυλοκοπήσαντι τὸν ἀντίπαλον ἰαπωνίζον. Αὐτό, νομίζω, πρὸς παραδειγματισμὸν.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 13 Μαΐου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῇ 10/23 Μαΐου 1905.

Σήμερον ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει πρόξενος τῆς Ἀγγλίας captain Arthur F. Tounshen μετὰ τοῦ διερμηνέως τοῦ προξενείου κ. Α. Κιατιτιὰν καὶ ἀμέσως ἐπεσκέφθη τὴν Α. Ε. τὸν Μουτσαρίφην Γκαλίπ πασᾶν. Ὁ κ. Tounshen, καθὰ μανθάνομεν, προτίθεται νὰ μεταβῇ ἐντεῦθεν εἰς Τύρνοβον καὶ Ἀγαθόπολιν. Μετὰ τὴν ἀνασύστασιν ἀγγλικοῦ Προξενείου ἐν Ἀδριανουπόλει ἡ πρώτη περιοδεία ἀνὰ τὸν νομὸν ἡμῶν τοῦ νέου προξένου ἤρξατο ἀπὸ τὸ ἡμέτερον τμήμα, ὅπερ εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως.

TAXYΔΡΟΜΟΣ, 21 Μαΐου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, 19 Μαΐου 1905.

Ἐπὶ τέλους εἴχομεν πανταχοῦ εὐεργετικὰς βροχὰς καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν γεωργῶν ἀνεπερώθησαν· δυστυχῶς ὅμως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἡ βροχὴ συνωδεύθη καὶ ὑπὸ χαλάζης, ἣτις ἐν πολλοῖς εἶχε μέγεθος μικροῦ καρύου καὶ ἐπέφερε καταστροφὰς εἰς τὰς ἀμπέλους ἂν καὶ εἰς μικρὰν ἀκτῖνα, κατέστρεψεν ὅμως ὅλα τὰ σπαρτὰ τοῦ χωριοῦ Κογιούν-δερέ.

Ἡ κακὴ συνήθεια τοῦ πυροβολεῖν κατὰ τὰς τελετὰς γάμων ἐν τοῖς χωρίοις πολλάκις ἔσχε κακὰ ἀποτελέσματα, ὡς πολλάκις ἐγράφη ἐν τῷ Τύπῳ καὶ μόλα ταῦτα δὲν ἐξηλείφθη. Οὕτω ἐν τῷ χωρίῳ Ἀζβουργὰ τῆς ἐπαρχίας Βιζύης ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἐφονεύθη εἰς ὁμογενῆς ἐκ τῶν προσκεκλημένων καὶ ὡς αἴτιος ἐφυλακίσθη εἰς ἐκ τῶν πολλῶν πυροβολησάντων. Ἀντὶ ἀστυνομικῶν μέτρων καλλίτερον ἦν νὰ ἐργάζεται ὁ ἄμβων πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν τοιούτων βαρβάρων συνηθειῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βιζύης οἱ ἐπιτετραμμένοι μόνον περὶ τὴν εἰσπραξίν τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐπιδεικνύουσι δραστηριότητα, περὶ ὧν ἄλλοτε, ἀφοῦ ἄλλως τε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τῶν πολλῶν παραπόνων τῆς ἐπαρχίας ταύτης κατὰ τοῦ οἰκείου μητροπολίτου.

Ἐντὸς ὀλίγου ἄρχονται τὰ ἐτήσια γυμνάσια τῆς τελευταίας τάξεως τῆς ἐφεδρείας (ἰλαβέ) τῆς ἡμετέρας περιφερείας διαρκέσαντα ἐπὶ ἓνα μῆνα.



Εἰκ. 45: Σαράντα Ἐκκλησιᾶς Ανατολικῆς Θράκης, 16 Ἰουλίου 1920. Ἀφίξις τοῦ Βασιλέως στο Μεγάλο Μπαῖρι. Στον ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ τοῦ δικηγόρου Βασιλείου Μελανίωνος μεγάλο πλῆθος, μεταξύ αὐτῶν καὶ ἡ Μαρία Α. Ευγενίδου, ἡ οποία ἦταν ἐγκυος. Ὁ ἐξώστης υποχώρησε ἀπὸ το μεγάλο βάρος, ἀλλὰ το δέντρο που υπήρχε ἀπὸ κάτω δὲν ἐπέτρεψε τον σοβαρὸ τραυματισμὸ κανενός. Αναμνήσεις ἐκ Θράκης 1920-1922 – Κ. Γέραγας, σσ. 32-33.



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 8 Ιουνίου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, 2/15 Ἰουνίου 1905.

Τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα συναντήσαντα πρὸ ἡμερῶν φυγόδικον καὶ λιποτάκτην ἐκ τοῦ στρατοῦ τὸν ἐκ Βιζύης Σογιουτλοῦ Ἀχμέτ ἐπιδοθέντα εἰς ληστείαν καὶ ἀντισταθέντα εἰς αὐτὰ ἐφόνευσαν αὐτὸν καὶ οὕτω ἔλειψε τρομερὸς ληστής πολλὰ διαπράξας, ἡ δὲ ἀναπτυσσομένη δραστηριότης τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων ἐν τῇ καταδιώξει τῶν κακοποιῶν στοιχείων ὑπερβαίνει πάντα ἔπαινον.

Τὸ ἡμέτερον δικαστήριον κατεδίκασε δύο φυγοστράτους εἰς θανατικὴν ποινὴν, ὡς φονεύσαντας ἐπὶ σκοπῷ ἀρπαγῆς ἐνὸς προβάτου ἐκ τῆς ποιμνῆς του ὁμογενῆ παιῖδα ἐκ τοῦ χωρίου Κωστή τῆς ἐπαρχίας Ἀγαθουπόλεως.

Περὶ τῆς κακῆς συνηθείας τοῦ ρίπτειν ὄπλα κατὰ τοὺς γάμους εἴχομεν γράψει ἐν τῇ προηγουμένη ἐπιστολῇ ἡμῶν· ἕτερον δυστύχημα αὐθις συνέβη ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις ἐν τῷ χωρίῳ Ἐβρενσεκιζ τῆς διοικήσεως Λουλέ-Βουργάζ μεταξὺ δύο ὀθωμανοπαίδων, ὧν ὁ εἷς θελήσας νὰ λάβῃ τὸ πολύκροτον τοῦ ἑτέρου ἵνα πυροβολήσῃ καὶ ἐκπυρσοκροτήσαντος τούτου ἐβλήθη εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐξέπνευσεν αὐθωρεί. Ἡ ἡμετέρα ὁμως διοίκησις καλῶς ποιῶσα καὶ θέλουσα νὰ προλάβῃ τὰ δυστυχήματα ταῦτα αὐστηρῶς ἀπηγόρευσε οὐ μόνον τὸ ρίπτειν ὄπλα κατὰ τοὺς γάμους, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπλοφορεῖν ὡς εἴθισται κατὰ τὴν συνοδείαν τῶν γάμων.

Ἐκ Σεραΐου τῆς ἐπαρχίας Βιζύης μετὰ λύπης πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ σχολεῖον τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος μένει κεκλεισμένον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, διότι ἡ μὲν κοινότης εἶχε διορίσει τὸν τέως διδάσκαλον καὶ ἐφοδιάσει αὐτὸν διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀποδείξεως τοῦ μητροπολίτου Βιζύης καὶ τὰ μαθήματα εἶχον ἀρχίσει, ὁ δὲ μητροπολίτης γνωσιμαχῆσας ὕστερον ἤθελε νὰ διορίσῃ ἄλλον καὶ οὕτω ἐπελθούσης ἔριδος μεταξὺ κοινότητος καὶ μητροπολίτου ἐκλείσθη τὸ σχολεῖον καὶ ἤδη ὑπερεκατὸν μαθηταὶ μένουσιν ἄνευ σχολῆς πρὸς τιμὴν ἐργατῶν τῆς ἀθλίας ταύτης καταστάσεως. Ἀλγοῦμεν τὴν καρδίαν ἐπὶ τοιαύτῃ πολιτείᾳ τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὅποιοι δὲν κατορθοῦσι νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ πράγματα ἵνα μὴ ἀνακόπτεται ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῶν ἀθῶν παιδῶν διασκορπιζομένων τῆδε κακεῖσε ὡς τοῦτο ἔπραξεν εἷς ἐκ τῶν κατοίκων, ὁ Βασίλειος Κ. Ἰατροῦ, ἀναγκασθεὶς νὰ ἀποστείλῃ τὰ ἀνήλικα τέκνα του χάριν σπουδῆς εἰς Τυρολόην, οἱ δὲ μὴ δυνάμενοι βλέπουσι τὰ τέκνα των πλανώμενα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ στερούμενα ἐκπαιδεύσεως. Τὰ σχόλια νομίζομεν ὅτι εἶναι περιττὰ· εὐχόμεθα μόνον νὰ ἀνανήψωσιν οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὸ μέλλον τοῦλάχιστον.

Ἐκ τῆς αὐτῆς κωμοπόλεως Σεραΐου μαθάνομεν ὅτι ἀνεκαλύφθη αὐτόθι μεταλλεῖον γαιανθράκων καὶ ἐζητήθη ἡ ἄδεια τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἤδη ἐξετάζεται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα.

Ὁθωμανὸς ἐκ τοῦ χωρίου Μανίκα τῆς διοικήσεως Βιζύης ἐρίσας πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ ἀπηλλάγη αὐτῆς φονεύσας αὐτὴν δι' ἐνὸς γρονθοκοπήματος.

Παρὰ τὸ χωρίον Λομούζ-ὄρμὰν τῆς διοικήσεως Λουλέ-Βουργάζ εὐρέθη τὸ πτώμα γέροντος ἐκ Βουνάρ-Χισσάρ φονευθέντος ὑπ' ἀγνώστων. Παρὰ τὸ εἰρημένον χωρίον καὶ ἄλλοτε εἶχον διαπραχθῆ τοιαῦτα κακουργήματα.

Ὅτε ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶχετε τὸν ὀλέθριον τυφῶνα, ἡμεῖς ἐνταῦθα εἴχομεν ραγδαίας βροχὰς καὶ ψῦχος σχεδὸν χειμερινόν.



Εικ. 46: Ο Βασιλεύς Αλέξανδρος στον προάυλιο χώρο της Μητροπόλεως και του Μητροπολιτικού κτηρίου των Σαράντα Εκκλησιών, 16 Ιουλίου 1920. Στο βάθος διακρίνεται το σπίτι του ιατροῦ Σοφοκλή Κ. Τζελέπογλου.



TACHYDROMOS, 24 Ιουνίου 1905

Ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις, τῆ 22 Ἰουνίου 1905.

Παρεπιδημῶν ἐνταῦθα ἀπό τινων ἡμερῶν καὶ ἐνῶ ἐσκεπτόμην νὰ ἐπιστείλω εἰς τὸν «Ταχυδρόμον» προχείρως γενικὰς τινὰς ἐντυπώσεις μου περὶ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ὁμογενῶν αὐτῆς φιλοκάλων κατοίκων, οὓς διακρίνει ἰδίως ἢ εὐγενῆς τάσις πρὸς πᾶν ὑψηλὸν ἐν τε τῇ κοινοτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ δράσει, ἐνῶ, λέγω, εἶχον ταῦτα κατὰ νοῦν, ἰδοὺ αἴφνης ἢ σκληρὰ σύμπτωσις τοῦ θανάτου εὐέλπιδος νέου σημαινούσης καὶ διακεκριμένης οἰκογενείας μὲ ἀναγκάζει ὅπως σήμερον παραδώσω εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος τὰς ἐξῆς λεπτομερείας. Ὁ Νικόλαος Δ. Νίκογλου, νέος 23ετής, μετὰ πολυώδυνον νόσον παρέδωκε τὸ πνεῦμα τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς καὶ τὸ ἐπιὸν Σάββατον ἐκηδεύετο ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους τῶν οἰκείων καὶ φίλων του. Ὁ μεταστὰς μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἐκ τῆς ἐνταῦθα κεντρικῆς σχολῆς μετέβη πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν του εἰς τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἑλλ. Γυμνάσιον καὶ τὴν ἐν Καραγατσίῳ γαλλικὴν σχολὴν. Ἐπανελθὼν ἐνταῦθα πρῶτῳ ἔδειξεν τὰ φιλογενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα ἀναλαβὼν τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης δωρεὰν ἐν τῇ Κεντρικῇ σχολῇ καὶ ἐν γένει παρέχων ἑαυτὸν πρόθυμον εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφεώρα τὰς κοινοτικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Ἡ δὲ ἐκ δέκα λιρῶν προσφορὰ του εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικοῦ συλλόγου κατέταξεν αὐτὸν εἰς τὸν τιμητικὸν κατάλογον τῶν δωρητῶν τοῦ πρεσβυγενοῦς καὶ φιλομούσου τούτου σωματείου. Πλὴν ὅλαι αὗται αἱ ἀγαθαὶ προαιρέσεις καὶ πράξεις, αἱ προοιωνιζόμεναι μέλλουσιν σταδιοδρομίαν γενναιοτέρας δράσεως, ἐπέπρωτο ν' ἀνακοπῶσιν ἀποτόμως ὑπὸ τοῦ σκληροῦ καὶ ἀπαισίου τοῦ θανάτου δρέπανον.

Αἱ μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου παρασχεθεῖσαι εἰς τὸν ἀσθενῆ ὑπὸ φίλου ἰατροῦ τῆς οἰκογενείας ἐνδεδειχθεῖς, ἄοκνοι καὶ μετ' ἐπιμεμελημένης ἀφοσιώσεως περιθάλψεις, αἱ ἐνδεικνυόμεναι ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, καὶ αἱ περιποιήσεις τῶν οἰκείων, αἱ ἀναπληροῦσαι φιλοστόργως τὰς φροντίδας μητρὸς μεταλλαξάσης τὸν βίον πρὸ πενταετίας, δὲν ἴσχυσαν ἀτυχῶς ν' ἀνακόψωσι τὴν ἀκατάσχετον πρόοδον τῆς ἀσθενείας καὶ τὸ μοιραῖον τέλος ἐπέπρωτο νὰ πλήξῃ τὴν καρδίαν φιλοστόργου πατρὸς καὶ ἀγαπώντων ἀδελφῶν. Τὴν κηδεῖαν ἠκολούθησε πλῆθος ἱκανὸν καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος μετὰ τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν Μουσικὸν ὄμιλον μαθητῶν φερόντων πενήθιμωσ τὰ ὄργανα αὐτῶν συνόδευσεν τὸν νεκρὸν

μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας· στέφανοι δὲ κατετέθησαν ἐκ μέρους τοῦ Φιλεκπ. συλλόγου, τοῦ Μουσικοῦ ὀμίλου, τῶν φίλων τοῦ ἀποθανόντος, τοῦ κ. Ἰ. Μ. Κοκκίνου, καὶ τοῦ κ. Χρ. Θ. Δοδοπούλου. Ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων κ. Βάρναλης· ἐπιταφίους δὲ ἐκ μέρους μὲν τοῦ Μουσικοῦ ὀμίλου ὁ κ. Περ. Χ' Παρασκευᾶ καὶ ἐκ μέρους τῶν φίλων τοῦ μεταστάντος ὁ κ. Ἐλευθ. Γ. Σοφιανόπουλος. Αἰωνία ἢ μνήμη τοῦ προῶρος τὸν βίον ἐκλιπόμενος νέου.

TACHYDROMOS, 29 Ἰουνίου 1905

Συγχαρητήρια. Εὐχαρίστως ἔμαθον ὅτι ὁ ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν νεαρὸς καὶ φέρελπις νεανίας κ. Περικλῆς Κ. Πολυμένης, υἱὸς τοῦ αὐτόθι ἐμπόρου κ. Κ. Πολυμένη, ὑποστὰς τὰς ἐξετάσεις του ἀπεφοίτησε τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς λαβὼν τὸ πτυχίον του κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ πολλοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου γενομένην τελετὴν τυχῶν δὲ τοῦ βαθμοῦ Ἄριστα, ὅπερ ἐπεσπάσατο αὐτῷ τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς καὶ τῶν λοιπῶν παραστάντων. Συγχαίρων ἐγκαρδίως τῷ κ. Κ. Πολυμένῃ ἐπὶ τῇ ἐκτάκτῳ ἐπιδόσει τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εὐχομαι τῷ νεαρῷ ἀριστοῦχῳ ὁμοίαν εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ αὐτοῦ σταδίῳ.

TACHYDROMOS, 15 Δεκεμβρίου 1905

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης κατελθοῦσα σήμερον ἐκ Βαφειχωρίου προήδρευσε τῆς τακτικῆς συνεδρίας, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀσχοληθείσης περὶ διοικητικὰς ὑποθέσεις τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ τμήματος τῶν 40 Ἐκκλησιῶν εἰς μητρόπολιν ἐξ ἀφορμῆς νεωτέρας ἀναφορᾶς τῶν κοινοτικῶν σωματείων καὶ τῶν κατοίκων Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παμψηφεί ἐνέκρινεν ὅπως ἐμμεῖνη εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς ἀπόφασιν περὶ διατηρήσεως δηλονότι τοῦ τμήματος τούτου ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν τῆς μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως διοριζομένου ἰδιαίτερου ἐπισκόπου.

Ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τοιοῦτου ἐπισκόπου ἀπαντῶν ὁ Σεβ. μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως αἰτεῖται ὅπως καθορισθῇ προηγουμένως ὑπὸ τῶν κατοίκων Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἢ πρὸς τὸν μητροπολίτην ἀρχιερατικὴ ἐπιχορήγησις.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινεν ὅπως διαταχθῇ ὁ μητροπολίτης νὰ ὑποδείξῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὸν κατάλληλον διὰ τὸ τμήμα Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἐπίσκοπον ἐκ τῶν τιτουλαρίων καὶ ἐν διαθεσιμότητι τοιοῦτων, τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς μητροπολι-

τικῆς ἐπιχορηγήσεως καθοριζομένης μετέπειτα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ μητροπολίτου περὶ διορισμοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ ἐπισκόπου ἐν αὐτῇ τῇ Ἀδριανουπόλει ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀνέβαλε νὰ σκεφθῆ βραδύτερον, μὴ ἐπείγοντος νῦν τοῦ διορισμοῦ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 21 Δεκεμβρίου 1905



ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, 21 Δεκεμβρίου 1905

Ἐπάνοδος Βουλγάρων. Δέκα πέντε ἄλλαι βουλγαρικαὶ οἰκογένειαι ἐπέστρεψαν ἐκ Βουλγαρίας, ἔνθα εἶχον δραπετεύσει, εἰς τὰς ἐν τῇ διοικήσει Σαράντα Ἐκκλησιῶν ἐστίας αὐτῶν.



Εικ. 47: Η οικογένεια του ἰατροῦ Κωνσταντίνου Ι. Κεραμέως, Σαράντα Ἐκκλησιές Ανατολικῆς Θράκης, 29 Σεπτεμβρίου 1922. Ὅρθιοι οἱ Δημήτριος, Ἰωάννης, Γεώργιος, Μαργαριτάρη, Σοφοκλῆς Σκουλίδης (σύζυγος Μαργαριτάρης), Νικόλαος. Στο κέντρο ἡ προγιαγιά Μαρία Ι. Σύρμα. Κάτω ὁ Χαρίλαος. Η τελευταία φωτογραφία στην πατρίδα...

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΕΙΚΟΝΩΝ

Εικ. 1: Χρυσή Ι. Σύρμα, Κωνσταντίνος Ι. Κεραμεύς. Φωτογραφία αρραβώνων 1893.	12
Εικ. 2: Δοχτινιώ, Καλλιρρόη και Αμφίκλεια, κόρες Δημητρίου Πελτέκη.	14
Εικ. 3: Το σπίτι του παππού Κωνσταντίνου, ανεβαίνοντας από την κεντρική πλατεία των Σαράντα Εκκλησιών προς το Μεγάλο Μπαϊρι, ανακαινισμένο με δαπάνες (285.000 ευρώ περίπου) της Ευρωπαϊκής Ένωσης.	23
Εικ. 4: Carte Postale της εποχής. Αρχείο Αθανασίου Κάζη, Δράμα.	27
Εικ. 5: Το σπίτι του Γιάγκου του Σαράφη, φωτογραφημένο από την οικία του παππού Κωνσταντίνου.	29
Εικ. 6: Οι μαθητές του νηπιαγωγείου των Σαράντα Εκκλησιών. Αρχείο Αθανασίου Κάζη, Δράμα.	33
Εικ. 7: Ο Σιδηροδρομικός Σταθμός των Σαράντα Εκκλησιών. Η σιδηροδρομική γραμμή συνέδεε τις Σαράντα Εκκλησιές με το Βαβά Εσκή, το οποίο βρίσκεται επί της κεντρικής γραμμής Κωνσταντινούπολη – Κάραγατς – Σόφια – Βιέννη.	38
Εικ. 8: Το Παρθεναγωγείο ανακαινίσθηκε και στεγάζει δημόσιες υπηρεσίες.	43
Εικ. 9: Τα σπίτια των Δημητρίου Δοδόπουλου (γαλάζιο) και Βασιλείου Μελανίωνος, ανακατασκευασμένα. Φωτογραφία από Δημ. Κιηγγιά, 2024.	51
Εικ. 10: Εμπορική Σχολή Χάλκης, 28 Ιουνίου 1884. Απόφοιτοι σχολικού έτους 1883-1884. Καθήμενος, δεύτερος εξ αριστερών, ο Κωνσταντίνος Ι. Κερεμιτζόγλου (Κεραμεύς).	53
Εικ. 11: Απόφοιτοι της Εμπορικής Σχολής της Χάλκης του ακαδημαϊκού έτους 1886-1887. Ανάμεσά τους και οι Σαρανταεκκλησιώτες Σοφοκλής Τζελέπογλου και Νικόλαος Βλαχόπουλος. Αρχείο Σωτ. Ι. Γιαννακόπουλου.	56
Εικ. 12: Ο αλευρόμυλος του Δημητρίου Δοδόπουλου σε Carte Postale εποχής.	61
Εικ. 13: Διαφήμιση σε εφημερίδα της Κωνσταντινούπολης για το κονιάκ παραγωγής του εργοστασίου Δημητρίου Π. Δοδόπουλου.	64

Εικ. 14: Εμπορική Σχολή Χάλκης. Απόφοιτοι έτους 1915. Στην πίσω σειρά, δεύτερος εξ αριστερών ο Δημοσθένης Κ. Χατζηγιαννάκης. Καθήμενος, τέταρτος εξ αριστερών ο Νικόλαος Κ. Κεραμέυς.	72
Εικ. 15: Η οικία του Πατρικόπουλου δίπλα στην Αστική Σχολή.....	74
Εικ. 16: Το σπίτι της οικογένειας Ραδόπουλου, ανακαινισμένο.	77
Εικ. 17: Τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου των Σαράντα Εκκλησιών το 1894, με τη δασκάλα τους Μάρθα Μελανδινού.	80
Εικ. 18: Τοπογραφικό διάγραμμα του κέντρου των Σαράντα Εκκλησιών από τον Πολυχρόνη Σαραφίδη.	83
Εικ. 19: Τοπογραφικό διάγραμμα του Μεγάλου Μπαγριγιού – Αγυάλα Μείνταν, όπως το θυμόταν ο Πολυχρόνης Σαραφίδης.	85
Εικ. 20: Αεροφωτογραφία Σαράντα Εκκλησιών απο το Google Earth Pro.	90
Εικ. 21: Η εσωτερική σκάλα στο σπίτι του ιατρού Δημ. Ταυρίδη.	96
Εικ. 22: Ο Κωνσταντίνος Γ. Κεραμέυς στο σπίτι του Δημ. Ταυρίδη στις Σαράντα Εκκλησιές, 9 Ιουνίου 2019.	98
Εικ. 23: Κωνσταντίνος Ι. Κεραμέυς. Έφιππος στο κόκκινο άλογό του, κατά τις επισκέψεις του σε ασθενείς.	100
Εικ. 24: Μουσικός Όμιλος «Αρίων» 1898.	103
Εικ. 25: Οικία ιατρού Δημ. Ταυρίδη και δίπλα το καφενείο, στην ίδια θέση τουλάχιστον από τις αρχές του 1900.	105
Εικ. 26: Γεώργιος Κ. Κεραμέυς. Σαράντα Εκκλησιές, 20 Ιουλίου 1912.	110
Εικ. 27: Το Μεγάλο Μπαϊρι κατά τη διάρκεια της Βουλγαρικής κατοχής, Αύγ. 1912 – Οκτ. 1913. Κτίσματα από αριστερά προς τα δεξιά: Δασκαλόπουλου – Πατρικόπουλου – Πολυμένη – Αστική Σχολή.	114
Εικ. 28: Το σπίτι του Ιωάννου Ταστσίδη στην οδό Namazgah Caddesi. Σήμερα χρησιμοποιείται ως Νηπιαγωγείο.	119
Εικ. 29: Το σπίτι του Περικλή Χατζηπαρασκευά. Μπροστά στέκεται ο εγγονός του, Φαίδων Μαγγιώρης.	123
Εικ. 30: Σαρανταεκκλησιώτικος γάμος. Αρχείο Μιχαήλογλου.	126
Εικ. 31: Η είσοδος του εντευκτηρίου του Μουσικού Ομίλου «Αρίων».	132
Εικ. 32: Μερόπη, Νικόλαος και Παρθενόπη Κων. Χατζηγιαννάκη.	136
Εικ. 33: Το σπίτι του ιατρού Σοφοκλή Τζελέπογλου.	138
Εικ. 34: Αστική Σχολή Σαράντα Εκκλησιών.	142
Εικ. 35: Ο Δημήτριος Π. Δοδόπουλος με τη σύζυγό του Ευανθία.	147
Εικ. 36: Απόσπασμα από το βιβλίο Λαβείν-Δούναι, της Εκκλησίας των Αγίων Πάντων στις Σαράντα Εκκλησιές. Η εγγραφή με ημερομηνία 3/6/1911, δηλώνει τον θάνατο της προ-γιαγιάς μου Μαργαριτάρης.	150
Εικ. 37: Κωνσταντίνος Ι. Κεραμέυς, Γεώργιος Κ. Κεραμέυς. Σαράντα Εκκλησιές, 1917-1918. Ύπηρετώντας τον Τουρκικό στρατό.	152

Εικ. 38: Η πινακίδα που τοποθετήθηκε στο σπίτι του παππού Κωνσταντίνου τη δεκαετία του '60: «Ο Μεγάλος Απελευθερωτής Στρατάρχης Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ εκφώνησε ομιλία σε αυτό το κτήριο στις 21 Δεκεμβρίου 1930».....	159
Εικ. 39: Αριστερά, το σπίτι του δικηγόρου Βασιλείου Μελανίωνος. Δίπλα το σπίτι του Δημητρίου Δοδόπουλου. Η φωτογραφία αυτή είναι από την εποχή της Βουλγαρικής κατοχής 1912-1913.	161
Εικ. 40: Η ξυλόσομπα του σπιτιού του παππού στις Σαράντα Εκκλησιές, η οποία στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκε στο σπίτι της Θεσσαλονίκης μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1960. Σήμερα κοσμεί το σπίτι του Νικολάου Γ. Κεραμέως.	164
Εικ. 41: Το σπίτι του παππού από τον δρόμο που έρχεται απ' τον Καρά-Μουρά. Φωτογραφία 1952. Οικ. Δημητρίου Κ. Κεραμέως.	169
Εικ. 42: Το σπίτι του ιατρού Κωνσταντίνου Ν. Χατζηγιαννάκη.	174
Εικ. 43: Από το σπίτι του παππού, σε πρώτο πλάνο το σπίτι του Γιαγκου του Σαράφη και στο βάθος άποψη της πόλεως (Σαράντα Εκκλησιές). Φωτογραφία 1952. Οικ. Δημητρίου Κ. Κεραμέως.	176
Εικ. 44: Αστική Σχολή Σαράντα Εκκλησιών Ανατολικής Θράκης, Ιούνιος 1912. Στην πρώτη σειρά των μαθητών, τρίτος εκ δεξιών ο Δημήτριος Κ. Κεραμέυς. Στην τρίτη σειρά, πρώτος εκ δεξιών ο Γεώργιος Κ. Κεραμέυς. Στην τελευταία σειρά, τρίτος εκ δεξιών ο Νικόλαος Κ. Κεραμέυς. Διευθυντής της Σχολής ο Νικόλαος Ι. Ζαφειρίου.	181
Εικ. 45: Σαράντα Εκκλησιές Ανατολικής Θράκης, 16 Ιουλίου 1920. Άφιξις του Βασιλέως στο Μεγάλο Μπαϊρι. Στον εξώστη του σπιτιού του δικηγόρου Βασιλείου Μελανίωνος μεγάλο πλήθος, μεταξύ αυτών και η Μαρία Α. Ευγενίδου, η οποία ήταν έγκυος. Ο εξώστης υποχώρησε από το μεγάλο βάρος, αλλά το δέντρο που υπήρχε από κάτω δεν επέτρεψε τον σοβαρό τραυματισμό κανενός. Αναμνήσεις εκ Θράκης 1920-1922 – Κ. Γέραγας, σσ. 32-33.	185
Εικ. 46: Ο Βασιλέυς Αλέξανδρος στον προάυλιο χώρο της Μητροπόλεως και του Μητροπολιτικού κτηρίου των Σαράντα Εκκλησιών, 16 Ιουλίου 1920. Στο βάθος διακρίνεται το σπίτι του ιατρού Σοφοκλή Κ. Τζελέπογλου.	187
Εικ. 47: Η οικογένεια του ιατρού Κωνσταντίνου Ι. Κεραμέως, Σαράντα Εκκλησιές Ανατολικής Θράκης, 29 Σεπτεμβρίου 1922. Όρθιοι οι Δημήτριος, Ιωάννης, Γεώργιος, Μαργαριτάρη, Σοφοκλής Σκουλίδης (σύζυγος Μαργαριτάρης), Νικόλαος. Στο κέντρο η προγιαγιά Μαρία Ι. Σύρμα. Κάτω ο Χαρίλαος. Η τελευταία φωτογραφία στην πατρίδα.	191

